

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான
ஸ்ரீகூரநாராயண ஜியர் ஸ்வாமி
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸுதர்சநசுதகம்.

பெருமான்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய
பதவுரை விசேஷவுரையுடன்,

மதுரை:

ஹரிஸமயதிவாகா அச்சுக்கடத்தில்
அச்சிடுவிக்கப்பட்டது.

1926,

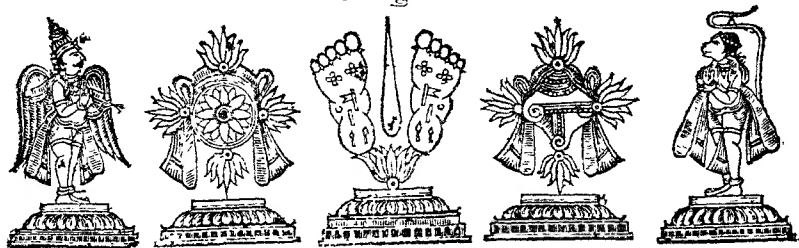

பெருமாள் கோயில், பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்.

(ஸ்தோத்ர, திவ்யம்பந்த-வ்யாக்யாதா.)

Kuma.an Press, Conjeeveram.

“ ஜெஹ் சூட்சுமவாதுன ஹி ஜப்யதா ”

முன்னுரை.

திருவரங்கம் பெரிய கோயிலில் ஸ்ரீரங்க நாராயணஜீயர்ஸ்வாமி
 20-த்தில் சுயிவதி பாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீரங்கருள் ஒருவரான
 ஸ்ரீகருணாநாராயணஜீயர்ஸ்வாமி திருவாய் மலர்ந்தருளிய ஸுடஸூ-
 து ஸதகமென்னும் இந்த ஸ்லோகும் ஸஷஸநூலு மாஜீயுத்தா
 லும் சுயுடவனஷுத்தாலும் ஒப்புயர்வற்ற தென்னுமிடம் ப்ரவரி
 ஸ்ரீமேயாம். சூரோசூர், வெஸ்யூயும், ஆயுஸ்ஸு முதலிய பலன்
 களை விரும்பும்வர்கள் ஸாகஸூநியபெவலுக்மாச இந்த ஸ்லோகூ
 வாராயணம் செய்து ஹஷபூஷகனையும் சுநிஷுநிவருதிக்கோ
 யும் எளிதில் பெறுகிறார்களென்பதும் ஸுபூவிலும், சுநநூபூ
 யெஹ்நர்கனான ஸுஸூகூகூகருக்கும் இந்த ஸ்லோகூம் நிதூ
 நுஸுபூயமென்பதில் விபூதிவதி இல்லை.

ஆகவே, ஸஷுஜீவநமும் ஸவெபூஜீவநமுமான இந்த ஸ்லோகூ
 த்திற்குப் பொருள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அனைவர்க்கும்
 சூவஸூகூம். இதற்கு சுதிஸூகூகூமான ஸுஸூகூதபிபூணி ஒன்
 றிருந்தாலும் ஸவஸூகூமான நடையில் தமிழரைபொன்று இரு
 க்கவேண்டியது ஆவஸூகூமேயாம். இங்ஙனே ஒருரை எழுதும்
 படியாகப் பலபெரியோர்கள் * பொருளல்லாதவெண்ணைப்பொருளாக்
 கி நியமித்தருளினமையால் அந்த நியமனத்தைச் சிறமேற்கொண்ட
 அடியேன் சுஜீகூர்க்கும் பூஜீகூர்க்கும் வாசியற உவகாரகாமா
 படி உரையெழுதத் தொடங்குகின்றேன். நியமென பூதிவலாயு
 மும், பூயெண காதுயுமும், சுவிசு விஸெஷாயுமும், இன்

றியமையாத இடங்களில் வடிங்களின் வுத்திவிவரணமும், தேவையான புராண வரலாறுகளும் இதில் வரையப்படும்.

இரவிலும் விரைவிலும் எழுதுவதனால் நேரும் பிழைகளையும், மானிடரியற்கைக்குரிய ஐபிஷ்டிபாஷிகளால் நேரும் பிழைகளையும் மற்றும் அச்சப் பிழைகளையும் பெரியோர் பொறுத்தருளி, செவ்வமுண்புறவிகளாக விளங்குவார்களென்று விஸுவிக் கிறேன். அன்றி, குற்றங்குறைகளை எடுத்துக் கூறுவார் பக்கல் கூடுதலாகவுமிருப்பேன்; அவை திருத்தவும்படும். நிற்க,

இந்த வஸுதஸுதக ஸ்லோகத்திற்கு கூட்டாவான ஸ்ரீகருநாராயண ஜீயர் ஸ்ரீ எக்காலத்தவர்? எவ்வாசிரியருடைய திருவடிஸஸ்பதி? இன்னும் என்னென்ன ஸ்ரீநங்கருளிச் செய்துள்ளார்? உத்யாதி விஷயங்களைப் பலர் விஸிபுக்கப் புதந்து அவரவர் மனம்போனபடி பேசிப்போருவர். பூரோணிகர்களுளான பெரியோர்பக்கல் கேட்டுணர்ந்ததை அடியேன் இங்கு வஸுதஸுதவித்தெழுதுகின்றேன்;—இவர் கூரத்தாழ்வானுடைய சாலத்திலே எழுந்தருளியிருந்தவரும், ஸாக்ஷாசி அவருடைய திருவடிகளிலே சூரயித்து வஸுதஸுதங்களுடைய கற்றுணர்ந்தவருமாவர்.

“கோயிலோமுரு” என்னும் ஸ்ரீநத்தில் “கூரநாராயணஜீயர் வைபவம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் எழுதப்பட்டுள்ள சில வஸுதகளை இங்கே உதாஹரிப்போம்:—“நஞ்சியர் டுஸுதம் நிர்வஹித்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வாரிலே ஒருத்தர் பெருமாள் ஸந்திதிக்கு யொழுமாகாமலிருக்க, ஆழ்வானுடைய டேவிகள் ஆண்டாள் அவரிடத்தில் கூடுவெயாலே ஆழ்வான் திருமா லிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கச் செய்தே ஆழ்வான் திருவடிகளிலே ஆஸரபித்து வஸுதஸுத வித்து வபொவுபூராய் ஆசார்யன் குடியே நிருபகமாகக் ‘கூரநாராயணஜீயர்’ என்று திருநாமத்தையுடையவராய் ஷீஹாபோகி கூராய்க்கோயில்வாஸம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரை அழைத்து, ‘உம்முடைய ஷீஹுங்களும் ஒரு கைங்கர்யத்திலே உபயோகிக்கும்’ என்று சொல்லியிருந்திசே, நீர் இப்போது இந்த விண்ணப்பஞ் செய்வாமைப் பெருமாள் கைங்கர்யத்துக்கு யொழு

ராகும்படி பண்ணு' என்று கீழமிக்க, அந்த க-டுவநாமாயணஜீய
நும் ஸுடாஸுடாஸுதகத்தைப் பண்ணி, விண்ணப்பஞ்செய்வார்
நோயற்றுப் பெருமாள் ஸேவாகாஸத்துக்கு யொழிவாரும்படி
பண்ணினு'—என்று கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

[illegible]

இனி தென்திசையொவநிஷ்டாஷ்டம் அருளிச்செய்தவரும்
வஸுதபுருஷாதக கதபுவும் சுவிந்ருவூக்தியாவென்னில்; அன்று
வஸுதபுருஷாதக கதபு கருநாநாயணஜீயர்க்குப்பின் து
த்ய வட்டஸூரக ப்ரீரஹுநாயணஜீயர் ித்தில் எழுந்தருளியிரு
ந்தவரும், நலந்திகழ் நாராயணஜீயர் என்றும் ப்ரீரங்கராஜஜீயர் என்
றும் மறுதிருநாமக்களையுடையவருமான ஸ்ரீமே தென்திசையொ
வநிஷ்டாஷ்டகதபுவாவர். ஆகையாலே, வஸுதபுருஷாதககா
ரரும் ாஸாவாவெஸ்வாவநிஷ்டாஷ்டகாரரும் தென்திசையொவ
நிஷ்டாஷ்டகாரரும் வரஸூரம் விந்ருவூக்திகளென்று தெளி
யக்கடவது.

புகழ்தகட்டுநாடாராயணஜீயர் ஸ்தூதியின் பூஜாவும் கோயிலொழுங்கில் சுருக்கமாகவும், ஸ்ரீராமநாடாராயணஸ்தூதி 20புகாஸரிசெயில் சிறிது விரிவாகவும் காணத்தகும். இவர் அற்புதது திருநகைதும் எழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் ஜெ. ராஜ்வேலு அவர்களால் அழகிய மணவாளனுக்குப் பல கைங்கர்யங்கள் சிவபுரித்துப் போந்தாரென்றும், இவருடைய காலத்தில் உதாரணமாக கரவரம்பலிஷ்டா ஜெ. ராஜ்வேலு அவர்கள்

தக குவகாஸிஷுனி வ்யாயிஷுலிபுக்ஷதஸுரார்” என்ற வுரோணம் சுபுஷ்டுமாகவேயிருந்ததென்றும் சூயபுவுஜீர் அருளிச் செய்யக் கேட்டிருக்கை.

இவர் அருளிச்செய்த பூநங்களில் வஸுஷுபுநஸுதகமொன்றே பூவலிபுமாயிராநின்றது. கோயிலில் ஸ்ரீராமநாராயணஜீயர் 20த்தில் சுபுஷ்டுவிபூஷணாகளமுந்தருளியிருக்கிற இவருடைய ஷிஷு 20மலவிபூஷத்தின் வலிஹாவஸநத்தில் நான்கு ஜீயர்களை எழுந்தருளப் பண்ணியிருக்கக் காண்கையாலே இவர்க்கு நான்கு ஜீயர்கள் சுதாராம ஸிஷுர்களாக இருந்தனரென்று தெரிகிறது. மற்றும் இவரது விசேஷங்களை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இந்த வஸுஷுபுநஸுதகம் நிமநெஸுராகமுட்பட நூற்றொரு ஸுராகங்கள் கொண்டது. இதில், இருபத்தினன்காவது ஸுராகமளவும் ஜாலாவணபுநமும், அதற்குமேல் முப்பத்தெட்டாம்ஸுராகமளவும் நெலிவணபுநமும், அதற்குமேல் ஐம்பதாம் ஸுராகமளவும் சுராவணபுநமும், அதற்குமேல் அறுபத்தோராம் ஸுராகமளவும் நாலிவணபுநமும், அதற்குமேல் எழுபத்தினன்காம் ஸுராகமளவும் அக்ஷவரணநமும், அதற்குமேல் நூறாம்ஸுராகமளவும் வுராமுஷவரணநமுமாய்ச் செல்லுகிறது.

“துஞ்சும்போதழைமின் துயர்வரில் நினைமின் துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றும், நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயண வென்னும் நாமம்” என்றற்போலே வஸுஷுபுஷிவதபுநக்ஷிமான இந்த ஸுராகம் வஸுஷுர்க்கும் வஸுஷுபுநஸுதமாகக் கூடவது.

இங்ஙனம்:—

பெருமாள்கோயில், பூதிவாழிலயஜீராம்,

அண்ணங்கராய் தாஸன்.

கருத்து:—திருவரங்கப் பெருமானாயர் திருமேனியில் நோவு சாத்திக் கொண்டிருக்கையில் அதுகண்டு ஸ்லித்திருக்கப்பட்டாத ஸ்ரீகரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அந்த நோய்திருவதற்காக ஸ்ரீஸுதர் ஸநாழ்வான் விஷயமருக தூறு ஸ்லோகங்கள் கொண்டுவந்து, அதைத் தை யருளிச் செய்தார். இந்த ஸ்தோத்திரமானது ஸ்லோகங்கள் 10 களையும் தலைக்கட்டித் தாவல்லது. இப்படிப்பட்ட ஸ்தோத்திரத்தை யருளிச் செய்த அந்த ஜீயர் ஸ்வாமியை அடியேன் தொழுகின்றேன் என்கை.....

ஸ்ரீ:

ஸுதர்சநசதகத்தின் அடிவரவு.

1. ஸ்ளக்ஷித் ப்ரத்யக்ஷா வசிணுக்ஷரா ஹ்மீம்,
ஸம்ஸ ஸாஜிம் ஷ்ரெஷ்டி ஷெவ கெக ஸுமனே.

2. உத்ஸுள ஹ ஜ்ஹா ஸெநாம் தவா ஷெவெஷ், ஸ்ராஜிநீ
நிந்ர ஷ்ரெந வமடஸ்ய ஷாஹம்ஷா.

3. ஷாஹம் ஷ்ஹா ஜாமா ஹ்மீம், யாரா யாத்ரா யத்ராஜி
க்ஷக்ஷா க்ய.

4. க்யஷ் வப்ரா நாக யத்ரா த்ராணம் நக்ஷ க்ஷி ஷ்ளமட
[ஸ்ய].

5. ஸ ஸுதாதா ஜாமாப்ர ஜாமாஷி, ப்ரஹ்மெஸா, ஜா
மாக்ஷி நாவீர ஷாவொதா தாவாஷெஷ், நாவ்யாநெஷி கீடெஷெ
யடாஷெஷெஷெ.

6. வெனக்ஷெஷ் ஸஹ்ரஸ்யா ஜாமாவதி விந்நீ, நிஷ்ரீம்
வாணக்ஷ யிணீரா வயடாஷா, வாணீவ ஸ்யமிஸ ஸம்ஹஸம்
ஸ்ரூதாயக்.

7. ஸ்ரூதாய ஷ்ரெஷ்டி க்ஷாம் துஜாமெஷா ருநீயக், க்ரீஷ
த்ரா க்ஷி ஸொமி கீடதாநாம் ப்ராணாஜிந்.

8. ப்ராணா விஜாந் ஸ்ரீவாணீ ரக்ஷிவ, ஜெஜாதிஸ்து வ
ணீவள ராநிஷ யாதீர ஸுமீ வக்ஷி.

9. வக்ஷம் வீதம் வித்ராக்ஷாவ்யத் ஸாநிஷ், க்ஷுணா
க்ஷுணி ந்ரீகி ரக்ஷா, க்ஷாநீ நாமா ஜாதிம்ஸதொஷெஷெ.

10. கொஷெஷெ ஷ்ரெஷ்டி கொஷெஷெ ஸுக்ஷம், மாய வா
ஸா ரக்ஷா ப்ராணெ யஷிந் வக்ஷாநாய்.

அடிவரவு முற்றிற்று.

ஸ்ரீரஹு.

ஸ்ரீதெநராஜாநாஜாயநஜே.

ஸ்ரீகூரநாராயண ஜீயர்ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸுதர்சநசதகம்.

வெளடிஸ்டுநுஜிஹாநா

ஶி விஶி திரஹுத்ய வாலித்ரஜிபு:

வாஹுரவாஹுரநகார

க்ஷதஜமடிஹகாரஹுஜி வுயாதிர !

ஜெர்வஜிபுதிபுரஹஜி

ஶிவாபரிவாவபுகுணவெகயுகயா

ஜாரா ஜாஜயுஜாநா விதரதா

ஶவதரம் வீவயாஹ்விதாமி || க ||

ஸ்ரீ:

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசார்யர்
இயற்றிய பதவுரையும் விசேஷவுரையும்.

ஸ்ரீரஹு.

கூரநாராயணாஶிவஜிபுநிரதஹுத்யவாஜிதம் !

ஸ்ரீதேஹுடிஸ்டுநுஜிபுதா விவ்ருணாரிவதாம் ஜெடி ||

பதவுரை.

வாஹுரவாஹுரநகாரக்ஷத
ஜமடிஹகார ஹுஜி

} வெளியிலுள்ளதும் உள்ளுள்ள
துமான இருள்களாலே கெட்டுப்
போன உலகங்கட்கு வைத்தியனா
கும் பெருமையை யுடைய

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

வாழ்வுநூல்

தனது ஒளியினால்

ஸூரியனுடைய தான ஒளியை

கீழ்ப்படுத்தி

எல்லாவிடங்களிலும்

வியாபித்து விளங்குவதும்,

புஜங்களிலுள்ள தினவினால் மிகவும் கொக்கரிக்கின்ற அசுரர்களின் பெண்களுடைய கழுத்துகளை [த தாலியற்றதாக] சூன்யமாக்குவதில் வல்லமை பெற்றதும்,

ஒப்புயர்வின்றி ஜ்வலித்துக் கொண்டிருப்பதுமான

திருவாழியாழ்வானுடைய தான ஜ்வாலையானது

உங்களது விருப்பங்களை

அடிக்கடி தந்திகெ.

* * * இது முதல் இருபத்தினான்கு ஸூகமளவும் திருவாழியாழ்வானுடைய ஜ்வாலையைப் பற்றின வர்ணனையாய்ச் செல்லுகிறது. அதில் இந்த ஸ்லோகத்தினால் சொல்லப்படுவது யாதெனில்;

உலகத்தில் இருள் இருவகைப்படும்; அகவிருள் என்றும் புறவிருள் என்றும். அகவிருள் அஜ்ஞாநாத்காரமெனப்படும்; புறவிருளென்பது ப்ரஸித்தமானதேயாம். இவ்விருள்வகையிருளாலும் தம்மாறுகின்ற உலகத்தவர்கட்கு அவ்விருளைத் தொலைத்தருளி வாழ்விக்கவல்ல பொளியினால் ஸூரியனுடைய தேஜஸ்ஸைத் திரஸ்கரித்திருக்கும் ஸூதர்சன ஜ்வலை. (ஸூர்யன் புறவிருளொன்றை மாத் திரமேயன்றோ போக்கவல்லன்.) அசுரர்களுக்கு எப்போதும் யுத்தம் செய்வதிலேயே உத்ஸாஹமாதலால் சண்டைக்கு யார் அகப்படுவார்களென்று அவர்களுடைய புஜங்கள் தினவுகொண்டு அதனால் அவர்கள் மிகவும் கொக்கரிப்பார்கள்; அன்னவர்களைத் தொலைத்து அவர்களது பெண்டிரைக் கைம்பெண்டாட்டிகளாக ஆக்கவல்லதுமான ஸூர்யதர்சன ஜ்வலை உங்களுடைய அபீஷ்டங்களைப் பரிபூர்ணமாக்குக என்பதாம்.

த்ரிஸுவந விஜயவ்யூஹம்

மூவுலகங்களையும் வெவ்வுதில் முயற்சியுடையதும்

(சுதவனவ)

ஜாஹ்நித் தாவம்

எப்போதும் விளங்காநின்ற தாபசக்தியையுடையதும்

உஹம்

(எதிரிகட்கு) பயங்கரமும்

வாக்ஸம்

திருவாழியாழ்வானுடையதுமரன

தக்ஷ

அப்படிப்பட்ட [ப்ரஸித்தமான]

உஹஃ

தேஜஸ்ஸானது

வஃ

உங்களுக்கு

ஹ்ரியவெஸ்ய

மிகவும் அதிகமான

ஹ்ரிதயெ

செவ்வத்தின்பொருட்டு

ஸுநாது

விளங்குக.

* * * நான்காம் வாடித்திலுள்ள “த்ரிஸுவந விஜயவ்யூஹம்” என்ற விஸேஷணத்தைப் வடவடாடும் விவரிக்கிறது. “வாஹ்ஸுரோடிஸுரோரெவயீயாநு” என்ற நியாயத்தை யடியொற்றி “ஹ்ரிதெள வெஸாநெரவீஹிஃ ப்ரஹ்மிஃ ப்ரஹ்மவெஸவம்” என்று முதலில் யோஜிக்கப்பட்டது; “ஹ்ரிவ்யூஹாரிக்ஷாநெஷ்யாஹி” என்றிறே அடைவு.

பூலோகத்தில் மேருபர்வதத்தின் ஒளிகள் திருவாழியாழ்வானுடைய திவ்ய தேஜஸ்ஸுக்கு அடிமை செய்கின்றன வென்றது—மேருமலையின் நிரம்பிய ஒளிகளிற் காட்டிலும் மேம்பட்டு விளங்குவது பூரீஸுதாச்சந தேஜஸ்ஸு என்றபடி. ஆகாசத்தில் இரவியின் கதிர்கள் எதிர்கொள்ளுகின்றனவென்றும், ஸுமத்திரபுலத்தில் டெவயாஸாஹ்ஸீஷிகள் சிச்சுநைஷ செய்கின்றனவென்றும் சொன்னதற்கும் அதுவே கருத்தாம். எனவே மூவுலகங்களிலும் உள்ள தேஜஃவடாடிக்களையெல்லாம் வென்று வீறுபெற்று விளங்குவது திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜஸ்ஸு என்றதாயிற்று.

பின்னடிகளின் கருத்து ஸ்பஷ்டம். ஸுநெரொஃ ஹ்ரிஃ—வெஸாநெரவ்யுஃ, தாஹிஃ. [டெவயாஸாஹ்ஸீ] ‘யாஸி’ என்னும் வடம் ஹ்

ஹத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் வாங்குமாக்கையாலே இரண்டு வகையா
ன பொருள்களும் இங்கு விசுவேந்த கொள்ளப்பட்டன. கூடுதலும்
வெண்ணிலையால் வகுப்பெடுத்தார்கள். (2)

வகுப்பெடுத்த வகுப்பெல்லையாநாடகம் வகுப்பெடுத்தி அவதலெல்லா
விஜயாவாடகம், வோஹாஸாவாவாடகத்தி மமந லிவாடகம் ராஜ
கூடுவாடகம் ஜெயாதிஸாபாவாடகம், புகழிதவாடகம் வகுப்பெடுத்தவா
டகத்தி, வகுப்பெடுத்தாஸாபாவாடகம் புகழிதவாடகம் வகுப்பெடுத்த
கூடுவாடகம் வகுப்பெடுத்தி || (3)

வாஸாபாவாடகம் வகுப்பெடுத்தி
வகுப்பெடுத்தி
வகுப்பெடுத்தி

வெல்லாவிடவா சுவாவாடகம்
வகுப்பெடுத்தி

வோஹாஸாவாவாடகம்
கூடுவாடகம்

வகுப்பெடுத்தி

புகழிதவாடகம் வகுப்பெடுத்தி

சுவாபாவாடகம்
வகுப்பெடுத்தி

ஜெயாதிஸாபாவாடகம்
வகுப்பெடுத்தி

வகுப்பெடுத்தி

வகுப்பெடுத்தி

வகுப்பெடுத்தி

அம்ருதாஸ பாவாஹங்களாலே

நிறைந்ததாயும்

மிக்க பெருமை பொருந்தியதாயும்

மிருக்கிற

சந்திரபிம்பமாகிற பாத்தியில்

விளங்காநின்றதாயும்

புஜங்களாகிற கிளைகளினாலே பூமி
பையும் ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்
கத்தையும் ஆக்கிரமித்ததாயுள்ள
திருவாழியாழ்வானாகிற கல்பவரு
கூத்தினுடைய—

புஷ்பஸ்பேஷியை விளக்குவதாயும்
—தேவதைகளின் செல்வத்தை
விளங்கச்செய்வதாயும்

பிங்கண்டலங்களில் ஸரீரோ பூஷ
ணஸோபையைப் பெருக்காநின்ற
தாயுமுள்ள

ஜ்யோதிஸ்ஸென்னும் தளிர்மானது
உங்களுக்கு

மேன்மைபொருந்திய

ஸந்தோஷத்தை

தந்திடுக.

அ

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்.

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

விதகெஷவடிகுஷாசு

சுஷாசு

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

நிஜவிவவவரிவிநஸுதஸாநம்

நெடுமெ

சுராகு விவஸாதி

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

தக (பெரு)

வ

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

ஆயிரக்கணக்கான அரஸமுஹத்தி
னின் றும்,

எதிரிகளைத்தொலைப்பதில் ஸமர்த்
தமான

அகூதத்தில் நின்றும்

ஸுத்யதேஹி ஒத்த

நாபியில் நின்றும்

தனது பெருமையினாலே அளவி
டப்பட்ட பூமியையுடைத்தான
நேமியில் நின்றும்

எங்கும் பரவுகின்றதோ,

ஒருமிடறான வேதங்களாலே

துதிக்கப்பட்ட பெருமையையு

நான்கு திசைகளிலும் [டையதும்

பரவுகின்றதுமான

அந்த ஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்

உங்களுக்கு

(அறம் பொருள் இன்பம் வீடு
ன்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்க
பெருக்கத் தந்திடுக. [நேயும்

* * * அறம், அகூதம், நாலி, நேமி—என்னுமிவை திருவாழியாழ்
வானுடைய அவயவங்கள். அந்த அவயவங்கள் தோறும் கிளர்கின்ற
ஜ்வாலையே ஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம். (அவயவஸமுதாயமேயி நே
அவயவியாகிறது.) அதனுடைய புகழ் ஸகலவேதங்களிலும் பொலி
யும். அத்தகைய ஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம் அறம் பொருள் இன்
பம் வீடு என்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் உங்களுக்கு அளித்
திடுக வென்கிறார்.

“சுராகுராசு” என்ற இரண்டனுள் ஒன்று வணிகவெடும்;
ஒன்று சுவயம். சுராகுராசு வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்; தஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்
வணிகவெடத்திற்கு வஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம். சுருதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்
“ஸுதஸாநஸதகவஸுதஸாநம்” உதஸாநஸதகவஸுதஸாநம் வடிகளை விட

ஷண்மாகவுடைய விசேஷப் படிங்கள் வஹுவநாஜமாக இடம் கவேணும்; “ஸுதம் வாசுதாரி, வஹஸ்யம் பரவம்” ஐதூரஜிம் உடாஹரணம். இவ்விடத்தில் வஹஸ்யாசு சுரோஷம் என்றிருக்கவேண்டுமென்றி ‘சூராசு’ என்று வணகவநாஜமாபிருத்தல் பொருந்துமோ வென்று விவிகிடுதே உண்டாகக்கூடியதே;

இதற்கு வரோயாதபுராணங்கள் பலவுண்டு:—வஹஸ்யம் வஸ்யாகக்ஷம் சுராவஸேஹத்தில் ஸாக்ஷாதாக அந்வயிப்பதல்ல; ஸேஹாவயவமான அரங்களில் அந்வயிக்கும்; வஸேஹம் ஒன்றே யாகையாலே “சூராசு” என்ற வணகவநாஜபுயொமம் கூடும் என்பார் சிலர். இங்ஙனன்றியே, வஹஸ்யஸஸம் வஹஸ்யாவயவபரமாய் அதன்மேல் “சுஸுசூடிவ” என்றுகொண்டால் “வஸ்யாவயவவிஸிஷ்டாசு சுராவஸேஹாசு” என்றதாகிறது என்பார் சிலர்; இங்ஙனமன்றிக்கே, நடாதூர் அம்மாளருளிச்செய்த வரதூர் ஐவணிகுஷோத்ரத்தில் “ஸ்ரீராமஸ்யவொகடாஜி சுரிதியுடாசுஸுஸதெதவெஷாதூரெ ஸூரெ ஸூரேநிகெதநெஷுஷ வஷா வரதூர்தியுராவெஷா” என்ற ஸூராகத்தில் “சுஷெஷாதூரெ ஸுஷெஷூரெஷா”என்னுதே “ஸூரெ” என்று வணகவநாஜபுயொமம் காண்கையாலே அப்படியே இங்கும் கூடும் என்பார் சிலர். இங்ஙனே நிவஹிக்கும் புடைகள் பலகிடந்தாலும் ஹுடிபஜ்ஜமான நிவஹம் ஒன்றுண்டு; அதாவது—சுராணாம் வஸேஹம் சூரபு என்று வஸுத திபண்ணமல் “சுராணாம் வஸேஹி சூரபு” என்று கொண்டு சூரபடித்தை விசேஷணமாகவும் வஹஸ்யவடித்தை விசேஷமாகவுக்கொண்டு “அரங்களினுடையதான ஆயிரத்தில் தின்றும்” என்று பொருள் கொள்ளுதல் மிக்கபொருத்தமுடையது. அரங்களினுடைய ஆயிரம் என்றால், ஆயிரம் அரங்கள் என்றே பொருள்படும்: “வஹஸ்யம் மாயாநாம் ஸுதேதவஸேஹ வஸேஹி நொசு” “வஷாநாம் ஸுதேதவொசு” ஐதூரஜிஸ்யுங்களில், வஹஸ்யம் மாயா, ஸுதவஷாநி—என்று பொருள்படுமாறுகாண்க.

இந்த ஸுதகந்தன்னிலே “ஹேஹம் ஹேயஸம் வொ ஐஸுதா ஐஸுதா ஹஸுரணாராணா” என்ற வுயொமமும்

தவெவ்யவ

ஜீனிர்வா

ராக்

சூலிடிவி

ஸ்ரீநெத்ருகாஞ்ஜாநீலம்

(இப்படி நானாவர்ணங்கள் விரவப்பெற்றமையாலே)

சூலிடிவ்ய ஜீமோநவ்ய

வித்ராஹ் விதாநஸ்ரியம்

வ்யாதநாநஜிவ வ்யிதம்

வக்ருவாநம்

வஃ

ஸரீபு உவலிநுதாசு

அந்தத் திருவனந்தாழ்வானுடை

மானிக்கவொளியினாலே [யவே

சிவந்ததாயும்

இன்னுமோரிடத்தில்

பிராட்டியினது திருக்கண்களின்

காந்தியினாலே நீலநிறத்ததாயும்

சூலிடிம்பதிகளான பெரியபிராட்டி

யார்க்கும் பெரியபெருமானுக்கும்

விசித்திரமான மேற்கட்டியின்

ஸோஸையை

விஸேஷமாக உண்டுபண்ணின்

றதுபோன்றுள்ள

திருவாழியாழ்வானுடைய தேஜ

உங்களுக்கு [ஸ்வானது

வெள்ளவ்யுத்தை வளரச்செய்திடுக.

கார்முகில் வண்ணான எம்பெருமானுடைய திருமேனி யொளியின்பரவுதலினால் சிலவிடங்களில் ஸ்ரீஜீவணாமாயும், சிலவிடங்களில் இயற்கையாகப் பிங்களவார்ணமாயும், *அரவத்தமளியின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ஸுக்ருவணாமாயும், அத்திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியில் விளங்குகின்ற மானிக்கத்தின் ஒளியினால் சிலவிடங்களில் ரக்தவார்ணமாயும், குவலையங்கண்ணியான பிராட்டியின் திருக்கண்ணொளியினால் சில விடங்களில் நீலவார்ணமாயும் இப்படி பலவகை வர்ணங்கள் விரவப்பெற்றிராநின்ற ஸுடிஸாந்நம் ஜோகிஸ்வானது பெருமானும் பிராட்டியுமாகிற லிவ்யுஜீகிக்கு வித்ருவணாமான மேற்கட்டி கட்டினதுபோல் விளங்காநின்ற தென்று ஒரு வஜீதாரந்தோற்றப் பேசினாய்த்து. இப்படிப்பட்ட உஷ்ணைகளுக்கு ஆஸ்பதமான சோதிபானது உங்கட்கு ஸ்வத்தைத்தந்திடுக.

இதில், 'ஸ்ரீராம' என்றும் 'நீலம்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'சூலிடிவ்ய' என்றும் 'ஜீமோநவ்ய' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'வக்ருவாநம்' என்றும் 'வஃ' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'ஸரீபு' என்றும் 'உவலிநுதாசு' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'திருவாழியாழ்வானுடைய' என்றும் 'தேஜ' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'விசித்திரமான' என்றும் 'மேற்கட்டி' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'கார்முகில்' என்றும் 'வண்ணான' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'காந்தியினால்' என்றும் 'நீலநிறத்ததாயும்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'பெரியபிராட்டி' என்றும் 'பெரியபெருமானுக்கும்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'விளங்குகின்ற' என்றும் 'விசித்திரமான' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'மேற்கட்டி' என்றும் 'கட்டினதுபோல்' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'விளங்காநின்ற' என்றும் 'தென்று' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'ஒரு' என்றும் 'வஜீதாரந்தோற்றப் பேசினாய்த்து' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'இப்படிப்பட்ட' என்றும் 'உஷ்ணைகளுக்கு' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'ஆஸ்பதமான' என்றும் 'சோதிபானது' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன; 'உங்கட்கு' என்றும் 'ஸ்வத்தைத்தந்திடுக' என்றும் இரண்டு பதங்கள் உள்ளன.

ஜெ. இராணாபுரம்

எல்லாவுலகத்தாலும் உபாஸிக்கத்
தக்கதாய்

வெந்நெய்யாய் வெந்நெய்யாய்
வெந்நெய்யாய் வெந்நெய்யாய்

} கோங்குமலர்களின் கார்த்தியோ
டொத்த கார்த்தியோடு சேர்ந்தே
வெண்ணிலாக்களினால் பெருக்கமுற்ற
விளங்குகின்றதோ [தாய்

ஐயோ

வார

அந்த ஸுதாஸந ஜ்வாலையானது

வெவ்வேறு

உங்களுடைய

புத்தொழுகையால் வளம்

நாள்தோறும் முண்டாகும் பாபத்தை

புண்ணுதலு

போக்கடிக்கவேணும்.

திருவாழியாழ்வானுடைய ஜி. இராணாபுரத்தைப் பூதஸ்திரை
யோடு ஒப்பிட்டுப் பேசுகிறார் செஷஷஷியாலே. ஸ்திரையானது
[உலோகத்தவரஹெவா ஹவ்யதஃ உநெஷஷம் ஸம்வணீ =] இது
ர தெஜஃ வடிவமுடிகளினுடைய ஒளியை யெல்லாம் உள்ளடக்க
வல்ல ஸூரியனுடைய உயத்தனத்தத் தெரிவிக்குமாபோலே வஸுஷ
ஸூரஹெவா ஹவ்யதஃ [உலோகத்தவரஹெவா ஹவ்யதஃ
ஸம்வணீ =] பூதிவக்சிகளின் தேஜஸ்சையெல்லாம்
கவையுக்கவல்ல ஸூரியனாகாதனுடைய உநெஷஷமுண்டு. சுவடித்
வடிவா ஹவ்யதஃ; அதனை விளக்கா நிற்கும். [நக்சுரவிய
கரீ] இரவில் திரியும் கூர ஜஹுக்களெல்லாம் பூதஸ்திரை
வந்தவாறே உள்ளடங்கும்; நக்சுரர்களான சுவஸுரர்குலங்கள்
வஸுஷஸூரஹெவா ஹவ்யதஃ கண்டவாறே நாஸமடைவார்கள்.

[ஜெ. இராணாபுரம்] “வஸுஷஸூரஹெவா” என்று உலகெல்லாம்
வணங்குமிதே அதை; இங்கும் “வடிவார் சோதிவலத்துறையுள்
பாழியும் பல்லாண்டு” என்னதாருண்டோ?

[வெந்நெய்யாய் வெந்நெய்யாய்.] பூதஸ்திரைகாலத்திலே ஸூரிய
னுடைய செவ்விய சோதிகள் எங்கும் பரவுகையாலே தாடாதி
கெவராஸிகள் தமது கரிய நிறம் மாறிச் செம்மைபெற்று விளங்
கும். ஆனபின்பு, வெந்நெய்யாய் வெந்நெய்யாய் வெந்நெய்யாய் வெந்நெய்யாய்

உய்யுமாறு காண்பதற்கும் சுயவலம் காட்டமாறு காண்பதற்கும்
நல்லாதிக்கமான காண்பதற்கும் சந்தர்ப்பமென்று பெயருண்டு. இவ
ற்றுள் ஏதேனும்பொருள் பொருளை இங்கே கொள்க. சுயவலத்து தன
து ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று வழிபாட்டினால் கண்ணாடி
வத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜ்வொழுதுமா
கத் தனித்து விளங்கப்பெறுதல். இனி ஸ்வர்ப் சந்தர்ப்பங்களோ வெ
ன்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸைப் போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழ
ந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாகும்போது நிவட்டம் காணப்படுமே
அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

இப்படியானால் ஸகல தேஜ்வொழுதுங்களுக்கும் உருவழித்து
எங்கும் மேம்பட்டு விளங்காநின்ற வழிபாட்டு ஜெயாதிஸ்ஸானது
உங்களை மகிழ்விக்கவேணும்பென்று.

[புத்திர] புத்திரமாம் வழிபாட்டின்மேல். தலிதவ
காணத்தில் “வாஸாதிஷ்டாய” என்ற வழிபாட்டும் இதற்கு
நிஷ்டாயகம். வாஸா, துணை, வசூ, வாசூ, துஷாதிஷ்டாய”
“தாரகாஜாயகா” = நகரத்தா ஸமுதாயங்களென்று பொருள்கொண்
டால் ஜாயஸவாசு ஸாமுதாயவாசுதாய” என்று கொள்ளவேணும்;
அன்றியும், “தாரகாஜாயகம் கீர்த்தி காரகம் வு
பாது” என்ற அமரகோசத்தின்படி பொருள் கொண்டால், “புதிய
அரும்புபோன்ற நகரத்திரங்கள்” என்று கொள்ளலாம். ஸுயஜா
நாதிபம்—ஸுயஜாதி. (எ)

உய்யுமாறு காண்பதற்கும் சுயவலம் காட்டமாறு காண்பதற்கும்
நல்லாதிக்கமான காண்பதற்கும் சந்தர்ப்பமென்று பெயருண்டு. இவ
ற்றுள் ஏதேனும்பொருள் பொருளை இங்கே கொள்க. சுயவலத்து தன
து ஒளியெல்லாம் மழுங்கப்பெற்று வழிபாட்டினால் கண்ணாடி
வத்தை அடையுமத்தனை யொழியத் தானொரு தேஜ்வொழுதுமா
கத் தனித்து விளங்கப்பெறுதல். இனி ஸ்வர்ப் சந்தர்ப்பங்களோ வெ
ன்னில்; தங்களுடைய தேஜஸ்ஸைப் போனவழி தெரியாமல் ஒளியிழ
ந்து, சிறுவர்கள் மாவலியாகும்போது நிவட்டம் காணப்படுமே
அதுபோலவாகாநின்றார்கள்.

விக்ரமவஜ்வாஸனிகாஸா } அப்போதலந்த ஜபாபுஷ்பத்தோ
விக்ரமவஜ்வாஸனிகாஸா } டொத்த திருவாழியாழ்வான்

சுயிவெய்யாழி ஐயுவெய்யாழி	ஆகாசத்தில் காணப்பட்டவளவில்
வஹுநாநா	நாஹுவானவன்
“வனவஃ ஹாநா: வஹுநா”	} “இதோ தென்படுகின்ற இப்புருஷன் ஸுராயணேயாவன்” என்று நினைத்தவனாய் [ஹித்தாலே]
உதி சுயயநு	
வெமத:	வேகமாக
சுஹு வகாஸராமத:	இத்திருவாழியாழ்வானுடைய
	அருகே வந்தவனாய்
	(அவ்வளவில்)
யெ:	எந்த ஸுதர்ஸநகிரணங்களினாலே
நிஷ்வஹு	மிகவும் தபிக்கப்பட்டவனாகி
நிஷ்வத:	திரும்பிப்போனவனாய்
சுஹுரவி	இன்றளவும்
வஹுநாநா	ஸுராயணை
விஹுநிவ	சந்திரனைப்போல
வஹுவா ஹுஷு	சீக்கிரமாகத் தொடுவதற்கு
நெஷ்வ	அஸமர்த்தனாயிராநின்றானே,
நெ	அப்படிப்பட்ட
ஹாஹுநா: ஹாநவ:	மிக விளங்குகின்ற ஸுதர்ஸநகிரணங்களானவை
வ:	உங்களுடைய
சுஹிதவி ஹதயெ	ஸத்ருவிநாஸத்தின் பொருட்டு
வஹுநா	ஸமர்த்தங்களாயிடுக.

உலகத்தில் வஹுநாஹுணம், வஹுநாஹுணம் என்ற இரண்டினுள் நாஹுவக்குச் சந்திரன் பிடிபடுவது சீக்கிரமாகவும் ஸுராயன் பிடிபடுவது விளம்பமாகவும் நிகழ்வது வழக்கம்; இதற்கு ஒரு ஹேதுவை உத்ப்ரேக்ஷிக்கிற முகத்தாலே ஹுஷுபுதமஜோதிஸ்ஸின் ப்ரதாவாதிஸயத்தைப் பேசுகிறார். அப்போதலர்ந்த ஜபாபுஷ்பம்போல் செக்கஞ்செகவென்றிராநின்ற திருவாழியாழ்வானை ஒருகால் ஆகாஸத்திலே கண்ட நாஹுவானவன் ‘இதோ ஸுராய்’

யன் 'கிடைத்துவிட்டான் ; இவனைப் பிடித்துக்கொள்வோம்' என்
 மெண்ணி ஸூரியபூஷாக்ஷியாலே வஸுதஸ-நாழ்வானருகே விகாந்
 தோடிவந்தானும்; உண்மையில் அந்த வயுகி ஸூரியனல்லாமல் திரு
 வாழியாழ்வானாயிருந்தபடியாலே அவருடைய கிரணங்களாலே நன்
 கு தழிக்கப்பட்டு மீண்டொழிந்தவனான அந்த ராஹுவானவன் அ
 தற்குப் பிறகு மெய்யான ஸூரியனிடத்தில் போவதற்கும் அஞ்சி
 'இவன் ஸூரியனேயாவன்' என்கிற அஸுஸ்யவிபயபூயமான நிஸ்ஸ
 யத்தைப் பெற்றபின்பே இவனருகே போகலாமென்றெண்ணி, சந்தி
 யனை எப்படி சீவமுமாகப் பிடிக்கிறானோ அப்படி ஸூரியனைப் பிடிச்
 சமாட்டாமல் விடேஜியாதின்றானென்றுஹதகுதேசைகூயிருக்கிற
 படி. எனவே, ராஹுவுக்கு ஸஹுமான வஸூயபூசுதாவம்போ
 லன்றிக்கே வஸுதஸ-நபூசாவம் அவனுக்கு வஸுதராஜஸஹு
 மாயிற்றென்றதாய்த்து. இப்படி வஸூயபூனிற்காட்டிலும் கூகிர
 யிதபூசாவராய் விளங்காதின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய கிரண
 ங்களானவை உங்களுடைய பகைவர்களைப் பாற்றவேணும்.

வ்யூஜி-சூயிவ்யூஜி ஐதி விஹக்யுஷ்யவ்யூஜிவ்யூஜி. ஜவா
 =செவ்வரத்தை. நிஸுஷம் யஸா தஸா தவூ நிஷூஷம். (அ)

ஜெவம் ஜெஹாஜி-தஜ்ஜம் வ்யஸுஸுஜஸிவ்யூஜி வியூஜி
 ய்யுஜெஸெ, நாஹிஜீவாஹிராஜாஜிவியிநவதம் ஸெஷஸீஷ்யா
 வநஸூடா. நெஜிம் வயபூபஹுஜிம் ஐநகராகிரணாஷ்யஷ்யவீஜி
 வஸீத்யு, பீதெத்யு வஸூசுவாமாவய ஐவ விஸஸூஸூ ஐவ்யூ
 ஹூஸூஜி || (க)

வ்யஸுஸுஜஸிவ்யூஜி

பருத்த புஜங்களாகிற சிகரங்களை
 யுடையனாய்

ஜெஹாஜி-தஜ்ஜம்

மேருமலைபோல் உயர்ந்தவனான

ஜெவ்யு

ஸுதர்ஸநபுருஷனை [ருப்பதும்

ய்யுஜெஸெ வியூஜி

நடுவிடத்தில் வைத்துக்கொண்டி

நாஹிஜீவாஹிராஜாஜி

நாபிபாகிற தீவினாலே அழகிதாயி
 ருப்பதும்

சுரவிவிநயத்	அரங்கனாகிற காடுகளையுடையதும்
செஷசீஷபாஸநஸூ	திருவனந்தாழ்வானுடைய முடியா கிற ஆஸந்தின்மீது இருப்பதும்
(சுதவனவ) வயபாயஹிதி	பூமியின் வேறொரு வடிவு படை த்ததுமான [ஹிதியோடொத்த]
நெலிம் பஸீதி	நேமியைச்சுற்றி
விவஸநு	விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற,
ஹிநகர கிரணாடிஷ வஸீ:	} ஸூர்யகிரணங்கள் கண்டறியாத ப்ரதேஸத்தையுடைய [எல்லையையு டைய] லோகாலோக பர்வதம் போன்ற
வசுவாமாவஹ ஹ வஸீத:	
ஹிவ்யாஹூரஸி:	ஸ்ரீஸூதர்ஸநஜ்வாலையானது
வ:	உங்களுக்கு
ஸ்ரீநெய் சுஸூ	ப்ரீதியின்பொருட்டு ஆயிடுக.

திருவாழியாழ்வானுடைய நேமியைச் சுற்றி அவருடைய ஜ்வாலை விளங்கும்படியைப் பார்த்தால் பூமியைச் சுற்றி லோகாலோக பர்வதம் விளங்குவதுபோல் உத்ப்ரேக்ஷிக்கலாம்படி யிருக்கையாலே அங்ஙனே உத்ப்ரேக்ஷித்துப் பேசுகிறார் இதில். நேமியை ஹிதியாக ரூபணம் பண்ணுவதற்கு இன்றியமையாத உபவத்திகள் ஹிதியாக யுத்திலே சொல்லப்பட்டன. “ஹிநகரகிரணாடிஷ வஸீ:” என்ற விஸேஷணத்தால் லோகாலோக பர்வதத்தோடு ஹிவ்யாஹூரஸிக்குள்ள ஸாடிஸும் சிர்வஹிக்கப்படுகிறது.

ஹிதி எங்ஙனேயிராநின்ற தென்றால்; பெரிய சிகரத்தையுடைய மேருமலையைத் தன்னிடையே யறித்துக்கொண்டும், தீவு, காடு, முதலியவற்றை யுடைத்தாயும், திருவனந்தாழ்வானுடைய திருமுடியின்மீது உள்ளதுமாயிராநின்றது; ஸ்ரீஸூதர்ஸந நெலியும் அங்ஙனே யிராநின்றதோ வெனில்; ஆம்; நெலியுத்தில் ஸூதர்ஸந ஹிநகரவன் எழுந்தருளியிருப்பதானது மேருமலை திகழ்வதொக்கும். அப்புருஷனுடைய பருத்த ஸூதர்ஸநானவை அம்மேருமலையின் ஸிவரஸாநீயமாம். நாலியென்கிற அவயவம் ஸூதர்ஸநமாயுள்ளது; அரங்கானவை காடுகள் போன்றுள்ளன; இனி ஸூதர்ஸந

[ஹியம் கடு சுபநுஷ] வாணுவாவரூபமான இருவ
கைக்கருமங்களையும் தொலைப்பது என்கை; பாபத்தைத்தான் தொலை
க்கவேணும், புண்யத்தையும் தொலைக்கவேணுமோ வென்னில்; ஆம்;
பாபம் நாகாவஹம்; புண்யம் ஸுமடாஹி கூஷுமயூபூவகம்.
ஒன்று இருப்புவிவந்து; ஒன்று பொன்விவந்து. “தடாவி லாநு
வாணுவாவெ வியூப நிரஜநஃ வரஃ ஸாஜீரூபெவதி”
என்னுமயிகாரிக்கு இருவினைகளும் தொலைவேணும்: “சார்ந்த
இருவல்வினைகளும் சரித்து” என்றார் ஆழ்வாரும்.

[ஸதாஜாவயவாரிவ்யுஜெயாதி] “ஸதாஜஸுந்நொ
ராய” என்ற அமரகோசத்தின்படி ஸதாஜஸஹம் ரயவாவகம்;
அதனுடைய அவயவங்களில் [வாரிவ்யம்] கிறந்தது—சக்கரம்.
[ஓரந்தஸஹஸு]. “குகிவ்யுஷிரநாவரஷிபூபுஷகாஸுலஹா
வமா: 1. சுதூஸநாஸ ராஜாநஃஷயெதா ஓரந்தயஸுதா:”
என்று ஓரந்திகள் விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் இங்கே
வீராலாரோதும் விவக்ஷிதமென்க... .. (க)

உவண்ண யவ்வண்ண நிஸியயதி நஹுகோயகெடாடதி
ஜாடி, சுஷுஸு பூஸயதாவதுவிதவவாரவொ விசுத்
நஹுவஜிதி: யதெ ஸுஷுதுயொதொ வியாரவயிபுநஃ
கூளடிக்கொஸஸு ஸாஜிடி, ரகூநஹுபூஜொஷு ரவித
ஸுயாரிதவ்யுஷயொ வ்யுஷயொ வ: || (கக)

உவண்ண

(பகைவர் திறத்தில்) மிகவும் தீ
கூணமான

யவ்வண்ண

யாவை சில ஸுதர்ஸந கிரணங்க
ளின் ஸிவாபுஷெஸமானது

நஹுகோயடி

ஆகாஸபூத்தை

நிஸியயதிஸதி

நெருக்கா நின்றவளவில்

சுசுடி

ஸூர்யனானவன்

புளையதாவழுவிதவவவவவ	மிக்க தாவத்தினுள் வட்டமாய்
சுவஃஸிவத் சுவவவஃ	வடிவையுடையவனுப்க்கொண்டு
சுவவவ	ஜலத்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கிற
சுவவ	உய்வையுடையவர்களில்
சுவவ	அடிக்கடி அவயாவித்து
சுவவ	ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறேனே.
சுவவ	சந்திரனானவன்
சுவவ	உலர்ந்துபோன அம்ருத ப்ரவா
சுவவ	ஹத்தையுடையனாய்
சுவவ	தேனற்ற தேனடையினுடைய
சுவவ	ஒப்பை அடைகின்றேனே,
சுவவ	திருவாழியாழ்வானுடைய
சுவவ	அப்படிப்பட்டவையாய்
சுவவ	புண்ணுலையேழியைப் பண்ணுவல்
சுவவ	லைவகளான
சுவவ	கிரணங்களானவை
சுவவ	உங்களைக்காத்தருள்க.

வளரொளிய கனலாழியின் ஜீரோமமானது ஆகாஸத்தை அளாவி எங்கும் பரந்தவனவில் அதனுடையதாபம்பட்டு மிகவும் வாட்டமடைந்த ஸஞ்ரியன் தாபஸாந்திக்காக நீர்கொண்ட மேகமண்டலங்களில் அடிக்கடி அவயாவித்து அதனால் தாபம் தணியப்பெற்றுத் தனது தொழிலைச் செய்ய வல்லவனாகிறான். ஸஞ்ரியனுடைய மதி இதுவாயிற்று: சந்திரனே வென்னில், [புளையதாவழுவிதவவஃ என்ற விசேஷணம் சந்திரனுக்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.] தனது அம்ருதரஸமெல்லாம் ஸுஷ்மாகப் பெற்றவனாய்த் தேன் அற்ற தேனடைபோலும் நிலைமையை எய்துகின்றான். பூவிலிடினெஜ்வலர்களான உருஸுடையடர்களை இப்பாடுபடுத்தவல்ல பெருமைவாய்ந்த ஸுஷ்ஸுடந கிரணங்கள் உங்களைக் காத்தருள்வேணு மென்றாயிற்று. [உதஃ-பூவாஹம். வுஷிஃ-ஸுஜேஹி.] (கக)

யுதாஸநகிரணங்கரின்

உதயகாலத்தில்

நவஸா:

ஆகாஸத்திலுள்ள டெவமநுபூரிகள்

‘ஹெ ஹாநொ! கவீயா
ஹா: நொஸுநாதி’

} ‘ஓ ஸுதாஸநே! உனது தேஜஸ்
ஸானது (ஸுதாஸந தேஜஸ்ஸி
ன் முன்னே) விளங்கவில்லை (என்
று ஸுதாஸநே நோக்கியும்)

‘ஹெ கௌகிநீதி! தெ
தெஜ: கௌகி?’

} ‘சந்திரனே! உனது தேஜஸ்ஸு
எங்கே?’ (என்று சந்திரனைநோக்
கியும்)

‘ஹெ தாரா: சூராசுஸு’

‘நகூத்திரங்களே! தூரத்தில் நில்
லுங்கள்’ (என்று நகூத்திரங்களை
நோக்கியும்)

‘சுதா! சுயரொலி’

‘அக்நிபகவானே! சப்பையாய்வி
ட்டாயே!’ (என்று அக்நியை
நோக்கியும்)

‘ஹெ வெநாசுதாவி:!
ஹவத:

‘ஓ வஜ்ராமியினது தேஜஸ்ஸே!
உனக்கு

ஹெஸாந

தனித்து விளங்கக்கூடிய ஸ்வா
தந்திரியமில்லை (என்று வஜ்ராமி
தேஜஸ்ஸை நோக்கியும்)

உதா ஸாஸனி
தெ

இவ்வாறாகச் சொல்லுன்கிறனரோ,
அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த

வசுதாசு சாஸவ:

திருவாழியாழ்வானுடைய கிர
ஹங்களுடைய [ணங்கள்

யுஷாசு

புளவதாவ புவவ ஹ
மடி சுவசுராய

} புவமமான தாவத்யாழிக
ட்கு உத்பத்திஸ்தானமாகியஸம்
ஸாமாகிற நோய் தீர்வதன்பொ
பராக்ரமிக்கட்டும். [ருட்டு

சூரினாடி

கீழ் ஏழாவது ஸ்லோகத்தில் பூதிவாழித்த சுயுத்தையே
புணாஜி ஹெதத்தாலே இதிலும் அருளிச் செய்கிறார்.

கண்ணெழுத்து

காதுகளில் (மங்கலாலங்காரமாக
அணியப்பட்டிருந்த)

புதுவாழ்வு

அறுகட்புற்கதிரை

கூடா

தின்றுவிட்டும்

வெவ்வுயிர்ப்பாடு

தேவமாதர்களுடைய

கூழிவழி

கண்களில் (பெருகிக்கொண்டிருந்
தீரை [த

கூடா

குடித்துவிட்டும்

வீசுமா

வெவ்வுயிர்ப்பாடு
வாழ்வு} தருமநெறி வழுவாமல் திரிகின்ற
வையாயும், (பசுக்களின் பசுத்த
தில்) 2. காளைகளோடுகூடத்திரிகி
னவையாயும்

கூழிவழி வழுவிவழி

கூழிமொவாருன எம்பெருமா
[னவே

கூடா

பின்செல்லப்பெற்றவையாயும்

புதுவாழ்வு

அடுத்தவர்களுக்கு

வாழ்வு

சிறந்த கீதாஸத்தை (2) சிறந்த
மோகூருகியை

கூடா

கறந்து கொடுப்பவையாயும் (2)

உண்டுபண்ணுகின்றவையாயும் இருக்கிற

வாழ்வுகூடா
கூடா: வகுத்தாடு: மாவ:} வுவுகூடாத்தாலே முவுலகவிரு
ளையும் விலக்கின திருவாழியாழ்
வானுடைய கிரணங்களானவை,
(2) தனது கடாசுத வீசுணத்தா
லே முவுலகத்தவரின் அஜ்ஞாநார்
தகாரங்களைப் போக்கியருளும் க
ண்ணபிரானுடைய பசுக்களானவை

வாழ்வு

உங்களுக்கு

வாழ்வுகூடா

தொடர்ச்சி அருமல் சாஸ்திரமா
யிருக்கக்கூடிய செல்வத்தை
தந்திடுக.

கூடா

[illegible]

யொயரொவரூஹாஃ! ஸததஸேஸூதா மஹீரூஹாஃ வரி
ணததிகாரிகாஹாஃ ஸிபுலதிபு||”என் ற ரொவதகவண்டுகொ
கத்திற்போல ரெஷாஹீகமான ஸரோஸாகிபாகக்கடவது. ஸவ-
யாவி சுபூஸூதமான ஒரு சுயபுத்ததைத் தோற்றுவித்தல் வர
ரூதாதிஸய ஹேதுவாம் என்ற ரூஹாரிகவீஹான ஸு-
ஹம் இங்கே சுநுஸந்யம். ... (௧௪)

ஸெநாம் ஸெநாம் ரெவொரொ ஹேதி ரணஹேவெஹம் ஹம்
ஹேயதீ; உதெகொஷாஹம் ஹேஷாஹம் ஹேஷிஹ ஹேஷாவயீய-
ஹேஷிஹ | விரூம் விரூரூஹம் ராஹவயிவதெஹீய-
வாஹயதீ, வுஹீஸூ ஹீயிதீநாம் வுஹீரூஹம் ஹேஷி-
ஹீயிதீ வஃ || (௧௫)

ரஹேதி ரணஹேவெ

ஸெநாஹீ

ரெவொஹம் ஸெநாஹீ

சுஹம் ஹம் ஹேயதீ:

உதெ கொஷாஹம் ஹேஷாஹம்
ஹேஷிஹ ஹேஷிஹ ஹேஷிஹ

யா ஹேஷிஹ

விரூரூஹம் விரூஹீ

ஹேயா வாஹயதீ

வா

ராஹவயிவதெஃ ஹீயிதீநாம்
ஹீயிதீ

பெரிய போர்க்களத்தில்,

தலைவர்களோடு கூடினதான

இந்திரனது சேனையை

மிகவும் ஹயப்படுத்தாநிற்கிற,

செருக்கினால் எதிரிகளின் அழ
லைப் பொறுக்கமாட்டாது போர்
செய்யத்துடிக்கிற கைகளையுடை
யரான அஸுரர்களின் கூட்டங்
களை

யாதொரு ஸுதர்ஸந கிரண ஸ
ரூஹீயானது கவணீகரிக்கின்ற
தோ,

பூமி முதலிய எல்லாவுலகத்தை
யும்

விஹீயாட்டாகவே ரகூயாநின்ற
அப்படிப்பட்டதான

சக்கரத்தாழ்வானுடைய கிரண
ங்களின் ஸரூஹீயானது

பருகினதற்கு இவர் ஒரு ஹேதுவெனக் கூப்பண்ணுகிறார் [தூதர்
 ஸ்வேதேபடிணைவ என்று] தனக்குத் தாபநகமாகான வேறொரு
 வயுறு இல்லாமையாலே தனது ஐயத்தினைலையே தான் தவிக்
 கப்பட்டது கொல்! என்கிறார். இவ்வாறத்தால் ஸதிப்பிக்கவொண்
 னாத ப்ருவதததாபமாகையாலே ஸொணிதவாநத்தாலே ஸதி
 ப்பிக்கவேண்டிற்று. [புராவெவகூஷவலாவம் ப்ருதிபிஸஸைகூ
 தூதர் வுணிடதாநி] வுடாபுடாபுணை திசைகன்தோறும்
 சுழன்று திரிவதற்கு ஹேதுவெனக் கூப்பண்ணுகிறார்; ரகூயாரை
 பையப் பருகினவன் வாளாகிடக்க வொண்ணாதினே. லோகிஸயத்
 தாலே கண்டவிடமெங்கும் தட்டித்திரிவனினே. அப்படியே இந்த
 வ்ருவ்ருணைதானும் ப்ருதிவடவவாஷாஸ்யாயாராவாநத்
 தாலே லேத்தது கொல்! என்னலாயிருந்தது; இல்லையேல் இப்படி
 திசைகன்தோறும் சுற்றிச்சுழன்று திரிவதற்கு ப்ருவகூயில்லைபோ
 லும். [வம்ஸாஸூரி ஹோடா ஸஸூராவஹனீ வடாபுடாபுணை
 வுடாபு ப்ருகூயதி] லயாவாநாடிகளாலே லேம்பிடித்தவன் அங்
 குமிங்கும் திரிந்துகொண்டு அகாரணமாகப் பெருஞ்சிரிப்புக்களைச்
 செய்வது வழக்கம். ரகூவாநத்தாலே லேதமாய்த் திரிகின்ற இந்த
 வ்ருவ்ருணை தானும் ஸகூயக்களின் முதுகெலும்புகளை வெடிக்
 கச் செய்து அவற்றில் நின்று ஒரு பேரொலியை உண்டாக்குவ
 தானது உநததுணுடைய சுடாஹாவ கலகலத்தோடு ஒத்திராநின்
 றதுபோலும். ஆகவிப்படிகளாலே ஸகூய நிவஹுண ப்ருயா
 வாரிகூடுதையான வுடாபுடாபுணையானது உங்களுடைய
 வுலீஹிதலிஹிபைச் செய்விக்கக் கடவதென்றாயிற்று. “வினி
 தாய” என்றது—வினிதகாயுலீஹியெ என்றபடி.

[சுஸ்யாராரா] “சுஸ்யபேருணிஸொணிதெ” ஐதி லேதிநீ.
 [கூஷவலாவம்] கூஷவெடீதூ: தஸூ ஹாவா லேடி. [வம்ஸாஸூரி]
 “வம்ஸாவெணை கூடுவெ வுடாபு வுடாபு வுடாபு வுடாபு” ஐதி
 விஸூ. [வடாபு] “வடாபு வுடாபு வுடாபு வுடாபு” ஐதி.

நீடிபெயிவ” இதி ருடி. [ஸுந் தாடி] ‘ஸுடி--ரூஷத்
பெ’ இதி யாதும். வகுபுனை சிறிது அசையத் தொடங்கி
லும் காயுபடுதி யுரமென்று கருத்து. ... (கக)

பெபெவராவெயுரோநா உருஜிபுலுஜாடிணுபெபுஷ
தபெவெ, சூராரொபொதிவெஹ் உருபுபுடிலுக்கி விண்ணு
விணு : 1 ரிஜிஜ்ஜாநாதரஜிசூபிதரிவாநாபுராதவா
தொகுராமும், வாபெராவெயுராவிராவயுரையதும்புரிதாவ
ஹவ உவவஹிடி ॥ (கக)

உருஜிபுலுஜாடிணு
பெபுஷ தபெவெ: பெபெவெ: } அஸுவிரர்களின் லுஜிணு
தபெவெ: பெபெவெ: } நகளுடைய டிபுமாகிற உஷ்ண
த்தாலே தபிக்கப்பட்ட டிபுவர்
களாலே

சூபெவெயுரோநா: சுவமாவிற்குப்படா நின்றதாயும்
சூராரொபொதிவெஹ் டிக்குகளாகிற கரைகளை மீறிச்செ
ல்வதாயும்

உருபுபுடிலுக்கி
விண்ணு: } புரளுகின்ற நகத்தாஸமுஹமென்
னும்புரஜத்தையுடைய நுரைத்
திரையுடையதாயும்

ரிமக ஜாநாதராமசூபித
ரிவாநாபுராதவாதொ
குராமும்: } தளதளவென்று சுழலாநிற்கிற ஜ்
வால்களாகிற அல்களாலே துண்
டிக்கப்பட்ட ருத்ருக்களாகிற மா
ங்களின் வீழ்ச்சியினாலேயுருகா
மான வழியை யுடையதாயும்

வாகு: திருவாழியாழ்வானுடையதாயுமிருக்கிற
பொவிராவை: ஜாநாபுராவஹமானது
வ: உங்களுடைய
புரிதாவஹிடி பாவங்களென்கிற
பாவஹிடி காட்டுத்தியை
ரையதும் அணைக்கட்டும்.

யாராவது உதிர்வீ

பெருமனைப் பெருக்கையுடைத்
தாரிருக்கச் செய்தேயும்

[2. தனது சுருஷமத்தினால் பாயுமயல்பையுடையதாகி]

வருகடிதடிஹா

அக்ரியை வெளிப்படுத்தாநின்றதாய்

(சுதவனவ)

இப்படி விபரிதஸ்வபாவங்கள் பொ

ருந்தியிருப்பதனாலே

விஞ்ஞா

விசித்திரமாய்

விஞ்ஞாவிதவிதஜஹா

ஸத்ருஜனங்களை முறுகுதாட்டி ஓ
டச் செய்ததான

சுஷ்ருஸிதாஃ ஶீவீஃ

திருவாழியாழ்வானுடைய சோதி

வஃ

உங்களுக்கு [யானது

சூயதாய ஹ்யாயஜாயதாஃ

நீண்ட மங்கலத்தின் பொருட்டு
ஆகவேணும்.

*** விஞ்ஞாவிதவிதஜஹாஸுக்ரிபையிலே பேசுகிற
தாய்த்து இந்த ஸ்லாகம். சுவீஷுஹிவதிஜ்ஜா வெவிதி ஸி
ங்குகிறபடி. [(ஹ்யா) ஹ்யாஹி ஸாஸிதாநா ஹ்யாஸிதகஸீ]
உலகத்தில், தான் ஹ்யாஸிதகஸீ ஹ்யாஸிதகஸீ
னாயிருப்பவனே பிறருடைய ஹ்யாஸிதகஸீ போக்கித் தெளிந்தனான
த்தை அளிக்கவல்லவனாவன்; தான் ஹ்யாஸிதகஸீ போக்கித் தெளிந்தனான
வன் ஹ்யாஸிதகஸீயை ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான
து. ஆகையாலே, ஹ்யாஸிதகஸீயை ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான
வதற்குமே ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான
ஸாஸிதகஸீயை ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான
யாஸிதகஸீயை ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான
இப்படித்தானே வென்னில், அன்று; [ஹ்யாஸிதகஸீ] ஒன்றை வேறொரு
ருக ஹ்யாஸிதகஸீயாகிற ஹ்யாஸிதகஸீயை இங்கே விவகரித்தம். ஹ்யா
ஸிதகஸீயை ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான
படியைச் சொல்லிற்றுகிறது. இவ்வயதும் கொண்டபின்பு, ஹ்யாஸி
தகஸீயை ஹ்யாஸிதகஸீயை போக்கித் தெளிந்தனான

[ஊஹஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்-ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்]
 ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் மறைக்கும் வஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்
 க்கு சுதூகூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் விருஷ்டம். விருஷ்டம்
 யவபரிஹாரமெங்கனேபென்னில்; ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்
 = 'ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்', தஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்
 வா' என்றிறே விருஷ்டயோஜாவநூதகவ்யாஷ்டாகம்; வஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்
 அங்ஙனன்று. 'ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்'—ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம், த
 ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்' என்றாகக்கடவது; பண்டிதர்களுக்கு நல்ல
 அறிவைத் தரவல்லது என்றபடி. இப்படி பொருளானபின்பு, ஊஹ
 ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் என்றதோடு ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் வா
 என்றது விருஷ்டமன்றிறே. ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் மறைத்தவா
 லாறு எங்ஙனே பெனில்.—

ஊஹஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகத்தில் பதின்மூன்று நாளிலே சுஜூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம்
 ரோருண சுஜூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் ஓயெய்யுந லொடிநீஹதூவான
 லெவ்யூவன் கொன்றுவிட, அங்ஙனம் தன்மகனைக்கொன்ற ஓயெய்யு
 யனை மற்றநாள் ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகத்திற்குள் தான் கொல்லாவிடில்
 தியில் குதித்து உயிர் துறப்பதாக அர்ஜுநன் ஸவயஞ்செய்ய,
 அதனையறிந்த பகைவர்கள் பதினாலான பகல் முழுவதும் ஜயெய்யு
 யனை வெளிப்படுத்தாமல் ஸேனையின் நடுவே நிலவறையில் மறைத்து
 வைத்திருக்க, அர்ஜுநனுடைய ஸவயம் விதயமாய் விடுமேயெ
 ன்று சிந்தித்துக் கண்ணபிரான் ஸூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் அஸ்தமிப்பதற்குச்
 சிலநாழிகைக்கு முன்னமே தனது திருவாழியினால் மறைத்துவிட,
 அப்பொழுது எங்கும் இருள் பரவியதனால் சுஜூட்சும-நூதகவ்யாஷ்டாகம் சுழிப்புவெ
 ழும் செய்வதைக் களிப்போடு காண்பதற்கு ஓயெய்யுநாடிகளுட
 னே உயெய்யுன் வந்து எதிர் நிற்க, அப்போது கண்ணபிரான் திரு
 வாழியை வாங்கிவிடவே பகலாயிருந்ததனால் உடனே அர்ஜுநன்
 ஜயெய்யுனைத் தலை துணித்தான் என்ற கதை அறியத்தக்கது;
 “நாழிகை கூறிட்டுக்காத்துநின்ற அரக்கர் தம்முகப்பே, நாழிகை
 போகப் படைபொருதவன் தேவகி தன் சிறுவன்” என்றாரிறே
 பெரியாழ்வாரும்.

[நிஸ்தேஸா ரிவாஹுடியதலோரிணி] ஸ்யந்தஸ்யூந்யு
 னனவொருவன் பிறப்பக்கல் தலீஸை யுண்டிபண்ணினுனென்கை
 விராட்டமிதே. இங்கே தலீஸாவது அஜ்ஞாநகிருள். விரொயவாரி
 ஸார மெங்கனே யெனில்; நிஸ்தேஸா = ஸ்யந்தஸ்யூந்யு
 மாகையினுலே இருளற்றது. ரிவாஹுடியதலோரிணி = ஸத்ரு
 க்களின் உள்ளத்திலே ஸபாநுகாரத்தை உண்டாக்கவற்று,
 ஸயத்தை இருளாகச் சொல்லக்கடவதிறே. இங்கனே பொருளான
 பின்பு நிஸ்தேஸாத்நமும் ரிவாஹுடியதலோரிண்த்நமும் விராட்டமன்
 திறே. “ரிவாஹுடியதலோரிண்யி நிஸ்தேஸா” என்று
 உள்ளபடியே யோஜிக்கவுமாம்.

[யாராஸபிரகிந்தி ப்ரகடிதஹநா] “யாராஸபிரகி
 ஸ்வாரா” என்ற சுரேகோபத்தின்படி யாராஸவாத்மாவது
 பெருமழை; அதனை யுடைத்தாவிருக்கும்போது ஹநப்ரகடநம்
 பண்ணுகை விராட்டம்; யாராஸவாதித்திமும் ப்ரகடிதஹநதத்
 தும் வ்யாகிரணயஜெமிதே. அவற்றை இங்கே ஸபிரகாபிகிரண
 மாகச் சொன்னது விராட்டம். இனி விரொயவாரிஹார மெங்
 கனையெனில்; யாராஸவாதிந்தி = யாராஸவாதிதம் ஸீஸ
 லோசலீதி யாராஸவாதிந்தி; யாராயாவது கூறு. அதனால்
 பகைவர்மேல் பாயுமியல்பை யுடையதென்றபடி. சுயவா; “யாரா
 லெந்யாபிரகிந்தி தாரா மதிவஹகே” என்ற ரெஷி
 கொசத்தின்படி யாராயாவது லெந்யாவென்று பொருள்
 கொள்ளவுமாம். லெந்யாவத்திற்போய்ப் பாய்ந்து சுத்யைச்
 சொரிசின்ற தென்றபடி. [வித்ரா] சுவாதபுத்தியில் விராட்ட
 யஜெயிகிரணமா யிருக்கைபற்றி லெவலித்தும் சொல்லுகிறது.
 [வித்ராவித விதஜநா] இப்படிப்பட்ட சுத்யயங்கள் வாய்ந்
 திருப்பதனாலே ஸத்ருஜநங்கள் அஞ்சி நடுங்கி முதுகுகாட்டி
 ஓடும்படியிருக்கும்மிறே.

ஆக இந்த ஸ்லோகத்தால் சொல்விறுயற்றதென்னென்னில்;
 ஸத்ருக்களுள்ள விடமெங்கும் சுழன்று திரியாநிற்பதும், தன்னை

உவாவிப்பவர்களுடைய சுநயுராஜாநங்களைப் போக்கவல்லதும், ஜயபுயவபாவஸுரத்தில் ஸுரியுபுசுராஸுத்தை மறைபச் செய்ததும், பண்டிதர்க்கு நல்லறிவை நல்கவல்லதும், ருத்ருக்களுடைய ஹுதயத்தில் எப்போதும் ஹயஜிரத்தை நிலைநாட்ட வல்லதும், ஸுயம் ஜெஜாதிருபவமானதும், தனது சுபுலாமத்தினால் அல்லது முனைமுகத்தில் பகைவர்மீது பாயுமியல்பையுடையதும், தீயை யுமிழ்வதும், விவித்ருஸுகி வாய்ந்ததும், பகைவரைப் பாறவடிப்பதுமான ஸு ஸுஹு-ந ஹிவியானது உங்கட்கு ஹிவ-காருஸுயாயியான ஸு ஹுதத்தை யளித்திடுக என்றதாயிற்று.

“கொண்கூரவிஷிதொவி துலாவநவிதத:” என்ற தொண்ணூற்றுநான்காம் ஸுராகமும் இங்கனே விரொயாலாலு ஸுதியிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளமை காண்க. (சுஅ)

நிநெநு வநெநுவ காஸீ ஹஸிவிஜபிஹஜெஜாதிஷா யெந ஹஹு, சுநயுரா வுதூர விவிதெநு ருஹஸுஹயா யத்ரு வித்ரு ஸுலாவெ ருஜெஜாஹுஜெஹு-ஹித்ரா ஸுஹ மஹநஸுஹா யத்ருபாஹுயாஸீத, ஹிஸுராஹிஸுலிபுதொ வஸு ருஹிநி ஸுதம் ருளரிஹிதிபுதாவஃ||

கக

ஹஸிவிஜபிஹ ஜெஜாதிஷா

காட்டுத்தியினதுபோன்ற நீண்ட சோதியை யுடைத்தான

யெந

யாதொரு ஸுஹு-நஸுதாவ

காஸீ

காசி பட்டணமானதுத்தினிலே

வநெநுவ

வநஸுமுஹம்போல

ஹஹு நிநெநு

கொளுத்தப்பட்டுப்போயிற்றே,

வித்ருஸுலாவெ

ஆஸ்சர்யமான வைபவமுடைய

யத்ரு

யாதொரு ஸுஹு-நஸுதாவ த்தினிலே

சுபத்திரா

(காசிராஜவாசுதேவனுடைய, அல்லது ஐவாபாவாவினுடைய)

சாமலஸாமலயா வுபத்திரா
விவிநெய்
யபயாசு

சுபுதையானது
விட்டில் பூச்சிகளுக்குக் கெளிதான
மாண்டுபோயிற்றே, [செயலாலே
யாதொரு ஸாஹ்யாபுத்திராவ
த்தின் பக்கலுண்டான லயத்தி
பரமஸிவனும் [னாலே
மலைகளான பார்வதியோடுகூட
புருவதற்கரிதான பர்வதமும்
ஹையினுள்ளே

சுபயாவீசு

ஒடிப்போய்விட்டானே

ஸ:

அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்ததாய்

விஸ்வாவிடது:

அனைவராலும் பூஜிக்கப்பட்டதான

ஸாஸரிஹதிபுத்திராவ:

எம்பெருமானுடைய தீவிராயம்
யத்தின் பூதாவமானது

வ:

உங்களுக்கு

சுநிஹதிபு

உத்தமமான (அல்லது) ஸாஸ

ஸாஸு

மங்கலத்தை [தமான

திஸ்வாசு

தரக்கடவது.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய விசுரீரதிஸயத்தை விளக்க...
வல்ல பளாராணிக் கயாபுஸஸ்தமஸுவத்தாலே தபீஹாவ பூசு
ஷத்ததைப் பேசுகிறார் இதில். [நிநெய்வநெய்வ ஐதிராதி] கா
ஸீஹநவபூதானுமிருக்கும்படியென்னென்னில்:- ஒருகால், வள
ணகவாஸுடேவன் என்பானொரு அரசனை நோக்கி மூடர்களுல்லா
ரும் 'நீதான் வாஸுடேவன்' என்று புகழ்ந்துகொண்டிருக்க, அத
னால் அவனும் தன்னையே உண்மை வாஸுடேவனாக நினைத்து மார்பு
நெறித்துச் சங்கு சக்கரம் கிரீடம் முதலியவற்றைச் செய்வித்துத்
தானணிந்துகொண்டு ஒரு சேவகனை யழைத்து 'நீ கிருஷ்ணனிடம்

போய் என் பெயரைச் சொல்லி “இன்னான் வாஸுதேவனாயிருக்க
 நீ அவனுடைய சங்கு சக்கரங்களைத் தரிக்கக்கூடாது; இன்றுமுதல்
 விட்டுவிடவேண்டியது; இல்லையாகில் அ வ னே னு யு த்தஞ்செய்து
 அவனை வென்றாயாகில் தரிக்கலாம்” எ ன் னு சொல்லவேண்டியது’
 என்று சொல்லியனுப்ப, அங்ஙனமே அந்தச் சேவகன் வந்து கிருஷ்
 ணனிடம் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல, கண்ணபிரான் திருவுள்
 ளஞ் சிறிப் பெரிய திருவடியின் மீதேறிச் சென்று போர்செய்து
 அப் பெளண்டரகனைத் தனது திருவாழியினால் தலையறுத்துக் கொன்
 றெழுதிக்க, இங்ஙனே பெளண்டரகன் இறந்துபோனதைக் கண்ட
 அவனது ஸஹாய வீரனான காசிமன்னன் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் கொல்ல
 முயன்று, போர்செய்யத் தொடங்க, கண்ணபிரான் தனது சாரங்கத்
 தில் நின்றுப் பூயொழிக்கப்பட்ட அம்புகளினால் அக் காசிமன்னன்
 தலையை யறுத்தெறியு, அத் தலையானது காசிப்பட்டணத்தினுள்ளே
 போய் விழு, அதனைக்கண்ட காபீரராஜபுத்ரன் தனது தந்தை
 யின் தலை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனால் அறுக்கப்பட்டதென்றறிந்து உடனே
 பரமுபரிவீண ஷோகாதிங்களால் மகிழ்வித்து “ஸ வஸ்யே ஹவநு
 க்ருதா வித்யஹனாஷ்யாய ரெஸிஸிஷுதா க்ருஷ்ணஸுதஸு
 ப்ரஸாடாந ஹஸ்யா.” [ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் 5-34-31] என்றபடி
 என் தந்தையைக் கொன்றவனைக் கொல்லும்படியான ஒரு க்ருஷ்ண
 உனதருளால் உண்டாகவேணுமென்று வரம்பேவண்டி அப் ப டி ப்
 பட்டதொரு க்ருஷ்ணையை ஏவ, அது ஷோகைக்கு வந்து ஜநங்களை
 வாயிக்குத் தொடங்க, இதன் வரலாற்றைச் செவியுற்ற கண்
 ணபிரான் தான் சொக்கட்டா னடிக்கொண்டிருந்தபடியே தனது திரு
 வாழியை ஏவிவிட, அந்தச் சக்கரம் அந்தப் விசாவத்தைத் துரத்
 திக்கொண்டு காபியளவும் போய் அப் விசாவத்தையும் அத்துடன்
 சேர்த்துவந்த கணங்களையும் அந்தக் காசிப்பட்டணத்தையும் ஒரு
 நொடிப்பொழுதில் நீருக்கிவிட்டுக் கண்ணபிரானருகில் வந்து சேர்ந்
 தது. “க்ருதா வ்ருதா விவிஸ்யே ஸால ஸாலஹயா யத்ரு வித்ரு
 ப்ரஸாடவ” என்ற ஶ்ரீதீபவாடித்தில் ப்ரஸுதமான சுடையும இதில்
 அடங்கிவிட்டது. க்ருஷ்ணயாவது— சுவிவாரகாடித்தாலுண்டா

கும் செவ்வதாவிசெஷம்-விசாசாஅரிசு-வம். இனி 'ரூடெர்ட்
வூடெர்ட்' உதூரி சுத்யவாஅத்தில் சுருவூட்டிக்கப்பட்ட
சுயையின் வரலாறு தெரியவில்லை. உதிதான வுராணங்களை
ஆராய்ந்தவரையில் அடியேனுடைய சுருதிக்கு அகப்படவில்லை.
வந்த விடங்களிலே ஸ்ரூடர்கள் கண்டுக்கொள்வது. ஆனால் சுரு
ஸவிஜய சுருதத்தில் [ஸ்ரூ 14] 'வசுதூலாசுதூஅவி
மவஸுவதிவிஷுரெவ வசுதூ' என்ற விடத்திற்கு
ஸூஸூநம் செய்த ஒருவர், ரூடன் திருவாழிக்கு அஞ்சிக்
காஸியில்நின்றும் ஓடிப்போய்விட்டான் என்று எழுதியிருப்பதைக்
கொண்டும், வசுதூ ஸ்ரூசுத்தில் காஸீஉஹந சுயாவலிவிஸூ
ஹார வஸத்தைக்கொண்டும் 'ரூடெர்ட்'வூடெர்ட்'சுதூஅவி
வசுதூ சுயாஸூரத்தை ஒருவாறு நிஷுஷிட்டுக்கலாம்; காஸீ
ரூஜி வுசுருலே ஏவப்பட்ட சுருதையானது ரூடனுடைய
ஸூலாஅத்தா லுண்டானதாக ஸ்ரீ விஷு வுராணாஅிகளிற்
சொல்லப்படுகையால், ஸூஸூலாஅொடூருதையான அந்த சுருதையு
யானது எவ்வாறு வெற்றி பெறுகின்றதென்று ஸிவன் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கையில் ஸூரகையில்நின்றும் திருவாழியாழ்வான் அந்த
சுருதையைத் தூரத்திக்கொண்டு ஓடிவர அதனைக்கண்ட ஸிவன்
நமக்கு வல்லடி வரப்போகிறதே யென்று அஞ்சி அங்கே நிற்கமாட்
டாமல் ஓடி மலையினுள்ளே புருந்துவிட்டானென்று இங்ஙனே சுயை
இருக்கவேண்டும். இது வுராணரூதத்தில் கூறப்படாதிருந்தா
லும் வுராணரூதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கலாம். சுயவா, அக்
காலத்தில் ஸிவன் ஓடிச்சென்று தான் உயிர்தரித்திருக்க வேண்டு
மென்று இவர் தாமாகவே உன்னுணர்ந்து பேசுகிறார் என்று கொள்
வினுங் குற்றமில்லை. புராணங்களில் ஒரு மூலையில் இக்கதை வுசு
மாகவேயிருக்கவுங் கூடும்— உதூஉலே ஜெவிதேந.

ஹீத்யவாஅத்தில் 'சுருதூ' என்றது-சுருதூஸூவாஸூ
நத்தில் ஸூவூலாவினால் ஸூயொளிக்கப்பட்ட சுருதையைச்
சொல்லுகிறதென்று சிலர் நினைக்கக்கூடும். அங்ஙனும் பொருந்து

மாயினும் புகழ் தருகின்ற வனக்கூறுமாறா ரமாகவே நின்று
 ஹிப்பர் பெரியோர். ஹிப்பர் உலகத்தின் உலகத்தின் அந்த
 காலத்தின் இங்கே வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 கூடுதல் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 ராஜ்யமொழிகளில் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 ஸிவாணியாய் இருக்க, வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 திருவாய்மொழிகளில் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 கொண்டு அவனுக்கு ரகசிய பண்ணிக்கொண்டு போரும்படி நிய
 மித்திருந்தான், இப்படியிருக்கையில் அவ்வரசன் ஸ்வதேவராயு
 மான ஒரு ஹிப்பர்வந்தத்தை சுருஷிக்கவிரும்பி அப்படியே ஓராண்
 டளவும் சுருஷித்து ஸ்வதேவரான ஹிப்பர்வந்தத்தில் எண்ணிறந்த
 ஹிப்பர்வந்தத்தை சுருஷித்து கொடுத்து அவர்களுடைய சுருஷி
 பெற்றுப் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 முனிவர் குடியும் வேண்டிவந்தார். மாமுனிவர் சுதியாக வந்
 தாரென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்ட அம்பர்ஷர் அவரை நல்வா
 வேற்றுப் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 'தேவதேவ' என்றிசைந்து 'இதோ, ஹிப்பர்வந்தத்தை சுருஷி
 னிவந்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லியமுனைக்குச் சென்றவர்
 நெடும்போது ஹிப்பர்வந்தத்தில் இருந்துவிட்டார்; 'ஹிப்பர்வந்த
 தற்குள் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 என்றும், 'சுதியை உலகத்தின் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது
 பெரும்பாதகம் நேருமே!' என்றும் சிந்தித்து இன்னது செய்வ
 தென்று தேவதேவராய் மல்துடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஹிப்பர்ஷர்
 யுத்தேவராய் நிபுணர்களைத் திரட்டி மேல் கூட்டுவந்ததைப்பற்றி
 ஆராய்ந்தவனில், 'சுதேவராய் தருவாயிதம் நெவாந
 ஸிதம் நெவாநம் கொள்வது' என்ற வெவ்வாகுத்தைக்கொண்டு
 ஹிப்பர்வந்த பண்ணுவதென்று நினைத்து, 'தேவதேவராய்
 நத்தாலே வந்தத்தைத் தலைக்கட்டி சுருவாருணக்காக ஹிப்பர்
 ஸாவின் வரவை எதிர்பார்த்திருந்தார். ஸாவகாசமாக ஹிப்பர்ஷர்
 களை முடித்துவந்த முனிவர் வந்திருக்கப்படுகிறது. - வந்திருக்கப்படுகிறது

[சஜோநயூத ஸ்ரீஹ்ருகாசுமி ரஜ்ஹ்ருகவ்யஜிதாஸூ]
ஸூரியபூகாஸம் கிளர்வதற்கு முன்னே சுஜோந பூயுதமான
ஸோஹத்தை உண்டுபண்ணக்கடவ ராஜ்யின் கொடுமையினால்
‘இன்னது வழி’ என்று அறியவொண்ணாதேய்ருக்கும்; ஸூரியபூ
காஸம் கிளர்ந்தவாறே அவ்விவர நீங்கி வழிகள் தெரியக்கடவ
தாய்ருக்கும். அப்படியே வசுபூகாஸமும் சஜோநமாகிற சுஜோ
காஸத்தாலே உண்டாகக்கடவ யூரோஹத்துக்கு சூகாஸமான வு
ஸாரமாகிற காளராத்ரியைக் கழித்து சுவிபூராதிஜாபுத்தை பூ
காஸிப்பியாதிற்ருமிறே. “ஸூசுபூத ஸோஹா! கொடிஸூரியபூ
ஸூபூ! சஜோநயூத ஸ்ரீஹ்ருகவ்யஜிதாஸூ! கொடிஸூரியபூ
ஸூபூ! சஜோநயூத ஸ்ரீஹ்ருகவ்யஜிதாஸூ! கொடிஸூரியபூ
ஸூபூ! சஜோநயூத ஸ்ரீஹ்ருகவ்யஜிதாஸூ!”
என்னாநின்றார்களிறே.

[ஸ்ரஹாணாம் ஸூரணம் நூசூவபூணம்] ஸூரியபூ
காஸத்தினெதிரே மற்றெந்த ஸ்ரஹங்களுமும் விளங்கமாட்டாவென்
னுமீபாது வசுபூகாஸத்தினெதிரே அவை விளங்கமாட்டா
வென்னுமிடம் கீழ்மந்யூபாயஸிஷ்டமிறே. நூசூரமாவது கிர
ஸூரம். [வாவச்யா சுவிபூஷம் சவஹாநம்] “அநாநெ நிறி
தம் தெஜஸூவிதேவ ஹதாஸாநம்” என்ற கணக்கிலே சுவிபா
னது இரவிலே ஸூரியபூதேஜஸஸைப் பெற்றுப் பொலியாநிற்கும்;
மீண்டு ஸூரியபூஸூலித்தவாறே வாவகநிறிதமாயிருந்த அந்த
சுவிபூஸூ சுவஹுதமாயிறே. சுவி சுவிபூஷானாயிருந்தாலும்
ஸூரியபூகாஸத்தினெதிரே அந்த சுவிபூஸூ சுவஹுதமா
யிருக்கையாலே வாவகதேஜஸஸை ஸூரியபூகாஸம் கொள்வா
கொண்டதாகச் சொல்லுகிறபடி. இது வசுபூகாஸத்துக்கும்
ஒக்குமாயிற்று. வாவகஸூ உரோ- வாவச்யா, தா. சுவிபூஸூ
ஸூம் நவாஸகலிமத்திலும் ஸூலிமத்திலுமுண்டு.

இவ்வகைகளாலே சுசூபூகாஸ ஸூயபூவான வசுபூகாஸ
மானது உங்களுக்கு உலகமெங்கு மியங்கும் புகழை அளித்திடுக
வென்றராயிற்று. [உபாஸிஸம்] வூவபூவா உகூதினோதூரங்

களான நூற்றிசைகளையும்திரும்பிவிவகித்து 'வதவெஸாபிஸம்' என்பது; லிசெண்டின்களாகிற நான்குவிதக்குகளையும் சேர்த்து விவகித்து 'செஷ்டிஸம்' என்பது; அவற்றுடன் சுயொலுவநத்தையும் ஹெப்துலுவநத்தையும் கூட்டி 'ஹெப்திஸம்' என்பது. ... (உரு)

வழிமுறை வழிமுறையாகிவி டுநாஜநாஷா வியுஹம்
நியுஹிதம், டாதும் வலெஷாவலாநா நியுயிசியுயிசீம் வ
குலுஷாநாவதுதூர் யொதும் டெஷிவதெயா யுமவலவி
வாரொ ஹுதிசியூ புகுதூர், லா வொ நுஷாஷிஷா
ஹுதிசியூதரலஸுநிசீ லுஷாநாஷி|| உக

சுஷுதரல லுஷிசீ	மோசுஷ ரஸத்தைப் பெருக்குவதாய்
லுஷாநாஷி	திருவாழியாழ்வானுடையதான
யா ஹுசீ	யாதொரு புகாரமானது
யுமவக	ஏககாலத்தில்தானே
வழிமுறையாகிவி	ஹெப்துலுவநத்தையும்
வழிமுறைவியுஹம்	ஹெப்துலுவநத்தையும்

ஹெப்துலுவநாவழிமுறைவியுஹிசியு	} அஸுரர்களின் கூட்டத்தினு
ஹெப்துலுவநாவழிமுறைவியுஹிசியு	
லுஷிசீ	டைய ஸாரீரத்தையும் ஒழிப்பதற்
	ஏககாலத்தில்தானே [கும்

வழிமுறையாகிவி	} ஹெப்துலுவநங்களின் பெண்டு
வலெஷாவலாநா	
வதவெஸாநாவதுதூர்	
சுதியுயிசீம் நியுயிசியு	
ஹெப்துலுவநாவதுதூர்	களுக்கு ஹெப்துலுவநாவதுதூர்
	நாவதுதூர் மேன்மேலும்
	பெருகிச்செல்கின்ற ஸம்பத்தைக்
	கொடுப்பதற்கும்

ஹெப்துலுவநாவழிமுறைவியுஹிசியு	} அஸுரஸமுஹ ஹெப்துலுவநங்
வலெஷாவலாநா சுதியுயிசீம்	
நியுயிசியு வதவெஸாநாவதுதூர்	
ஹெப்துலுவநாவதுதூர்	
	ளின் சிறந்த செல்வத்தை, ரய
	முஷுதரலாவதுதூர் வாருநகரம்
	மேன்மேலும் அழியச்செய்யும்
	முஷுதரலாவதுதூர்

ஹ்ருயாஜோவமதுஷ்யவாரஃ } டேவஸேதி ஹத்தினுடைய பட்
 டுநுஜநுஷாஃ வமதுஷ்ய } டணங்களை வெளியுடையமான
 வாரஃ சுவி ஹதிதியூ } தன்மையோடே கூட்டுகைக்கும்
 டுஷ்யதூ யொதூ } அஸுரவமதுத்தினுடையபட்ட
 டுஷ்யதூ யொதூ } ணங்களை ஹஸ்யமான ஸுரூ
 டுஷ்யதூ யொதூ } வத்தோடே சேர்ப்பதற்கும்

டேஷ்யதூ

விளங்காநின்றதோ

வா

அப்படிப்பட்ட ஸுஷ்யதூ

தியானது

[அக.

வஃ சுவிஷ்யதூ நுஷ்யதூ

உங்களது அஜ்ஞாந்தை அகற்

*** இந் த ஸ்ராகத்திலே கவிஸுஷ்யதூவாதுயடும்
 விஸுயநீயமாக விளங்காநிற்கும். ஸ்ரீஸுஷ்யதூ டுஷ்யதியானது
 அமரர்க்கும் அசுரர்க்கும் வணக்கரவத்திலே வணகரூபமான க்ர
 யையைச் செய்வதாகச் சொல்லுகிறார் இதில். ஸுஷ்யதூவாணீ வி
 வக்ஷணர்கள் தாம் இந்த ஸுஷ்யதூவா ஹ்ருயதையை சுநுஷ
 வித்து மகிழ்வல்லார்.

[ஹ்ருயாஜோ வமதுஷ்ய ஹ்ருஹம் டுநுஜநுஷாஃ வமது
 ஷ்ய ஹ்ருஹி யுமவதூஷ்யதூ] இங்கே ஹ்ருஹவடும்
 ஸ்ரீஷ்யம். இது டேவர்களின் வக்ஷத்திலே விரோயாடாகும்; சுஸு
 ரவக்ஷத்திலே ஸ்ரீராயாடாகும். அஸுரர்களின் ஸ்ரீ ர ங் க ளை
 அறுத்தொழித்து டேவர்களின் விரோயத்தை ஸ்ரீப்பித்தபடி. சொல்
 விற்றுகிறது. அஸுரர்கள் ஒழியவே டேவர்கள் நிவிருரோயிக
 ளாவர்களே. விரோயி கழியவே விரோயம் கழிந்ததாம்மே.

[டாதுஃ ஸுஷ்யவாநாஃ ஸ்ரீயதிஸ்யநீஃ வத்ருஹா
 நுஷ்யதூ] ‘வமதுஷ்ய ஹ்ருயாஜோவி டுநுஜநுஷாடூ’ என்
 றது இங்கும் சுநுஷ்யதூக்கடவது. இந்த யுரணத்தில் ‘டாதுடூ’
 என்பதும் ‘வத்ருஹாநுஷ்யதூ’, என்பதும் சுஹ்ர ஸ்ரீஷ்யம்,
 ‘ஸுஷ்யவாநாடூ’ என்றது ஸுஹ்ர ஸ்ரீஷ்யம். டேவவக்ஷத்திலே,
 ‘ஸுஷ்யஃ சுஷ்யவாநாடூ’ என் றும், சுஸுரவக்ஷத்திலே ‘ஸுஷ்யஃ

சுவிவிநாமக வுண்டுபன்னவே அஸுரர்களுடைய சிறந்த செல்வம்
வெணிக்கப்பட்டதாகிறது.

[யொதூம் யாமவடிவி வாரொடிகுதியோடு கூடிய]
‘வமபுஸ்ய ஸுமபுயாதிரிவி ஐநாஜநாஷா’ என்றது இங்கும்
சுமாவதிடுக்கக்கடவது. [ஸுமபுயாதிரி வமபுஸ்ய ஐநாஜநாஷா
வமபுஸ்யாவி வாரொ ஐநாஜிரியோடு கூடிய யாமவடி யொ
தூடு] இங்கு ஐநாஜிவடிமொன்றே ஸ்ரீஷ்டம். இது டேவஸக்தத்
தில் வெஸ்யயுடாகும், சுஸுராவக்தத்தில் ஸுஸாகும்
டேவர்களுடைய பட்டணங்களைச் செல்வம் விஞ்சினதாகச் செய்ய
வும், அஸுரர்களுடைய பட்டணங்களை ஸுஸாத்தாகச் செய்ய
வும் என்றதாயிற்று. அமரர்க்கிடர்கெட அசுரர்க்கிடர்செய்தமை
இந்த ஸ்ரோகத்தின் வரலாறுதாயும்.

இதில் ஒன்று ஸாணிக்கக்கடியதுண்டு; ‘யாமவடி’ எ ள் ற து
எங்கினே பொருந்தும்? அசுரர்கள் மாண்டபின்புதானே தேவர்கள்
வாழக்கூடும்; சுஸுராயுஸ்ஸமும் டேவஸுஜீவநமும் ஏககாலத்தில்
கூடாதே என்று. உண்மையே; இங்கு ஸாதவத்யவத்யஸாத
வெடிநத்யாயமென்கிற சூலகாரிகத்யாயம் கொள்ளத்தக்கது.
இப்படிப்பட்ட ஸுமபுயாதிரி ஐநாஜியானது உங்களுக்கு விட்டின்ப
த்தை யளித்து சுவிஷ்ணுவியைப் பண்ணித்தாக்கடவதென்று
ராயிற்று. ஸுதூதஸ்ய சுமபு, (வசு) தஸ்ய ஐயா ஸுதூத
நாஜி ஐதி தஜிதவ்யதி. ஸுதூதா-தீதர். அதனுடைய சு
மம்-சக்கரம். ... — ... (உக)

உரணம் உரணம் ஸவதூதந் ஸுரஸூலி மஸுஷுடா வ
தூதநா யாத், சூலாடிபெருகலிதாடிவிவதிவமஷாபீ
தகாவாலிகெட கஜாடுமெஃ காமயளதம் திரிபிவ காராடுத
யஃ ஸுகிதெவிபுஹதபு, வுஷிஸூதபுஷிக வஸகடுவ
நய தூயாடுமெஸுரஸூ|| (உஉ)

நமக்குக் கிடைத்துவிட்டது, விடாய்திரக் குடித்து மகிழ்வோம், என்று அவை ஆசைப்படும்படியாக மீண்டும் ரக்த யாரைகளைப் பெருக்குகின்றதாம் ஸுஹுபுத தேஜஸ்ஸு. எங்கிருந்து பெருக்குகின்ற தென்னில்; [வாஷ்டயாபுரெஃ கூவதபுஸுஸுணக்ஷாஷெ டெஸுயாபுநாழ்] தமது லதாக்கள் மாண்டொழிந்தன சென் பதை ஸுஹுபுததேஜஃ வுஜூவிஹுதித்திலே கண்டறிந்த அஸுர மாதர்கள் கண்ணிர்பிட்டு அழ, அவர்களுடைய மார்பிலே முலைத் தடங்களிலே ஹொமசெவி ஹுஷணமாக அணிந்துகிடந்த கூ ஜுபிவஜ்ஜங்கள் அக் கண்ணாராலே கழுவப்பட்டுப் பெருவெள்ளமா கப் பெருகும்படியைப் பார்த்தால் இங்ஙனே உவ்ருவிக்கவுரியதா யிராசின்றதென்று கொள்ளீர்.

[வாவயுரோம் வாவடி] சுதூனம் வயுரோம்-வாவயு ரோமடி; வொரநாசுபாதநாபுவ மலங்களைக் கொடுக்க ஸஹ ஸுமான பாவங்களைப் போக்குக வென்றபடி. கூவதபுஸுஸுணக்ஷாஷனீதி கூவதபுஸுஸுணக்ஷாயமாஃ, தெஃ. (௨௩)

ரோமா டெஜாஷம் மலாடாநம உதி றிஹெஷிணா யுராய தெவ, ஸுஷுர ப்ரோநிடிவாவாஸுஜிஹவடவெவாஷுஷித் ஸுதெவ! வஜாநிடிஸாஸநாஸம் ஸுஜிஹி வகித்தெவ ஸசுரு ண வஜெஃ, ஸொஹெநாஸுஸாஸு டுதம் டுரிதஸதம் டெஜாதிரோ டுதிவடிஃ (௨௪)

மலாடாநமஃ ரோஷம் ரோமாஹிதி (தனது) நெற்றித்தீயானது நாயத் தை படையாதிருக்கவேண்டுமென்று

யுராய தெவஹிதெந
றிஹெஷிணா

யுராயம் செய்யாசின்றவன்போன்ற
காரிஸுதூவான ஸுஹுஸுமம்

ப்ரோநிடிவாவாஸுஜிஹ
வடவெவாஷுஷித்
ஸுதெவஹிதெந

ஸுவாஸுஸாநமான சுமவாஷு
த்தின்ஹெஸிஹங்கள் எரிந்
துபோய்விடுமோ என்று சிந்தித்
தவன்போன்ற

ஸுஹு
வஜ்ராத்மி

வதூரே-பவனாலம்,
(தனது) வஜ்ராயுதத்தின் அக்தி
யானது

நாஸம் ரீஸு வஜ்ராத்மி

நாஸத்தை அடையாதிருக்க
வேண்டுமென்று

வகிதெநவஸிதெந ஸகெஸுண அஞ்சினவன் போன்ற இந்திர
வெஹ்மி தொடுக்கப்பட்ட [னாலும்
வெஹ்மி தோத்திரங்களினால்
பெராதாரநா விளங்காநிற்கிற
சுஹுஸுஸு ஹுமி திருவாழியாழ்வானுடைய ஹ்மி
வஃ உங்களுடைய [யானது
ஹ்மிதஸதம் ஹ்மி நூற்றுக்கணக்கான பாவங்களைத்
துடைத்திடுக.

*** “ஸுஹு ஹ்மிஸிவஸுஹ்மி” என்னப்பட்ட முன்று
முர்த்திகளும் ஸ்ரீஸுஹு-நஹ்மிஸு வஸுஹ்மி துதித்துக்கொண்
டே யிருக்கின்றனரென்கிறாய் அவர்களுடைய ஸுதிக்கு ஹ்மி
வஸுஹ்மிஸு உஹ்மிததுப்பேசி ஹ்மிவஸுஹ்மிததைத் தலைக்
கட்டுகிறாய்த்து இந்த ஸுஹ்மிததளவிலே. [ஹ்மி நொஹ்மி
தாஹ்மி.] யுஹ்மிதவ, உஹ்மிதவ, வகிதெநவ, என்று உஹ்மி
ஹ்மிஸுஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மிததை யுஹ்மிததுப்பேசி
வஸுஹ்மி ஹ்மிஹ்மிஸு ஹ்மிவஸுஹ்மிஸுஹ்மிஸு பண்
னும் ஹ்மிததுத்திலே யுஹ்மிததாஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மிததை இவர்
உஹ்மிததுக்கிறாரென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. இந்த ஹ்மிவஸுஹ்மி
தானும் ஹ்மிஹ்மி துஹ்மிஸுஹ்மி வஸுஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மி
ஸுஹ்மி ஹ்மிஸுஹ்மிததிலே வஸுஹ்மிததுத்திலே ஹ்மிவஸுஹ்மி
ஹ்மிஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மிததை வஸுஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மி
ஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மிததிலே. ஹ்மிவஸுஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மி
ஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மிததை வஸுஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மி
ஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மிததை வஸுஹ்மிஸுஹ்மி ஹ்மிவஸுஹ்மி

கீதமுத ஸூத்ரையயிலே யோஜிப்ப தொருபுடையும் பொருந்தும். ஸ்ரீஸூஹஸுடா தெஜ்ஜெவ்ரவாமானது என்னுடைய மூடாழியை மாத்திரம் நிறுத்தி மற்ற தேஜ்ஜெ வடாஹஸுடாகளையெல்லாம் திரவ்யஸித்தகட்டும்' என்று ருஹ்மனுக்கு நினைவாம். 'எல்லாவற்றையும் உஹித்துக்கொண்டுபோகிற அடைவிலே நமது இருப்பிடமான தாமரைமலரையும் ஐஹிமாங்கிவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் செய்பா தொழியவேணுமே' என்று ஸ்ரீ ஹிமாவுக்கு நினைவாம். பெரிய பெரிய தெஜ்ஜெ வடாஹஸுடங்களெல்லாம் "வானோ மறிகடலோ மாருதமோ" என்னும்படி சிதறாநிற்க நமது வஜ்ராமூழியோ திருவாழிச் சுடரின் முன்னே நிற்கவற்று? இதற்கும் நாசம் நேர்த்துவிடப்போகிறதே! அங்ஙன் நேராதிருக்கவேணுமே' என்று ஐவெருநுக்கு நினைவாம். ஆகவிப்படி அஞ்சின அமர்கள் பண்ணும் ஸ்லோகங்களாலே மேன்மைபெற்று விளங்காநின்ற ஸுஹஸுடா ஐவ்யானது உங்களுடைய கூடுபூரித்துக்கிடக்கும் பாவங்களையெல்லாம் பாற்றியருள்க வென்றாராயிற்று. [ஐதம் =] 'ஐஹிமாவுவண்ணம்' உத்யஸூஹா தொஃ தொபி ராஹவ்ய. ... (௨௪)

உதி ஸ்ரீஸூஹஸுடாஸுதகெ ஸவ்யாஸ்யாதெ
ஜாதுவண்புடும்பு ஸஹிவ்யு.

சுய நெலிவண்புடும்பு.

ஸவ்யாஸ்யா ஸாதுவாணா ஸவஹகூஹிவ ஜாதுயா வெலி
ஹாநா, வெஹெஷுஃ வெஷுஃ கெஷாஹயத் விவடிதஹவஹெஷா
மதிஹாந் ஸஹிஹாந்! வ்யூஹெஷாஸ்யுஷாஹாஸ்யுமிதவ
டாஹாடீகஸகூணெஷெஷா, நெலிஸாஹஸுடீ வஸ்யுயதி
ஸயிமீ ஐஸுதா ஐஸுதாஸுஷிஃ॥ (௨௫)

ஸாதுவாணாது பகைவரான அஸுரராக்ஷஸர்களுடைய
ஸவ்யாஸ்யா ஸஸ்த்ரங்களையும் அஸ்த்ரங்களையும்
ஸவஹகூஹிவ விட்டில் பூச்சிகளின் திரளைக் கவர்வதுபோல்
ஜாதுயா (தன்னைச்சுற்றி வட்டமிட்டிருக்கிற) ஜாதுயினாலே

வெளிஹாநா

கவையுக்ரீயாநின்றதாயும்,

வெஸுஃ வெயாவெஷுஃ-

தனது கோஷங்கனிதல்

விவடித ஹவவெஷுஃ ம தி டிராநு

} எம்பெருமானுடைய யெ ர ம
தி டிராஹைசுயைக் கெடுக்கின்ற

ஸஹீஹாநு

கடல்களை

கெஷாஹயஜீ

கலங்கச் செய்யாநின்றதாயும்

வ்யூஹிஹுஃ ப்ரஹ்மஹாநுத
பித வடாநாநகவ்யாஸூந
வெஷுஃ

} விசாலமான மார்புகளில் கடுமை
யாக ஸஞ்சரிப்பதனால் பெ ர டி.
பண்ணப்பட்டும் நன்றாக ஸஹி

யாநின்றும்மிருக்கிற எலும்புகளை
யுடையவர்களாயும் (கதவனவ)
பெரடிபெரடியாக நஸிப்பிக்கப்
பட்டவர்களாய் மிருக்கிற அஸு
மார்களை யுடையதாயும் [மிருக்கிற
ஸுதர்ஸநாழ்வானுடையதாய்

வெஸுஹிஹுஃ

நேமியென்னும் அவயவமானது

நெலிஃ

உங்களுக்கு

வஃ

சுஹதாஸூ

ஒரு தூற்றாண்டுவரையில்

சுதிஸயிமீஃ ஸ்ரியம்

சிறந்த செல்வத்தை

ஹாஸதாஸு

தந்திகை.

*** இதுமுதல் முப்பத்தெட்டாம் ஸ்ரோகமளவும் பதினான்கு
ஸ்ரோகங்களாலே நேரிவண்டும் பண்ணுகுறார். நெலியாவது வசு
த்தின் சுதஹாமம்; “வசுஹாநாநகவ்யாஸூநெ நெலிஃ வ்யூஹி
தயிஃ வஹாநு” என்றான் சுரேஸிம்ஹனும். இங்கனே நேறியைப்
பற்றியும் நானியைப்பற்றியும் சுரஸஹிஹுதத்தைப்பற்றியும் சுசுதத்
தைப்பற்றியும் ஜீவையைப்பற்றியும் தனித்தனியே சில சொல்லி
வணித்தாலும், சுவயவங்களுக்குச் சொல்லுமதெல்லாம் சுவயவி
தனக்கே சேரக்கடவதான முறைமையாலே எல்லாம் திருவாழியாழ்
வானுடைய ப்ரஹ்மவீரத்திலே வயபுஸிக்குமாயிற்று. ஒரு
வஸுதன்னிலே பல பேசினால் கண்ணெச்சிலாமென்று ஒன்றையே

பலவாக்கி ஒரொன்றிலே ஒரோமூணங்களைப் பேசுகிறார் என்று வாடாவாகச் சொல்லுவாருமுண்டு. ஒரு ஷீலாவீரன் செய்த செயலை வணிபுக்கப் புகுந்தவன் “கால் செய்த காரியம் இவை; கைசெய்த காரியம் இவை; வாய் செய்த காரியம் இவை” என்று தன்னுடைய ஷீலவிதோரத்துக் கிணங்கப் பேசுமாபோலே பேசுகிறாய்த்து இவரும்.

[ஸ்ராவஸித்யாதி.] அஸ்வராக்ஷஸர்க்காகிற மந்த்ருக்கள் ப்ரியோமிக்கும் சுஸங்களையும் ஸஸங்களையும் அவலீலையாகத் திரஸ் கரியாநிற்கும் ஹக்ருநேரி. ஷீலவித்யுள்ள சூய்யங்கள் சஹ்ரு மெனப்படும். சஹ்ருக்மானவை ஸஹ்ருமெனப்படும். ஸஹ்ருணி வ சஹ்ருணிவ தெஷாஃ ஸஹ்ருஹாஃ-ஸஹ்ருஹ்ருரிதி விமஹஃ. “ஸவெஷாஃ ஷீலவித்யாஷ் ஷீலவஷ்ருவதி” என்ற வரிவாஷெஷ யினால் வணகஷ்ருவம். “ஷீலிவ ஷீலக்ஷெஷ்ருவ” [ஸ்ரீராமராஜ ஷ்வம்.] உத்யாதிவக். [ஷீலவெஷ்ருரித்யாதி.] “ஷீலவெஷ்ரு ஷீல” என்றவிது ஷீலவாஷ் ஷீலவஷ்ருயெந் “ஷீலவஷ்ரு” என்பதிலும் விவடிதெ த்யாதிவிலும் ஷீலயிக்கக் குறையிலே. “ஷீலவெஷ்ரு ஷீலவஷ்ரு விவடித ஷீலவஷ்ருயெந் ஷீலவஷ்ரு ஷீலவெஷ்ரு ஷீலவஷ்ரு ஷீலவஷ்ரு” என்று யோஜிக்க ஒளவித்யு முண்டு. கடல்களானவை தம்மிடத்து உறங்குவான்போல் யோசு செய்யும் பெருமானுடைய யோசனியைக்கு ஷீலமுண்டாகும்படி ஷீலவஷ்ரு இரைச்சலிடுகின்றனவாம்; அதனைபுணர்ந்த ஷீலவஷ்ரு நேரியானது இங்ஙனே கடல்கள் படும் ஷீலவஷ்ருவவாருத்தைப் பொறுக்ககில்லாத கொவாவெஸத்தாலே தான் வோஷித்து அக் கடல்களைத் துவளப் பண்ணுமாம்.

[ஷீலவெஷ்ரு உத்யாதி.] ஷீலவஷ்ருத்திற் சொன்னபடி ஷீலவஷ்ருக்களுடைய ஷீலவஷ்ருங்களைப் பாறவடிப்பது மாத்திரமேயல்ல; அவர்களுடைய அகன்ற மாப்புகளிலே போய்ப்புக்கு ஷீலவஷ்ருபண்ணி எலும்புகளை முறித்து அவர்களை உருவழிக்கவும் வல்லது என்றபடி. ஷீலவெஷ்ரு ஷீலவஷ்ருவாருஷ்ருபிதவடாருஷ்ரு ஷீலவஷ்ருவெஷ்ரு

ணாஸு, வு^உஓ^உ + ணா^உ; என்று வீஸெஷ்ணோஸு வடி கஜீ^உ
யாஸுயமாகி, மேல் வஹு^உஹியாகு^உ; சுயவா-வு^உஓ^உ + கீ^உ
ஸா^உயா^உதயா^உ க்ஷ^உணா^உ டெ^உத்யா^உ; யயாஸு = என்னவுமாம். இப்
படிப்பட்ட ஸ்ரீஸு^உஸு^உ நேயானது உங்கட்குச் சிறந்த செல்
வத்தை நீழி நல்கவேணுமென்றாயிற்று. [ஊஸுதாசு] 'ஊஸு
ஸு^உதா^உ' என்ற யாதுவில் ஓ^உடி ரு^உவடி. ... (உரு)

யாரா வசு^உஸு^உ தாராமணகணவிததி^உஜோதி^உஜோ^உ
வாரா வாராவாரா^உ வ^உஓ^உர^உ க^உய^உந^உவிஸு^உநி^உத^உத^உவாதா^உ
யா^உத^உ மொ^உத^உஜி^உ ஸ்லா^உஸு^உவ^உக^உபி^உதவஸு^உயா^உ ஜீ^உண^உவீ^உவ^உ
யா^உநா^உ, வ^உநா^உம் வ^உ ஜி^உஸு^உத^உ ஸு^உஸ^உந^உக^உஸு^உவா^உ வ^உவ^உநா^உ
ஜி^உத^உநீ^உநீ^உ (உசு)

தாராமணகணவிததி ^உ ஜோதி ^உ ஜோ ^உ	}	நகஜ்ஜ ^உ ஸமுஹங்கள்போன்ற
தஜி ^உ வ ^உ வாரா		தீப்பொறிகளுடைய வ்யாப்தியி
		ஸு ^உ லே ஜுகாஸு ஸஞ்சாரத்தைத்
		தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்
வாராவாரா ^உ வ ^உ ஓ ^உ ர ^உ க ^உ ய ^உ ந ^உ	}	கடல்நீர் வெள்ளத்தைச் சுருக்க
விஸு ^உ நி ^உ த ^உ த ^உ வாதா ^உ		டிப்பதனால் தட்டுத்தடங்கலில்
யா ^உ த ^உ		லாத பாதாளலோக ஸஞ்சாரத்
		தைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருப்
		பதும்

மொ ^உ த ^உ ஜி ^உ ஸ்லா ^உ ஸு ^உ வ ^உ க ^உ பி ^உ தவஸு ^உ யா ^உ ஜீ ^உ ண ^உ வீ ^உ வ ^உ	}	குலபர்வதங்களின் வெடிப்பு ஸ
யா ^உ நா ^உ		ஷத்தினால் ஹிமண்டலத்தில்
		கடுமையாகத் திரிகின்றமையைத்
		தெரிவித்துக் கொண்டிருப்பதும்

வாவ ^உ நா ^உ ம் ஸு ^உ ஸ ^உ ந ^உ க ^உ ஸு ^உ வா ^உ		பாவங்களைத் தணியச்செய்ய வல்
		லதுமான

வசு ^உ ஸு ^உ யாரா		திருவாழியின் நேமியானது
வ ^உ		உங்களுக்கு
சு ^உ த ^உ நீ ^உ ம் வ ^உ நா ^உ நீ ^உ		ஸ்வரூபாநுரூபமான வழியை
ஜி ^உ ஸு ^உ த ^உ		தந்திக.

*** வசுத்யாராயின் பூவாரம் மொகூத்யத்திலும் சுவார ஹதமாக நிகழ்கின்றமையை உபவாதிக்கிறார் இதில். நகூத்ய ஸுசிஹம்போன்ற வசுத்யோகிரணங்கள் ஊயுமொகமெங் கும் பாஷிக் கிடக்கையாலே ழிவி பூவாரம் பூகாஸிதமாபிற்று. கடல்நீர் காய்ந்து சுருங்கிப்படியாலே வாதாட மொகூத்யாரம் சுபூகிஹதம் என்னுமிடம் பூகாஸிதமாயிற்று. ஒன்றுக்கும் சரி யாத கூவவபுதங்களெல்லாம் வெடித்துப் பேரொளி கிளர்ந்த படியாலே ஊடுணுதத்தில் கடுமையாக பூவாரம் செய்யாநின்றமை விளங்கிற்று; ஆக இப்படிகளாலே மொகூத்யத்திலும் சுபூகிஹத மான ஸூபூவாரத்தை பூகாஸிப்பித்துக் கொண்டிராநின்ற ஸூஸூ ழிபுத நேரியானது உங்களுக்கு சூதூவிதமான சாமுத்தத்தைக் காட்டவேணுமென்றாயிற்று. சுவிராடி சாமுத்தத்தையோ, அல்லது அவ்வழியில் புகுவதற்கீடான ஸாயுசாமுத்தத்தையோ நல்ல வேணு மென்றபடி.

பூவரவாடித்தில், தாராமணா உவ யெகணா = (ஸூய ஸூலிஜா) தெஷா விததூ ஷோதித: ழூபூவார: யஸூ ஸா என்று கொள்க. “தாராமண கவிஸவ்யூ ஷோதித ழூ பூவாரா” என்றொரு வாழும் பெரும்பான்மையாகக் காண்கிறது. அதுவும் உபவநுமேயாம். தாராமணஸூவ யெ கவிஸவ்யூ ணய: (ஸூயா) தெ: ஷோதித ழூபூவாரா என்க.

[வாராவா ரெதூடி.] “கீழுலகிசரர்களைக் கிழங்கிருந்து கிளராமே, ஆழிவிடுத்தவருடைய கருவழித்தவழிப்பன்” என்றபடி திருவாழியாழ்வான் வாதாடவாளிகளான அசுரர்களை யூஸம் பண்ணுகைக்காகக் கடல்வழியாகக் கீழுலகிற் புகும்போது ஸூபூ ஜயம் சுவறிப்போகும்படியைச் சொல்லுகிறது. மேல் “யதூலி தூநு ழியகூஷ” என்கிற இருபத்தெட்டாம் ஸ்லோகத்தில் - திரு வாழியாழ்வான் கடல்வழியாகப் பாதாளலோகம் போகும்போது கடல்நீர் மிஸூஷமாக வற்றிப்போகிறபடியைப் பேசியிருக்கும் பூ காரமும் இங்கே அறியத்தக்கது. “உதூல வாதாயதூ”

என்றவிடத்து, 'உதூ' என்றது- 'உஹு' வது' என்றபடி. தாயு
மாவது பூட்டு. தாராஹுதா உதூரா = பூட்டு இல்லாமையென்
பது தட்டுத்தடங்க வில்லாமையைச் சொன்னபடி. சூதூநெ ஹித
ஸாதூநீநீ. ... (உசு)

யாதூ யா தூததொகா பூகபிதவரூணதூஸு
பூ ஸுபூபூ, ஸுதூஸுதூஸுஹூஷூ கூதவஸுமஸுதூ
தூநா தூதூநா! ஹூமி ஹூ நிதிதூநா ஜமதி வாரிஷூதூ தூ
நவீநா நவீநா, வகூ வகூஸுநெநிஸூபூவஹூதூ ஸா
ஸுபூஹூவபூ ஹூ வஃ (உஎ)

தூததொகா ரகூிக்கப்பட்ட உலகங்கூயுடையதும்
பூகபிதவரூணதூஸு ஸுபூபூ } வருணன் நடுங்கிக் கிடக்கின்ற
ஸுபூபூ யாதூ: சூதூதூநா } அடையாளத்தை நன்றாகக்
காட்டிக் கொண்டிருக்கிற கட
லில் ஸஞ்சாரம் கொண்டிருப்
பதும்

ஸுதூஸுதூஸுஹூஷூ வெதூ வெதநங்களுக்கு ஸு
ஹூமான பூதூவத்தையுடைய
தும்

கூதவஸுமஸுதூதூநா இறகுகளோடு கூடின மலைகளு
டைய ஸஞ்சாரத்திற்கு வணநம்
செய்ததுமான

யா வகூஸுநெநி: யாதோரு ஸுடாஸுடா நேயானது
ஜமதி நிதிதூநாஜு உலகத்தில் பழிக்கப்பட்ட
தூநவீநா வாரிஷூதூ அஸூ ஸுமஹங்களுக்கு
நவீநா ஹூமி வகூ விலகூணமான பூஸத்தைப்
பண்ணிற்றே

ஸுபூஹூவபூ ஹூ ஸா மேன்மைதங்கிய பூகாஸத்தை
யுடையதான அப்படிப்பட்ட வ
கூநேமியானது

வஃ ஸு உவஹூதூ உங்கட்கு ஸுவத்தைத் தருக.

✱ ✱ ✱ “தூதலொகா” என்ற பூரீவிசேஷணத்தை விவரிக்கின்றன மற்ற விசேஷணங்கள். திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாகச் செல்ல எழுந்தருள்கிறார் என்ற செய்தி தெரிந்தவுடனே ஸுஹோபாயீஸான வருணன் ‘நமக்கு என்ன சுவாயம் நோந்துவிடுமோ’ என்று அஞ்சி நடுங்கினமையை நன்கு விளக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கடலில் அடிக்கடி யாதேபண்ணிற்கிற என்றது— வருணன் நடுங்கும்படியாகக் கடல்வழியே எழுந்தருள்கிற என்றபடி. யாதூஃ = திகீயாவஹுவதம். [ஸகாலஸகால ஹோஷா] ஸகலமாவது வெதநவஸு; சலஸம்— சுவெதநவஸு; வெதநாவெதநவஸுக்களில் ஒன்றையும் ஸஹிக்கமாட்டாத ஊஷாவையுடையது என்றால், வெதநாவெதநங்களுக்கு சலஸுமான ஊஷாவையுடையது என்னுமிடம் வயபுவலாநத்தில் தோகிறது. வெதநாவெதநங்களைக் கிட்ட நாடவொட்டாமதான் ஸகாலஸகாலஸகலமாவது.

[கூதஸமரூபமஸுந்நாநா] மரூபிலுஹவத^ஹத^ஹ உதிஸமரூத^ஹ; ஸமரூதஸுதே சுமாஸு; தெஷா^ஹ ஸுந^ஹ— உருநயு; தஸு நாநயு— வஸுநயு; [‘ஷா— சவவஸுநெ’ உதியாகொநிஷுஷா^ஹ ரூபிஷு.] கூதம் ஸமரூபமஸுந்நாநம் யயாலா. முனனொருகால் மலைகள் இறகுடன் பறந்துகொண்டு ஜநங்களுக்குப்பலவகையான ஊர்ஸைகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டிருக்க, அந்த உபகூதஸுஹாரத்தைத் திருவாழியாழ்வான் இறகுகளையொழித்து நிறத்தியருளினதாக இங்கு சுமஸுஸிக் கப்படுகிறது. ‘உடம்பினால் குறையில்லா உயிர்பிரிந்த மலை துண்டம், கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர் குழாம் துணித்து கந்த’ (திருவாய்மொழி 4—8—10) என்றவிடத்து வ்யாவ்யாநங்களில் இக்காரியம் இந்திரானுடைய வஜ்ராயுதம் செய்ததாக அருளிச்செய்யப்பட்டிருந்தாலும், அப்படியே பூவிரிவூவாயபுமுமிருந்தாலும் இங்கு இங்ஙனே இவரருளிச் செய்யக் குறையில்லை. ஸுபிபவெஷாஹிகளாலே நிவஹிடுக்கவடுப்பது. இந்த ஸுதகந்

தன்னிலே எழுபத்தாறும் ஸ்ரீலாகத்திலே (புரானுஷ்வணபுருஷ)
 “ஸகியபுஸ்யஷு ஈஷ்டாநவவாஸு ஸுபவ்யாவிநீ ததி
 ஹித்யா” என்றருளிச் செய்திருக்கையாலே அவ்வழியிலே
 ஸுஸம்மதமேயாம். திருவாழியாழ்வானுடைய ஸகியேயிறே
 வஜ்ராயுதத்திலே வ்யாவித்திருநது காரியம் செய்தது. அடிய
 நிந்து பேசுகிறார்காணுமிவர்.

[பாநவீநாபு] பாநவாநா ஐரோஃ பாநவ்யு, தாலா
 திகி தலிதவ்யுதி. “ஸுபுஷ்வரதா ஸா” என்ற ஸ்ரீநத்தில்
 “ஸுபுஷ்வரதாசு” என்றும் வாழ்முண்டாம்; ஸாணியைத்
 தருக என்றபடி. (௨௭)

யதூரதிதூரது ஐயகூள பூவிஸகி வலிநொயாதி நி
 ஸ்ரீயாதி, பூஸாவஸாவஸீடுணெயு: பூமணிதலிகதொ
 ஸகிகுடுகஸுளகிகுடுகெயெ: ராஸிவ்யாராஸிவாரா பூகடியகி
 வுநவெயுரிபாராபூவாடுடுகெ, வூலி நிபூதகி நி
 யூவாயதா ஸ ஐரிதாநுஸூராஜபூயிவ்யு: || ... (௨௮)

ஸ்ரீயாதி எல்லையற்ற தேஜஸ்யையுடைய
 யதூரதி யாதொரு நேமியானது [தான
 சகிதூரது ஐயகூள ஸூருக்களை ஐயிக்கவிரும்பின
 தாகி

வலிநொயாதி பூவிஸகிஸகி மாவலிபுக்கவிடமான பாதாள
 லோகத்தை பூவேஸித்தவள
 னில்,

பூஸாவ: (தன்னாலே) பூவிக்கப்பட்ட
 தண்ணீரையுடையதும்

தாவஸீடுணெயு: ஸளகிகுடு } (தனது ஸிவாழியாலுண்டான)
 டெய: ஸளகிகுடு: பூமணி } தாவத்தாலே சிப்பியினின்றும்
 னிதலிகதூ: } சிதறிவிழுந்த முத்துக்களாலே
 ஆதிகமாகச்செய்யப்பட்ட மண
 லையுடையதுமான

வாராஃ ராசரி:

நியபூகிலி

ஸமுத்ரமானது;

(அந்த வசுநேரியானது ஸத்ரு

க்களை டிவிரித்துவிட்டு) வெளிக்

கிளம்புமளவில்

வெவரிசாராபுராவடுவரை: ஸத்ருவதிகளின் கண்ணிர்ப்

பெருக்குகளாலே

வாந்:

மறுபடியும்

சுவாராஃ வுலிம் பூகடியதி

அளவற்ற சகிவ்வுலியைக் காட்டு

கின்றதோ,

ஸ: சவ்ராராஜபூயி:

அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த

ஸுசுபூகநேரியானது

ஸ: டுபரிதாநி

உங்களுடைய பாவங்களை

நியபூவயதா

துடைத்துடுக.

*** திருவாழியாழ்வான் கடல்வழியாய்ப் பாதாளலோகத் திற்புகுந்து அங்குள்ள அசுரர்களை நிர்முலமாக்கி மீண்டெழுந்தருளும்படியை ஒரு வசுநேரியும் பொலியப் பேசுகிறார் இதில் ஸத்ருக்களையெல்லாம்விட்டுவழிமாறாக டிவிரித்துவிட்டுவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸ்ரீஸுசுபூகநேரியானது ஸுசுபூகநேரியாய் பாதாளலோகம் புகும்போது கடலிலுள்ள நீர் முழுதும் ஈவறிப்போகிறது. “இரும்பு அன்னறுண்ட நீர்போல்” (திருக்குறந்தாண்டகம்-5) என்றபடி நன்றாகக் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைத் தண்ணீரில் தோய்த்தால் அத்தண்ணீர்முழுதும் அவ்விரும்பினால் ஆகிவிடுவதுபோல, சுவாரிதிதமான தாவத்தையுடையதாயும் “விஜலிவ வபரிவிஹைவடுவெசு நெடுசு:” என்றபடி விஹைவதாயுமிருக்கிற வசுநேரியில் கடல்நீர் ஈவறிப்போவது ஸ்ரீஸுசுபூகநேரியே. ஆகவே ஸுசுபூகநேரியாய்ப் போன கடலில் சிப்பிகளினின்றும் ஸ்ரீஸுசுபூகநேரியைத் தாவத்தாலே சிதறிவிழுந்த முத்துக்கள் பாலி மணல்பாங்கு இரட்டித்துவிட்டது. திருவாழியாழ்வான் கீழுலகத்தே புகும்போது இந்த நிலைமை நேர்ந்தது. அங்குப்போய் சுவாராஸம்ஹாரங்களை

முடித்துக்கொண்டு அவர் மீண்டுமுத்தருளுமளவில் என்னுயிற்
மென்னிங்; மாண்டொழிந்த அசுரர்களுடைய மனைவிகளின் அழு
கைக் கண்ணீர்ப் பெருக்கானது அங்கே அடங்கமாட்டாது வெள்
ளங்கோத்து வெளியேறிக் கடலைநிரப்பவே, கடலானது முன்னிற்
காட்டி லும் அதிகமான ஜலவசூழ்ச்சியைப் பெற்றதாய்த்து. இங்ங
னம் ஆவதற்கு ஹேதுவான ஸுஹுத ந நேரியானது உங்கள்
பாவங்களைப் போக்கியருளவேணுமென்றாயிற்று.

அசுரமாதர்களுடைய கண்ணீர் கடலை நிரப்பவற்று என்ற
இவ்வதிகாரத்தையோக்கியானது- திருவாழியினாலே ஸம்ஹரிக்கப்பட்ட
அஸுரர்கள் அளவற்றவர்கள் என்பதைக் காட்டுகையிலே நோக்
குடையதாம்.

ஹுதிஹுஃ— ஹிதஹுஃ. [வலிநொயாதி] சிஹாவலி
புக்கவிடம் பாதாளமிறே. “சுயொஹுவநவாதாவலிவசூ
ரலாதமீ” ஐதிரிஃ. [முஸாவஃ] சுவா ஸதிஹிஃ— சூ
வஃ; முஸம் சூவம் பஸு ஸஃ. சுயவா— முஸாஃ சூவம் ப
ஸு ஸஃ என்றலும் பொருந்தும்; “ஃபூராவஸுதிஃ பவாரிந
கே” என்ற வானிநிஸதிசூவபெய்யு. ஸாகிகாஹுர
ஜாதாநி ஸளகிகெயாநி, தெஃ ஐதி தவிதவ்யதிஃ. (௨௮)

கஹுத தளஹுத கஹுதிதநயவணநீனீநு சுஹுதீவ
ஸு யுஜநு, வாதாலாஃபுவாதீ நிவிஹிவி தஃ ஸ்லெந
யாதீ நிநியபு । தெஹெதயஹெயவநீநாஃ வசிகி ஹுதி ஹத
ஹெயவாஃ ஹுதியவா யஃ, வசூரீயாஹுதெஹா ஹத
விஹிதம் வஹவாஃஹவாஃ வஃ । (௨௯)

யஃ வசூரீயாஹுதெஹாஃ திருவாழியாழ்வானது யாதொரு
நேரியானது

வாதாலாஃ புவாதீ பாதாளலோகத்தினுள்ளே புக்க
தாய்.

கூடியுத நயவண்ணீரு	நாமங்களின் படங்களிலுள்ள
	மாணிக்கங்களை
கூடியுத நயவண்ணீரு	} பகல் விளக்குக்கு ஸமரங்களா கச் செய்து
தளையுத யுஜுநு	
ஹேந யாரீ	தனது ஒளியினால்
நிலிவிலி தரி: நிலியு	எல்லாவிருளையும் விளாக்குலை
	கொண்டு
ஹேயலா	மறுபடியும் [அல்லது, அதிகமாக]
(அவ்விருளை)	
ஹேயலா. நெடுநய	} விபவைகளான அஸுரவீரர்களின் நெஞ்சிலேகொண்டு கசுக்குகின்ற தோ
பெயலீநா. ஹேயி வரிசி	
சுலா	இப்படிப்பட்ட வசுநேரியானது
வ: சுஹலா	உங்கள் பாவங்களினுடைய
வஹு விவலிதழ்	பெருமிடுக்கை
ஹேது	ஹேயிக்கக்கடுவது.

ஹேய [கூடியுத நயவண்ணீரு ஹேயி] ஸ்ரீஸுஹேயநேரி
யானது வாதாடலாகத்தினுள்ளே புகுந்து அங்குள்ள இருளை
யெல்லாம் தனது ஒளியினால் கவலாகுரித்துவிட்டு மீண்டும் அவ்
விருளை சுலாசுவியவைகளின் நெஞ்சினுள்ளே புகச்செய்யாநின்ற
தென்கிரார். பாதாளத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான வலவட்களு
ண்டாகையால் அவற்றின் மணாணிகளை அங்குள்ள இருள்களை
யெல்லாம் ஒழிக்கமாட்டாவோ என்கிற சங்கைக்கு இடமறும்
படி முதல்வாஹம் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீஸுஹே
யநேரியானது வாதாடலுநாமமணாணிகளைப் பகல்
விளக்கோடு துஹேயுக்கூறுங்களாகச் செய்யக்கடவதாம். கூடியு
தளையுமாவது = ஒரே வகுப்பாயிருக்கை. கூடியுத நயவண்ணீரு
கூடியுத நயவண்ணீரு = பகல்விளக்கோடே ஸ்ரீஸுஹேயநேரி
களாகச்செய்யாநின்று என்றபடி. அந்த மணாணிகளை சுலாசுவ
மாக்கின்படி.

மிஷ்டவாஷ்டாவடிஸ்:

நன்கு காய்ச்சப்பட்ட பொன்போ

ன்றசோமையையுடையதாயும்

சுரோவசீமஜிடுதெஸூம்

ஷெவடுஸெநுங்களின் விஜயமஜு

உஜ்ஜீமாநா

நைகலோடுகடக்கிளர்கின்றதாயும்

வஹிவா

வஹிவாமாயுமிருக்கிற,

[2. மின்னல்போன்ற]

வசூயாரா

ஸூஷுடநநெயியானது

வ:

உங்களுக்கு

செதகீலிஸூஷுஸீ கீகீடும்

தாழம்பூக்களோடொத்த கீர்த்தி

பூபயதம்

செழிப்பிக்கக்கடவது. [பைய

*** [சூஷெதூஷி.] ஸ்ரீஸூஷுடநநெயிக்கும் மின்னலுக்கும் ஸூபசீடும் தோற்ற ஸூசீவிநூலம்பண்ணுகிறார் இதில். “வஹிவா வசூயாரா” என்றவிடத்து கவிமூடியம் மூவாமாயிராநின்றது. “தடிதளடாசீ வீஷு வஹிவா வவவாவி” என்ற சுரோகோஸத்தின்படி, வஹிவா என்பதற்கு மின்னல் என்று பொருளுண்டாகையாலும், வலித்துக்கொண்டிருப்பதென்கிற ஒரு பொருளுமுண்டாகையாலும் அவ்விருபொருள்களையும் கருதுகின்றார் இங்கே. இதற்கிணங்கவே விசேஷணங்களையும் வசீதாரம்பொலிய இடுகின்றார்.

[சூஷூஷூஷூ வூஷூ] நீர்கொண்டெழுந்த கால நெயத்துக்கு வூஷூணமாயிருக்கும் மின்னல். ஸ்ரீஸூஷுடந நெயியோவென்னில், கண்ணபிரானுகிற முகிலுக்கு வூஷூணம். [சூதநயந நயவூஷூஷூஷூஷூஷூ] மின்னல் மின்னும் போது கண்களுக்கு வூவாதிமுண்டாவது பூஷூஷூஷூஷூ; நெயியானது ஸூசூனுடைய கண்ணுக்கு வூவாதத்தை உண்டாக்கிறதென்பது உகிஷூலாபூலிஷம்; எங்கனெயெனில்:— ஸ்ரீவாசீஷூஷூயின் வடிவழகாலும் மழைச்சொல்லாலும் மனமகிழ்ந்த ஷூவாவி மூவடிமண்ணைக் கொடுக்கமுயன்றவளவிலே அவனுடைய சூவாபூண ஸூசூன் எம்பெருமானது வடிவையும் வந்தவகையையும் பேச்சையும் ஊன்றிப்பார்த்து, “இவன்

இப்படிப்பட்ட ஸரோஹஸ்திபொழித்தால், உறுவா = மின்னல் என்னவாயிற்று என்ற உருபாராயணத்து உங்கட்குக் கீதிபுயப் பெருக்கவேண்டுமென்றாயிற்று. கீதிபுய என்பதற்கு 'கெதகீவிஸ்துஸீ' என்று விஸேஷணம் கொடுத்திருக்கும் அழகை என் சொல்வோம். இதை கீதிபுயத்தைக்கண்டறிவாருண்டோ? அதனை யாமே வெளியிடுவோம்;— மின்னல் மின்னினால் தாழை பூக்கும் என்ற சுருங்கியவாக்கியப் பூவிலி ஷோதனம் இங்கு கவனப்பம். மின்னலுக்கு உருவெழிக்கும் ஸரோஹஸ்திபுயம் தோற்றப் பேசும் ஸ்ரோகமாயைலே கீதையிலும் வெண்குழம் தோற்றுகைக்காக 'கெதகீவிஸ்துஸீ' என்று கீதிபுவிஸேஷணமிடுகிறார்களாம். கீதிபுவிஸ கவிஸேஷணியாவது கிவஸ்யமான கெதகீ ஸாஸ்திமிருதாலும் இது தான் இங்கு பூயாபெருக விவகரிதம். உறுவா (விஷு) கெதகீ யா பூயபதி தயா உருபாரா வ: கீதிபு பூயபதம் என்றபடி: விஷு துருவமான உருவெழியானது கெதகீஸ்துருவமான கீதிபுயச்செழிப்பிக்கவேண்டுமென்கை. பூயஸ்திபாதிதில் 'கருதநயநயம்' என்ற சிலருடைய வாடும் மறுக்கத்தக்கது. (௩௦)

வபூணா மெஹீ ய: வரிண்கிரிஷ்ணஸ்தாவநீயா டயாந: க்ஷுணா நக்சத்ருகோமாம் லிஸிலிஸி விகிரநு விஷு தா துய க்ஷு: | நியபாணெமோத்டெந பூசுபதி ந வ: டாநவாரிபூசுஷ்டி, உருபாயஸ்தி மெஹீ வஸபதம் மவதாம் ஸபூயிஸி தவபதி || ௩௧ ||

ய:

யாதொரு ஸுஸ்திபு

நேரியானது

வபூணா மெஹீ

(ஸுருத்தின் பட்டணங்களிலுள்ள) பூகாரங்களைப்பிளக்கக்கூடியதும் (2.) கரைகளைக் கொண்டு இடிக்கக்கூடியதும்

[illegible]

[வினா-தாதுகுகுக்கு:] “உருவா ககூவாரு
உ” என்றும் “ககூவாரு உ வாவாரு” என்றுமுள்ள நிவ
ண-வின்படியே ககூவாருவாரு பாணக்குக் கட்டும் இடைகயிரு.

அது மின்னல்போலே பளபளவென்று மின்னாதிந்தமிழிறை மஜத் திந்து. நெறிவகூத்திலே விஷ்ணுதீரநஸாஸம் என்றபடி. [உதூட்டி நியபூணை நவம் ஞானவாரிபுகஷ்டம் பூகடயதி] “சுவாஜதெஸாநியபூணடி” என்ற கரிகொஸத்தின் படியே நியபூணஸாஸம் யானையின் சுவாஜதெஸத்தைச் சொல்லுகிறது. “ஞானம் மஜதெஸாஸம்” என்றபடி ஞானஸாஸம் மஜதெஸ வாவகம். ஞானவாரி—தெஜஸம். யானையானது தன் கீழ்மான சுவாஜதெஸத்தாலே மதரீர்ப்பெருக்கை வெளிப்படுத்தும். நெறிவகூத்திலே நியபூணமாவது நிலாஸம்; அதாவது வெளிப்புறப்பாடு. திருவாழியாழ்வான் வெளிப்புறப்பட்டவாறே எம்பெருமானுக்கு சுவாமிவடிமானதொரு புகஷ்டம் உண்டாகுமென்கை. புகஷ்டமாவது ஸத்ருவிஜயபூயாஸாவம். ஞானவாநாடி—கலாஸாஸாடி, காரி:—ஸத்ரு: என்று ஹவாணைச் சொன்னபடி.

[மஜ: பூயி: ஹவதாம் விதவ்யதி வஸயத:] ஹவதூகியிலும் உதீதாரம் பொலியப் பேசுகிறபடி பாருங்கள். வஸா: கரொகி வஸயதி என்றாய் “வஸாவீ காரிணீவஸ்யாசு” என்ற கரிகொஸத்தின்படி வஸா என்று யானைப்பேடையைச் சொல்லிற்றாய், யானையானது தனது விதவ்யதியைத் தன் பேடைக்கு சுயீநமாக்குமாபோலே உதூட்டியானது உங்கள் விதவ்யதியை உதூட்டியாஸங்கள் விஷயவீயிகளிலே இழுத்துக்கொண்டு போகாதபடி ஸாஸீநமாக்கவைக்கவேணுமென்றதாயிற்று. வஸா: கரொகி என்றால் பேடைக்கு சுயீநமாக்குகிறதென்று பொருள் கிடைக்குமோ? என்னில்; ஸாஸீநவ்யதி காரிணீ கரொகி என்றால் காரிணீயீ கரொகி என்றதாய் காரிணா: சுயீநா: கரொகி என்பதே தாப்யபூமகத் தேறக்குறையிலே. (நக)

நாகுகஸத்ருஜத்ருத்ருநவியதி தவஸாநீரஸாநி ருசு, நவ்யுத்ருவாஸ, ஹவ்யுத்ருவாஸவஸஜாஜி ஹாவவஸிடி, யம்உதூட்டாஸாம்யுதீநம் வுநாஸி விஷயத்ராஸிஷாஸீயபுஷெஜ, தீவபூணா நியபூணாநா விதரதம் ஸஜயம் விஷாஷைகியியபுஷெஜ

நாகளாகுதூ ஜீதூ தூ
 டுநவிவடிதலுந நிரநு நி
 யுநவருவா ஸு ஹ வு
 ம் ஸுந ருஸுஹ ஜாஹி ஹா
 ஹவா

தெவருதூக்களான ஸுஸுர
 ராகுஸுர்களுடைய ஜீதூ
 ஸுநத்தைச் சேஷிப்பதனாலே
 வாய்த்துக்கப்பெற்ற ஸுநங்க

ளினின்றும் இடைவிடாதுபெரு
 குகின்ற புதிய சோஸுரகூங்க
 ளாகிற ஹவிஸ்ஸைப் பெறுவ
 தில் ஆசையாகே விளங்காநி
 ன்ற ஜாஸுயாகிற நாக்கையுடை
 ததான சுழியையுடையதும்

ஸாஸுயுநிதூ
 யம்

யுத்தம்செய்வதில்ஸுயுதமுமான
 யாதொரு ஸுசுயுதநெறியை
 பார்த்து

சுயுத
 நிவருணாநாஃ
 மீவருணாஃ

மகிழாநின்ற
 தேவர்கள்

வாஸுநாவி வீயுவுருஜூ

(திருவாழிக்கு) மேன்மேலும்
 வீயும் வளர்வதற்காக

சுஸுரிஷா விசுயநி
 ஸஃ

சுஜாஸுஸுநம் பண்ணுகின்ற
 அப்படிப்பட்ட [னரோ

விவருஹ திசுயுயிஃ

ஸுசுயுதநெறியானது

வஃ விஜயம் விதாது

உங்கட்கு வெற்றியைத் தரக்கட
 வது.

ஃ ஃ ஃ நாகஃ ஃ ஃ ஃ தெ—நாகளாக ஸு; ஸுயு—
 த்தை வாஸுஸுநமாகவுடையவர்கள் தேவர்கள். அவர்களுடைய
 ஸுதூக்கள் ஸுஸுரராகுஸுர்கள்; அவர்களுடைய ஜீதூக்க
 ளுண்டு— ஸுஸுசுசுயுஸுஸுஸுநங்கள்; தேரளப்பட்டைகள்;
 அவதறை முறிப்பதனாலே விண்டுவிரிந்த தேரள்களில்கின்றும்
 இடைவிடாது பெருகுகின்ற புதிய சோஸுஸுரணிதங்களாகிற
 ஹவிஸ்ஸை ஹகிப்பதிலுண்டான ஆஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு
 நதூநம்பண்ணுகின்ற ஜாஸுஸுஸு நாக்கையுடையதான சுழி
 பொருந்தியதாய் யுதித்தில் ஸுயுதமுமான யாதொரு ஸுசுயுதநெறி

பை லேவதைகள் பார்த்து அதுதனக்கு மேன்மேலும் வீயடும் வளர்வதற்காகப் பல்லாண்டு பாடுகின்றனரோ அந்த வசூநெரி யானது உங்களுக்கு ஜயபுஷமாகவேணுமென்றாராயிற்று.

சூ-வ்யூ— சோலம்; சுலூ—ராகம். இவ்விரண்டையும் ஹவிஸ்ஸாக ராவிவிக்கிறார் வசூநிக்கு அவை ஹோமமானது பற்றி. சுநிக்கு ஜாதையை நக்காகச் சொல்லுவதுண்டு. வசூநி ஜாதையானது தளதளவென்று ஜிப்பதைப் பார்த்தால் சுலூ ராகஞடைய நவசூ-வ்யூ-ஹவ்யங்களைக் கொள்வதற்கு வசூநி தன் நாகை நீட்டுகிறதே என்னும்படியிராநின்றது. “ரேல உலக” என்றவிடத்தில் உலகமாவது நகடும்; ஹவ்யுமென்று நகடும்நத்தைச் சொல்லக்கடவதினே. ஜாதையும் இங்கு புல்லிங்கம். “வஹை உட்யோஜ்யோகீயள” உத்யோகீ.

[ஸாம்புதீநட்] ஸாம்புமமாவது யுகம், அதிலே ஸகியுடன் ஸாம்புதீநன். “ஸாம்புதீநொரண ஸாம்பு” உத்யோகீ. “புதிஜநாஹிஷு வசூ” உகி வாணிநி. (௩௨)

யநாபுநுஸு யாராஸலிலிவ யநம் ஓமடகஸு வ
டிஷி, ஜாத்யுஸஸு வஹோ: வடிவஹுகிரிவபீணநீ
ஹேஜாஜாடி. வத்யுட்யோயாகியாடாப் புகடவரிணகி
விட்யுரகூகூகூயா, ரோயாரோயாநீ வஸூடயது ஹை
நெரிநஹேயுரஸு.

யநாபுநுஸு

ரோகாநாரததில் வழிநடப்ப
வனுக்கு

யாராஸலிலிவ

புலாஹஜமம்போலவும்

ஓமடகஸு யநலிவ

டிநிபூனுக்குப் பணம்போலவும்

ஜாத்யுஸஸு டிஷிரிவ

பிறவிக்குருடனுக்குக் கண்போல
வும்

வஹோ: வடிவஹுகிரிவ

நொண்டிக்குக் காலால் நடந்து

வினோயாடுதல்போலவும்

ஹேஜாஜா லீணநீ

ஹைர்களுக்கு வீதிநகமாயும்

என்ற வாழ்த்திலும் வாயமிழ்கை. விவிஞ்ஞாவாரொ என்ற
தாதுது. இப்படிப்பட்ட உருநெயிரானது உங்களுடைய [சூ
யாழிநீர் வாயாந் துட்டயது.] ‘‘ஹெவாழ்வாராந் சூயாந்
உருநெயர். ஹெவாழ்வாராந் சூயாந் சூயாந்’’
(௩௩)

தூணம் யா விஷ்வாநாந் விதரதி உயயா கருவெ
காரிவருதிடும், ந ஸ்ரீதாம் யதூரஸாந் பூவதி கருயா
உருவாஷ்வாராந் உருவாஷ்வாராந் யாநி யஸூர ந ஸரியநிய
யிம் ஸாநியம் வஃ பூவெயாந், நுருவதூ ஹெவாந்
யுருவாஷ்வாராந் நெயிராஷ்வாராந் || (௩௪)

யா யாதொரு நேரியானது
விஷ்வாநாந் தூணம் விதரதி உருவாஷ்வாராந் நெயிராஷ்வாராந்
சுன்றதோ

யயாந் காரிவருதிடும் கருவெ யாதொரு நேரியானது மன்மத
னுக்குப் வருதிடானது [2.
சுருவாஷ்வாராந் வருதிடானது]
செய்யப்படுகிறதோ,

யதூரஸாந் யாதொரு நேரியின் எதுரில்
ஹெவாஷ்வாராந் சந்திரானவன்
கருயாந் ஒரு கருவாந் துத்தாலும்
ஸ்ரீதாம் ந பூவதி நிற்கவல்லனல்லனோ,
யஸூர யாதொரு நேரியினுடைய
உருவாஷ்வாராந் பூகாஸவிஜயம் உருவானது
ஸரியநியதி. ந யாநி கருவாநிபதிதை அடைகின்ற
துருவாஷ்வாராந்

(சுருவாஷ்வாராந்)

சுருவாஷ்வாராந் நுருவதூ } திரிபுரமெரித்த சிவனுடைய நெ
யுருவாஷ்வாராந் } ற்றிக கண்ணைத் தூஸ்கரித்து
விளங்காநின்றதான

சுருவாஷ்வாராந் ஸா நெயிர் திருவாழியினது அந்தநேரியானது
வஃ ஸ்ரீய பூவெயாந் உங்கட்குச் செலவத்தைத்தருக,

நக்ஷத்ருக்ஷாடிஹிதி பூக்ஷரவிகிரணஸெதிதாஸாவகா
ஸா, ஜீனெண்டி: வனெண்டிரிவடிபா ஜலயரவடனெஸுதி
ணிபுனெதரணபுவாநா । சூஜாவாஜாநவாஜாநதரிபு
ஜநதாரணபுவதபுஜாநா, நெலிவபுதெவ வாக்ஷி பூணு
டிதா ஹவதா ஸம்ஹதம் வாவதபுமடி ॥ ௩௩ ॥

நக்ஷத்ருக்ஷாடிஹிதி பூக்ஷரவிகிரணஸெதிதா ஸா } நக்ஷத்ருக்ஷணங்களாகிற ஹஸஸ
வகாஸா } ஸீபுஹத்தை விசுவதனலே
கடித்ததாயும்

ஜீனெண்டி: வனெண்டிரிவ } பழுத்து வீழ்ந்த இலைகள் போன்ற
(வ்யுனெதி) ஹிணிபுனெதி } வையாய்ப் பொடிபண்ணப்பட்டு
ஜலயரவடனெ: டிபாடி } ள்ள டெவராஸிகளாலே சூகா
ஹ்ணபுவாநா } ஸுததை மறையாநின்றதாயும்,

சூஜா } போர்க்களத்திலே
சூஜாநவாஜாநதரிபுஜந } இயற்கையான வேமத்தாலே (வ
தாரணபு சுவதபுஜாநா } ணக்கப்பட்டு) வணங்கின ஸுசூ
ஜநஸுதிஹமகிற காட்டை
நோக்கிச் சுழலாநின்றதாயும்

(சுதவனவ) வாத்யா ஹவஸ்யிதா பெருங்காற்று போன்றதாயுமிருக்
கிற

வாக்ஷி நெலி: } திருவாழியினது நேரியானது
ஹவதா } உங்களுடைய
ஸம்ஹதம் வாவதபுமடி } நெருங்கிக் கிடக்கிற பாவங்களா
கிற பஞ்சுச்சுருளையை
பூணுடிதா } உருவழிக்கக்கடவது.

♦ ♦ ♦ [வாடுதெவஸ்யிதா வாக்ஷி நெலி: ஹவதா ஸம்ஹதம்
வாவதபுமடி பூணுடிதா.] வாதாநா ஸுதிஹ:— வா
த்யா. வாக்ஷிநெலிக்கும் வாயுஸுதிஹத்துக்கும் ஸுபுடிபு
விளங்குமாறு பேசுகிறார். [நக்ஷத்ருத்ராடி.] காற்றானது நிலத்
திலுள்ள நீறுகளை வாரியிறைத்துத் திசைகளையெல்லாம் வெளுக்

அச

ஸுஹுதஸதகவுஷாநம்.

விபுஹெ வெபுரோஜை

கிசாலமான ஆகாசமாகிற நாடூ
ஸாஸையில்

தாராவாஜூ

நக்ஷத்ருஸூரிஹத்தை

புஸுமிநாஜூவிஜிவ விகீபு

வாஷாஜூவி தூவுவதுபேஸ்
தூவி

நிஹெபுஷாநிவினாபுஷூகி
வரவஸாநு டாநஹெந்ராந
னரா

ஃவம், வாட்டம், விவாரம்
முதலிய மாவங்களுக்குப் வர
வஸர்களான சுஸுரவஸர்களி
னிடையே

நாநாஸயாஜூம் யயாதயா
நுதநு (சுதவணவ) நட
ஹஸிதஃ
ஹசுபுயி:
வஃஸூபு தநுதாபு

பலவகை மயங்களைநாடு கடையிரு
க்கும்படி கூத்தாடாநின்றதாய்
நட்டுவன்போன்றதான
ஸுஹுதநநெநியானது
உங்களுக்கு ஸுபத்தை உண்
டாக்குக.

♦ ♦ ♦ ஹசுநெநிக்கும் நட்டுவனுக்கும் ஸாயபூபும் தோ
ற்றப் பேசுகிறார் இதில். நடன் ரஜத்துக்கு வரும்போது விசு
வணுமான திரைத்துணியைத் தள்ளினிட்டுவந்து வாஷாஜூவி
யை ரஜத்திலே இறைத்து ஸஹூர்களை நிஹெபுஷாநிநாநா ரஸ
ங்களுக்குப் வரவஸவிதர்களாக ஆக்கி 'ஸீகிவாஷுவாஷாநிநா
ஸாநாஃ சியாகாஸபெஃ ஸாஜூம் மபஃ' என்கிற மயத்தோடு
கூட நடபுநஞ்செய்வன், இங்ஙனே ஸுஹுதநநெநியும் செ
ய்யாநின்றது. சூகாஸமாகிற ரஜத்திலே புகும்போது ஹநு
பநுஸ்ஸாலே விசுவணுமான ஸேவரணையத்தை நிரவரித்
துக்கொண்டு போவதானது நெவய்யஸாநிநிரஸநஸாநெ
யாம். கீழ் ஸ்ரோகத்திற்குறியபடியே நக்ஷத்ருநிரஸங்களை இறைப்
பதானது வாஷாஜூவிவிநிரணஸாநெயாம்.

[நிஹெபுஷூகி.] நடன் நடபுக்கும்போது ஸஹூர்களுக்கு
ஸோகரோஹாநிநிரஸங்களை மாறிமாறி உண்டுபண்ணிநிப்பன்;
அவன் சுவிநயிக்கும் விஷயங்களுக்கு இணங்கச் சிஸமயங்களில்

மிவிபுணர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் முகம் வாடினவர்களாகவும் சில ஸமயங்களில் மிஷாகூரணமூடியர்களாகவும் ஆய்விடுவர்கள் ஸாடிஸூர்கள். உகூ தெரியும் தனது நாடியுலுத்திலே ஸாடிர்களான சுலுரராகூலர்களுக்கு சொகத்தையும் வாட்டத்தையும் ‘ இனி நமக்குப் பேக்கடி என்? ’ என்கிற மிரெனெயையும் உண்டுபண்ணுகிற்கும். [நாநாஅயாஜுங் யபாஅயாநயதூநு] “ மீதிவாடிவாடிநாலாலாநா கியாகாஅயாஸாஜிங் அய: ” என்று ஹதபாஜிங்கள் சொல்லுவர்கள்; “அயஸூஅயபூசூயீஸாஜி” என்பர் தெய்வண்கரும். பின்பாட்டும் வாடிநாடிமும் வாடிநாலுங்களும் பிசகாமல் ஸாடிமாகப் பொருந்துப்படி நடன் நடிப்பன்; தெய்வகூத்திலே அயமாவது யுல்லம். சுலுரராகூலர்களுக்குக் கால்முறிந்தது, கைமுறிந்தது, உரீரீபாயிற்று, உடல் சிதைந்தது என்னும்படியாக நாநாவியுலுங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு வராவரிக்கும் படியைச் சொல்கிறது. ஆக இப்படியுள்ளே நடனையோத்திருக்கிற உகூதெரியானது உங்களுக்கு ஸாடிபூடிமாகக்கடவது.

உளமதபூபுளஸதாவபூதிமடிவிவா விதயாராஸுஜனீ, மஜபூனீ வீதிபாவிஜபூடிநலமிவொடிஸாடிஸாஜிநீ
கா ! சுலாசூ வராகூயாஅடிநயநஜஹரெடிபூசு நவாநநாவாநு, பூடிஜனீ லிஸுவாஅரநு ரபுரணவதெதெபூகாடிநீ வ: !

||௩௭||

உளமதபூபுளஸதாவபூதி } ஏழைமையாலே உண்டாகக்கூ
மடிவிவா: } டிய அளவற்ற தாவத்திற்கு
விநாஸகரமான ஸாடிபிபைய
யுடைய

விதயாரா:

யநவபூதினை

ஸுஜனீ

உண்டுபண்ணுகின்றதும்

வீதிபாவி: மஜபூனீ

வீதாரமென்னும் யூதிவிசொஷங்களாலே மஜபூநின்றதும்

கண்டவிடமெங்கும் பெருகச்செய்யும், வசுநெடியும் அஸுர
மாதர்களின் கண்ணீர்ப் பெருக்குக்களாலே அங்கனை செய்யாநிற்
கும். சுஸுரர்களைக்கொன்று தத்திகளை அழச்செய்யுமென்ற
படி. சூயும் கிராமம் சுடினீகி சூயூரடி— சுஸுரர், தெ
ஷாங் வயிடூயும் சூயூரடி. [சுநாவூரடி] நாவா தாயூரடி— நா
வூரடி; கப்பலினாலே தாண்டக்கூடியவை; ந நாவூரடி சுநாவூரடி—
கப்பலினாலும் கடக்கமுடியாதவை. இத்தால் புவாஹாயிகுஞ்
சொன்னபடி. “நாவூர் சூயூரடி நளதாபெயர்” உதாரணம்.

[வரிசுபவாராநு] வரிசுப என்று கடலுக்கும் நதிக்
கும் பெயர்; நதீவாஹகாமம்போது வீரஜம். இங்கு நதீவாஹகம்.
ஆக இவ்வகைகளாலே நெடுவரைமையை பொத்திருக்கின்ற வசு
நெடியானது உங்களைக் காக்கவேணும். நெடுவரையும் இம்
பூசுணமேயிதே செய்வது. “கோடிவீர நெடுவரை” உதாரணம்.

வநொடாஹம் ஓநவாநாஜிஹிஜிவாஹஹு ஜாஹுஜா
நெ, வஹாவஹாய ஜஹதிஹிவரிஷிஷெ ஹஹுவாஹபூராய்
வொநெடுவ புஹாஹிதெநெடுவாவாவரிஸாரம் ஸாவூர
ஹுபுபொமடி, பூவஹுஜாஹிதெ பூயிரஸுரரிவொ
பூயிபுதம் பூஸுதாம் வஃ ||

||௮௮||

உதி நெடுவண்புதம் அகீயம் ।

வஹாஹிதெநெடுவொ } வஹாஹிஷெவர்களாலே மாநம்
நெடுவொடுவாவரிஸாரம் } பண்ணப்பட்ட வொதுக்களா
லே ஸனிதமான பூஹபூ
ஷெஸத்தையுடையதும், [2.
வஹா உதாதா முதலான
பாமநிவபூஹகர்களாலே உவ
ரிக்கப்பட்ட வுதங்களாலே
ஸனிதமான பூஹபூஷெஸ
த்தையுடையதும்

வன் யஜ்ஞோநன். உக்யுநெதியும் அங்கனை செய்யுமாய்த்து. ஷேவர்கள் தம் தம் ஹவிஸ்பூதங்களைப் பெற்று வாழ்வொண்ணு மல் சுலு-ரர்களாலே நலிவுபெற்றுக் கிடந்தார்கள் முன்பெல் லாம்; இப்போது அவர்கள் மாமம்பட்டது படுகையாலே தம் தம் ஹவிஸ்பூதங்களை ஷேவர்கள் செவ்வனே பெறுவர்களாய்த்து. இப்படி பெறுவிப்பது உக்யுநெதிதானாகையாலே “த்ரிபுஸாவரி ஷட்பே ஸுஸுஹாமபுஷாபீ” என்னப்பட்டது.

இனி மூன்றாம் வாடிமடைய ஸும்திராஸிஸுத்ருவிஸேஷண மாய்க்கிடக்கிறது. யஜ்ஞம் என்னேயிருக்குமென்றால் ஸ்ரஹாஷி மீடுதெ: ஸ்லோடுதெ: சுவராவரிஸாரம், ஸூரவ்யுஸஸூபு யொமம் உ பூநஹிபிவக்ஷத்திலே சுயடும் வுக்ஷம். இனி யஜ்ஞஹிபிவக்ஷத்திலே பொருளென்னென்னில்; வெஷாபுடஸம் ௨ ஹத்தில் “கரணநிஞா: கியரணாநுவாஷிந: ஸ்லோத்ரு ஸஸூராவரிவா:” என்றவிடத்து தாப்யபுஜீவிகையிலே “ஸ்லோ த்ரு-மாதவிஸிஷ்டநிஞாஹாரணம்; ஸஸூ-மாதநரஹித ரெக ப்ராதிருபொவாஹாரணம்” என்றருளிச்செய்தது காண்க. திருவாய்மொழியில் “காதல்மென்பெடையோடு” (6—1—2) என்ற பாசுரத்தின் ஈட்டில்— “வெஷ்வொஷமும் யாமத்தில் ஸஸூராவிவொஷமும் ஸுசூஷ்வொஷம் போலேயிருக்கிற ப்ராசி ஹரமான ஊர்” என்றருளிச் செய்ததுங் காண்க. “ஸுதஸடுஷ்ரு வனடுவ தெந ஷுடுஹ” என்று வேடிமும் ஓதும். யாமத்தில் “ஸ்ரஹாணம் ஸாரம் வுணீடுஹ” என்று வரிக்கப்பட்ட ஸ்ரஹா முதலானவர்களால் ஸ்லோத்ருஸஸூஹரிவ்யு வெஷிகிஞாவிஸே ஷங்கள் ஓதப்படுமென்று உணர்க.

ஆக இந்த ஸ்லோகத்தில் உடுவபூயடத்தில் இரண்டு விஸேஷணங்கள் உக்யுநெதிக்கு யஜ்ஞோநனாக ரூபிவணத்தில் உவயுக்ஷங்களாகவும், உதூராயடத்தில் இரண்டு விஸேஷணங் கள் ஸும்திராசித்திற்கு ஸுத்ருநெந ரூபிவணத்தில் உவயுக்ஷ ங்களாகவும் அமைந்தன.

சுணீரீயாஃ விவபி
வவபி தூபனாழ

உரஸீயலீயவிவத்திலே
உடனே ருசுதிக்கக்கடவன.

௧ ௧ ௧ இது முதல் மீம்பதாம் சொசுமளவும் பண்ணிசண்டு
சொசுமளகளாலே சுரவணபுத்தம் பண்ணுகிறார். திருவாழியாழ்
வானுடைய சுவயவங்களில் சுரம் என்பதும் ஓரவயவம். குடை
களில் கம்பிகள் போலே சக்கரத்தில் விளங்குமவை அரங்களாம்.
அவற்றைப்பற்றி வணிபுப்பதும் சுவயவியான திருவாழி தன்
னையே ஸூகித்தபடியாமத்தனை. [உதூதெதூாழி.] உதூத
மாவது சுசுலாத்தாகவுண்டாகும் சுராமுமிதித்தங்கள். யுசுலா
தூசுர்களான டெதூதூர்களுடைய விநாஸஸூதூயகமாகத தோ
ன்றின கொள்ளிக்கட்டைகளோ இவை என்னலாம்படியிராநின்
றனவாம் சுரங்கள். [சுயூதபெதூாழி] நல் வழி தீவழிகள்
தெரியாதே மயங்கி நிற்பார்க்கு அந்த மயக்கத்தைப் போக்கி வழி
காட்டவல்ல தீவட்டிகளோ இவை. உலகத்திலே பேரிருளிலே
திரிவார்க்கு இருளே நீக்க வழிகாட்டுமவை தீவிகைகளிறே.
இங்கு தஸீஸென்று தீவவகூத்திலே வாமூரூதூகாரத்தை
யும் சுரவகூத்திலே சூனூரதமஸ்ஸானசுஜூதத்தையுஞ் சொல்
லுகிறது. [டெசூசெசூதூாழி.] மாளிகைகளிலே வாமரவா
விகளாக நாட்டும் ஸீணீயலஸம்மங்களோ இவை. டெசூசெசூ
மாசூற மாளிகையின் ரகூாமரங்களைபெல்லாம் தீவட்டிக்கு
மவையிறே இவை. இப்படிப்பட்ட சுரங்கள், காஷுவாஷாண
லுதிமர்களாகி கவவாதவிடுதே கணாவரொயநம் நேர்ந்து
துவளுங்காலத்திலே உங்களை நோக்கக் கடவன. [சுணீரீயாஃ
விவபி] .இனி இதுக்கவ்வருகில்லை' என்னும்படி வரஸீகாவை
பாக விளைந்த சூவத்திலே என்னவுமாம். (௩௯)

ஜாமாஜாமபூவாமலவகிதயிரலொ நாவிரீவாயநதூஃ,
லிகூ ரகூ வுபாடுரெஸூகலிதவவாஷாஃ ஸாசூவாநீகிநீ
நாழி. உசூரகீ பபூரலிவா மூஜமஸயமூடொவவூநிவபூ
வாராஃ, வுஷூதூஃ கீதிபூஷாணூரகநகூதாஃ பூத
யெவஃ பூயநாழி. 1௪௦௩

வசுக்ரஹஸுரஹி:	}	திருவாழியாகிற வினையாடு சூழ வில் [தோட்டத்தில்] முளைத்த வைகளாய்
நாஹிம் சூவாலயனூ:		நாஹியென்னும் சுவயவத்தைப் பாத்தியாகக்கொண்டவைகளாய்
ஸகவிதவஸுஹாஸாசூவா நீகிநீநாஃ ரகாஹி வஹி ரெஹிவிகா:	}	துண்டிக்கப்பட்ட உடல்களையு டைய ஸகூலெஸநூங்களின் ரகாமாகிற ஜலபூவாஹங்களா லே நனைக்கப்பட்டவைகளாய்
ஹஜமஸயஹஜொஹவநிவ பூவாரா:	}	அரவணை மேற்பள்ளிகொள்ளும் பெரியபெருமாளுடைய ஹஜ மாகிறகொள்கொம்புக்கு சுயீந மான ஸஹாரத்தையுடைய வைகளாய்
ஜாஹஜாஹ பூவாஹஸவகித வ ஸிரஸ:	}	ஜாஹஸஹிஹமாகிறவயுவங்கள் கொத்துக்கொத்தாக விளங்கப் பெற்ற நுனியையுடையவை களாய்
கீதிபுஹாணி வஹனூ:		கீர்த்தியாகிற புஷ்பங்களை விசே ஷமாக உண்டுபண்ணிற்றி சுரங்களாகிற பொற்கொடிகள் உங்கள் ஸ்ரீதயைப் பூஜிப்பதையக்கடவன.

♦ ♦ ♦ சுரங்களை கநகயதைகளாக ருஹிவிக்கிறார். அதை
களில் வயுவங்கள் கொத்துக்கொத்தாகக் கிடக்கும். சுரங்களு
க்குஜாஹஜாஹங்களே வயுவங்களாம். நிறத்திலும் புகரிலும்
ஜாஹைகளை ஒக்குமிதே தளிர்கள். [நாஹிஹாஸயனூ:] சூவா
ஹமென்றும் சூவாஹமென்றும் செடிகளின் மூலத்திலே கட்டும்
பாத்திகளைச் சொல்லுகிறது. சுரங்களாகிற கொடிகளுக்கு ஸ்ரீ
ஸுஹஸுநஸநாஹி தான் பாத்தியாபிருக்கும். [ஸிகாஹதூஹி.]
கொடிகள் தண்ணீர் பாய்ச்சப்பெறும்; சுரங்களேளவென்னில்,

உடல் சிதைந்த சுவர வெந்நிறங்களின் ரக வௌ்ளங்கள்
பாய்ந்து கிடக்கும். * உடம்பினால் குறைவில்லா உயிர்பிரிந்த
மலைத்துண்டம் கிடந்தனபோல் துணிபலவா அசுரர்குழாம் துணித்
துகந்தவை என்றபடி. சுமீகமென்றும் சுமீகிநீ என்றும் ஸே
நையைச் சொல்லக்கடவது. [வசுரபூரணம்] சூரப
மாவது உஷாநம்; அதைகள் உஷாநங்களிலேயிறே முளைப்பது.
சுரமதைகளுக்கு வசுரமேயாய்த்து உஷாநம். [மூஜமஸுப
தூதி] “கோல் தேடியோடும் கொழுந்து” என்றபடி ஒரு
கொள் கொம்புக்கு சுயீநமான பூவாரத்தையுடையதாயிருக்கும்
அதைகள், சுரமதைகளுக்கு ஸ்ரீரஜ நாயனுடைய மூஜமஸு
மேயாய்த்து உபவயம். [வூஷுணு] கீதிபூஷாணி] அதை
கள் வூஷுணு பூலவிக்குமே; இவை வூஷுணுமேகீதிபூ
களை பூலவிக்கும். ஸுதுயூலவிந நபஸொராஸிகளை
உண்டாக்குமென்கை. “வூஷுணு” என்று வாஹ்மன
போது விகாஸயணு என்று னிஜயூம் கொள்ளவேணும்.
“வூஷுணுவிசுலமெ” உகியாதம். ஆகஇப்படிக்களாலே அதை
கள் போன்றவைகளான சுரங்கள் உங்கள் வீதிக்காகவளர்ந்திரு
என்றாயிற்று. “கூதகதூ” என்றவிதில் கூதகவடம் உப
வாராய. வலுதஃ ஹுணுஅதையென்றே கொண்டால் கீழ்ச்
சொன்ன விசேஷணங்கள் பொருந்தாதினே. (சும)

ஜாமாஜாமாஸி ரூபு கிதிவிவயபிவாஃஃவிசுரீ நெதி
வசுர, நாமெந்நெயுல நாமெ: மணவரிஷிவி பூளவரத
பூகாஸா! உதாம் வெர லிவெமெதெடுகிரிவிததி: வூரத
லாஹஸுலுஷு, லுஷுல கஹிதஸுலவணஹிமணஸுநி
லுஹஸுலுஷு: ||சக||

ஜாமாஜாமாஸி ரூபு

ஜாமாஸுரீமஹங்களாகிற லுஷு
சுத்தைளல்லையாகவுடைததாய்

கிதிவிவயபிவலிதது

மூரீமூலம் போன்றுள்ள

நெதி வசுர

நெதிமூலத்தை

சூலிசுரீ

ஹியாநின்றதும்

நாமெநுலெய

(கூலிதன) குடிசெஷன்
போன்றுள்ள

நாமெ:

நாமியினுடைய

மணவரிஷிவ

படங்களின்வரிசைபோல

புளவரதபுராசா

அதிமான ரதங்களின் புரா
ஸத்தையுடையதும் (2) ரதங்
களின் புராஸம் போன்ற பு
ராஸத்தையுடையதும்

புராதலாஹஸுலாபுராவ

புலிமரான ஆயிரக்கணக்கை
யுடையதுமான

புலுஹெதெ: சுரவிததி:

திருவாழியினது சுரவசுடுஹ
மானது

வ:

உங்களுக்கு

ஸுலாவதவ வித ஸு
வண ஹுணவநி ஸந
ஹுஹுடா ரிதி ஹுதா

வணிதவமடங்களின் நெஞ்சை
யும் காதையும் கவர்கின்ற சொல்
தொடைகளை புலவர்க்கவல்ல
வாழியை அளிக்கக்கடவது.

ஈ ஈ ஈ சுரங்களுக்கும் செஷமணாணுங்களுக்கும் ஸா
யசுடும் தோற்றப் பேசுகிறார் இதில். செஷமணங்களானவை
ஸுலாபுரவரிவதமான ஹுரிணுத்தை ஹரியாநிற்கும். சுர
ங்களும் ஹுரிணுதமென்னலரம்படியான நெரிணுத்தை ஹரி
யாநின்றன ‘‘ஹிஜலிவவரிவிஹுடுஸுநெடு:’’ என்றும்
‘‘நெநிம் வயபுரஹுடு:’’ என்றும் கீழே இவர் தாமே அரு
ளிச்செய்தாரிறே. ஹுரிணுதம் ஸுலாபுரவரிவதமாயிருப்பது
போல நெரிணுதம் ஹுராஜாவரிவதமாயிருக்கும். [நாமெ
நுலெயநாமெ:] சுரங்கள் மணங்களாலு மணி எதுவா
கிறதென்னில்; ஸுதஸு-தநாமியை கூலித மணியாகக்
கூறுகிறார். உகூநாமியில் நின்றும் சுரங்கள் பலவாகப் பணைத்
திருப்பதைப் பார்த்தால் கூலிதமான ஒரு பாம்பின் படங்கள்
பார்த்திருப்பனபோற் சொல்லாயிருந்ததென்கிறார். [புளவரத

புக்ரஸா] மணங்களில் ருத்தங்களுண்டாகையாலே பூளுமான் ருத்புக்ரஸாததையுடைத்தாயிருக்கும் மணவரிஷத்து. சுரங்க ளும் ருத்புக்ரஸதுஷ்புக்ரஸஸாஸிகளாயிருக்கும். வுர தலாஹஸ்யஸம் வுத்ய இரண்டிலுமுள்ளதே; “ஆயிரம் பைந் தலேய அனந்தசயனன்” என்றும் “சூரராஜாராஹஸ்யாசு” என்றும் சொல்லக் கடவதிறே. ஸஹஸ்யுதேவ ஸாஹஸ்யு.

[ஸம்வ்யாவசித்யாதி] “ஸம்வ்யாவாநுபண்ணிதஃ கவிஃ” உ த்யிரஃ. விவாரஸீதர்களான வண்தர்களைச் சொல்லுகிறது. அபபடிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சையும் கரதையும் கவரும்படி யான ஸஹஸ்யுணங்களும்கூட மூணங்களும்கிறைந்த மூணங்களை மிதிப்பதற்குப் பாங்கான பூதிஹாவிஸெஷத்தை உங்களுக்கு சுரங்கள் தரக்கடவன. “சுநாவராதாவஷ்யம் வஹுமூண வரீணாஹி சிநஸொ ஷுஹாநம் ஸளஹாஷ்யம் வரிவிதிவிவா யாவி மஹந்யூ வஹாநம் ஸளஹாசூராகிதிஷநிஷெஷ்யம் ஸ்வண்டயாஃ ஸுதேவ ஸ்ரீதேஹ்யம் வஹுமேவய வணீவ்ஸ வித்யு” [ஸ்ரீமூணரூதகொஸொ] என்று ஹட்டர் பூயித்தத் சநந்த வாமிலாஸங்களைப் பெருக்கவல்ல வுஜிவிஸெஷத்தைக் கொடுக்கவேணுமென்கை. (சக)

வ்யுஷெஸாபக்யூரணாம் வஹுவியவிதிதக்ஷாடிஸ ரொஹிதாநாம், ஸெவாரெப ஷெவதாநாம் ஷநுஜகூஹரிவொஃ விணிகாடிஹாஜாடி தத்யூரோஹலிரோவிஹஜநவியபெ ரோஹ ஷணாயிரோநா, ஹுரோநம் ஹுயஸாவொ ஷிஸதூ ஷஸஸதீ ஹாஸுராரணாரோணாடி || ௪௨ ||

வஹுவியவிதிதக்ஷாடி ஸ } தங்கள் ஸகூலக்களைப் பலவகை
ரொஹிதாநாடி } யாகப் பொடி படுத்துவதனாலே
ஸந்தேதாஷமடைவிக்கப்பட்டவர்

களாய்

(சுதவனவ) உருவகம் உரி வெளி வெளிவருவது உரி காணுதல் உரி	திருவாழ்விடம்வாழ்வாருக்கு வரிவ பெய்துபண்ணுகைக்காக நானி முதலிய சுவயவங்களை அடைந் திராநின்ற
வெளிவருவது உரி வெளிவருவது உரி	வெளிவருவது உரி
தருவாருவது உரி வெளிவருவது உரி	அவ்வாருவது உரி முடிவெல்லையப் பகுத்திடுவத ற்காக
திருவாருவது உரி வெளிவருவது உரி காணுதல் உரி வெளிவருவது உரி	அளவுகோல் போல ஆகாநிற்கு வெளிவருவது உரி உங்களுக்கு உரிவாயத்தை அதிக மாகத் தந்திடுக.

உருவகம் உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. தங்கள் தங்களுடைய சகுத்தகத்தைத் திருவாழ்விடம்வாழ்வான் மூலம் படுத்தியருளினானென்கிற கருத்தையாலே அத்திருவாழ்விடம்வாழ்வான் எப்போதும் ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக நானி முதலிய உருவகங்களை மஜித்திருக்கின்றனராம்; அப்படிப்பட்ட தேவர்களுக்கு “இதுவரையில் இன்னனுடைய இருப்பிடம், இதுவரையில் இன்னனுடைய இருப்பிடம்” என்று அவ்வாருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. இவை என்னலாம்படியிராநின்ற காரங்கள் உங்களுக்குப் பெருமையை அளிக்கவேணுமென்றாயிற்று.

வெளிவருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. என்றபடி. [வினிகாணுதல் உரி] “வெளிவருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. (பெரு—3.)” என்று கீழே அருளிச் செய்தபடி திருவாழ்விடம்வாழ்வான் வெளிவருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. வாய்விடம்வாழ்வான் வெளிவருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. வெளிவருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக. வாய்விடம்வாழ்வான் வெளிவருவது உரிவாயத்தை அதிகமாகத் தந்திடுக.

விம்முதையாலே. குழந்தை தேவகுழந்தைகள் கைதொழுவந்துபணி யும்போது வரவாரவாஷ்டுமுன்டாகாமைக்காக 'இவ்வளவிலே ஸ்ரீமாத் திருவருள்களையெழுந்தருளியுள்ளார்; இவ்வளவிலே சரிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இத்தான் கிடக்கவேண்டியது' என்றும் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டுவருவதொன்றும் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் சுரங்கள் இப்படி ஒரு உலோகமிருக்கிறபடி.

திருவாழிபாழ்வானுடைய நானூறுவயவங்களில் ஸ்ரீமாத் திருவருள்களையெழுந்தருளியுள்ளார்; இவ்வளவிலே சரிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இத்தான் கிடக்கவேண்டியது' என்றும் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டுவருவதொன்றும் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் சுரங்கள் இப்படி ஒரு உலோகமிருக்கிறபடி.

மேலும் மூன்றுவயவங்களில் ஸ்ரீமாத் திருவருள்களையெழுந்தருளியுள்ளார்; இவ்வளவிலே சரிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இத்தான் கிடக்கவேண்டியது' என்றும் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டுவருவதொன்றும் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் சுரங்கள் இப்படி ஒரு உலோகமிருக்கிறபடி.

சுரவணபுநம் மூன்றுவயவங்களில் ஸ்ரீமாத் திருவருள்களையெழுந்தருளியுள்ளார்; இவ்வளவிலே சரிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இத்தான் கிடக்கவேண்டியது' என்றும் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டுவருவதொன்றும் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் சுரங்கள் இப்படி ஒரு உலோகமிருக்கிறபடி.

சுரவணபுநம் மூன்றுவயவங்களில் ஸ்ரீமாத் திருவருள்களையெழுந்தருளியுள்ளார்; இவ்வளவிலே சரிவன் கிடக்கவேண்டியது; இவ்வளவிலே இத்தான் கிடக்கவேண்டியது' என்றும் போலே ஒவ்வொருவர்க்கும் வரம்பிட்டுவருவதொன்றும் பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, அதற்காக அளவுகோலாயினவாம் சுரங்கள் இப்படி ஒரு உலோகமிருக்கிறபடி.

கீயம் பூயயதி சீவீதம் பெருகணம் கெடவாரோ: ஸதீயபு
பெயுஷாஹ்மீநாநவபாஸாஹ்வயாவிதீதவிமாதிராடி”
[பெரூ 76]. என்னுதின்றதிறே.

[பூஸூதிஜபீரஜிரதே] “பூஸூதி: பூயாஸம் பூர
ஜிசீபீஸம்வஹம் வஹம்” உத்யிரோ: கடலில் பல பல ருத்
ங்கள் கிடக்குமிதே. உத்யாயுயததிலும் ருத்ங்களமைந்திருக்
கக் குறையிலீ. ஆக இவ்வகைகளாலே ஜயியென்னலம்படி
பான ரயவடிமுண்டு— உத்யாயுயம், அதுதன்னிலே; [வன
யரோடுமே: ஸூலிடுமே: விஜயாரோணாம் பரியம் விஸுணாநா
சுரவிதகி:] சுரங்களில் தோன்றும் தீப்பொறிகள் பவழங்களென்
னலம்படியிருக்கும். பவழங்களும் கடலிலே உண்டாமவையி
தே. ஸூலிஜயுசுதமான சுரஸூலிமமானது பவழமாலையி
தே ஒத்திருக்கின்றதென்றவாறு. சுயவா,

“வனயரோடுமே: ஸூலிடுமே: பூஸூதிஜபீரஜிரதே”
என்று சுத்யித்து ஸூலிஜங்களாகிற ருத்ங்களையுடையது என்
து பொருள் கொள்வதும் பொருத்தம். விஜயாரோணாம் பரியம்
விஸுணாநா சுரவிதகி:— ஸூலாவிகடுபாஸையாலே சுரங்
கள் பவழமாலையை ஒத்திருக்குமாய்த்து. (௯௩)

நாலீரடுமேரஹ்மீபூகிஹ்மீபூயாரஸாயாரஸாவஸெ
காநு, வனகாநுபெயுஷாஹ்மீபூகரஸஹ்வயாபயா பூயா நா
ஹ்மீரோணாநீவாஹ்மீரோணி ஸூரஹ்மீவாஹ்மீபூயா
வாலாமி, சுயாவாதேந ஹ்வம் பூகிதம் ஹ்வதாம் ஹ்வமெ
தெரராணி ||

|| ௯௪ ||

நாலீரடுமேரஹ்மீ பூகிஹ்மீபூயாரஸாயாரஸாவஸெ
காநு பூயா } ஸூலாவிகடுபாஸையில் படுபவடிமா
புராயிரசுலாவாயாரவ } கச் சிதறிப்போன ஸூலாக்க
ஸெகாநு பூயா } ளின் ருத்பூவாஹமாகிற தண்
னீர்ப் பாய்ச்சலைப் பெற்று

ஊகாஹலெரவடிபுகரஸம் நன்றாக மலர்ந்த தாமரை மலர்த்
ஹவரவாயபா நாமூரீம் } திரளின் சொஹை போன்ற
சுதாமி சுஹாராணீவ வ்யு } சொஹையையுடைய நாலியி
தாமி } னாலே வெளிகிடப்பட்ட சுஹு

ரங்கள் போன்றுள்ளனவும்

ஸுரபுரநாதஸிவாடிபுத } விளங்குகின்ற சுஜ்ஜாதைகளா
பூவ்வாவாமி } னே காட்டப்பட்ட பூயரீ வயு
வங்கனையுடையவமுமான

திவ்யஹெதே: சுராணி திருவாழியினது சுரங்கள்
ஹவதாடி உருகருக்கு
ஹவ்யுக்ஷேரீத்தை
சுஹாவாதெந பூடிதம் இடையூறின்றித் தாக்கடவன.

*** நாலியை ஒரு வடிவமாகக் கொண்டு அந்த வடித்
தில் நின்றும் வெளிக்கிளம்பின சுஹுரங்கள் போன்றனவாம் சுர
ங்கள் என்கிறார்களில். நாமூரீம் சுதாமி [ஸுஷுதாமி] சுஹுரா
ணீவஸிதாமி சுராணி ஹவதாஃ ஹவ்யு பூடிதம்|| நாலி எப்
படிப்பட்டதென்றால், [ஊகாஹலெரவடிபுகரஸம் ஹவரவா
யபா] நன்றாக மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள் பலவற்றின் சொஹை
போன்ற சொஹையையுடையது. நாலியே தாமரைப் பூ என்
றபடி. இதை வீஜஸூதத்திலே வைத்து சுரங்களை சுஹுரஸூ
தத்திலே பேசுகிறார். தண்ணீர் பாயாமல் வீஜத்தில் நின்றும்
முனைகள் கிளம்பாதே; இங்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சலுண்டோவென்
னில், அதற்குமொரு குறையில்லை. [நாலீரஹெரஹவ்யு
ஹபூரபிராலாரயாரா வஹகாநு பூவ்யு] போர்களைத்
தில் திருவாழியாலே சிதறவடிபட்டு மாண்டொழிந்த சுஸுரரா
க்ஷஸர்களுடைய ரகசாரைகளைத் தண்ணீர் பாய்ச்சலாகப்பெற்று
சுஹுரங்களை உண்டுபண்ணினவாம். சுஹுரமுண்டாம்போது
தன் முனையில் பல்லவங்களைக் கொண்டே உண்டாகுமே; இங்கும்
அப்படியுண்டோவென்ன [ஸுரபுரநாதஸிவாடிபுத பூவ்வா
வாவாமி என்கிறார்.]

புறையாசு] அப்படிப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த காவிரிஷத்தா
னது உங்களுக்கு உதவியாக நாயகரத்தைக் கொடுக்கக்கூட
வது.

ஜாவாதி— வடிகெ என்பதன் பழமனை பூயொமம்.
வசிகெஷ்டெ உத்யுயு: (சுரு)

காவாடுஷ்டு பூதாவாதவலசுவலிதாசு தூய
கோணத்தொகீழ், தொடுஷ்டுதூயாகவாடுவெ: பூகடியடி
விதசீநவட்டாதுவாதி. மதூகாரம் ஸதூகா உவகநககூ
தாஸுளரிஷ்டுஷ்டுஷ்டு, மூயாஸுமூயுஷ்டுஷ்டுஷ்டு ரய
வாணசிரஸுஷ்டுயு: கீதயுயெ வ: ||

ஷ்டுபூதாவாதவல } கலுசுரர்களின் பூதாவாழியா
சுவலிதாசுதாவாசு தீ } லே கவிவூஷ்டுமான வெய்யிலில்
தொகீ. தூயகோணடி } நின்றும் முவுலகைக் காப்பதும்
தொடுஷ்டு: ஜாவாகவாடுவெ: } சுற்றஞ் சுழல்கின்ற ஜாவாஸு
கவித: வீநவட்டாதுவா } தீடுவாங்கலாலே சுற்றிலும் சின
நி பூகடியடி } தேசத்துப்பட்டு ஜாவர்களை

புளரிஷ்டுஷ்டுஷ்டு } பூகாஸிப்பியா நின்றதும்
எம்பெருமானுடைய திருக்கை
யாகிற உணததிலே (காம்பில்)
மாட்டப்பெற்றதும்

(சுதவனவ) மதூகாரடி } குடைபோன்றதுமான
ரய வாணடி } வசுத்தை
மூயுஷ்டுஷ்டு: } சுயம்கரியாநின்ற

கநககூதா: ஸதூகா: உவ } பெறக்கம்பிகள் போன்றுள்ள
வூதா: }

காஸுஷ்டுயு: } காங்கனின் தேற்றங்கள்
வ: கீதயுயெ மூயாஸு: } உங்கள் கீர்த்தியின் பொருட்டு

௧ ௧ ௧ திருவாழியை ஒரு குடையாகவும் சுரங்கனைக் குடைக்கம்பிகளாகவும் வரித்ருதிததுப் பேசுகிறார். மஞ்ஞாகாரம் ரயவரணம் மஞ்ஞயன்து: சுரஸ்குதிததுப் வ: த்ததுயெ மஞ்ஞயாஸு: குடையானது தாவதத்தினின்றும் தப்புவிததுக் காப் பாற்றுகிறபடியாலே சூதவசூமென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஸ்ரீவசூம்செய்வதென்னென்னில்; [தெடியூபுதாவாதவஸு: வலிதாசு தாவாசு த்ரொகிம் த்ராயகோணம்] “வாஸு-தெவ தரு-வாபா நாகிஸீதா நவசீதா” என்கிறபடியே ஸு-வ ரியமான த்ரொகி தன்னொப்பாரில்லப்பன் தனதாள் நிழலில் ஒதுங்கி வாழ்கில்லாமல் சுஸு-ராராகுஸர்களின் பூதாவமாகிற சூத வத்தாலே ஸு-வயி-தமான தாவத்திலே அகப்பட்டு வருந்து கிற உலகங்களை வாழ்விக்கும். தெடியூபு-ஸகமென்றபடி. [தொ தெயரித்யாடி.] வீ-தெயுதத்துப் பட்டுகளாலே குடைக்கு ஜாலர் கள் தொங்கிடப்பட்டிருக்கும்; ஸ்ரீவசூத்திலே ஜாலாகவாங் கள் சுற்றிலும் தளதளவென்று ஜிபிப்பதானது அங்கனையிராநின் றதாய்த்து. “வீ-தவசூ” என்ற ஸாரத்தில்திவிரவசூ என்று சிலர் திருத்துவார்கள்; சைனாதேசமென்று இப்போது சொல்லப்படுகிற வீ-தெயுததை பூவீ-நாரண இந்த மூககதா பூவூவீத் திருக்கமாட்டாரென்றும் சொல்லுகின்றனர். இவரிலும் பூவீ-நனன கா-வி-தாஸன் ஸாகு-ஹதத்திலே “வீ-நா-ஸாகு-வி-தெ தொ-பூ-திவாத-மீ-பகா-நஸு” என்றதை அவர்கள் அறிந்திலர் போலும். “தெவதவசூ-ஹதாதி” என்ற வா-முமுண்டு.

[ஸுளரிதொடியுணுதது] குடையாகில் ஒருகாம்பிலே மாட் டப்படுமே; ஸ்ரீவசூமும் மமவதரமாகிற காம்பிலே மாட்டப்பட் டிருக்குமாய்தது. “வா-நென்னுங் கேடிலா வான்குடைக்குத் தானோர் மணிக்காம்புபேல் நிமிர்ந்து” என்று ஆகாசமாகிற குடை க்கு எம்பெருமான் தானே காம்பு என்றார் நம்மாழ்வார்; இவர் அவ் வெம்பெருமானுடைய திருக்கையைக் காம்பாக ரு-வி-திக்கிறார். ஆக இவ்வகைகளாலே மஞ்ஞமென்னலாம்படியான ஸ்ரீவசூத்திலே பளபளவென்று விளங்குகின்ற சுரங்ககள் தங்கக்கம்பிகள் போல்வ னவாம். அவை உங்களுக்குக் கீ-தி-யைவினைக்கக்கடவன. (சுசு)

நாலீஸாலாநிவாதா நஹநஸுவிதா வெவரிமகூ
வஸாநா, ஸம்பதாரீமூதாநா ஸகீநாவிடியதீ காஹநா
நாநவ^{கூ}டி | ராஜா வ பூஜா^{கூ}ஜெத்யஜிவீஜயகீமொத^{கூ}தி
தாநா, ஸுஜாநா துலா வகூராரோதா துமயத ஸவ
தா துமுவ^{கூ}து^{கூ}மொகூ || ௧௧௭ ||

ஸம்பதாரீமூதாநா	}	பேர்க்களமாகிற களிப்படுகுழி
வெவரிமகூவஸாநா		யில் வீழ்ததிக் கொள்ளப்பட்ட
நஹந ஸுவிதா		ஸுதூஜநஸம்பத்தாகிற யா ணைப்பெடைகளைக் கட்டுவதற்கு உரியதும்
நாலீஸாலாநிவாதா		நாலியாகிற ஸாலையில் நாட்ட ப்பட்டதுமான
காஹநகூநாநவ ^{கூ} டி		ஸுண்டியமான கட்டுத்தறிகளி ன் வரிசையை
ஸகீநாவிடியதீ		கூநாகூரியாரின்றதாயும்
பூஜாஜெத்யஜிவீஜய	}	கஸுராவமுங்களை வெல்லும்
கீமொத ^{கூ} திதாநா ஸுஜா		கீமொகவஸையத்தில் உயரத்
நா ராஜா துலா வ		தூக்கப்பட்ட ஸுஜஸுவிமத தோடு துலாமாயும்இராரின்ற சக்கரத்தாழ்வானுடைய காவ ^{கூ} டி உங்களுடைய [யானது
வகூராரோதா		ஸுதூவமுத்தை
ஸவதா		பஞ்சைப் பறக்கடிக்குமாபோலே
ஸுதூமொகூ		பறக்கடிக்கக்கடவது.
துமுவ ^{கூ} துமயத		

✽ ✽ ✽ ஸுண்டியமான மஜவாஸநஸு^{கூ}ங்கள் போலே இரா
நின்றன காவகள் என்குறர் வடுவடாயுத்தில். மஜம் ஏது?
எங்கிருந்து வந்தது? என்னில்; கூடுகிணை அருளிச் செய்குறர்
[நாலீஸாலாநிவாதாதிதூடி] வெவரிமகூவஸாநா^{கூ} + வஸா
என்று யானைப்பெடையைச் சொல்லுகிறது. ஸுதூக்களான
கஸுராகூலர்களுடைய ஸம்பத்துக்களை மஜவீயாக ரா^{கூ}

வித்தாராய்த்து விஜயபாஸகம். அந்த யானைப்படைகள்
எங்கிருந்து கொண்டுவரப்பட்டவையென்னில்; [ஸம்பகாபிஷே
தாநாடி] ஸம்பகாபிஷே; அதுவாகிறதே வாரீ; “வாரீதா
மஜவஸகீ” உதாரீ. யானையைக்கட்டிவைக்கிற இடமென்று
பொருளல்ல; யானையிடுக்கிற இடமென்று பொருள். அங்கிருந்து
கொண்டு வரப்பட்டவையாம். அவற்றைக் கட்டுவதற்கான சூதா
நவியம் சுரங்கள்; கட்டுததற்கள் பெரியதொரு சாஸையிலே
நாட்டப்பட்டிருக்குமே; இவையும் [நாஸாநாநிவாதாடி]
வசுநாநிவாதா சாஸையிலே நாட்டப்பட்டிராதின்றதினே. இப்
படிப்பட்ட காணநாநாநவியை [ஸரிநாவிஷகீ வசுநா
நாநா] சுநாநாநிவாதின்றதாய்த்து சுரவதி. ஆக இத்தால்
சொல்லிற்றாயிற்றதென்னென்னில்; போர்க்களத்திலே சுநாநா
நாநாநவியை ஸம்பகாபிஷேயுட்களாக்கினதென்றபடி. அவர்
களுடைய ஸம்பகாபிஷேயை இவை சுநாநாநிவாதாநவியை
கருத்து இதுவேயிதே.

[நாஜாநவியை] நாஜா: [ஸம்பகாபிஷே] பொருஷேது
வசுநாநிவாதா, கவியு உதாரீதாநா [ஸம்பகாபிஷே]
ஸம்பகாபிஷேதாநா] வசுநாநா நாஜா [ஸரிநாநவியை]
வசுநாநா. விஜயபாஸகத்தில் ஸம்பகாபிஷேயைத்தாலே கை
களைத்தாக்கி ஆரவாரிப்பதுண்டிதே; “வசுநாநாநவியை
தெ” என்னுமாபோலே.

ஆகவிப்படி சூதாநவியைப் போன்றதாயும் வசுநாநிவாதி
யைப்போன்றதாயிருக்கிற வசுநாநாநவியை உங்களுடைய
ஸம்பகாபிஷேயைத் தாநாநாநவியை சுநாநாநவியைத் துலைக்கக்கட
வதென்றாயிற்று. (௪௭)

சூதாநவியை வசுநாநிவாதா உவ விததா: விணிகாநவியை
நீவெ, நீவா நீவா உவாநாநாநவியைநாநிவாதா: வசு
நாநாநவியை. ஸாநெ ரொஷாநிதாநா நவியைநாநிவாதா
ஸாநெநிவாதாநவியை, ரொஷா: வசுநாநிவாதா உவ வசு
நாநிவாதாநவியை: விணியை.

சூடுமெடு: உக்ரவாஸாஸ வித தா:	}	நெய்யாகிறதொகாதொகவவ தத்தளவும் ஸ்ராவங்களாயும்
விஸிகாஸுண்பீடுவ: திஷ ஊவஸிதா:		நாலியாகிற ஸூரியபூனுடைய கிரணங்கள் போன்றவையாயும்
மஹநரணதஜீமாவமிந:	}	புகுதற்கரிய போர்க்களமாகிற நள்ளிருளில் புகுரும் ஸுஷு- நஸு-ஷுனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்ற னவாயும்
வூரூஷஸூரூஸாஸ தீ வா: தீவாஊவஸிதா:		நஸு-ஷுனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்ற னவாயும்
நஸு-ஷுனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்ற னவாயும்		
நஸு-ஷுனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்ற னவாயும்	}	உக்ரமாகிற உரைகல்லில் உரைக் கப்பட்ட ஸூ-வராகூடமாகிற ஸூனு- ங்களினுடைய
நஸு-ஷுனுடைய அருகில் விளங்கும் தீவட்டிகள் போன்ற னவாயும்		
பூதபூதமா: ரெவா: ஊவ வ ஸிதா:	}	அப்போது உரைந்த ரெவைகள் போன்றனவாயுமிருக்கிற கூரவடிகள்
கூரஸூணய:		உலகை வாழ்விக்க. ।
ஹவந: ஸூணயனு		

*** ஒவ்வொரு வாடித்திலும் ஒவ்வொன்றோடே உவமி
க்கிறார் கூரஸூணிகளை. [சூடுமெடுரிதூடி]. உக்ரவாஸாவது
தொகாதொகவவதம்; அங்கே ஸூரியபூகிரணவ்யவஸமில்
லாதஹாமுண்டென்றுவாராணங்கூறும்; இவர்தாம்கீழேஒன்
பதாம் ஸூரூகத்திலே “ஹிநகரகிரணாடிஷ்டவீரீ:.....உக்ரவா
ஸாஸுஊவ” என்றாரிதே. தொகஸூ சுதொகஸூ சுசூ-ஸ ஊகிதொ
கா தொக: = தொகமாவது பூகாஸம்; சுதொகமாவதுஇருள். சு
ஊவபூஹிரவஹெடுந இரண்டுமுள்ளமைபற்றி தொகா தொக
மெனப் பேர்பெற்றது. உக்ரம் (ஹூரீணம்) வமடு (வெஷ்ய
டு) ஊகிஉக்ரவாஸம்; ஹூரீயைச்சுற்றியிருக்கிற மலையாகையாலே
உக்ரவாமென்று பேர்பெற்றது. அதுபோலே இங்கும் நேயிரா
னது உக்ரத்தைச்சுற்றியிருக்கையாலே உக்ரவாமாகாரூபிக்கப்
பட்டது. அந்த உக்ரவாஸவவதத்தளவுங்கூடப்பரம்பரின ஸூ

யுரஸிகளோடும்வரங்கள்! என்னலம்படிபிராதின்றதாம். வசு
நாஸிபாகிற ஸுருபுனுடைய கிரணங்கள் நெடியாகிற வசுவா
வவவபுதத்தளவும் பரம்பிக்கிடக்கின்றனவிறே. “சூருநெடு”
என்றவிடத்து சூரீ சுலிலியியைச்சொல்லுகிறது. “சூரபுரா
காஸிவியொ” உதி ஹி வாணிறீ. சூரபுரையை வலிக்கிற
தாகக் கொள்ளவுமாம், அப்போது சுலுருவபுலனபுதமில்லை
யாம்.

[ஜீவா உத்யாதி.] ஈஸ்திரெஸமான போர்க்களமாகிற
பேரிருளிலே புகாதின்ற ஸுசுபுத ஸுருஷனுக்குப் பிடிச்
சும் சுரஜீவிகைகளோ இவை. [ஸாடுண உத்யாதி.] ஸீ வசு
மாகிற சாணைக்கல்லிலே சுலுருராகுதலர்களின் பூதாவமாகிற
பொற்கட்டியை உரைத்துப் பார்க்குமபோது அந்த உரைக்கல்லில்
ஒட்டிக்கொண்ட ஸுருபுரெவைகள் தானே இவை. இப்படி
யெல்லாம் உருபுக்க உரிய சுரபுருணிகள் உலகத்தை மகிழ்
விக்கவேணுமென்றாயிற்று. ரெவாயிதாநாதிதி வாண்ட
ரபு. (சஅ)

ஜீவெருவியு: ஸுருரெடுஹெபுலவதி வியுதெ வா
ஹுநாடுந விடுஷா: உருபுபுருதநாஹு ஸுயயதி வா
ருஷு: கணிகுகாவணிகுகாயா. வுருவாஹு லெபுரெவி: கரு
யதி கடுதெ வசுநாடுவாடுகெ, மகூ: ஸுராராரிராணி பூ
திவிபுதம் வ: கெலுரஸீகராணி. || ௪௯ ||

ஜீவெரு: சுலியு: ஸுருரெ } பூகாஸிக்கிற ஜாஸாணெலங்க
டுஹெ: உலவதி } ளாகிற இதழ்க்கையுடையதும்
விடுஷா: வாஹுநாடுந } எம்பெருமானுடைய திருக்கை
வியுதெ } யாகிற நாடத்தினால் யரிக்கப்
பட்டதும்

உருபு: பூபுருதநாஹு. ஸுருபுஜாதஸுருபுடன் போல்
வாருஷு: கணிகுகாவணிகுகாயா. விளங்குகின்ற ஸுசுபுத
காயா ஸுயயதி } வாருஷு: கணிகுகாவா
நத்திலே விளங்கப்பெற்று
டையதும்

வெடி வெளவில் உடையாடும் வெடிபிராஸ்சை மூலவிதமாகச்
கையகி செய்யா நின்றதுமாய்

வக்துநாஜி உவயகெஷு கஜி } சக்கரமென்னும் பெயர் பூண்ட
வெ } தொரு தாமரைப்பூவில்

கெடலுற ஸ்ரீகரானி சுரானி தாதுகளின் பெராமையையப் பண்
ணநின்ற சுரங்கள்

உங்களுக்கு

ஸாராம் மகிம் பூதிவிடியத் திறந்த ஸுவத்தை உண்டாகக்
கக் கடவன்.

[illegible]

த்து ஸூரியன் போலே ஜாஹ்லி ராநன ஸூரியன் வு
ரூஷன் கணிபுகையாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறதாய்த்து
வசூலாகுகிலும்.

[வெடிகளில் வூதியாவும் கையி] வூதியா என்று ஹி
ஷணலாரோடுக்குக்கும் பெயர்; வூதியாவமென்றது ஹிஷித
மென்றபடி. கடுமமானது ஸிரஸ்ஸை ஹிஷிதமாக்கும். திரு
வாழிதானும் வெடிராஸ்ஸை ஹிஷிதமாக்காநின்றது. கெஹா
வநிஷித, ஸதவயம் முதலான பல வெடிகளாமாகங்களிலே
திருவாழியின் பெருமையைப் பற்றிப் பேசுகையாலே மறைமுடி
கள் திருவாழியாலே சுலோகமாநபடி. “சூயுநெரெக
கெஹெ: ஸூதகிஹி கெஹா கியலியலு ஹெதெ:” என்
றாரேகிழும். ஆக இவ்வகைகளாலே கடுமஸூயுதாவான திரு
வாழியிலே கெஸுரஸூயுதாயங்களான சுரங்கள் உங்கட்கு
உகீசுரங்கள் எனக் கடவன. (சக)

யாதும் ஸூரெநெரெ: கடுமஸூயுதாவெஹா நிஸு
ரூ: பூவாதாநு, சுலிஷுதூ ஸூரெதூ ரயவரணமி
ரெநெதூநிநாஹீதபலு. ஸூகுவூணாசுரவலிவிதாதும்
விஹூதாலிஸூகிம் விதகொடி, கொடிசுரவூவீகடகுகரி
வூதாவாசுரவூயுணீ: வ: || ௩௦ ||

நெதிநாஹீதபலு

நெதியும் நாலியுமாகிற தாழ்வ

ரையையுடைத்தான

ரயவரணமிரெ:

வசூமாகிற வவூதத்தினது

கடுநெ: யாதும் ஸூரெநெ:

அளவற்ற கெஹிசூயாதும்

பெருக்குகளாலே

கடுமஸூயுதாவும் நிஸு

கலக்கமுற்ற மலையருவி வீழ்ச்சி

ரூ: பூவாதாநு

களை

சுலிஷுதூ ஸூரெதூ

ஒளியிக்கதான ஸூஸூரூவத்

ஸூகுவூணாசுரவலி:

தாலே காட்டுகின்ற சுரஸூரூ

ஹமானது

வ:

உங்களுக்கு

வித கொடி கொடி உரு
வீசுடக கரிவடா வாசிர
ஸுயிணீவிஸுதாவிஸு
தி விதரதா

யநராஸிகளென்ன, கிரீட
மென்ன குடைகளென்ன வரி
ஹாஸதமென்ன ஹஜலுஷ
ணங்களுென்ன யானைக்கட்டங்க
ளென்ன ஹாரங்களுென்ன
புஷு மாலைகளென்ன இவை
விஞ்சியிருக்கப்பெற்ற செல்வப்
பெருக்கைத் தாக்கடவது.

*** ஸ்ரீஸுஷுபுதனை ஒரு வஸுதமாகவும் மெதிநா
விகளைத் தாழ்வரையாகவும் கரவழிகளை மெமரிகாழியாதாக்க
ளாலே கலங்கிச் சிவந்த மலையருவிக் கலுழிகளாகவும் வணிபுக்கி
றார். இப்படிப்பட்ட கரவழியானது உங்களுக்குச் செல்வச்
சிறப்பைத் தந்திடவேணும். அந்த செல்வச் சிறப்பை
விஸுஷிக்குறார் விதகொடித் தூதிநா! ஸுஷுபுமான யந
ராஸிகளும், கிரீடம் தோள் வளைகள் முதலான சூஹரண
ங்களணிந்து ஷிஷுரோதைகள் பூண்டு ஒற்றைக்குடையின் நிழலிலே
இருபக்கமும் சாமரை வீசச்சீரியசின்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்
கும் பாக்கியமும், பல்லாயிரம் ஆணைகள் கட்டி வரமும் விஹவமும்
பெருகுக்கைக்குறுப்பான டெவஹவவிஸுாரம் விளையக் கடவதென்
றாராயிற்று. “மதுஹாயாஸுஹஸிரஸுஸாரிரஸுஸாரவா
ஸுபு: ஸுாவாஸஸுஸுவணபுதிதா: ஸுயிணஸுஸுஹாணி”
என்று ஸ்ரீஸுஷுபுதிலே ஸ்ரீஹஸிகனருளிச் செய்த ஸுாகரததி
சு ஸுபுதெ ||

உதி ஸ்ரீகாஷிபுதிவாஷிஸுபு
கணஹார ஹயபுலிரவிதாயா ஸ்ரீஸுஷுபுத
ஸுதகவுவாஸுதாஸிரவணபுதம் துபுதீயம்
ஸுரோவபு.

ஸ்ரீ: ।

சும நாவிலணுகுநம் உதமுடிது ॥

வெனஞெந ஷாடிஸாநாஸரிஸிராஸிஹஸா ஷமுடியநீ வி
வந்திது, ஷத: ஸுதெயுகயக்ஷுராவிகு ஹ ஷெவெ வடிஸாம
டிவெண ! ஷெயாடுஷெதெயடிவடிக்கிசுரணரணயீணிகா
ஷெஜநாஹி, நாஹிநாஹி ஷெவடிஸுரவதிவிஹவஸ
ஸிடி ஸளடிஸுடி வீ: ॥ ௧௧ ॥

ஷாடிஸாநா ஷரிஸிராஸிஹ	} ஷாடிஸாடிதர்கள் ஒன்று சேர்ந்து (நாஹியாகப்) வரிணரித்தப டியை
ஸா வெனஞெநவிவடி தி.	
டிமுடியநீ	காட்டாநின்றதாயும்
ஸுதெயுகயக்ஷுர: ஷெவெ	ஸமுதெயாகஸா ஷாஜிவக்கியி ன் ஷெவத்தில்
வடிஸாமடிவெண	வடிஸாமணியின் ஷுவததாலே
டித:	இடப்பட்ட
திருகஹ ஸிதா	திருகம் பேன்றதாயும்
ஷெதெயடிவடிக்கிசுரண	} சுஸுரர்களுடைய கொழுப்பை அடக்கவல்ல யுடித்தாலே உக ப்பிக்கப்பட்ட ஸுதெயுஸுரனை யுடையதாயுமிருக்கிற
ரணயீணிகாஷெஜநாஹி:	
ஸளடிஸுடி நாஹி:	திருவாழியினது நாஹியானது
ஸுரவதிவிஹவஸிடி	ஷெவெஜ் ஷுடையவிஹவத்துக்குத் தோள் தீண்டியான
உவடி: நாஹிவடி	அரசாட்சியை
வ:	உங்களுக்கு
ஷெயாடி	அளிக்கக்கடவது.

♦ ♦ ♦ இதுமுதல் அறுபத்தேராம் ஸ்லோகமளவுமுள்ள
பதினொரு ஸ்லோகங்களாலே ஸுடிஸுநாவயவங்களில் ஒன்றான

ஸத்ஸூரோஸ்தாஜக்ஷிதிமுகி தரனெருதாஜெ
தாரனெஜெ, சீஜநாதஜநெடு கவிதமடோவாயோ
பு வாடு | சௌலாகம் புவஸுவாநா புகிமடஜெயள வாட
வம் வாவவஸு, ஸெயொ வஸவியதாம் ஸிதகாரிதஹ
ரா ஸியராஸஸுநாஹி: || ௫௨ ||

ஸத்ஸூரோஸ்தாஜக்ஷிதிமுகி	கத்திகளாலை கறுத்ததாயும்
தரனெஜெ: தாரனெஜெ:	ரபங்களாகிற வவடதங்களையு
உதாரஜெ	டையதாயும்
சீஜநாதஜநெடு	வவெயங்களைன குதிரைகளாகிற
கவிதமடோவாயோ	அலைகளையுடையதாயும்
பு வாடு	நடமாடுகின்ற யானைகளாகிறமுத
	லைகளையுடையதாயும்
வாவவஸு	கொவித்துக்கொண்டிருக்கிற ர
சௌலாகம் வாடவம்	ணவீரர்களுடைய முகவொளி
புவஸுவாநா	யாகிற அழகிய பவழங்களை
ஸிதகாரி தஹரா	யுடையதாயுமிருக்கிற
	ஸத்ஸூரெஸந்யமாகிற ஸரீ-
	சூத்தில்
	வாவவாழியினுடைய
	அதிகமான ஸாரீயபூத்தை
	பெருக்காநின்றதும்
	சூபிரிதர்களுடைய வாவவங்களை
	ப்போக்காநின்றதுமான
	ஸுஷஸூத நாஹியானது
	உங்களுக்கு ஸெயஸ்ஸை விளை
	விக்கவேணும்.

*** ஸத்ஸூரெஸந்யத்தை ஒரு ஸரீசூமாக ராவி
த்து, வசுநாஹிஅந்த ஸரீசூததுக்கு வாவவாழியாயிராநின்ற
தென்கிறார். ஸத்ஸூரெஸந்யத்தை ஸரீசூமாகச் சொல்வ
தற்கு உகிய பெருத்தங்களைப் பூவிவடாயடத்தில் இருது விஸெ
ஷணங்களால் விவரிக்கிறார். [ஸத்ஸூரோஸ்தாஜ] கடல் கறுத்திருக்

கும். பூகிஹபஜயியும் ஸஹுங்களாலே கறுத்திராநின்றதாய்
த்து. [ஸதாஹக்ஷிகிஹுதி] ஸதாஹமாவது தேர்; க்ஷிகிஹுக்-
வவபுதம். நெநாகாஹிவவபுதகளைபுடையது கடல்; பூகி
ஹபஜயியில் ரயங்கள் மலைபோல்வன. [தரநெஸுஸுரநெஹ
ஸுதூரஹ] அலைகள் எதுர்ந்து வருவதைக்குதிரைகள் வருவதா
கச் சொல்லுவர்களாய்த்துக் கவிகள். ‘‘வெண்திரை புரவியென்
னப் புதஞ்செய்து வந்துநது புல்லாணியே’’ என்றார் திருமங்கை
யாழ்வாரும். (புரவி—குதிரை) [கூஹநாதஹநகூ] சூகார
ஸுஸுத்தையிட்டு யானைகளைமுதலைகளாகரூபிவிக்கிறபடி. [கூ
விதெதூஹி.] ‘‘ரணவீரர்களுடைய சீறிச்சிவந்த சூவங்கள்
பவழங்களைபொக்கும்மே. கூவிதஹபூவாநா மாயா—
சூவஹபூ; ‘‘மாயாவாஹுஹெ’’ உகிலுபிசூ.

ஆக இவ்வகைகளாலே ஜயியென்னலாம்படியான ஸூசு
நெஸுநுத்திலே [வாஸவஸுவாபுஸ கஸுஸாகுஸ்யபாதயா
பூஸுஸவாநா] கடல்நீரைக் கவணிகாரிக்கையிதே வஸவா
யியின் வாபுமாவது. உகூநாஹியானது பூகிஹபர்களைக் கவ
ணிகாரிக்கின்றதென்கை. பூஸுஸவாநா+ஹு—பூஸுஸவணெ
என்ற யாதா வரநெஸுஸவஹியாகையால் இந்தஸாநஜனூரூப
கிஹதிசூமபும் வினும். பூஸுஸவாநா உகூவி வாஃ (௫௨)

ஹாஹாஹாஹ காவாநதஹதஹஸூஸூர ஸாஸூராயம்,
யாலாவாலாஹிஹாஹுதூரஸுஸஹபுஹஜாஸுஸாபு காவாஹ
ஹாஹி! நெதூரணும் ஹஹு விரஹயி பஸுஸஹபி
ஸுஸுராயிதீம், ஸா வஸுஸுஸு நகூஸுஸுஹிஹிதஹஜூ
யினீ நாஹிரஹாஹி || ௫௩ ||

யாலா ஹாஹி:

யாதொரு நாஹியானது

ஹாஹுதூரஸுஸஹபுஹஜூ (ஸூசுநாஸபூயாஹுஹஹு
ஸுஸாபு காவாஹஹாஹி) ததாலே) கித்திருக்கிற கசிர
வீரர்களுடைய தோள்தட்டும்
காவாஹுத்தாலேஹபுணபு

மான்

லாம்பராயம்

பேர்க்களத்தை

சூலாடி

அடைந்து

ஜாலா உடுவாலகாலாநல
உலகலகாலாநல

ஜாலகலையுடைய காலாநல
ஹரிப்பது போன்ற சூலாம்பர

ததைபுடையதாய்க்கொண்டும்

செததாரணம் உலகலகாலாநல
லகலகாலாநல

செததாரணம் காலகலையுடைய காலகலையுடைய
பா நின்றுகொண்டும்

யலகலகாலாநல

ஹரிப்பது

யலகலகாலாநல
யலகலகாலாநல

கலகலையுடைய கலகலையுடைய
கலகலையுடைய கலகலையுடைய

லா

அப்படிப்பட்டதாய்

நகலகலகாலாநல

முதலையின் வேலத்தாலே வருத்

தப்பட்ட மலகலகாலாநல

தான

யலகலகாலாநல

லாம்பராயம் நாமியானது

லகலகாலாநல

உங்களை ரகலகாலாநல

உ உ உ செவாலகாலாநல ஹரிப்பது புருந்து சலாம்பர
ரகலகாலாநல கலகலையுடைய கலகலையுடைய கலகலையுடைய
ததிவிட்டு சூலாம்பராயம் கலகலையுடைய கலகலையுடைய
தை ஹரிப்பது மெங்கும் பரப்பி யலகலகாலாநல உலகலகாலாநல
து முதலை வாயில் அகப்பட்டுத் துடித்த மலகலகாலாநல ரகலகாலாநல
த்து போல் உங்களை ரகலகாலாநல கடவது என்கிறார். செவாலகாலாநல
யலகலகாலாநல எங்கனையிருந்ததென்னில்; [சூலாம்பராயம்
ஹரிப்பது கலகலையுடைய கலகலையுடைய] திருவாழியாழ்வானுடைய
துணை நமக்குள்ளதென்று கொண்டு களிப்புற்ற செவாலகாலாநல
அக்களிப்புக்குப் போககுவிடாகச் செய்யும் ஹரிப்பது கலகலையுடைய
லாம்பராயம் நிறைந்து கிடந்தது. செவாலகாலாநல தோளத்தடிக்க
கலகலையுடைய செய்துகொண்டு பேர்க்களத்திலே புருந்து என்ற
வாறு. உலகலகாலாநல பேர்க்களத்திலே புரும்போது எங்கனே

திக்கமான சேக்கர் ஒளியைப்பெற்றிருக்கும்; நாவி யோவென்னில்
சுலுரராக்ஷலர்களுடைய உடல்களைச் சிதைத்து அவற்றில்
கொடுத்த ரக்ஷகங்களாலே ஸாஸ்யாகாலிகமான ஜெயாதிஸ்ஸைப்
பெற்றிருக்கும். ராகியானது நக்சுத்ரராஸிவ்யாவமாயிருக்
கும். நாவிபும் ஸத்ருக்களுடைய எலும்புகளை முறித்துப்
பொடித்து எஞ்சுமிறைக்கையாலே நக்சுத்ரவ்யாவம் போலிரா
கிற்ருமாய்த்து. ராகியானது வஜ்ரகிரணங்கள் பரவப்பெற்றிருக்
கும்; நாவிபும் ஸத்ருயுஸ்ஸலலனுவைக்களான டெவலவீகள்
லனொஷமுள்ளடங்காமே மேன்மேலும் வெளிவிடுகின்ற யா
தொரு ஹாஸமுண்டு, அதன் ஒளியாலே நிலவெரித்தாப் போலி
ருக்குர்; சிரிப்பை நிலாவுக்குப் போலியாகச் சொல்லுவார்களிறே
கவிகள். ஆக இவ்வகைகளாலே ராகியென்னலாம்படியிருக்
கிற ரயாஜ நாவி உங்களுக்கு கெஷிபுடிமாக வேணுமென்ற
தாயிற்று.

“ஸாயஹநக்சுத்ரராஸி” என்றவிடத்தில் ஸாயக என்ற
ராகிவம் திஷ்டனமாகும் வழி வினாநீயம். “ஸாயீ—வஜ்ர”
என்ற யாதா சூத்திரவடியாகக் காண்கையாலே ஸத்ருநாஸி
வம் லிங்கிக்கு வழியில்லையே. ஆனாலும் கவிகளின் ப்ரபொமம்
காண்கிறது. “கூல்யு—நமெ—பாஸியஸாயணாடி சிவீசிடுவன”
என்று அரசாணி பாலை வெஷ்டாயுரியும் ப்ரபொமித்தார். நா
களகலா—ஸுமி—புணா— டெவாநாடி, வக்ஷுதாக்கூ—
ஜியே || (ருச)

நிலிசிம் திஷ்டதாயா ஸுஜயரணியராவாடகம் கெகட
ஹாரெ, சூஸாகுதிஷ்டஷ்டெபுரணிதவலசிஹாஜெயிரோலா
டியனாடி. வக்ஷுதாவமாயாஸுதாரவஹரீரோலிகாடினாரா
யாடி, விஷுதாவதபுலாவம் ஸிபிதா ஸுலவந விணிகா
வடி ப்ரஸுலிடி ||

ககடி ஸுஹுதஸதகவ்யாவ்யாநம்.

கெடஹாரோ:	எம்பெருமானுடைய
ஹஜயரணியர சுவாடத:	ஹஜமாகிற வவதுத்தின் லீ
	கோமுகியில் நின்றும்
நிலீஃ நிலஸுதாயா:	நிரமதுமக விநிமதுமிதமா
	யும்
சுஸாகுதிமுகஷ ஃபெ:	ஹிமதவ்யாவியான லபிதயை
	யுடையதாயும்
வசுகாரமஹர் கோவிகாடி	} வயியாநின்ற சுரங்களாகிற அலை
ஹாராயா:	
	வரிசைகளாலே நிரொஹதமா
	யும்
சுஹிதவஹ கோமுகியாயி	} ஸுசுருஹநுமாகிற பெருங்
சுலாடியனா:	
	கடலை அடையாநின்றதாயுமிரு
	க்கிற
வசுஹார சுவமாயா:	ஸுஹுதஸதகவ்யாவியாகிற நடி
	யினுடைய
சுவதஹாவம் விஹதி	சுழியாயிருக்குந் தன்மையை
	உடையதாயிரா நின்ற
வினிகா	நாலியானது
வ: ஸுஸவீழ்	உங்கள் புகழை
ஹவநெ ஸுதயதா	உலகமெங்கும் பாவச்செய்துக.

*** நாலியானது வதஹுமாயிருக்கையாலே வசுஹாரை யாகிற நடிக்கு சுழிபோலேயிரா நின்றது என்கிறார். நடியில் சுழியுண்டாவது ஸஹஜமேயிறே. அந்த வசுஹாராதகநதயை விஹிதிக்கிறார் வதிவதாயுத்தாலே. [கெடஹாரோ: ஹஜயரணியராவாடத:நிலீஃ நிலஸுதாயா:] ஸுரபெண பெரிய ஆறுகளெல்லாம் மலைகளில் நின்றுமிறே நிலஸ்ரிப்பது. எம்பெருமானுடைய மலைபோன்ற ஹஜத்தில் நின்றிறே இந்த வசுஹாராநடியும் நிலஸுதமாவது. “சுரிரண்டு மால்வரைத்தோள்” என்று பெரிய வவதுதமாகவிறே ஹவஹஜத்தைச் சொல்லியிருப்பது. சுவாடத:ஹீகோ. [சுஸாகுதிமுகஷஃபெ:] கரை

புரண்டு பெருகும் ஸ்ரேஷ்டியையுடையதாயிருக்கும் சீமாநதிகள்; வசுஷோதயம ஷிமககருமகஷமாண ஸ்ரேஷ்டியையுடையத. “சீமோ ரோயவீயஸுஹெதே: தகொஷிஸ்வரோநம் வகஸுஷ வதார: வுஷுதாபூரூஷாயபூநு” என்றாரிதே கிழி. [சுஷிதவஸுஷோயிரோஸாஷயனா:] “மஜீநாம் ஸாமரோமகி:” என்று நதிகள் கடலிலே சென்று சேர்க்கடவ தாயிருக்கும். இதுவும் ஷெவாஸார ஸெஸநுமாகு சீமாஸுஷியிலே சென்று வராவரிக்குமாய்தது. [வசுஷாரவஸுஷிரோலிகா ஷனாராயா:] அலைவரிசை தளும்பப் பெற்றிருக்கும் நதிகள். இவரும் சுரங்களின் வரிசைகளே அலைவரிசைகளாய்தது. ஷனாரமென்று நிக்ஷோஹதமான விஷுஷோநத்தைச் சொல்லுகிறது. ஆக இப்படிக்களாலே சீமாநதியென்னலாம்படியானஸ்ரீஸுஷஸுஷ நஜோதையிலே சுழித்த சுழியோ நாலியென்பது!. இது உங்கள் பெருமையைமுவநமெங்கும் பூரிணம் செய்விக்கக்கடவது; ஸ வுஷொகஸுஷலிங்கமாக்கக் கடவதென்கை. முவநமென்று ஜமத் தையும் ஸுநிப்பிக்கிறது. ஜமெஸூரிணம் சுவதப்தத்துக்கு ஸஹஜமிதே. (ருரு)

வாணள க்ருகூரஹவாஸுஷுதிஷ்டவிஜயொவாஜிபூதாம்
வீரமகூக், சூதாயாஸதொஷுஷா: ஸுஸலியரிஸாரகெஷி
ணாவாரூஷண ! பூரஸாஷம் வாலஹெதொவிபூரவித
ரிருநெணாஸிவிஸுருவயனீ, நாலிவெபூ நிதிபூதாம் ரய
வாணவதெநிபூஷுதிம் நிவிபூவாதா || || ரு ||

பூதிஷ்டவிஜயொவாஜிபூதாம் ஸுசூக்களை வென்று ஸஸவா
டித்துக்கொள்ளப்பட்ட
வீரமகூக் வீரஸ்ரீயை
க்ருகூரஹவாஸு போர்க்களத்திலே
வாணள க்ருகூர வாணிமுஹணம் பண்ணி
தத: அந்த யுகவாருதியில் நின்றும்
ஸ்ருஸலியரிநீதாயா: தன்னருகே கொண்டுவரப்பட்ட

ஸஸுஸு: இந்த வீரஸுஸுதிக்கு
 வஸஸுஸுஸுதஸு: நிதஸுஸுஸுதின்புருட்டு
 ஸஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு } ஸு ஸுஸுஸுட ந ஸுஸுஸு
 ஸுஸு } ஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸு: வீரஸு } ஸுஸுத ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
 து ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு } கப்புட ஸுடஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு } ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸு: ஸுஸு: ஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு } ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸு } ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு.

ஸு ஸு ஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
 ஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸு [ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு.] ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு. ஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு.
 [ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு.] “ ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு” ஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு— ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு. இந்த ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸு. (ஸுஸுஸுஸுஸு) ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு
 (ஸுஸுஸுஸுஸு) ஸுஸுஸுஸு: ஸுஸுஸு: ஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு.
 ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸு ஸுஸுஸுஸு; இந்த ஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு
 ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு. ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸுஸு

பெற்ற ஸ்ரீஸுமேசுவரதநாலியானது உங்களுக்கு நிரமடி
மான ஸர்வபுத்ததைத் தரக்கடவது. (நிகு)

விண்ணா வாண்மனெண்ணரிய வகிசெவெஃ விண்கா
கூவுமெஃ, உண்ணா முவெஷெபுராவரதகிமெஃ
நாகுஸாண்டியபயபுரா | திருப்பிராயிவதெஃ உண்ணி
கிஷெபுவிதாக்ககிராமுஷெ, வெவாஹெவாகவாகம் ஸரியத
ஹதாஃ ககிசு ஸகிபுபுதீவம் || ௫௭ ||

விண்ணா குவாண்மனெண்ஃ துரைமீபாஸ் வெருத்த கன்னங்
கையுடையனவும்

உண்ண சுமுமுபுவெஷெபுஃ அதுகமான கண்ணிர்ப் பெருக்
கையுடையனவும்

உவரதகிமெஃ திகுசுமுநிநுங்களாகவுமுள்ள

சுரியாவகிசெவெஃ ஸகுமலிசெவங்களாலே

உசுஸாண்டியபயபுரா சொஸ்ப்பட்ட வீயபுவரிதங்க
கையுடையதான

கூவுமெஃ விண்கா மமவதகநாலியானது

திருப்பிராயிவதெஃ } இரண்டு முன்று பாரிங்களுக்கு
உண்ணி கிஷெபுவிதாக்க } சுயிவகிராயிருப்பதைக் கொ

கூகிராமுஷெவா ஹெவாக } ண்டேதான் ஸுஹாவாக ஆய்

வாகம் } விட்டதாக கினைத்து சுஹாரிக்

கையாகி கிஷியினாலே உநிய

ங்கள் கெட்டிருக்கிற அரசர்களை

அடிபணிய ஆசைப்படுவதை

மஹாகவுடையதும்

ஸகிபுபுதீவம் ஸுவத்துக்கு எதிர்த்தடையு

மான

ஹதாஃ ககிசு உங்களுடைய ககிசுதை

ஸரியதா நிவத தமாக்கவேணும்.

♦ ♦ ♦ ஸத்ருவீகனின் ேவஸஹிவெஸத்தைக் கொண் டே வக்ருநாலியின் மிடுக்கு அறுதியிடலாயிருக்குமிறே. மகபூர க்களுடைய சூதுவிக விரஹத்தாலே வெளுத்த கன்னங்களை யுடையாராயும், சுஹோராராதும் அழுதுகொண்டேயிருப்பவர்களா யும் வெவயவ்யபூகாஸகமாக கிவகஸாநிநூர்களாயும் இராநின்ற சுஸுரராக்ஷஸவநிதைகளின் நிலைமையைக்கொண்டு நிஸயிக் கத்தக்க மிடுக்கையுடைய வக்ருநாலியானது உங்களுடைய ஸவ்ய தியைப் போக்கவேணுமென்றாராயிற்று.

[வித்ருபாநேதாடி.] “கெஷாணீகொணஸதாஸவாஸ நகலாஹவபூராமவபூநவக்ஷுஷுக்ஷுபூநரெநு.....” (வெராமியவஹிகெ) என்ற ஷெஸிகஸவூகிப்படியே ஸூபுஷெ ஸத்துக்கு மணியக்காரனாயிருக்கப்பெற்ற மரத்தாமே கொண்டு அண்டக்குலத்துக்கதிபதியாகத் தன்னை நினைத்துக்கொண்டு சுஹம் கரிப்பவர்களாய் அந்த சுஹம்காரத்தாலே கண் குருடாய் காது செவிடாய் வாய் ஊமையாய் இப்படி ஸகலெந்ரியங்களும் கெட் டுக்கிடக்கிற ஷுஷுஷுக்களுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்க வேணு மென்று ஆசைப்படுகையாகிற ஷுவபூஹியை விளைக்கவல்ல ஷு ஷூபூத்தைப் போக்கியருள்க என்கை. “ஷூபூவிதாஷு” என்ற விடத்து சுஷஸஸவம் உந்ரியஸாரோந்யவாலியாம். ஷூபூதர்க ளுக்கு ஸவெபூந்ரியங்களும் சாஸமாய் விடுமிறே. [வெவா ஷெவாகவாகம் கரிபு] ஸேவிப்பதிலே ஷெவாகமுண்டு-ஆசை, அத்தை மஹமாகவுடைய கரிபும் என்றது-வெவாஷெவாகத்தை ஜிபிப்பிக்கவல்ல ஷுஷூபூமென்றபடி. [ஸூபூபூதீவ்ய] ஸவ்ய திவஹகமான கரிபும் ஷுஃவராவியமாயிருக்குமாய்த்து. (௫௭)

வயபூவா ேஹதிம் யா பூயயதி கரிவம் யா திரொ ஹவ்யஹதி, ஸூஷுஸூஷெஷூபூபீயஃ கூவஹயேஹிதம் யா ஸிஹதி ஸூராவ்யம். மூநூ ஷெஸநாஸூரிக்ஷம் கூவஹயதி உயா ஸா விவித்ரா வியதாம், ஷெஷெயாராகிநாலிபூபூவி ஸவதிவஷெஷெவிணீ ஸூபூவம். || ௫௮ ||

யா	யாதொரு வசு நாஹியானது
வயபூவாஹீஹீம் பூய யதி	வரிவணகமான உயர்த்தியை பூகாஸிப்பித்துக்கொண்டிரா நின்றதோ,
யா	யாதொரு நாஹி
கரிம அரொஹாவயாதி	தாமரைப் பூவைத் திரவூரித்து விளங்குகின்றதோ,
யா	யாதொரு நாஹி
ஸவூஃ ஸுஷெஷுலீயஃ காவயபிஹிகம் உஸூரதி வம் விஹதி	வூஹஸுஷிக்கு எட்டாததும் ஹரிணவாஹிஜிதமுமானஸூ ரதிவத்தைஹரியாரின்றதோ,
யா	யாதொரு நாஹி
ஸூந ஹிஹீ	தனது பெருமையினாலே
சுஹரிசூஃ சுபவையதிவ	சுஹரிசூஹாகத்தைக் சுபவஹீசு ரிக்கின்றதோ
ஸா	அப்படிப்பட்ட
விஹிசூ	விசித்திரமான
ஸெஷெதயாராதி நாஹிஃ	திருவாழியினது நாஹியானது
வஃ	உங்களுக்கு
பூவிணவதிவஷெஷிணீம் ஸவஷம்	சூஹெரவஷிக்கு எதிர்த்த டையான செல்வத்தை
வியதூ	உண்டாக்குக.

♦ ♦ ♦ [ஸெஷெதயாராதி நாஹிஃ] எம்பெருமானுக்கும் திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸெஷெதயாராதி என்று திருநாமமுண்டிதே. ஸெஷத்யூஸவத்துக்கு பூயொஜககதூ எம்பெருமான்; பூயொஜககதூ திருவாழி. ஆகையாலே இங்கு ஸெஷெதயாராதி என்று இருவரையும் விவக்ஷிக்கிறது. சுத்யூஸயபூமாக அமைந்த ஸூகமாய்த்து இது. [விஹிசூ ஸெஷெதயாராதி நாஹிஃ] இதொரு விவக்ஷணமான ஸெஷதூரி நாஹி இருக்கிறபடி பாரிகோள் என்கிறார். ஸெஷிசூந்தானேதென்னில்;

[யா வயபூவாசுரன்கிம் பூயயதி] “உதாரமஹீநா
 கிழ” என்கிறபடியே ஆழ்ந்த நாலியாயிறே அதுதானிருப்
 பது. இது அங்கனன்றிக்கே உன்கிம்பூயயதி = வசுநாலி
 உதூஹமாயிறேயிருப்பது. [யா கசீலம் திரொவாபுமாத்ரி]
 “மோலுந்திவாய் ஒங்கு கமலத்தினென்போது” [மூன்றாந்
 திருவந்தாதி.] என்கிறபடியே அந்த நாலியானது கசீலத்தை
 உவபூசுமாமாக்கி விளங்காநிற்கும்; இந்த வசுநாலியானது
 கசீலத்தைஉள்ளடக்கி விளங்காநின்றது. ஸீயாகாரஸளந்யுத்
 தாலே கசீலத்தைத் திரவூரிக்கிறபடி. திரொவாவமாவது—கன
 யபூநமும் திரவூரமுமாம். [ஸுஷ்டு: ஸுஷ்டுஷ்டுஷ்டு:
 கூவலபசீமிதம் வ ஸுரூபிவம் யாஸிமிதி] மஹவநாலியா
 னது நான்முகனைப் படைப்பதற்குப் பாங்கான ஸுரூபிவத்தையு
 டையது; வசுநாலியானது நான்முகப்படைப்புக்கு உதிரஸு
 மான ஸுரூபிவத்தையுடையது. அது கூவலய பூதிஉம்ஸியான
 கசீலத்தாலே சீமிதமான ஸுரூபிவத்தையுடையது; இது கசீல
 பூதிஉம்ஸியான கூவலயத்தாலே சீமிதமான ஸுரூபிவத்
 தையுடையது. கூவலயமென்று ஆம்பல் மலர்க்கும் “ஹிசீண
 லத்துக்கும்ஸுஷ்டுமிருக்கிறபடி. ஸுஷ்டு: என்றஷஷ்டீவிவகிக்கு
 மஹவநாலிவசுத்திலே கசீலமும் வசுநாலிவசுத்திலே
 கசீலமும் சுயபூமகக்கடவது “கசுபு கசீலெணா:கூதி”
 என்றிறே சுநுஸாலநமிருப்பது. மஹவநாலியானது வசு
 சூவகசீலகலுஷிக்கு சுயிகரணமாகையாலே ஸுஷ்டுஸு
 ஷ்டுஸு
 யானது வசுசூவகசுபுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு
 [ஸுதலிமிமகையாலே] ஸுஷ்டுஸுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு
 ஸுரூபிவத்தையுடையது—என்று ஸுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டுஷ்டு
 தக்கது.

[யா ஸ்ரோமஹிதோ கனூரிக்ஷம் கவலயதி] “நாஹா
 குவீரிக்ஷி” என்கிறபடியே மஹவநாலியானது கனூரி
 க்ஷத்தை பூசுமாயிப்பித்தது. வசுநாலியோவென்னில்
 தனது பெருமையாலே கனூரிக்ஷத்தைக் கவலையாகியா நின்றது.

“வ்யுயிபுணரிக்ஷம் ஷெஷிபுஸோவாணாபிஸா” என்கிற
ஸாநங்கையெல்லாம் வ்யாபித்து விளங்கும் விஸாரடுவமாக
விநே திருவாழியை இவர் வணிபுப்பது. வஸுதஃ அப்படிப்
பட்ட ஸாரடுவமுண்டிநே. ஆக இப்படிக்களாலே விவித்
மான ஷெஷாரிநாலியானது கூடுவொலுவத்தோடே
யைபுபண்ணவல்ல சுதிஸயிதலுவத்தை உங்களுக்குத் தரக்
கடவது என்றாராயிற்று. செஷிணீ, ஷெஷிணீதிவிவா
மெஷி. (ருஅ)

வாணீவாடுஷெஸுதாவிபுஸுஷலி ஸுநிலஸா ஷெஷாத
நாநஸுரடுவா, வாஷுஷஸுரோநாராஸுரலிதேவினம் ஸ்ரீ
ரிவஸுபுயணீ ! ஷுமெபுவொமுரக்யுகியுர த்ரிஸுவநந
நஸுலேலம்ஹாரயுபுர, தியுரோமுஷுநம் வஃ க்ஷவயதா
ஹத் மெஷிவயபுஸு நாவி : || (ருக ||

யா

யாதொரு நாலியானது

வாணீவ

ஸாஸுதிபோல்

வதாவிபுஃ சுஷெஷி

நான்கு சுஷங்களாலே

ஸுநிலஸா ஸுஷலி

தேவர்களின் ஸுஷஸிஸ் (2) வ
ஸுதிவயிஷத்திஸ்

ஷெஷாதநாநஸுரடுவா

விளங்குகின்ற ஸாரடுவத்தை
யுடையதாயும்

ஸ்ரீரிவ

ஸ்ரீநிலாஸுதிபோல்

நாராஸுர

எம்பெருமானுடைய

வாஷுஷஸுரலி

வாஷுஸின் துனியிலிருந்து
கொண்டு (2) வாஷுஸிவ

சுவிஸுலிதம் ஸுபுயணீ

த்தில் இருந்து கொண்டு
சுவிஸுதத்தையெல்லாம் கொடா
நின்றதாயும்,

ஷுமெபுவ

வாஷுதிபோல்

உமுரக்யுகி

உமுமான சூகாரத்தையுடைய
தாயும்

திரிமுவநஜநநஸுலேஸம்
ஹாரயயபூ

திரிமொகங்களின் ஸுஷ்ரீஸிதி
ஸம்ஹாரஸுலேயபூயபிராநின்
றதோ,

ஸா

அப்படிப்பட்ட

ஹைதீவயபுஸு ஹைதீநாவி: திருவாழியினது பெரிய நாவி
யானது

வ:

உங்களுடைய

பியபூதாஸுநம் கபவயதம் ஸெஷகூரூதீஸம்வந ஷொஷத்
தைப் டோக்கடிக்கக் கடவது.

*** ஸ்ரணவிஸுரூபூரங்களுன்னும் திரிமுகிபூக
ளின் வதிகளுடைய ஸாரபேபூம் வகநாவிக்கு உண்டென்று
வகதூரமாகப்பேசுகிறார். [வாணீவ வதூலிபூரஜெஃ ஸுசு
நஸாம் ஸஷலி ஷொததோநஸூரூபுவா] தெததீரீய யஜு
ஸூபூஹஜென தீயாஷுகெ—கஷுஷிபூஸூ—யாபூஷபொசு
சூபூதொ சீநீவிண: | கடுநெநெவாஸபஸூரூசின |
தாம் ஷெலீ வாமல ஹவிஷா யஜாசெஹ | ஸாநொஷதாது
ஸூகூதஸூ தொகெ |” என்ற வநதூரம் “வதூரி வாகூரி
ரிதா வதாமி | தாமி விஷுஸூபூஹணாயெ சீநீவிண: |”
என்றவிடத்தில் விஷுராரணூஹாஷும்; “யெயம் வாக் ஸா வ
ரிரிதா— ஹயதயா வரிவிநாமி, வகூரி வதாமி—வதூ
ரொவயவாநு பூரூபூவதூதெ | வரா வஸூனீ யூரூ
வெவரீதெதெ வகூரூ: வாகூ: தாமிவகூரூவி வதா
மி யெ ஸூபூஹணாசீநீவிண: தெ விஷு:நகிதரெ சீலூ:”
ஹி | வா ஷெவதையானவள் வரா வஸூனீ யூரூ
வெவரீதெதெ வகூரூ: வாகூ: தாமிவகூரூவி வதா
மி யெ ஸூபூஹணாசீநீவிண: தெ விஷு:நகிதரெ சீலூ:”
என்னும் நான்கு கவயவங்களுகூடி வணீதஸுஷஸ்ஸில் ஷொ
ததோநஸூரூபுவையாயிருப்பன். வகநாவிபூம் ஹை
கூரம் ககூம் என்கிற மற்ற வகூரவயவங்களுகூடி ஷெவஸ
ஷஸ்ஸில் விளங்காநிற்கும்.

[ஸ்ரீரிவசூராரொ: வொஹஹஸூகூலீதேவிஸம் ஸுஸூப
னீ] பெரியபிராட்டியார் ஷூ அகலகில் லேனிறையுமென்று திரு
மார்பிலே உறைந்து கொண்டு ஸவபூபெகூலிதங்களையும் வடிப்

பியாதிற்பன். உகூநாலியானது சீராரரிவாஹுத்திலிருந்து கொண்டு வவபூலிதீதலாயகமாயிருக்கும். பூரானமும் சுழி மும் சுணஸவாயபுமிதே. [ஐமெபுவ உழாகூயி] உழா காரகம் உவயலாரபாரணமிதே. ஆக இவ்வளவால தனித் தனி விஸெஷணங்களாலே திரிபுதிபுதீதலாயபும சொ ஸ்லி, மேல் ஒரே விஸெஷணத்தாலே அது தன்னை ஐயீகரிககி ருர் [திரிஹுவநஜநகஸுரீலம்ஹாரபாயபூ ஐகி.] ஹதபூ சுயீகரித்த காயபுத்திலே ஹாயபுயும் சுயீகரிக்கிற முறை மையிலே, யபூகூபீம் திரிபுதிபுகளின் காயபுமான வுஷி லிதிஸம்ஹாரங்களிலே தபூதிகளுக்கும் சுயீகாரமுண்டிதே. அவர்கள் தனித்தனிசெய்யும் காயபுங்களை உகூநாலிதான்வனகா கியாகச்செய்யவற்று. ஹவதூதூதூஹாவநாபூகஷபுப்பேச்சு.

இப்படிப்பட்ட உகூநாலியானது உங்களுடைய செஷண பியபூதை குலையாதபடி நோக்கக் கடவதென்றாராயிற்று. பியபூ தையாவது செஷதெவ்விதி; தலூர்; அவ்வநம்—ஹாதூதூ லிபீநம்; தக்ஷவயதம் ||

(ருக)

ஸுயிஸனாநஜாலிபீயுநாபீயுநஸஸுநுஸநொஹிநீ லி; பாபீநெரெ; பூளபவநூதவவயலுஷரீதொவநெநெ நெபுவநெஸு! பபுநெவெ; காலாமாநிநாபீலி ஸுநஸு ஐஸொ விஸுரீதபாலு யஸூர்; மஸு நுநாநி லா வஸி ருரீஸுநாலிநொ நாலிரவூதவவூக || ௧௦ ||

ஸுநஸுஐஸு:

தெவதாவீகள்

கவபூலு

திருவாராயநங்களில்

ஸனாநஜாலி:

கபு வுஷத்திலுண்டான

பீயுநாபீயுநஸஸுநுஸ

} இனிமையான பீயுநஸப் பெருக்

நொஹிநீலி:

} கின் ஸுபீலியையுடைய

ஸுயி:

புஷரீதையுள்ளும்

பூளபவநூதவவயலுஷ

} வுருணபுநூலுடைய நிலவு

ரீதொவநெநெ:

} களின் சொஹையைக் கெடுக்க வல்ல[நிலாவின் ஒளியைவென்று]

வாடினெஃ டெவெநெஸு	உந் நப்பூச்சுகளாலும்
காராமரபுணரம் யடுவெ	காரகில் யடுவங்களாலும்
ரவி	
யஸூஃ	யாதொரு நாலியினுடைய
விஸூம் மஸூ	(ஸூசுமரீரஸூகோஸாஹிலம் வாஸநிவாஸநமாந) டுமடி
	ஸத்தை
ராமுணி	போக்கடிக்குறர்களோ
ஸா கஸுரவிஷா நாலிஃ	அப்படிப்பட்ட உகூ நாலியானது
வஃ	உங்களை
விரம்	நெடுநாள்வரையில்
கஸவூசு கவூசு	கஸுமத்தில்தின்றும் ரகதிக்க.

✱ ✱ ✱ டெவவூசுகள், தேனெழுருகின்ற வாரிஜாதவூ
ஷங்களையும் நிலாப்போன்ற உந்மவூங்களையும் காரகில் யடு
வங்களையுங்கொண்டு சூராயிப்பதனாலே கஸுரமாசூகோஸா
ஸூசுமயஸம்வகூத்தால் திருவாழிநாலிக்கு உண்டாயிரு
ந்த டுமடிஸங்கள் ஒழிந்தது வாரிஜெவூமயடிமுண்டாயிற்
றென்குறார். [ஸனாநஜாஹி] “வெஹெஹெ டெவதரவொ
ரீநாரஃ வாரிஜாதகஃ । ஸனாநஃ கஸூவூகூஸூ வுஃவரி வா
ஹரிவந்மடி ॥” உதூரீரஃ. [வாடினெஃ] வடிஸஸூ உரீ
மி—வாடிநாணி, டெஃ. [விஸூ] கவகூகோஸாஹிமஸம்
விஸூமெனப்படும்; “விஸூஸூரஹிமஸிபசு” உதூரீரஃ.(க)

கஸும ஸுஹுதஸூ வூகிஜநிஜநிதம் வுளஸஸஸார
வநூஹுராயூநயநூநு கிஹி விநகிவிபூகி ஸா
பயனீ । விநூநிம் ஸாஸூதீ யா நயகி ரகிபதாம் உகூர
ஜஸூ நாலி, ஸுயநொகிஹூகோநகி டுஸரிவஹுஸாஸா
கூநி ஸாஸகூநி வஃ ॥

॥ கக ॥

உகி நாலிவண்புநம் உதூயூ

Ут

யாதொரு நாலிபானது

புள்ளியுண்டாருவதா உரு
ராயதாது சுயதாது

பூவலுலம்ஸாரமாகிற பெருங்
காட்டிலே நெடுந்தூரம் வழி
நடந்த வாலிகளை

விநதி வி:

(ஆவரவர்கள் பண்ணின) பூவ
திகளாலை

புதிதான ஜனநிதம் சுமஹம்
ஸம்ஹத்ய ஐயா

அவரவர்கள் பிறவிதோறும் உண்டு
பண்ணின பாபங்களை மொத்த
மரக்கடுகாளுதலுவிட்டு

சென்னை மாநகர ஸ்ரீராமன்
வெள்ளை

வாசிவடித்திலே [ஆவர்களை] நி
லே நாட்டி

பாபுத்ம் விபூரணிம் நயசி

என்றுமழியாத ஸுலத்தை
அடைவிக்கின்றதோ,
அப்படிப்பட்ட,

ஸர்

வாய்ஸ் ரோஜாஹ்ஜாத்
சி.டி.பாசிவாடிபா வா
கூடிணீ

பேர்க்களத்தில் மிகவும் ஓரோம
மடைகின்ற கலுாரராகியவர்
களின் காரவலையுக்கு ஸாக்ஷி
யாயிராநின்ற

உக்ரூராஜஸ்ய நாலி:

வழிமுறை நாலியானது

வஃ காக்கிணி

உங்கள் கண்களை

நரியதாடு

சு நு ப்படு த்த தே வ ண ம்.

* * * ஸம்ஸாரரீராகாணாரத்திலே நெடுநாள் அலைந்து
 திரிந்து வருந்தினவர்களுடைய நாநாஜமலனவிதவாவராஸி
 களை மொத்தமாகத் திரட்டிக்கொளுத்திவிட்டு வீதகவுஷர்க்கு
 பூராவுமான வரவிவடித்திலே அவர்களைக் கொண்டு நிறுத்தி
 அந்தமில் பேரின்பத்தை அளிக்கின்ற உகாநாலியானது உங்க
 ளுடைய கண்களுக்கு சூதநு வடிமாக வேணுமென்கிறார்.

விநதினி: என்ற வடிமுவயுதம் சுயநூலு என்ற வடி
முவயுதத்தை சுயநூலுரித்ததாகையாலே வாகுபுண்கெதா
கிவசோணவிரொயமிஸ்லை. நனுவொமுவொய்ந்தம் நதி
வொமுவொமென்றுணர்க.

[ஸம்பநெநூரூஹூரீநதிரீதஸரிவஸுதஸாவாஶிணீ]
 வசுநாஸியின் கண்வட்டத்திலேயிறே சுஸுரராக்ஷஸர்கள்
 மாண்டொழிந்தது. ஆகையாலே திரீதஸரிவஸுதஸரின் தஸை
 யுண்டுரீரணாவஸை, அதற்கு வசுநாஸி வஸாஶியாயிற்று.
 ஆக, ஐஷ்டுபாவணத்திலும் சுநிஷ்டநிவதபுநத்திலும் விவக்ஷ
 ணமான வசுநாஸியானது உங்கள் கண்களாக் களிப்பிக்கக்கடவ
 தென்று நாஸிவணபுநத்தைத் தலைக்கட்டினாயிற்று. (கக)
 ஐகிஸ்ரீகாஹீபூதிவாஶிமயஶர சுணஹராவாயபுவிர்வரிதாயா
 ஸ்ரீஸுதஸ-புநஸ-தகவூரவூரம்

நாஸிவணபுநம் வசுதஸபுநம்

ஸரீரவூரம்

|| ஸ்ரீ ||

சுபு சுக்ஷவணபுநம் வணபுநம்

ஸ்ரீகா வஸாஸிஸவம் ஸ்ரீதிவஸுதஸுக்ஷம் டெவநஸூவ
 நெஷு, ஸுநெவபுரிநெஸுரவதூர மயவிவஸயியம் காநா
 நுஸுராராம். | ஸ்ரீகாஷம் யாஹூரீநம் பூதியுவதிஸுநெவ
 துஸரிபுதொதாஸதெவெபு, சுக்ஷம் வஸாஸிஸபுநம் தகக்ஷ
 வயதம் ஹதாஸிஸபுநம் யநாயாபு ||

|| க.உ ||

ஸுநெவபுரி நெஸுரவதூரம் சுஸுராலியவைகள்
 டெவநஸூவநெஷு ஷுநிதஸூவைகளில்
 ஸ்ரீதிவஸுதஸுக்ஷம் சுணபுக்ஷொரமான
 யஸாஸிஸவம் யாநொரு சுக்ஷத்தின் வாவக
 மான ஸஸுத்தை

ஸ்ரீதா வ கௌவிப்பட்டு
 மயவிவஸயியம் மிகவும் மயப்பட்டவர்களாய்

காநா(ஸயாநயா) நுஸு } அச்சத்துடன் எறியப்பட்ட ஆட்
 ஸாராம் } டக்காய்களையுடையாய்

தஸரிபுதொதாஸதெவெபு (அப்போது) உவஹாஸத்தை
 யும் செருக்கையும் காட்டின

பூசியாவதிசேவெ
சுசேஷம் சிஷாக்ஷ
யானி
தக்ஷணமூர்த்தம் சுக்ஷ
ஹவதாழ்
வரயோநாம் யநாயாழ்
க்ஷயயதம்

சேவஸீகளின் சேவங்களிலே
அளவற்ற வெட்கத்தை
அடைகின்றனரோ
அந்த ஸ்ரீ உக்ருத்தினது சுக்ஷ
மானது
உங்களுடைய
வளர்கின்ற பொருளரசையை
போக்கடிக்கட்டும்.

❖ ❖ ❖ இது முதல் எழுபத்தினுன்காம் ஸ்ரோகமளவுமுள்ள பதினாறு ஸ்ரோகங்களிலே ஸுசுஷ்வணபுதவயவங்களில் ஒன்றான சுக்ஷத்தை வணிபுக்கிறார். உக்ருதெய் குழிபோன்றுள்ள ஸுநவியெஷம் சுக்ஷமெனப்படும். சுக்ஷமென்று ஐயு தகீயை யாடுகிற பாச்சிகைக்கும் பெயராகையாலே அவ்வயுத்தையும்திருவுள்ளம்பற்றி உசீதாரமாக ஒன்றருளிச்செய்குறியிங்கு. [ஸ்ரூதாயணாசீஸவதிதாடி.] சுஸுரவீகள் தேவமாதர்க ளோடு கூடி ஐயு தகீயை யாடிக்கொண்டிருக்கும்போது எதிர்த் தலையில் சுக்ஷமென்கிற ஸவம் பூசுதமாயிற்றும்; வஸுதஃ அவ்வினையாட்டு சுக்ஷயை யாகையாலே சுக்ஷஸவபூசுத ஸவஜநீயமிறே. அங்ஙனே ஐயு தலையாநவாயகாயுதக மான சுக்ஷஸவம் பூசுதமானவளவில் அதுசெவிப்பட்ட அஸு ரமாதர்கள் ஸ்ரீஸுசுஷ்வணபுதவயவமான சுக்ஷத்தின் பூசுத வந்துவிட்டதென்றெண்ணி, அந்த சுக்ஷத்தின் கொடுமையைப் பண்டு பலகாலும் சுநுஹலித்து சுநயுட்பட்டவர்களாகையாலும், அந்த சுக்ஷமே தங்களுக்கு வெய்யவயுத்தை விளைத்ததாகையாலும், இன்னமும் நம்மையும் கொண்டுபோக அது தான மீண்டும் வந்ததோ என்னும் வீதியாலே உடல் நடுங்கி ஆட்டக் காய்களை விட்டெறிந்தார்களாம்; இந்த சுஸுரநெயத்தைக்கண்ட தேவமாதர்கள் 'சுஹஹ ! இப்படியும் ஒரு வீதியுண்டாவதே!'; 'ரகாராஜீமி நாராமி ராசீசுஸுஸு ராவண! ரதாமிய ரயா செஸவ சூஸம் ஸம்ஜதயனி செ' என்று ரோஷன் சொன்னாற்போலையிறே இவர்களின்படியுமிருப்பது ! என்று செருக்கு

டன் சிரிக்க, அது கண்டு அசுரமாதர் வெள்கித் தலை கவிழ்த்து கிடப்பர்களாய்த்து. இப்படி சுக்ஷமென்கிற பேர்தானும் செவிப் பட்ட மாத்திரத்திலே எதிரிகள் மண்ணுண்ண வேண்டுமபடியான வீறுபாடுடைய ஸ்ரீவக்ராக்ஷமானது உங்களுக்கு யநவ்யாபோஹத்தை ஸிப்பிக்கக்கடவது. சுலுராவீகளுக்கு ஸ்ரீஜநகமானது தானே உங்களுக்கு ஸ்ரீநாஸகமாகவே னுமென்று விநொடொகி யிருக்கிறபடி. “வெயா டெயா ஸ்ரீம் வடுக்ர கானாஸு க நகெஷும” என்றதிறே.

சுலுராவீகள் தம்மிலே தாம் கூடி புதிதாய்பண்ணு கையில் சுக்ஷஸவபுரவணஜநி தமான சுலுரநமயவிவ்ஹதையைக் கண்டு அங்கே அருகில் சிறைப்பட்டுக்கிடந்த ஷேவவீகர்கள் சிரித் தார்களென்று பொருள் சொல்லுவாருமுண்டு. ‘வெலுராவத்யு’ என்ற வடிவஸாரஸ்யாக்ஷ கைம்பெண்டாட்டிகளான அஸுரமாதர்களை விவக்ஷித்து உரைத்தல் நன்கு பொருந்தும். [காதரந்யஸுத ஸாராஃ] காதரந்யஸுதஸா ந்யஸாஃ [உருதகி க்ஷிவாஃ] ஸாராஃ யாவிஸாஃ. ஸாரமாவது-ஆட்டக்கட்டங்களில் வைக் கப்படும் காய்; ‘விஸாயஸபுணயிநி! ஸகாவிஸ்ரீபுதிதவ்ய தள வுஹஸாபுராயகி யாவயொ நகஸாரபுராயஸு’ என்று ஸ்ரீஸுதகியிலே ஷேஸிகனருளிச்செய்ததும் காண்க. ஷேநா க்ஷமாவது ஐஜா. [யநாயாஸு] யநவஸுவாஸித்யஸு. “ஸுவ ஸுதநம் சுய” உதி ஸுதிருண சுய. “சுஸநாயொடி ந்யநாயா வுஹக்ஷாவிவாஸாமயெஷு” உதி ஸுதி ருண ஸுரக்ஷாமாவ. “சுபுத்யாக்ஷ” உதி ஸுதிருண சு. “ஸுஸ்யாவிநொவி டயதெ ஷேதீம் யநாயாஸு” உதி ஸ்ரீகி ஸுஸு ஸுதிருயெஷுயெவ ப்ருயொம்.

இங்கே, யநாயா க்ஷவயதம் என்றது-கூடமான யநத்தில் பேராசையைப் போக்கடித்து வரஸுரஸுஷாயுத் தில் ருஸியை விளைக்கவே னுமென்றபடி. காஜிவஹங்களைக் கோரினவர்களுக்கும் இந்த ஸுராக்ஷம் சுஷரணீயமாகக் காண் கையாலும், “விஹுதாவிஸுதி விஸுணீதாஸு” உத்யாடி வஹ ருசிகளும் இதுதன்னிலே காண்கையாலும் இவற்றுக்குச்

சேரப்பொருள்கொள்ளவேணுமென்னில்; 'யநாயாங்கவயத' என்பதற்கு அளவற்ற யநவழிபுழையைக் கொடுக்கட்டுமென்று பொருள்கொள்ளவுமாம்; இவ்வயுத்தை ஸஷம் வலிக்கவும் குறையில்லை; 'உவாயா நாஸொ விஷயவியு' என்று ஸாஸு ஜீர் சொல்லுவர்களிறை. உவாயா நாஸயதம் என்றால் உஷ விலிம் ஸவாடியதம் என்றதாமிறை. வலிவிலிவி விஷாயயி ஷாயா நாஸயதிவிறி || (௬௨)

வ்யஸ ஸநம் விஸீணபுஸவவரிகாரம் பூதவதொ வகிஷ்ட, ஸயபகஷ்டாலு தஷ்டாதா வமவரிஷதீதர தொடிகாலு | சுசுஷ்வரகஷ்டாருணாஸிவகஸநெநராவ தநுயிபுதிபுதி, ஸாஷஸாயீஸி துவபு: வஸகிதயஸலொ தெஷிணம் வெஷாஷணாய || ௧௩ ||

தஷ்டாதா வமவரிஷதீ } விடாய்த்த வகஷிஸகிஹங்க
தரதொடிகாலு } ளாலே [2. தெவஸகிஹங்க
களாலே] குடிக்கப்பட்ட சிவப்பு
ஜலத்தையுடைய (2) ரகமா
கிற நீரையுடைய

ஸயபகஷ்டாலு போர்க்களமாகிற வஷ்டாகாலங்
களில்

ரகஷஸாருணா ராகஷஸர்களாகிற மரங்களினு
டைய

கிபுயிபுதிபுதி தலைகள்தோறும்
கஸகிவஸ இடிவிழுந்தாற்போல,
வ்யஸஸு கிளேகளை முறித்துக் கொண்டும்
[2.] தோள் பட்டைகளை முறித்
துக்கொண்டும்,

விஸீணபுஸவவரிகாரம் வுஷராரஸிகளைச் சிதறடித்துக்
கொண்டும் (2) பிள்ளைகுட்டிக
ளையும் வரிஜநங்களையும் சித
றடித்துக்கொண்டும்

வருகுவதெனவிரிபு

இலைகளுடைய நாசுத்தைப் பண்

ணிக் கொண்டும் (2) வாழ்நாள்

ஞடைய நாஸத்தைப்பண்ணிக்

சுயமென:

வினாவுரை

ரெகரண்டம்

சுவதக்

விழுக்கின்ற

ஸபைத் தயாரஸு: சுஸாயுஸி

சிறுமாயுடையியான ஸ்ரீமது தந்தி

தமிழக அரசு

வ
னது சக்திமானது

வ: அஷ்டிணாம் பொஷ்டிணா,

உங்களுடைய ஸ்தூபக்களைக்

ய ஸாஸு
க

கொளுத்தும்பொருட்டு ஆயிடுக.

஁ ஁ ஁ சுக்ஷத்தை சுஸநியாக ருவிக்கற்றிதில். இடி
 யானது மாரிகாலங்களில் மாங்களின் தலைகளிலே விழுந்து கீளை
 களை முறித்தும் வுஷ்ஷமயாடிகளைச் சிதறடித்தும் இலைகளை
 உதிர்த்தும் ஆகவிப்படி பலபல கெடுதிகளை விளைக்கும். இந்த சு
 க்ஷந்தாணும் அங்குனை செய்யாநின்றதென்றுஸூஷ்ஷமயாலேபேசு
 கிறார். [ரக்ஷஸுரபிணா஁ ௨] மயி ௩ மயி ௩ சுஸநெஃ சூவதசு]
 ராக்ஷஸர்களாகிற சீஹாவ்யக்ஷங்களின் தலைகளின்மீது ஸஹஸா
 வந்து விழுமாய்த்து இந்த சுக்ஷமாகிற சுஸநி. அப்படி விழும்
 போது விளைக்கும் கெடுகளைக் கூறுகிறார் பூயசீவாடித்தில்—சி
 யாவீஸெஷ்ஷனசூயத்தாலே. [வ்ருஷ்ஷஸு] ஸுஸநென்று
 தொள்பட்டைக்கும் வுக்ஷகாணத்துக்கும் பெயர். சுஸநியா
 னது வுக்ஷகாணத்தை முறித்துக்கொண்டுவிழும்; வக்ராக்ஷம்
 ராக்ஷஸர்களின் தோள்பட்டைகளை முறித்துக்கொண்டு விழா
 நின்றது. [வீஸீணபூஸவவரிகுர] ‘‘ ஸ்ராஹூதாஷெ
 வமெ வுஷ்ஷுஸவெ மஹுரோவநெ’’ ஐத்யூரஃ ‘‘பூஸ
 வஸ்ஸ்ராடிவதெயி வமெவி கூஸுரெவிவ’’ ஐதிடுஷிநீவ.
 வரிகுரமென்றுஸசீபிஹத்துக்கும் வரீவாரத்துக்கும் பெயர்;
 ‘‘ஹவெதூரிகரொ ப்ராநெ வயபூஷ்வரீவாரயொ:’’ ஐதி
 வீரஃ. சுஸநியானது வுஷ்ஷமயாஸசீபிஹங்களைச் சிதறடித்
 துக்கொண்டு விழும்; சுக்ஷம்ராக்ஷஸர்களின் பூஜைகளையும்வரி
 ஜநங்களையும் புடைத்துக்கொண்டேவிழாநின்றது. [வ்ருஷ்ஷவெரு
 வசீடி] வ்ருஷ்ஷமென்று வாக்ஷநத்துக்கும் இலைக்கும் பெயர்.

“வகுந்து வாஹமெ வணெடு வகெஷு ஸரவக்ஷிணோ:”
 உதி விஸு: பூதமென்றது உதமென்றபடி. ஞானீயா
 துவில் பூயவ திராடுவமாய்க்கிடுணி ஸ்நானாடுவமிது; “சுவ
 உவஸமடாத” உதி ஸாடுகுடி. சுஸநியானது வுக்ஷஸுப
 ண்டங்களுக்கு உவரிடித்தைக் கொடுக்கும். சுக்ஷம ராக்ஷஸ
 ர்களின் ரயமஜிதாஸமாடிவாஹமங்களுக்கு உவரிடித்தைக்
 கொடாநின்றது. [ஸம்யகஷடாஸு] இடி விழுவது வஷடா
 காமங்களிலாகையாலே யுட்கதை வஷடாவாக ராடுவிக்கிறார்.
 ஸாயரிடுமெந்நனைபென்னிள்: [தஷடாதாஸவமவரிஷதீத
 ரக்ஷாடிகாஸு] தஷடமாவது ஞானம்; ஞானித்த வக்ஷி
 ஸரிடுஹங்களாலே நீர் நிலைகளில் குடிக்கப்பட்ட செந்நிறமான
 நீரையுடையதாயிருக்கும் வஷடாகாமம். (நடுதமஜமுகை
 யாலே ரக்ஷவணடஜமென்கிறது.) யுட்கமும் அங்ஙனையிரா
 நின்றது; (சுத்ராவி ஸ்ரேஷ்ட:.) “வம: ஸாடுயெடு மடுஹ டெ
 வெ சாமடுணை வஹஜாடு” என்று ரெடிநீகொஸமாகையா
 லே வமவடித்திற்கு டெவஸரிடுஹமென்றாவது வானஸரிடு
 ஹமென்றாவது பொருள் கொள்ளலாம். வக்ஷிகளென்ற பொ
 ருளையே கொள்ளவுமாம். தஷடாதாஸவமவரிஷதீதமான
 ரக்ஷயாரைகையுடைத்தாயிருக்கையாலே பேர்க்களமானது வ
 ஷடாகாமஸயரிடா வாய்த்து. “ஸூயாம் பூரவடி ஸூயாம்ஹ
 டீ வஷடா:” உதி நித்யம் வஹுவஹநாடுநாவஷடாஸஸு: [சு
 ஸடுமெடு] ஸடுமெடு என்றுவிஷி வாழி; சுஸடுமெடு என்று ஸாடி
 துலாவி. ஆகவிப்படிபேர்க்களத்திலே இடிவிழுந்தாற்போலே ரா
 க்ஷஸர்கள் தலைமேல் விழுந்து சுஜஹஜாடிகளைப் பண்ணுகிற ஸ்ரீ
 ஸுடிஸடாநாக்ஷமானது. [வடுஷிணாடுவொஷணாய ஸூக்.]
 டெவொஷணமாவது டஹம்; ஸத்ருக்களை டஹிக்கக்கடவதென்
 கை. சுஸநிவாதமும் டாஹகையேயிறே. வுஷகி தயஸஸு
 என்றுஷஷ்டுவாடமானபோது ஹூயஸிதாவுக்கு விஸெஷ
 ணமாகிறது. ஸாஜாத: ஸுஷக: சுஸு [யஸஸ:] உதி ஸுஷ
 கிதடி. வுஷகமாவது பூங்கொத்து, யஸஸ்ஸுக்கு வுஷக
 முண்டாகையாவது ஸரிடிமாயிருக்கையைச் சொன்னபடி. “வ

வகிதயஸஸெ” என்று உதயபூஷைவாஹம உண்டு; அப்
போது ஸ்வாஷணவிஸெஷணமாகிறது. ஸுருக்களையொழி
த்து உங்களுக்கு மிஸவத்சுசீதிபயைச் செழிப்பிக்கவேணு
மென்கை. (௬௩)

தீக்ஷா ஸஜாஸெரு சிஹதி சுதவதொ தீவிஸிஸம்ஹ
தாலி, ஜிஹாஸெ ஸவஜிஹெ டிநாஜகாமஹவிஜபுஹதொ
நெரிஜுஹா வெகாணாஸுஸு சுணா சிஹதிவ விஸஸதி
விணிகாவெதிசெயு, திஸுராதிவ பிபுசெயு வடிசிஹ ஹவதாசி
சுதொதெஷெசெஷு || ௬௪ ||

சிஹதி ஸம்ஸாஸெரு	பெரிய யுகமாகிற யஜுத்தில்
தீக்ஷா சுதவத:	தீக்ஷிதமாயும்,
ஸம்ஹதாலி: தீவிஸி: ஜிஹா	திரண்ட ஜாஸைகளாகிற நாக்கை
யெ ஸவஜிஹெ	யுடைய நெருப்பிலே
டிநாஜகாமஹவி:	சுஸாரகாமமாகிற ஹவிஸ்ஸை
நெரிஜுஹா	நெரியாகிற ஹொஸெபாசுத்
	தாலே
ஜுஹத:	ஹொசிம்பண்ணின்றுமிருக்கிற
வெகாணாஸுஸு	ஹவதாயுமமான திருவாழியின்
விணிகாவெதிசெயு	நாலியாகிற வெதிகையின்நடுவே
சிஹதி சுணதிவ விஸஸதி	பெரிய குண்டம்போல் விளங்கு
	கின்ற
சுதொதெஷெசெஷு	என்றும் குறையாத ஒளியை
	யுடைய
சுஷு	சுஷமானது
ஹவதாசு	உங்களுக்கு
ஹஹ	இந்த ஹொசுத்திலே
திவ பிபுசெயு	தெவஹொகஸவதகோநாஸான
வடிசு	வடிவியை
திஸுராதி	தொடுக்கவேணும்.

✧ ✧ ✧ திருவாழியாழ்வானை யுபமகிற ஒரு யஜ்ஞத்திலே
 ஶீக்ஷிதனாகவும் வசுநாலியை யாமவெலிகையாகவும், வசுநெ
 ரியை ஹொலோபநவலிபுயாகவும் சுஸுரகூலத்தை ஹவிஸ்
 ஸாகவுங்கொண்டு சுக்ஷத்தை ஹொலோகூணமாகப் பேசுகிறாநீதில்.
 கீழே “ஸுநொஹொஹொநவாநாழ” என்ற முப்பத்தெட்டாம்ஸூ
 கத்திலே “ஸொநெருபுபுபுஹொழிநெதே ஶீபுவாவரிஸரம்
 ஶூவ்யஸூபுபுயொமம் பூவஸுமாரீஸகுழ” என்றது இங்
 கும் சுநுஸொபம். தஞ்சாபுபுகாரொண ஶொலகுமெ
 ன்னலாம்படியான ஶொ யுபத்திலே ஶீக்ஷிதனும் திருவாழியாழ்
 வான். ஶீக்ஷிதன் சுத்யிலே ஹவிஸ்ஸை இமொபோலே இவ
 னும் ஸூநிஷமான சுத்யிலே சுஸுரகூலமாகிற ஹவிஸ்ஸை
 இடாநின்றான். [ஸுஹதாலிபீபுபுபுஹொலெ ஸவஜிஹெ],
 காலீ, கராலீ, ஶெநாஜிவா, ஸுநொஹிதா, ஸுயபிரீவ
 ணபா, ஸுலிபிநீ, விஸுதாலா என்று ஏழு ஜிஹைகள் சுத்யி
 க்கு உண்டென்று சொல்லக்கடவதிறே. [நெஜிஹொ] “பு
 வொவஹுஹொபநபா து ஸுநொ ஹொஶீ ஸுமஶீ
 யஶீ” ஐத்யாஶீ. ஹொலோபநமான வாசுநிஸெஷங்கரில்
 ஒன்றுக்கு ஶுஹொபு என்று பெயர். வசுநெரியானது அரக்க
 ரசார்களைத் திரட்டிப்பிடித்துக் கவருகையாலே அதனை ஶுஹொபு
 வென்றது பொருந்தும். [நெவகூணாஸூஸூ] இதனையிறே
 ஶீக்ஷிதனென்கிறது. நெவகூணஸூ—விஷொஶீ, சுஹொ—வசு
 ரிதியாவஸீ. ஶீக்ஷிதனுக்கு ஒரு ஹொலோகூணம் வேணுமே;
 சுக்ஷமெய்யத்து ஹொலோகூணம். [பிஷுபிபுஷுபு வஶு
 பிஷுபு] பிஷுபு ஸா பிஷுபு பிஷுபுபு; ஶெவநொகத்து
 ஸபிஷியைச் சொல்லுகிறது; ஶெபுமென்றது ஶுஷொபுநா
 யபுகம். “ஶுஷொபுஸொபு கஹு ஶெபுபுஷுபுபு” ஐதி
 ஹி வாணிநிஶீ. சற்று ஏறக்குறைய ஶெவநொகவிவத்தோடே
 தோள்திண்டியான விவத்தையுடைய வஶியைத் தாக்கட
 வதென்கை. [சுக்ஷதொநெஷுபு] உலகத்திலுள்ள யஜ்ஞகூணங்
 களெல்லாம் ஹொலோகூணத்திலேக்கட்டிநிறகு ஒளிதணிந்து கரியாய்க்கி
 டக்குமே; இஶுது அஶ்வனன்றிசுக்ஷதொநெஷுபு = ஒருகாலும் குன்
 றுத ஒளியையுடைத்தாயிருக்குமென்று வ்யாவர்த்திசொன்னபடி.

திருவாழ்வியின் சுக்ஷ்மென்கிற ஒரு பொருளும் லிங்கமென்கிற ஒரு பொருளும் தோன்ற 'ஹ்யபுக்ஷஸ்யு' என்கிறார். "லிங்கமொரீபமெத்யு: வஹ்நிஸ்யோஹ்யபுக்ஷ: செவநீ ஹரி:" என்று குறித்தே சுரேன். ஹரினீ (வீஜ்ஜெ) சுக்ஷிணீ யஸ்யஸு: என்று லிங்கமொரீபமாகிறது. ஹரெ: சுக்ஷம் என்றும் உக்ராவயவமான சுக்ஷத்தையும் வலிக்கிறது. மமவடிமொரீபயவலாயத்தாலே திருவாழ்வியையும் ஹரிபென்பதுண்டு. லிங்கத்தின் வெவ்வேட்போலே சுக்ஷத்தின் வெவ்வேட்பும் இருக்கிறபடியையப்பாக்கப் பேசுகிறார். [தூஜாதிதூாதிநா] லிங்கமானது பெரிய தொரு பிரிவினாவரத்தில் நின்றும் யானைகளின் தலைமேலே பாய்ந்து கூட்டிப் பிடித்தலில் நின்றும் முத்துக்களை உதிர்த்து ரக்ஷிக்கனிலே அனைந்து இந்த வெவ்வேட்புகளாலே தன் வீயுத்தைக் காட்டும்; சுக்ஷமும் அங்கனே செய்பாநின்றதென்று ரூபவகவுத்தியையிலே அருளிச் செய்கிறார். எம்பெருமானுடைய ஹஜத்தை மலைபாகச் சொல்லக்கடவதிறே. "நாரிநண்டு மால்வரைத்தோள் திருமால்" என்று. அந்த ஹஜமலைபுச்சியில் நின்றும் பாய்கிறதாம் இந்த சுக்ஷமாகிற லிங்கம்; இது பாய்கிற யானைகள் எவையென்னில்; [ஸூத்ர-ஹஜே ராரணாஸு] சுலுராராக்ஷலர்களை யானைகளாம். அவர்களை யானையென்னப்பொருத்தமென்னென்னில்; [ஸ்வஷ்டாநொடிநாஸு] (இங்கு ஸ்ரஷ்டம்.) ஹாநஸு-ஹஜிஸ்யு, உஜி: உஜ்ஜ, ஸ்ஷ: பெஷா மஜாநாஸு. "பெருமாமதப் புனல்சோ" என்றபடி ஹஜீர்ப்பொருக்கையுடையன யானைகள்; சுலுராராக்ஷலர்களும் ஸ்ஷ்டாநொடிநாஸு: ஹாநாவது வண்ணம்; (ஹா-சுவவண்ணம் உஜி யாதா:) உஜிமாவது முயற்சி; ஸாயுக்களை வணிக்கவேண்டுமென்கிற முயற்சியுடையவர்களிறே. [ஸ்வஸுஜாஸு-ஹஜிஸ்யு] சிங்கம் யானைகளின் தலைமேல் பாய்ந்தவாறே கூங்கலுங்கள் பிளந்து முத்துக்கள் சிதறுமே; இங்குமப்படி எலும்புகள் சிதறுகிறபடி. வெண்ணிறம்பற்றி லாஜிம். [ரஜெஸுரிதூாதி-ஸ்வஷ்டம்.] வீரவஹாரித-வீராயித; வீயுட்கு. [ஜமதாஜிவித] இங்கே ஹாவிதஸுஷ்டம் சுஜிணிஸுஷ்டயாநமன்று; அப்படியாகில்

ஜமதி ரீயிதழ்; என்னவேணும்; “ஐதலுயவதபுரோடு” என்ற ஸாதிசுத்தால் ஜமதாடுமென்று ஷலியாயிற்று. சிதிஸா-நிவாதி ஜாடுய-புலுஸு” என்ற ஸாதிசுத்தால் வந்த ஐதலுத்யமராகை யாலே, ஸ்ராவிச்சகப்பட்ட” என்று ஷாதிதகாஸாபுடும் கொள்ளாதே, ஸ்ராவிச்சகப்படுகின்ற” என்றுவதபுரோநாபுடும் கொள்ளப்பட்டது.

உந்துதலுராமம் கடகதிவ யுதம் வாஹுநா யநுரா
 ரெஃ, கீவாநு ரஸீநு டயாநம் நயநதிவ யஹுதாரகம் விஷ்வ
 ஸ்ய । உக்ரோஸாகுஸ்ய யவா வரியிரவிடயடுஷ்து மஹு
 திவ டூராக், சுசுக்ம் வடுஷ வதிகா வரிவடயதம் வஸுஷ்
 டுவிஷாநம் டுதிஷாழ ॥ ॥ சுசு ॥

தீவிர நாயுடைய சக்தி வளிக்கின்ற கிரணங்களையுடைய யாதொரு சக்திமான் து

சீராரொஃ வொஹுநா யு } எம்பெருமானுடைய வொஹுவா
தம் உந்நுதலுராமம் கடுக } லே யரிக்கப்பட்ட வஹுராம
இவ } சீனிவழிதமான ஹஜஹுஷ

யசு
விஷ்ணுவஸ்ய நயநதிக
உதாரக்டு

(விஷ்வஸ்ய உதாரக்ய) உலகத்திற்கு உஜீவநஹெதுவா
யிரா நின்றதோ,

யதா யாதொரு சிகழ்மானது

நெடிகுழந்தூர் கூலியைக் கலாநாயக்கின் போங்காலத்தை
 வசூலாகட்டியவாயிரிவ தந்திரிக்கின்றதான திருவாழி
 யாகிற ஸூரியபூனாடைய வாரி
 வெஷம் போலிராதின்றதோ,

தக
வ: வகெஷ வகிகா
அப்படிப்பட்ட சுகுமானது
உங்களுக்குப் வகுவாசியாயிரு
ந்து

பூவிஷா ஸ்ரீவிஷா
பூரூக் வரிவாயது

ஸாஸ்தமான பெருமதிப்பை
கடுக விளைத்திடுக.

* * * இதில் ஒவ்வொரு வாடித்திலும் ஒவ்வொன்றாக உ
தெக்கிச்சிறார் சுசுஷத்தை. எம்பெருமானணிந்து கொள்ளுகிற
தோள்வளைபென்னலாமென்கிறார் பூயஸிவாடித்தில். சுசுஷத்தின்
சூகாரமும் தாடிஸமேயிறே. உதீது தாடிஸமென்ற விஸெஷ
ணம் ஸ்ரிஷ்டம். தோள்வளையானது வடிவாமக்கற்கள் இழைக்கப்
பெற்றிருக்கும். வடித்தின்[தாமரைப்பூவின்] ராமம் போன்றரா
மத்தையுடையது சுசுஷம். செவ்வியசோதிகள் படருமிறே. ராமம்
சிவப்பு. தீவாநாஸீநுடியாநடி என்றது சுசுஷத்திற்குத் தனி
விஸெஷணம். [விஷுவஸ்ய) நயநரிவ உதாரகடி] உலகுக்கு
ஓர் கண்ணே இது!. உதெத தாரகெயவ்விநு தகீ-உதார
கடி; தாரகா என்று கருவிழிக்குப்பெயர்; கருவிழிகளார்திருக்
கும் கண்; சுசுஷமும் உதாரயதீது-தாரகம். சூவத்துக்க
ளில் நின்றும் தப்புவித்து உஜீவிச்சிக்குமது என்கை. [விஷுவ
ஸ்ய] இன்னுரினையாடென்றிலை; உலகத்துக்கெல்லாம் உதாரகம்.

[வகூஸாகுலெஸ்ய தூடி.] ஸ்ரீஸுடிஸுடநவாஸுஷன்
சுசுஷியெ) கதிரவன் போல் விளங்குகையாலும் அவனைச்சுற்றி
சுசுஷமானது வரிவெஷம் போலேயிருக்கையாலும் இங்ஙனே
உதெக்கிச்சிறது. “வரிவெஷஸுவரியி” உதூரீரஃ. தமி
ழில் ஊர்கோள் எனப்படும். சில ஸரியங்களில் வரிவெஷம்
காணப்படுவது சுஸுமரிஜிதமென்னக்கடவதாகையாலே [ஹெ
தூஹதூரிவிடியசு] என்னப்பட்டது. ஆக இப்படியெல்லாம்
உதெக்கிக்கவுரியதான வகூரகூமானது உங்கட்கு யாவடித
வாவியான பெரு மேன்மையை அளிக்கவேணும். சுதூணு
டிஸா-டிஸிஷா; “சுதிஸாயநெ தரிவிஷுநள்” உதி வூாக
ரணு. வகூஷவகிகூர் = வகூவாகி மூகூர். (சுக)

வொகத்தைச் சார்ந்திருந்த ஹிஸ்தியைக் கோட்டினால் குத்தி அங்குநின்றும் எடுத்துக்கொண்டு வந்து டமையபடி விரித்தருளி னன் என்று உசிஹாஸமுண்டிறே. அதனைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறதாய்த் துப் வடுவபூயபும.

சுரூபமென்று வராமுத்துக்குப் பெயர்; பூரூப மென்று பூரீநவராமமென்றபடி. 'வானத்தெழுந்த மழை முகில்போல் எங்குங் கானத்துமேய்ந்து களித்து விளையாடி வனத்துருவாய்' என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலேநோக்கி 'சூரூப' என்று விசேஷிக்கப்பட்டது. சூரூபம் பூரூபமல்ல [சுஹ வராமரூபவிலிஷ்டம்] ஈஷ்டாஹதிலி: [ஈஷ்டாஹதகூட்ட மெம்] ஈசிதாசு [வணிகாசு] ஹிரணாகூலயுகக் கவாடாசு பூரூபமபுருதெந பூமபுருதகூதஜெந [சுமவயிகராயிரெ ண] வசுமிதம் [வஜ்ஜாதம்] சூரூபம் [ரூபவணபுசு] ததெவ சூரூப [விஹம்] யஸு, தம் வசுமிதம் ||—சுஹவராமரூப வியான எம்பெருமான் ஹிரணாகூலுடைய அகல்மாப்பைத் தனது ஈஷ்ட யாலே குத்திக் குருதிவெள்ளத்தைக் கொழி யச் செய்ய, அந்த ரகூபவாமமானது வசுமிதமெங்கும்பரவி, கடல் முழுவதையும் செர்நிறமாக்கிற்கும். அப்படி ஸாஜாதர கூவணபுமான வசுமிதத்தை [உந்நிஷ்டிஸாசு] கரிதெத ராஸாமி: உவஹவசு சுசுஷ' மலர்தத முருக்கம்பூவின் நிறம் போன்ற நிறமுடைய செவ்விய கிரணங்களாலே வாரிஹவியா நின்றதாம் ஸ்ரீஸாசுபுநாகூதம். 'என்னுடைய நிறத்தின் முன்னே உன்னுடைய நிறம் ஒங்காதுகாண்' என்று சொல்லிப் வாரிஹவியப்பதுபோலேயிராநின்றதாம். அப்படிப்பட்ட உசூர கூமானது உங்களுக்கு நல்ல வுசிபை நல்கவேணும்.

சுவஸதஸுமிதம் ஈஸாமிஷ்ட என்னும் ஸாஸயபூதூனும் வுசிவிலிஸவணங்கள். ஹவசிஷயத்திலே சுவமாமித்து வாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ளக்கூடியதாயும், ஹவதூரூப ரூபவமாணவியுதிசுளின் விசுபுத்திலே இழிந்தாஸாஸூர

யுட்களில் ஸம்ஸயம் வதிட்யாதே ஊதிட்யு என்று எதையும்
 நிஸயித்தறியக்கடியதாயுமுள்ளவுயிதததரவேணுமென்கை.
 டாஸுஷீழ் = பூடாசீழித்யுட்யு. “டாஸாநுஸாஹாநுஜீவா
 ஸ” ஊதிவாணீநி. “வனதெகஸுனா நிவாதுநெ” ஊதிவ
 தி. ஸீலிம்மெ டாஸுஷீ ஊதிருவ்யு. இந்தாருவம்மாநுஸ
 மாகிலும் கவயஸுவஹுமெ பூயுஜுதெ. (கௌ)

வடெஜாஸுபூஷுட்யு பஜநயதி ஜமதீரேயபோந பூவொ
 யாம், யஸு ஹயாஸபோநா அஸதி வரிஸரெ ரொஹிணீ
 தாரகாஸுரா. நானாமெதுஹதத் பூகடயதி உயத
 பூவகூஷுபூயாணம், தெயா லிஹஸு யாஸீஸுட்யு உவ
 தகி வாதுவஸூகூகிஷு. || சுஅ ||

யசு

யாதொரு சுஷுமானது (2) யா

தொரு ஸுபியுதெஜஸ்ஸானது

வடெஜாஸுபூஷுட்யுஸு

பிராட்டிக்கு சூநநுஜநகமாய்க்

கொண்டு (2) தாமரைமலர்களு

க்குவிசாஸஜநகமாய்க்கொண்டு

ஜமதீழ்

உலகத்தை

வஸயபோநபூவொயாம் ஜந
 யதி

வளர்கின்ற அறிவையுடையதாக

செய்கின்றதோ (2) வளர்கி

ன்றபூகாஸத்தை உடையதா

கசு செய்கின்றதோ,

யஸு

யாதொரு சுஷுத்தினுடைய (2)

ஹுதெஜஸ்ஸினுடைய

வரிஸரெ

ஸீவத்திலே

தாரகாஸுரா ரொஹிணீ சு
 ஸபோநா ஹயா அஸதி

பூணவத்தாலே சிறந்ததாய் சிவ

ப்பாய் ஒப்பற்றதான ஒளி விளங்

குக்கின்றதோ

தாரகாஸுரா ரொஹிணீஹா
 யாஸபோநாஅஸதி

நகூதூங்களில் சிறந்த ரொஹி

ணியானது ஹாயை போன்று

விளங்குகின்றதோ,

யசு

யாதொரு சகஷமானது (2) சுழி
தேஜஸ்ஸானது

பூவகவுஷ பூயாணம் வசு

எம்பெருமானெழுந்தருளும் வ
ழியைப் பிஞ்செவ்வதாய் (2.)
யடுகி நிறுதிநத்தை உடைய
தாய்

நாநாஹை துஹை தகவு

பலவகை சூயாயங்களிற் காட்டி
லும் சிறந்திருக்கும்படியை (2)
பலவகைஐராவைகளாலே உயர்ந
திருக்குமபடியை

பூகடயதி
தசு

பூகாஸப்படுத்துகின்றதோ,
அப்படிப்பட்ட

தெய்யா விஸ்வய்யாஸிஸு
உய உவஸித்யு

ஸூரியடி, உதி, சுழிஹெஹெந
திபூகாரமாயிராநின்ற தேஜ
ஸ்ஸின் திரட்சி போன்றுள்ள

வாகு சகஷு
வஃ வாகு

திருவாழியினது சகஷமானது
உங்களை ரகஷிக்கவேணும்.

✽ ✽ ✽ யசு வாகுசுக்ஷா தெய்யாவிஸ்வய்யாஸிஸுஉய
ஊவ (வாகி) தசு வஃ வாகு || ‘ஸூரியடிவதி, சுழிநாடு
வெண தெஜைவஸு தியாஸித்யு’ என்கிறபடியே ஸூரியடி
னென்றும் உதினென்றும் சுழியென்றும் மூன்றுபடிப் படடி
ருக்குமிதே தெஜைவடியும். அந்த மூவகைபான தெஜைவ
டியுங்களும் ஒன்று சேர்ந்து சகஷமாகப் வரிணரித்ததோ!
என்னலாம்படியிருக்கிறதென்று சுதி வஜ்ஜாரமாகப் பேசுகிறார்.
ஒவ்வொரு வாடித்தாலும் ஒவ்வொரு தெஜஸ்ஸின் ஸூரியடி
த்தை ஸூஷ ஹிபாஸை நயிப்பிக்குமழகு காண்மின். [யசு
வஜ்ஜாராஸபூஹஸு ஜமதீஸேயசோநபூஸ்பாபா ஜநயதி]
‘வஜ்ஜாராஸ’ என்றவிடத்தில் ஸூஷஸூஷமும் ‘பூஸ்பாபா’
என்றவிடத்தில் சுயுஸூஷமாயிருக்கிறது. ஸூரியடினை
தெஜை வடியும் வடிவங்களுக்கு [தாமரைப் பூக்களுக்கு] உலூ
ஸத்தை [விகாஸத்தை]க் கொடுக்கும்; உலகத்திலுள்ள இருள்

நவீபுர ஸத்ரு வ வவநிஜராவமெதய:” என்று சுரீரகொஸ
மாதையாலே ஹேகிரஸம் இப்போது ஜாமாய-புகம். (சுக்ஷவ
கூத்தில் சுஹ்ராய-புகம்.) நாநாஜாயைகளாலே உதாஜமாயிருக்
கும் சுழி; சுக்ஷமானது பலவகை சுஹ்ரங்கனிற்சாட்டில் உயர்ந்தது.
இங்கு சுக்ஷத்தைச்சொன்னது சுவயவிபான திருவாழியிலே நோ
க்கு. “சுஹ்ர-பிராபெ ஸாஸு” என்றாரிதே ஹ்நும் ஸ்ரீரஜராஜ
ஸவத்திலே. [பூவகூஷபூயாணஸு] சுழிக்கு ‘கூஷவத-பூ’
என்றொரு பேருண்டிதே. கூஷமென்று ய-இரித்தைச்சொல்லிற்
றய்ய-இரித்தை ராம-புகவகையதென்றபடி. அதுபற்றியே இங்
கும் பூவகூஷபூயாணமென்கிறது. பூயாணமென்று ராம-பு
வாழி. இனி சுக்ஷவகூத்தில், கூஷ- எம்பெருமான்; எம்பெரு
மான்வழியைப் பின்பற்றிச் செல்லுகிறதென்கை. “கருதுமிடம்
பொருதுகைந்தின்ற சக்கரத்தன்” என்னக்கவதிதே. ஆக இவ்
வகைகளாலே சூவியதெஜ: வகூய-புகங்களின் கூட்டரவு என்
னும்படியாகவுள்ள வகூகூமானது உங்களை ராகுக்கவேணு
மென்றதாயிற்று. (௧௮)

ஸோலிலிபு: வஜ்ராமஜுவலலிலுஷெடுடுஸூஹோ
நாவகாஸம், பூதபூரஸாகராமபூதிமடவபுஷா ஹ்நிஷி
தம் ய-இராமெஷண: | சுண்டிலுஷநிடுஷாதிதஹ்மாதநயம்.
கூசூயாணாம் ஹதாநாம், சூரஸூ ஸோணிதெளடுவெஸூர
ஹ வவதொ ஹிஷுஹதகூகூஷா || ௧௯ ||

வஜ்ராமஜுவலலிலுஷெடுடு: வஜ்ராமஜுவத்தோடு ஒத்த
ஸோமையையுடைய

ஸோலிலிபு: கிரணங்களாலே
ஸோஹோநாவகாஸு விளங்குகின்ற ஸூஸூநத்தை
யுடைத்தாய்

பூதபூரஸாகராம பூதி } அப்போதலர்ந்த சுஸோகவாஷ
ஹ்நிஷி } த்தின் சிவப்புக்கு பூதி உம்சி
யான திருமேனியையுடைய

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

(சுதவனவ)

ஹதாநாஃ சுதயாணாஃ } கொல்லப்பட்ட சுதயர்களு
 சொணிகளெவெஃ } ஸுதய ரகஸ்யவாஹங்களிலே
 ஸுதய } நிதிபுக்கப்பட்டு
 சுதயஃ ஸுதயநிதிகளில் } உள்ளே யெவெவாக முழுக்கி
 மூதநய்ய } கிளம்பின வாழ்வுவாழ்வு
 ஸுதயதான

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

வாழ்வு நலத் தகவல்

ஃ ஃ ஃ உலகத்திலேவரும் அழிப்பவரில்லாமையாகொழு
 துத்திரிந்துகொடுமையியறவந்த சுதயவம்ஸங்கள் பலவற்றை
 நாசம் செய்வதற்காக ஸுதயவாழ்வு நலத் தகவல் மனைவி
 யான ஸுதயவாழ்வு நலத் தகவல் இராமனாய்ந்துருவவதரித்து, வாழ்வு
 என்னுங்கொடாவிப்படைபை ஸுதயவாழ்வு நலத் தகவல் அத்தனவா
 வாழ்வுவாழ்வு நலத் தகவல் வழுக்கப்பெற்று, தனதுதனதையின் ஸுதயவாழ்வு
 வைக் கவந்து அத்தந்தையைக் கொன்றிட்டது காரணமாகக்
 காதுவிய்யாஜ்யுநனையும் அவனது குமாரர்களையும் கொன்று
 அத்தனவாழ்வு நலத் தகவல் முழுவதன்மேலும் கொவாவெ
 வாழ்வுவாழ்வு நலத் தகவல் உலகத்திலுள்ள அசர்க்களவையும் இருபத்தொரு
 தலைமுறை பொருது ஒழித்திட்டு அப்படி ஒழிக்கப்பட்ட சுதய
 யர்களின் ஸுதயவாழ்வு நலத் தகவல் ஸுதயவாழ்வு நலத் தகவல் அமை
 த்து அதில் முழுக்கி விதிக்களுக்கு தவணம் செய்ததாக ஸு
 வலிமையே. அந்த சொணிக் தடாகத்திலே உசுராகுத்தை
 ஒப்பிட்டுப்பேசுகருர். [ஸொலிவித்யாதி.] வசுராமசுவம்
 போலே செவ்விய சுடர்பொலிந்த காணிகளாலே விளங்கா நின்
 றும் பெரிய குழிபோன்றதாயுமிருக்கிற சுதயத்தை “ஹதாநாஃ
 சுதயாணாஃ சொணிகளெவெவாஸுதய வசுரவ” என்று
 ரகஸ்ய தடாகமாகச் சொல்லலாமே. [வசுராமசொகெ

தூதி] அப்போதலந்த சுஸாகவாஷத்தின் ஒளி போல் செவ்விய ஒளிபொருந்திய திருமேனியையுடையரான ஸ்ரீஸுட ஸாடக வாராஷன் றியெ திகழ்வதைப் பார்த்தால், அந்த ரக்ததடாகத்திலே முழுக்கிளம்பின ஸ்ரீவாஸுராஜேனான் னலாம்படியிராநின்றது. ஆக இவ்வகையாலே ஹாமபுராஜின் திருமித்த ரக்ததடாகத்தோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லலாம்படியான வக்ராக்ஷமானது உங்களை ரக்திக்கவேணுமென்றாயிற்று.

ரொலிவிடும் என்ற வாழ்முண்டாகிலும் சொலிவிடும் என்ற வாழ்ம் சுக்ஷராநு பூரலத்துக்குச் சேரும். மேலே 'சொலிவோம்' என்றதிறே. சுக்ஷிராயாணாம் சுக்ஷ தாநாஜித்யவி வாஃ. (சுக்)

ஹே தாநாஜித்யாயாணாம் சுக்ஷதவிஷயஹேகாநநக்ரீவநாநாம், ஸுஷ்டி உக்ரேஸுரேண மஹணயிஷணயா வாரிவ வாரணாநாடி | மஹீரம் யத்ருமதபு கஸிவி சுக்ஷதயிவோ ஹேத யக்ரேஷ்யாஸி, சுஸுருவாம் ஸவ்விஷம் வக்ரேஜமடிவிதஸுருவக்ரேஷ்யாஸி || ௭௦ ||

யக்	யாதொரு சுக்ஷத்தை
சுக்ஷதவிஷயஹேகாநநக்ரீவநாநாடி	விஷயங்களாகிற பெருங்காடுகளிலே விளையாடின
ஹே தாநாஜித்யாயாணாம் ஹே தாநாம் வாரணாநாடி	ஹே தாநாஜித்யாயாணாம் ஹே தாநாஜித்யாயாணாம்
மஹணயிஷணயா	பிடிக்கவேணுமென்கிற எண்ணத்தினால்
உக்ரேஸுரேண	திருவாழிபாழ்வானாலே (2) வக்ரவகிபுராலே
வாரிவக்	மஹேவாமி போல
ஸுஷ்டி	உண்டுபண்ணப்பட்ட
மஹீரம் கஸிவி யத்ருமதபு	ஆழமானவொரு யத்ருக்குழியாக
சுக்ஷதயிவஃ ஹேத	வாசுமீமான்கள்நினைக்கிறார்களோ

தசு

அப்படிப்பட்ட

திஜமடிவிதஸுபுலகூடி

முவுலகுக்கும் சுவிதமானவர்

றை நன்றாகக் கொடுக்கவல்ல

சுசூடி

ஸ்ரீஸுடாபுதகவாஸுதம்

வ: சுஸுபுலா ஸ்விதா பு

உங்களுக்கு ஸுபுலகூமான வு

பெயர்

சியை அளிக்கவேணும்.

♦ ♦ ♦ பெரியகாடுகளிலே கொழுத்துத் திரிகிற யானைகளைப் பிடிப்பதற்காக ராஜாக்கள் ஆழமானதொரு குழியை வெட்டுவிப் பர்களிறே. [அந்தக் குழிக்கு வாரீ என்று பெயர்; குழி வெட் டாமல் யானையைப்பிடிக்கமுடியாதென்பது சுநுமவஸாகூதிகம்.] அப்படிப்பட்ட குழிதானே இந்த சுசூதம் என்று யீசான்கள் உருவிப்பர்களாம். இது எந்த யானையைப் பிடிக்க யாராலே வெட்டப்பட்ட குழியென்னில் ருபுவகமும் ஸ்ரேஷ்டமும் பொலி யப் பேசுகிறார் காண்மின். [திஜமடிவிதாடி.] விஷயானூரங்க ளாகிற காடுகளிலே செருக்கித் திரிகின்ற உலிபங்களாகிற திசு ம ஜங்களைப் பட்டிமேயவொட்டாமல் பிடித்துக்கொள்வதற்காக [உருபுஸுரேண ஸுஷ்டி] மஜம் பிடிக்கக் குழிவெட்டுவான் உருபுஷ்டி; இந்த சுசூதமாகிற குழியை வெட்டினவன் திருவாழி யாழ்வான். உருபுமென்று மூலிசெணுத்தையும் திருவாழியை யும் சொல்லக்கடவது. இத்தால் எல்லாருடைய உலிபங்களையும் குகவிடுத்து அடக்கியாளவல்லது உருபுஷ்டிமென்றதாய்த்து. அப் படிப்பட்ட சுசூதமானது உங்களுக்கு ஸுபுலகூமான வுசியை அளிக் கக்கடவது. [திஜமடிவிதஸுபுலகூடி] “ஸுடாபுதகவாஸுதம் ஸுபுலகூடிநாஸுதா வஸுபுலகூடி” உதாரி. திஜம டிவிதாபுதகவாஸுதம் வஸுபுலகூடிக்கொடுப்பது என்றபடி. [வாரி வசு] “வாரீ துமஜவாஸுதம்” என்ற சுரிகொஸுதத்தின்படி வாரீஸுதம் ஸுடாபுதகவாஸுதம் “ஸுடாபுதகவாஸுதம் ஸுடாபுதகவாஸுதம்” என்கையாலே வாரிவசு எனப்பட்டது.

(௭௦)

பூணாழீநு ஸஹியஜீ பூணிஹிதநிலாந் யொழிநாநி
 கதாஜை, துஜை ஸகோஷ ருதிவம் விநாநிததஹராகாஸ
 கபூலாவிகெந | பூவாயசு வகுருஷெண ஸூஜீஹிஸிஷபு
 ஸம் யாநிகாநிபூஷம் வஃ, ஹகுயாசு ததீ ஹிஹபூவஸஸூய
 வரிவலிதம் வுஷராகாஸாயாக்கபு || ௧௧ ||

(யொழிதது ந்களிற் சொன்ன
 கட்டளையிலே)

பூணாழீநுஸஹியஜீ

பூணன் முதலான வாயுக்
 களை அடக்கி

பூணிஹிதநிலாந்

நிபத விதூர்களாயுள்ள

யொழிநாநி

யொழிகளுடைய

சுதாஜை

ஹபுதத்தில்

துஜை ருதிவம் ஸகோஷ

பெரிய வடிவைச் சுருக்கி ஹ

விநாநித தஹராகாஸ கபூ

ராகாஸத்தில் ஸூஜீப்பட்டு வா

ஸாவிகெந

ஸம் பண்ணின

வகுருஷெண

ஸ்ரீ ஸுஹபுருஷ வுருஷ
 னிலே

ஸூஜீஹிஸிஷபுஸம் யசு யாநி

தன் பெருமைக்குத் தக்க யா

பூவாயு

தொரு இருப்பிடம் அடையப்
 பட்டதோ,

தசு

அந்த

ஹிஹபூவஸஸூயவரிவலி

தொகைய வகுஜிதமான

தபூ

வுஷராகாஸாயாக்கபு

செங்கண்மாவின் ஹிஹபூயத்
 தினுடைய சுக்ஷமானது

வஃ காநிபூஷம் ஹகுயாசு

உங்களுக்கு காநிதமெங்களைக்
 கொடுக்கக்கடவது.

௧ ௧ ௧ சுக்ஷத்தின் பெருமையைப் பேசுகிறார். பூணாழி
 வாயுக்களை அடக்கிக்கொண்டு ஸூஜீயிலே நெஞ்சு சென்றி

ருக்கும் பொறிகளின் சுதேசரணத்திலே ஸுஸூட்சுமான
உஹராகாஸத்திலே திருவாழிபாழ்வான் வீற்றிருக்கும் போது
தம்முடைய விஹாரடுவத்தோடே வீற்றிருக்க முடியாமையா
லே சீஹதூரமான அந்த ரடுவத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு வருத்
தத்துடனேயி றே வீற்றிருக்கும்படியாயிருக்கும்; அங்கே அப்படி
பூரீப்பட்டு வீற்றிருந்த திருவாழியாழ்வானுக்குத் தம் பெரு
மைக்குத் தக்கவாறு யாராடமாச வீற்றிருக்கைக்குரிய விஸாஸ
மான சுக்ஷமாகுற ஸூதந்விஸேஷம் கிடைத்ததாம். அப்படிப்
பட்ட சீஹதொசீஹதூரமான உக்ராக்ஷமானது உங்களுக்கு ஸ
வபூலீஷடிபூடிமாகவேணும் என்றதாயிற்று.

[விருவிதடிஹராக்காஸக்யூவாலிகெந.] மாரொநாமுத்தி
லே [3—1—1.] “கடியபிடிபிஷிநுஸ ஹவாரொடிஹரம் வு
ணரீகம் வெஸு.....” உத்யாபி ப்ருகியை சுமாவாஸிப்பது.
ஸ்ரீஹாஷ்டத்தில் டிஹராயிகுரணபுரேயத்தையும் வுரிப்பது.
“டிஹுவ்வாவ்வாவெஸுமருத” ரித்யாபிகம் வு. டிஹர
மென்றது வுருகிமென்றபடி. “ஹகூநாம் யவ்வாஷ்டிஹரம்
வணரீதம் வுணரீகம்” ரித்யாபிகனிலும் “பேரதிற்கமலவன்
னெஞ்சம் புருதும்” உத்யாபிசனிலும் சொல்லுகிறபடியே யொ
ரிகளின் டிஹராகாஸவகிபுபானவன் திருவாழியாழ்வானேயே
வென்னில்; தாடித்யாஹாவரை முதிர்ந்தால் இங்ஙனே சொல்லக்
குறையில்லையிறே. சுமெஹொகிபிறே எங்குமுள்ளது.

ஸ்ரீமநீலகண்டியே நம: என்றவிடத்து நீலகண்டியாவது சூகார
பெயராகும். (எக)

[illegible]

செய்யு	நடுவிடத்தில்
வலவாலவல	எழுந்தருளியிருக்கிற
உசூராயுக்கவல	திருவாழிபாழ்வானுடைய
உரணசவமுவா வீயெண	திருவடி நகங்களில் நின்றுமுண்
யாநா	டானநிதிமூமான ஸ்ரீபாலே
விலாநு	வழுவடங்களாய்
வரிமலிதஜவா வுஷ	ஜவாகுஸாசீ மஹாராடங்க
கொசாநு	ளைப் வரிமலித்திரா நின்ற
புகாசாநு	புகாசங்களை
விஞ்சு	ஹரியா நின்றதாய்

(சுதவனவ)

சாநாதி	சாநாதத்தில்
ததஉத:	அங்குமிங்கும்
சாமென: சுடினெ: சு	வெளுத்த பல மேகங்களாலே
னெ:	
விலு	வழுவமாயும்
பூதஸு குடிதிரொலி	உடியகாருத்து ஸாநியபுனுடை
ஸதம். உ	ய கிரணங்களாலே வழுவமா
	யுமுள்ள
வெவாசீ உவ விஞா ஜோநு	வானம்போல் விளங்குகின்ற
ராயாஜம் சகஷ	திருவாழியினது சகஷமானது
ஹத: வாத	உங்களைக் காக்கவேணும்.

✧ ✧ ✧ சகஷத்துக்கு சாநாதலிகமாய் ஸாநியபுநாடியவசிய ஸாநியபாநசுகாசத்தோடே ஸாநியபுநாடியபேசுகுறாதின. அது எங்கனையிருக்குமென்னில்; வெண்ணிறமான செவ்வட அங்களாலே விளங்கப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே சாநியமான காணியையுடையதாயும், பூநாநிகுஸாநியபுனுடைய செஞ்சு டர்ச்சேதிகள் விரவப்பெற்றுச் சிலவிடங்களிலே செவ்விய காணியையுடையதாயுமிருக்கும்; சகஷமும் அங்கனையிராநின்றதோ வென்னில்; ஆம்; [செய்யவலவாலவல உசூராயுக்கவல உரணசவமுவாவீயெணயாநாவிலாநு வரிமலிதஜவா வுஷ

கொஸாநு புகாஸாநு ஸிபுக்] ஸூரியத்திலே எழுந்தருளி யிராதின்ற திருவாழியாழ்வானுடைய திருவடிகளிலுள்ள திரு நலங்கவினின்றும் கிளர்ந்த வெண்கடர்களுந் ஜவாகுஸூரி ஸஹிமமான தனது செஞ்சுடர்களும் கலசி விளங்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும் போது அங்கநீனியிராதின்றதென்னக்குறையிலீலை யிதே.

வீரநாடு என்றது வம்வவீரநாடு என்றபடி. வீரபுரணம் =
“வீரபுரணம் வீரபுரணம்” திருநாடு. மாணநவநாடு திருநாடு
வெண்மையாக உணர்ச்சிப்பது கவிவசியம். [கருநாடு] “வாடு
கூடு கருநாடு தரு” திருநாடு. கருநாடு திருநாடு.

ஸ்ரீவாணிவாழ்வுபாடுநொ விடியதி ஊழநம் ஸக்தியொ யவ்வு
 திகழு, பூமவ்வு மிஹம் யதாதிந் பூயகீவீ மூணம் ஊராத்
 வாஹ்ராதீ । வெராநாம் ஸாநாம் உகேமிகிதம் பூயயதி
 வுரூஷம் பூகூநம் பூயகீநாலி, ஊகூநாம் யவ்வு கியெ
 திஸதா ததநவா கிகேயெகூதாம் வம் ॥ ௭௩ ॥

வாஸுதாசு மாரதீ
யசு

வாழ்நாடு வாக்கானது
யாதொரு சுகூழ்தை

சுடி = வ) - குடிம.

வாஸுதேவாழி பூயபிஷயம்
ஹமாதவம்

புயலிம் மாணகி

ஜோநமென்கிற பூயிமண
மரகவும்

சுதந்திரம்

சொல்லா நின்றதோ,

ஸ்ரீவாணீவாஹீஜீவாந்யஃ ஸ
க்யஃ

ஸ்ரீ, வாணீ, வாஶீ, சூலாநீ
என்கிற (வாஸுதேவாழிகளின்)
புகைகள்

வினா-7

கிழக்கு முதலிய நாளுக்கு திசை
களிலும்

பிஸ்,

யாதொரு சுவைத்திற்கு

மூலம் வீடியோ

ஸேவை பண்ணுகின்றனவோ

பூதநீர் வாரணமே

வாரணமே வாரணமே வாரணமே

வாரணமே வாரணமே

யலு ரெயு

யாதொரு சகஷத்தின் ரெயுத்தில்
(இருந்துகொண்டு)

ஹதாநாம் பூதநீர் நாலி

ஹதாநாநடைய வேண்டுமென்றால்
கிணங்க

வொராந் ஸாநாந் உரெயு

ஹயங்கரமாயும் ஸுளரெயுமாயும்
ள வடிவை

கிழி

பூதநீர்

வெளிக்காட்டுகின்றாரோ,

தக சகஷ

அந்த சகஷமானது

வ:

உங்களுக்கு

சுநவாந் சுயுஷ்தாந் கிஸு

குற்றமற்ற சூயிராஜித்தைக்
கொடுக்கவேணும்.

து

*** [வாரணமே வாரணமே யக (சகஷ) சூரெ வுரி
ஹம் பூதநீர் சூரெ வுரிஹமாவது : உதாவிடயஸ ஹவாநு
ரெயுசுருணாந் ஹிதாய வெஃ சுநெஷாநிவிதொகாநாந்
ஸுஷிஷிதநிஷிஷயெ." உதாவி ஹவவாஸு-வவநங்களா
லே சொல்லப்படுகிற வாலுஷெவஸு-கஷ்டுண பூதநீர்
பூதநீர்வெண நிற்கும் நிலை. சுஹிஷிஷு ஸு-ஹிதாவி
ஹிலே ஸீஸுஷு-நிஷிஷ இந்த வுரிஹம-விதாயகக்
சொல்லியிரா நின்றதிறே. "வாலுஷெவாநிஹம் உதா வுரி
ஹம் பூதநீர் விகு: உதாவிதாவி தாநா-தெம் பூதநீர்
கூலாவத: உதாவி. இந்த ஸூரெத்தில் பவவத்தாலே
சகஷந்தானே மூலீதமாகிறது. ஸுஷு-நிஷிஷெயென்னில்;
சுயவவாவயவிநொநெஷெவவாநமிருக்கிறபடி. [யக பூத
நீர் மூணம் பூதநீர் ஜூநவெயெயு-வீயு-ஸுதிதெஜ
ஸுஸுக்களென்கிற ஆறு மூணங்களுள் ஜூநமிதேமுதலாவது.
அது தான் சகஷமென்று ஹவவாஸு-ம் சொல்லுகிறதாய்தது.
இவற்றுள் ஜூநத்தை சுமியாக வைத்து மற்ற மூணவஹக
த்தை அதற்கு சுமமூ-தங்களாகக் சொல்லுவந்த சுஹிஷிஷு
யு-ஸு-ஹிதையிலே: ஜூநநெஷெவாந் ரூ-வம் பூதநீர்வா

போதநம்! ததா து வசுதித்யாஹம்: ஸ ஹயாபா து வெதி
நம்” என்கையாலே இப்படி சொல்லக்குறையிலையிதே. இவ்
விடத்திலும் சுவயவாவயவினொரஹெஹாவவாரம்.

[திசு ஸ்ரீவாணீவாஹீஜ்யாநஸுதயா யஸு) (சகூ
ஸு) ஹஜநம் விடியதி.] கீழ்ச்சொன்ன வாலுஹெவாதி வசு
ஜெதிதிருதைய ஸகிகளென்று ஹவவாஸுந்களில் பூதி
வாதிக்கப்பட்டுள்ள ஸ்ரீவாணீவாஹீஜ்யாநஸுத நால்வரும் பூ
யாதிதளான நான்கு திசைகளிலே நின்றுகொண்டு வாலுஹெவ
லுஹெபூதிஜ்யாநஸுதயாநஸுதயா ஸ்ரீவாணீவாஹீஜ்யாநஸுதயா
கூத்தை ஹயாநின்றுர்கள் என்கறார். இதற்கு ஸ்ரீ வானுரா
சுபூதிநாணங்கள் கண்டு கொள்வது. [யஸுஜெதிதிருதைய
கூதம்: வுருஷம்: ஹகூநாஸுதயாநஸுதயா: ஹொராஹ் ஸாஹா
வ ஜெதிதிருதைய பூதியதி] ஹகூர்கள் ஜெதவாஸாலுநஸுதயா
திருவாழியாழ்வானுதைய வடிவை ஸேவிக்க விரும்பும்போது
அவர்களின் பூதியதிருதைய சுநுமணமாக ஸாஹமான ஜெதி
திருதையாலே ஸேவை ஸாதிப்பர். “சகூஹகூஹொரிதஹவிக
டாஹொவஹொவாய” என்று மேலே சொல்லுகிறபடியே ஹதி
வூதிவாஸுதத்துக்காக ஹகூர்கள் பூதியதிருதையபோது “ஹம்
வஸுதகூஜெதிதிருதைய” என்கிற ஹயாநாஸுதயாநஸுதயா
தே ஸேவை ஸாதிப்பர் என்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீவாணீ
வாஹீஜ்யாநஸுதயா வுருஷனை ஹஜ்யுத்திலே ஹயாநின்று சகூயானது
உங்களுக்கு நிரவாயமான சூயிவதூத்தை அளிக்கக்கடவது.
சுயுகூஹவாது, பலபேர்களுக்கு பூதியாஸுதயாநஸுதயா
வேண்டுவாருமுண்டிதே. (௪௩)

ஸகூஹவெஹெஹ ஸகூஹ கூதஜெதிருதையம் வசுதெவெஹெஹ
போஜன, வசூதிகூதயாநாஹம் வசுதயாநஸுதயா வஜ்யுஸிகூதயாநஸுத
தெஹ! நிகூதிவூ கூதிபூதியுகூதயாநஸுதயா யஜ் தகூததாம் திவூ
ஹெஹெஹ, சகூதாபோதிகூதயாநஸுதயா தகூ கூவயதம் ஹவதாபோதிகூதயா
கூதிகூதயா ॥

சூஜிள

ராக்ஷஸ்கெஷணக்ஷத்

உக்ஷுடுவெயக்ஷுடு

சுரீரமணம்

ராக்ஷ

யக்

வஜ்ரஸிக்ஷாநவெக்ஷ

வயுரியநமஹெ

சுக்ஷியரீணாம் உக்ஷீ

க்ஷிபுமிக்ஷிபு

உக்ஷதாம்

ஜமதி சுயுக்ஷயதி

தக்

சுக்ஷஜிஹுக்ஷு

ஹிவடுவெதக் சுக்ஷு

ஹவதாம்

சுக்ஷாரீம சுக்ஷாரீம

க்ஷயயதம்

பேர்க்களத்திலே

[பட்டு

ராக்ஷஸவ்யுத்தாலே நலியப்

வெட்கம் தோன்றுகின்ற

ஹெவஸரீமஹத்தை

ராக்ஷிபாரிற்றி

யாதொரு சுக்ஷமானது

வஜ்ராயாயப் பயிற்றிவெண்டாத,

ஹஜ், ஹுடைய ஹஜத்திலே

} மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்

} வத்தைச் சடக்கென ஸூகித்து

தனது வல்லமையை

உலகத்திலே ஸூகிமாகக் காட்டு

கின்றதோ

அப்படிப்பட்ட

ஜிதெய், யர்களுக்கு யெயமான

ஸ்ரீ வஜ்ராக்ஷமானது

உங்களுடைய

[மையை

குறைவின்றி வளர்கின்ற பொரு

பேர்க்கடிக்கவேணும்.

௪ ௧ ௪ [யக் (சுக்ஷ) சூஜிள ராக்ஷஸ்கெஷணக்ஷத் (சுத வனவ) உக்ஷுடுவெயக்ஷுடுரீரமணம் ராக்ஷ] பேர்க்களத்தில் ராக்ஷஸவெயுத்தாலே உவவூனிக்கப்பட்டு வெள்கித் தலை கவிழ்ந்து நின்ற ஹெவஸத்தை ராக்ஷிபா நிற்குமாய்த்து சுக்ஷம். [வஜ்ரஸிக்ஷாநவெக்ஷவயுரியநமஹெ சுக்ஷியரீணாம் உக்ஷீ க்ஷிபுமிக்ஷிபு (ஸூகியாம்) உக்ஷதாம் ஜமதி சுயுக்ஷயதி.] 'ஹெவெயுன் வஜ்ராயாயத்தை வுயொமிக்கவேண்டிய முறை களை சுஹூலிக்கத் தேவையில்லை' பென்னும்படி வஜ்ரவுயொமத் தாலாக வேண்டிய காயுட்களை சுக்ஷந்தானே நிவஹிக்கை யாலே, வஜ்ரஸிக்ஷையைப் பயில் விரும்பாத அந்த இந்நிலை டைய ஹஜத்திலே என்றும் குன்றாத விஜயவக்ஷியைக் கடுகக் கொண்டுவைத்து இதனாலே ஸூகியாய், ஹூகிஸபத்தை உலகத்தில்

பூதக்ஷயிஷயமாக்குகின்றதாம் சக்ஷம். [சக்ஷஜீவக்ஷய] சக்ஷ
மென்று உத்தியவாகம். உத்தியங்களை ஜயித்தவர்களாகிறார்
ஜிதெதிரியர்களெனப்படுகிற சகலிவபுத்திரர்கள்; அவர்களுக்கு
உக்ஷமென்றது உக்ஷமென்றபடி. “உக்ஷம்உக்ஷம்ஸாரவ்யம்”
உத்திரோ: “ஹஜிஷயிவபுத்திரக்ஷயித” என்றாரிறே டெபரிச
னும். இப்படிப்பட்ட சக்ஷமானது [ஹதாம் சக்ஷாராம் சக்ஷாராம்
க்ஷயதம்.] சக்ஷரீபாவது சலவ்விஷயத்தை. பிறர் மினுக்
கம் பொறுமை. இது ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒளவ்யயில்லாத
வ்யாயியிதேயிருப்பது. “சீயிஷ தாவயாநாயாம் விஸ்டொஷா
பஹாரினா நஸக்யீஸுரெணாவிரவபெநவதிபுதம்”
[ஸம்ஹஸுலயெபுதம்] என்றிறே சலவ்யயின் பேச்சு.
“ஆவாதஸானிஸுராவ்விஜஹாஸுலயா” என்று
வ்யாயிபுத்தாலும் விட்டு நீங்கமாட்டாத வ்யாயியிறே இது.
இப்படிப்பட்ட சலவ்யயானது ஸ்ரீஸுதஸுநகடாக்ஷத்
தாலே உங்கட்கு நீங்கவேணுமென்று ஆஸாலிக்கிறார். [சக்ஷ
ரோ] க்யுஸமாயிருப்பது க்ஷாரீமெனப்படும். சக்ஷுஸமானது
சக்ஷாரீம்; சுயிகமான என்றபடி.

சுதெசுதீவயெய்யு.

சக்ஷவண்புநவரங்களான இப்பதினமுன்று ஸுராகங்களி
லும் சக்ஷஸவம்நவம்ஸகலிமமாகவே பூயுக்ஷமாயிராநின்
றது. வாணீநீய விஜாநுஸாலநத்தில் நவம்ஸகாயிகா
ரத்தில் “சக்ஷரீதி” என்று சொல்லப்பட்டது. “அங்கு உத்தி
யெகிழ? நயாஜாடி ரஹிசு” என்றார் வ்யுதிகாரர். ஆகை
யாலே உத்தியவ்விஷயபுத்தில நவம்ஸககெவந இங்கு பூ
யொமித்தது எங்ஙனே சேருமென்று சிலர் ஸங்கீக இடமுண்டு.
சில கொஸகாரர்கள் பூக்யுதாயுத்திலும் நவம்ஸகமென்று
நிஷேபுரிக்கக் காண்கிறோம். * விஜீஸரிஷ்யமென்பதுமொன்
றுண்டிறே.

(எச)

உதி ஸ்ரீகாஷீ பூதிவாடிஹயஹ்ரணஹ்ராயபுவிநவிரவிரதெ

ஸ்ரீஸுதஸுநகடாக்ஷாரோ

சக்ஷவண்புநம் ஸரோவ்யு ॥

ஜெநாதிஸூருவாதுளவிவிநயநவடிநஷொயஸொதுஜ
வாஹம், பூதூதீஹநகிஷ்டு பூணவஸஸயராபாரஷ
பூணவதீது. நிவீஹெஹ ஸுயாநா நிவீஹெவி ஜமக கௌ
கௌவிநிபூரணம், ஸுயாசு ஸௌஸுபுநொ வஃ பூகிஷ்டவ
ரூஷ்டவபுரூஷ்டஃ பௌரூஷ்டய || எந் ||

ஜெநாதிஸூருவாதுளவி: சோதிசூழ்த்தமுடியையுடையராய்
பூநயநவடிந: மூன்று கண்களுள்ள கோவத்தை
யுடையராய்

ஷொயஸொதுஜவாஹம்: நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை
யுடையராய்

பூதூதீஹநகிஷ்டு இடத்திருவடியை நீட்டி வலத்
திருவடியைக் குறுக்கி நிற்கை
யாகிற பூதூதீஹநகிஷ்டு
நிற்பவராய்

பூணவஸஸயராபார } பூணவத்தையும் உருகிணைத்
ஷபூணவதீது } தையும் சூபாரமாகவுடைய
ஷபூணவதீது } திருவடையுத்திலே எழுந்
தருளியிருப்பவராய்

நிவீஹெஹ எல்லையில்லாத
ஸுயாநா தனது தேஜஸ்ஸாலே
நிவீஹெவி ஜமக எல்லாவுலகத்தையும்
கௌகௌவிநிபூரணம்: சேஷபூமுடையதாம்படி செய்த
ருள்பவராய்

பூகிஷ்டவரூஷ்டஃ பூகிஷ்டகைகளுக்குக் கொடிய
வரான

ஸௌஸுபுநம் வபுரூஷ்டஃ திருவாழியாழ்வான்
வஃ உங்களுக்கு [மென்கை.
பௌரூஷ்டய வபுரூஷ்ட விக்ரமத்தை அளிக்க வேணு

* * * ஆகக் கீழெல்லாம் ஸ்ரீ ஸுடசுடநாவயவங்களைப்
 பற்றி வணிபுத்தாராயிற்று. இனிமேல் ஸ்ரீஸுடசுடம் முடிய சுவா
 வியான ஸ்ரீ ஸுடசுடசுவரூஷனுடைய வண்புநமாய்ச்
 செல்லுகிறது. [ஸுடசுடசுடம் வரூஷம் வஃ வெளரூ
 ஷாய வரூபாக்] திருவாழியாழ்வானுடைய கருவையாலே உள்
 கருடைய வுண்டம் நிலைநிற்கக் கடவதென்கிறார். அவர் தாம்
 எப்படிப்பட்டவரெனினி; [ஜோதிஸுடசுடம்] ஜோதி
 விபுஸுடசுடம் ஜோதியியலுலம். ஜோதியுடசுடம்
 உடசுடசுடம் ஜோதியுடசுடம் முடியையுடசுடம். [திருவடசு
 டம்] முன்று திருக்கண்களோடே கூடின திருமுக்குடையவர்.
 [ஷோபஸுடசுடம்] நீண்ட பதினாறு திருக்கைகளை
 யுடையவர். [புத்தூலீயெநகிஷ்டு] புத்தூலீயென்கிற
 ஸ்ரீதிவிஸெஷவிரிஷ்டாய் நிற்பவர். இடதுகால் முன்புறமாக
 நீட்டிவைத்து வலதுகால் பின்புறமாகச் சுருக்கிவைத்து நிற்ப
 தொரு ஸ்ரீதிவிஸெஷத்திற்கு புத்தூலீயென்றுபெயர். “ஸ்ரீ
 புத்தூலீயகாலீயி தூஷிஸுடசுடம்” என்ற சுரோகோஸத்
 தின ஸ்ரீஸுடசுடங்கள் “வாஸுடசுடஸுடசுடம் டிஷ்டிணவாடி
 ஸுடசுடஸுடசுடம் புத்தூலீய” என்றுரைத்தார்கள். மொவா
 வுலிஸுடசுடம் “புத்தூலீயஸுடசுடம்” என்று ஸ்ரீஸுடசுட
 கருளிச்செய்ததும் இப்பொருளிலேயே. [புணவஸுடசுடம்
 யாஸுடசுடம்] “ஷுடசுடம் புத்தூலீய” என்றார்ஸுடசுட
 கனும். புணவத்தையும் உடசுடம் சுவரூமாகக்கொண்ட
 ஷுடசுடத்திலே எழுந்தருளியிருப்பவர். முன்னேவருகிண
 வத்தையெழுதி அது தன்னிலே புணவத்தையெழுதி அதன்
 மேல் ஷுடசுடகாரமிட்டு அதுதன்னிலே திருவாழியாழ்வானை
 புத்தூலீயநம பண்ணும் முறை வாய்ந்த ஸுடசுடம் யது
 ஸுடசுடம் விஸெஷத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறபடி.
 “உடசுடம் காரி யடுகு உடசுடம் உடசுடம் கிணவெவ ஸுடசுட
 டம்” என்பர் மேலேயும். [திருவிஸெஷதூஷி.] சுடசுடம்
 தம்முடைய தேஜஸ்ஸாலே உலகமனைத்தையும் வாழ்விக்கவல்லவர்.

‘ஹ்ருதி’ என்று வாரும்ஷவணபுநம் ‘ஹ்ருதிவணத்தாலே’ என்று பொருளாம். [புதிதவாரும்ஷம்] புதிதவணத்தான கலாநாயகர்களுக்கு ஹ்ருதி. இப்படிப்பட்ட வாரும்ஷபுநவாரும்ஷம் உங்களுக்கு வாரும்ஷவணத்தாலே. “வாரும்ஷம் வாரும்ஷவாரும்ஷம்” என்று நிவணவாரும்ஷம் யாலே தேஜஸ்வை அளிக்கவேணும்மென்னவாரும்ஷம். (௭௫)

வாரும்ஷவாரும்ஷம் யம் புதியதி தேவிகம் பெருகணம்
கெடவாரும்ஷம், சுகியபுஷ்யவாரும்ஷம் ஹ்ருதிவாரும்ஷம்
வாரும்ஷத்திலுதிதவாரும்ஷம்! கதும் யத்தவாரும்ஷம் நி
சித்திலுதிதவாரும்ஷம் ஹ்ருதி, கெடவாரும்ஷம் வாரும்ஷம்
ஹ்ருதிவாரும்ஷம் வாரும்ஷம் ஹ்ருதிவாரும்ஷம்: || 1 ||

வாரும்ஷவாரும்ஷம் வாரும்ஷம் கதும்ஷவாரும்ஷம் [ஹ்ருதிவாரும்ஷம்
ஹ்ருதிவாரும்ஷம்]

யம் யாதொரு திருவாரும்ஷம்
கெடவாரும்ஷம் வாரும்ஷம்

தேவிகம்பெருகணம் புதியதி கிற்றந்த வாரும்ஷம்
கிற்றந்தே,

யம் ஹ்ருதி: யாதொரு திருவாரும்ஷம்
தேவிகம்பெருகணம்

திலுதிதவாரும்ஷம் அந்தளம்பெருகணம்
திலுதிதவாரும்ஷம் (ஹ்ருதி, அவாரும்ஷம்
வாரும்ஷம்)

ஹ்ருதிவாரும்ஷம் } வாரும்ஷம்
ஹ்ருதிவாரும்ஷம் } ஹ்ருதிவாரும்ஷம்
ஹ்ருதிவாரும்ஷம் } ஹ்ருதிவாரும்ஷம்

நிசித்திலுதிதவாரும்ஷம்: திலுதிவாரும்ஷம்
நிசித்திலுதிதவாரும்ஷம்

நிசித்திலுதிதவாரும்ஷம்

யதகூ வெபாய: கதடூம்	}	யாதொரு திருவாழியாழ்வானு
நஸகூ:		டைய உண்மையான ஸுரூபி
ஸ: சுஸுரூஜ:		வம் அறிந்துகொள்ளமுடியாதோ
வ:		அப்படிப்பட்ட ஹெதிரூஜன்
டிஸுரூடி		உங்களுடைய
		ஸுபுயதத்தாலே போக்கிக்கொ
		ள்ள முடியாததும்
ஹெலீம்: சோநுஷீம்வலிவடி		ஹெலியாய்மும் சோநுஷியாய்ம
		முமான சுவத்தை
கூபிவதூ		போக்கவேணும்.

0 0 0 [ஸ: சுஸுரூஜ: வ: ஹெலீம்: சோநுஷீம் வ லிவ டிஸுரூடிவதூ] உங்களுக்கு ஹெலிஷேடுகமமாகவும் சோநுஷி ஷேடுகமமாகவும் விளைகின்ற விவத்துக்களைத் திருவாழியாழ்வான் போக்கியருளவேணும். அவர் எப்படிப்பட்டவரென்னில்; [யம் வளரூணிக் வரூண் ஹெடெவாரூரே சேவிதம் ஹெகூணம் ஸுய யதி] எம்பெருமானுடைய ஸங்குமே திருவாழியாழ்வானாக ஒரு வடிவெடுத்ததென்றிறே ஸாஸுங்கள் சொல்லிப்போருவது. “ஸங்குபாஹெவ வடுவடிஸூகூ டிஸுடி நபோகிரே” உதூாடி பல ஸுரூணங்களுண்டிறே கஹிவபூயுஸுஹிதையில். [ஸகி ரிதூாடி.] ரூரூவதாரததிலே வரூணங்களாலும், வரூஹாவதார ததிலே டுஹெடி யாலும், நரூலிஹாவதாரததிலே டெவங்க ளாலும், ஹாமடிவரூரூவதாரததிலே வரூஸுவாலும் மற்றும் பல கவதாரங்களிலே பல பல ஸுயயங்களாலும் காயுட்கள் ஆயிற்றுகிலும் அவற்றிலெல்லாம் திருவாழியாழ்வானுடைய ஸகி வூலித்திருந்தே காயட்குரமாயிற்றுக் கரூண். வரூதோவதார ததில் வலிசுடிவபூயுத்தாலே சுக்கிரன்கண்ணைக் கிளறின லும் அந்தத் துரும்புதன்னிலும் திருவாழியாழ்வான் சுவெஸித திருந்தே காயட்குரமாயிற்றென்றிறே ஆழ்வார்கள் கஹுஸூலிப்பது. “சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளறிய, சுக்கரக்கையன்” என்றவிடத்து மனவரூளமாமுனிகளின் வூரூபூநமூஸூகித்தி கான்க. உதூாடிகளுக்கு வஜூரூபூயயங்களாலே ஆகிர கா

யட்டும் இவருடைய ஸ்தூபாவழி நமிதே. இதுதான்
தலிமடு திராமென்குரர்.

[கதாநாயகி.] ஸாஷஸ்த் தஹுரா^{சூ}வத் தத்தை அறிவத்
ற்கு கூஸா^{சூ}புவாஜிகளான நாரதா^{சூ}ஷி^{சூ}ஹவி^{சூ}ட்களும் வல்ல
ரல்லர். மஹத் தத்தை அறியிலாமறியலாம். இவருடைய தத்ம^{சூ}
யவொண்ணது காணும். “உபா^{சூ}தர^{சூ}புஜோ^{சூ}பு^{சூ}ஹ!” என்
றார்^{சூ} நே^{சூ} ஷெஸிகனும். (எசு)

[illegible]

தாராகுளவாடுவாடுஃ
புணவமாகிற பார்த்தியில் முனைத்
ததாயும்

ஸ்ரீராமேஸ்வரஜாமெலம் } உறுத்த ஸூர்யஸரீதி மகங்களா
 ராஜிரடி உயம் } கிற அழகிய இலைகளின் ஸரீதி
 உத்தை உடையதாயும்

ஐராவதி: ஸபுவரன்: ஐராவதி தளர்களுடைய தாயும்

வெள்ளம்வெள்ளம்: வலுவெள்ளம் } கூட்டங் கூட்டமாகத்திரண்டு கி
புகழி தகவலம்: } ளர்கின்ற தீப்பொறிகளாகிற
வெள்ளங்களை புகாஸப்படுத்
தா நிற்பதாயும்

வாடிசிடுமம் பூவாநாடி திருவடி ஸ்ரீவத்தையடைந்தவர்
களுக்கு (2) மரத்தடியையச சரர்
ந்தவர்களுக்கு

புதுச்சேரியாறையாறையா இயற்கையாகவே இனிதான நிழ
லாலே (2) காணியாலே

லவபுமவபுடிதத்தலை கவுவுகவுமென்னப் பொருந்தினவ
ரான திருவாழியாழ்வான் [வஃ சுவிசுவதிதம்மலம்சு தாழ்] கவு
தருசெய்வதைச் செய்யவேணுமென்கை. (எஎ)

யாதிருசெரஜாநா நியயிவ விரஸாயிநா அடிசா
நா, தாத்நாநா ஸகிசுவம் சிவமவ வமமலா ரசும
லாதிவசிபு. | சுவிசுவமவாதசிகுததிவ பரிவிநா வப
வாடுமலராணா, சாடுதெ யல, ராதிவம் ஸ மவத மவ
தா தெஜலெ வசுராஜஃ || எஅ ||

யலுராதிவ

யாதொரு திருவாழியாழ்வானு
டைய ராதிவத்தை

விரஸாயிநா வெரஜா
நா யாதி நியயிவ

நிலைத்து நிற்கிற மின்னலொளி
களின் திரைப்போலவும்

அடிசாநா தாத்நாநா
ஸகிசுவம் சிவமவ

அடிசாவிதர்களுடைய திரண்
ட தேஜஸ்ஸைப் போலவும்

ரசுமலா வமமலா
சிவ

ரதங்களின் ஒளிகளினுடைய
அளவற்ற ஸகிசுவையைப்போலவும்

வாடுமலராணா பரி
விநா வசிகுதம் சுவி
ஸமவாததிவ

வாடுமலர்களின் காட்டிலும்
பெருஷமான சுமிகளுடைய ஒன்
று சேர்க்கப்பட்ட தேஜோராபி
யைப்போலவும்

சாடுதெ

(வாசிசான்கள்) சங்கிக்கிரக
ளோ

ஸஃ வசுராஜஃ

அப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்
வான்

மவதா தெஜலெ மவத

உங்களுக்கு தெஜ்புடினாக
வேணுமென்கை.

♦ ♦ ♦ திருவாழியாழ்வானுடைய ழிவ ராதிவத்தை ஸேவி
த்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தம் சிவமெவிசுத்துக்கேற்பப்
பலபடியாக உலுவிப்பர்களாய்த்து. [விரஸாயிநா தெசெரஜா
நா யாதி நியயிவ] “தெவஜோசிரிரஜஃ” உத்யசஃ.

நி. “ உதிரைவெழுநாள் ஓடிவாணிநாயோ” உதிவாணிநிடு.
உதிரைவெழுநாள் கண்ணியவழிகளே. குடல் குழம்பும்படி பார்த்து
கும திருக்கண்களை யுடையது. [உருகினைக் காட்டி] உருகாடியா
வது உருகியனாம். புருவநெறிப்பு பொலிந்திருக்குமென்கை.
[வருகுகாட்டி] வருகாததோடு கூடியிருக்கும். [கூண்டி]
கூண்டென சுவையுமிது கூண்டி. கண்டிவருவிஷயமாகும்.
[வருவது உருகினைக் காட்டி] கோரப்பறகள தோன்றலிருக்கும். [வருவது
வெறுவது உருகுகொண்டு] மேல் சொசத்தில் சொல்
லப்படுகிறபடி மருவனவண்ணிதமான சுவையுடைய
வருவது உருகுகளாலே விளங்காநிற்கும். [கருவது உருகுகளால்]
கருவாருகாண்பு கருவானையோலே மெல்லியதாயிராநின்ற
பட்டுப் பீதாநாமணிநிலிருக்கையாலே, அடி பருத்து நுனிசிறு
ந்து மதமதென்று கிராமவெங்களாய் விளங்குகின்ற திருத்துடை
கள் நன்றாகக்காணலாயிருக்குமென்கை. [புதிய உருவாடிய]
(சித் எழுபத்தைந்தாம் சொசத்தின் உரையிலே விவரித்தபடி)
புதிய உருவிலெழுந்திலேயிராநின்ற திருவடிகளையுடையது.
ஆக இப்படிப்பட்ட ருவிதைத் திருவாழியாழ்வான் உங்கள்
கண்முன்னே தோற்றுவித்து யேவருகளை வெருட்டி ஒட்டியருளு
வேனுமென்றாயிற்று.

(எசு)

[illegible]

உக்ஞகூதம் க்ஷவாணம் வ
 ஸாஹஸ்தவஹா ஸகாஸம்
 ஐணஸகீஸம்வம் கொடிணவா
 ஸாஹஸ்தகீஸம்வம் மஹா வஜ்
 ஸாஹஸ்தகீஸம்வம் கொடிணவா

உக்ஷாடிஸாஸகீஸம்வம் கொடிணவா
 ஸாஹஸ்தகீஸம்வம் மஹா வஜ்

சுதாவுவனவந்தசுராதி டு } ஒப்பற்ற வனத்தாலே ஸகுக்
 வெவடி: ஸவ்யரவஸவெவடி: } கனின் கொழுப்பையடக்கின இ
 டொனிட: டயசு } டத்திருக்கைகளாலும் வலத்தி
 ருக்கைகளாலும் தாங்காநிற்கி

நரகவிஜயித: தெஜோலிரா } நரகாலுநாஸகனான எம்
 டீ வ்யுமஹ: } பெருமானுடைய தேஜஸஸெல்
 லாமென்னுடையதென்று சுலி
 ரோங்கித சுவதாரமான திரு
 வாழியாழ்வான்

வ: ஸவபெடி உங்களுடைய ஸவத்தின்பொ
 ருட்டு

ஜெதாடி ஒங்குக.

சு சு சு சித்திராகத்திலே, “வணாடுவெய்யாஹுடிடுண்ட
 டுலசு” என்றதை விவரிக்கிறாதின. “ டொலஸாதுஹ்வா
 ஹ: ” என்று கீழ் அருளிச்செய்தபடி திருவாழியாழ்வானு
 டைய திருக்கைகள் பதினாறுதையிலே ஒவ்வொருதிருக்கையிலும்
 ஒவ்வொரு டிவ்யாயுபத்தை ஏந்தி நிற்குராய்த்து. வலத்தி
 ருக்கைகளெட்டிலும் எட்டு சூபாயங்கள்; இடத்திருக்கை
 களெட்டிலும் எட்டு சூபாயங்கள் ஆகப் பதினாறு. ஸ்ரீ டெஸரி
 கணருளிச்செய்த வராதஹம் பூவாயமுடிவிலே “திருமமு
 உயர் குந்தம் தண்டங்குசம்” என்று டொடங்கி “திரும
 வணபரங்கர் தேசென்னமன்னிய திரிசுதரிசனாடுசெய்ய ஈரெண்
 புயங்கலே” என்று முடிக்கப்பட்ட பாசாரம் நோக்கத்தக்கது.
 அவரருளிச்செய்த டொலஸாயுடுவாசுத்திலும் இவ்வாயு
 யங்களின் பெருமை காணத்தக்கது.

பூயரிவாடித்தில் சொல்லப்பட்ட சக்கரம், ஈட்டி, கத்தி,
 கோடாவி, ஸதாவாழி, மாவட்டி, தண்டு, சக்தி (வேல்) என
 கிற எட்டு சூபாயங்கள் வலத்திருக்கையிலுள்ளவை. டிதீய
 வாடித்தில் சொல்லப்பட்ட சங்கு, விட, கண்ணி, கலப்பை, உல
 க்கை, மறை, வஜ்ரம், ஸருமம், என்கிற எட்டு சூபாயங்கள்
 இடத்திருக்கையிலுள்ளவை. “ஸருமொஹ்ரொம சூபாயெ”

என்றுசெஜிநீகொஸமாகையாலே ஸாநிஸஸவஸூரூ வுஂஸி
ஜபுயொமஃ.

[சுதஸுஸவஸுஜிதாராதிசுடுவெஃ] வெறுந்திருக்கை
களே ஸுசூக்களின் செருக்கை அடக்கவற்றயிருக்க பூவொ
யுயவரிகுதிதங்களுமாறால் கேட்கவேணுமென்பின்னை? (௮௦)

வீதம் கெஸெ ரிவொரவூஸூஜி ரயவபெ ஸஂஸ்ரிதெ
வூதூடாக்ஷம், உநூராய்காரி யனெ வவூஷிவ டெஹெ
ஃணெவ உ ஸூராக்ஷம் ! ஹெவெ வனெவ ஹெகிவஸகிதஃஸஃ
ஹெவெஹெ ஹெவெஹெ, ஹெஹெஹெஹெ யாஹெ ஸுரவரவரி
ஷெதவிதம் ஹெவெஹெ வஃ ||

|| ௮௧ ||

கெஸெ

ரிவொஃ ஸவூஜிவ

வீதம்

திருக்குழலிலும்

ஸுசூவின் ரகதத்திலும்

பொன் வர்ணமாயும் (2) வானம்

பண்ணினதாயும்,

ரயவபெ

ஸஂஸ்ரிதெவ

உதூசக்ஷம் (2) உசு க்ஷம்

உகூத்திலும்

சூஸ்ரிதவிஷயத்திலும்

சுகிமீரமான சுகூத்தையுடையதாயும் (2) உஹூதமானகூடா

கூத்தையுடையதாயும்

யனெ

வவூஷிவ

உநூராய்காரி

யனூத்திலும்

திருமேனியிலும்

கீழ எழுதப்பட்ட உநூனையு

டையதாயும் (2) உநூனையு திர

ஸூரித்ததாயும்

ஹெஹெ

ஃணெவ

ஸூர க்ஷம்

ஸுசூவணூத்திலும்

ஸுடசுபுநஸிவத்திலும்

விஜயவொஷத்தை அடையாள

மாகவுடையதாயும் (2) பூணவத்

தையடையாளமாகவுடையதாயும்

உறவு
வரு
உறவு
உறவு

ஜெர்மனி
 ஜெர்மனி
 ஜெர்மனி

ஸுமரவரவரிஷ்டெ தவி தழ்

மெடிவத்யூ

உ:

சுவஸாகாய யாஜெ

ஸாசு
க

திருச்சுக்கையிலும்

திருமுகமண்டலத்திலும்

சுபாயங்களாலும் (2) ஜாஸக
களாலும், விராஷமாபுரம்

திருக்கண்ணிலும்

ஸூரியோமத்திலும்

விஷேமாயும் (2) ஒப்பற்றதாயும்

செய்து வந்திருக்கிற திட்டம் தீவிரமாக
வேலைக்கப்பட்டதாயிருக்கிற

திருவாழியாழ்வானாகிற டெடிவ

உங்களுக்கு [மானது]

அளவற்ற தேஜஸ்ஸின்பொருட்டு

ஆகவே னும்.

*** துய்யொழி தாலுக்காரநீதியில் திருவாழியாழ்
வானை வணிக்குறியிதல். [1. செசெவீதம், (2) ரிவொஃ சு
ஸுஜிவீ வீதம்] (1) “வீதொ மளரொ ஹரிபூரம்”
என்றான் சுரீரன். பொன்வண்குமான செசுத்தையுடைய செ
வதையென்றபடி. (2) ரிவொஃ சுஸுஜிவீதம், வீதமென்றது
வாநம்பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. இந்த வகைத்தில்
கூடுணிக்ஷுத்யுத்யானவீதஸுஷம் கருத்யுத்குமானபடி
எங்குணெயென்னில்; விபூதகளரூபியில் கருதகருகியையி
“செசுதாயிகாரணெய” தூதிலுரு விவரணத்தில் — “சுயம்
ஹுசுபூரஹணா ஹி. ஹுசுதிலிவநஷாதி கிசுயீத்யொ
தவீ.” என்றது இங்கே சுநுஸுநெயம். வீதகிசுநெயு
வீத மென்றாகக்கடவது. “வீதகிசுநெயுதவீ” என்று ர
வுவஸுத்திலும் இங்குணெயுதொழிக்கப்பட்டது.

[1. ரயுவெ (2) ஸாஸ்திரதெவ்யுத்பாஷ்ய] (1) உக்
ததில் உக்ருதமான [மஹீரமான] சுகூத்ததையுடையது. (2) சூ
புரி தஜநததின்பக்கல் உக்ருத சுகூதாஷ்யதையுடையது. சுகூ
ஸஹமஹேஷ்டஃ.

[1. யஜ்ஞேவபுவிவ வஜ்ஞாயஃ காரி.] (1) “புணவ
ஸஸபராயாஷ்டோணவதீ” என்று கீழே சொன்னபடி
வஜ்ஞேபெழுதி அதன்மேலே ஸூக்யபஞ்சகவ்யாவநமாகை
யாலே வஜ்ஞே சுயஃகரித்த யஜ்ஞத்தையுடையதாய்தது. (2) ஷி
வ்யுஃமஹிமம் தன்னொளியாலே வஜ்ஞேத் திரவ்யரித்திரா
நிற்சுமிதே.

[1. ஷ்வேனெவ ஸூராக்ஷ] (1) ஷ்வேனமாவது
ஸூக்யபஞ்சகவ்யாவநமாகை. அதில் ஸூரத்தை [— விஜய ப்ரு
காஸகவியம்ஹநாடித்த] அடையாளமாகவுடைத்தாயிருக்கும்.
(2) வசுஷ்வேனம் புணவவாஜிதமாயிருக்கும். [1. ஹஸ்த
(2) வசுஷ்வேனவதிஸுவகித] சூயபமும் ஜாதையும் ஹதி
ஸவ்யபஞ்சகவ்யாலே (1) சூயபவியரிஷ்டஹஸ்தமும் (2)
ஜாதாவரியவசுஷ்வேனமும் சொல்லிற்றாயிற்று [1. ஹ
ஷ்வேன (2) ஷ்வேனவ வசுஷ்வேன.] “சூயபவசுஷ்வேன” என்றுகீழே
சொல்லுகையாலே விஷ்வேனவநமாய்தது. (2) ஷ்வேனமாவது
புருஷமம்; வசுஷ்வேனமம் ஒப்பற்றதென்கை. (அக)

வித்ருகாரெஃ ஸூவாரெஸிதஸகவஜ்ஞமஜாமரூக
புதாவஃ, ஜ்ஞே தஞ்ஞாநுரூபம் சிவலி கவ்யதொ ராந
யநாதமுஹாநா. வஹாஜஸூக்யிதிபுதிதாரிபுவிஜ
பொயாசி ஷ்வேனம் மூணாநாம், வசுஷ்வேன ராஜாஸநஸூர வித
ரதம் ஹவதாம் வரூஷஸூக்யவதீ. || அக ||

வித்ருகாரெஃ	பலவகைப்பட்ட
ஸூவாரெஃ	தன்னுடைய ஸஹாரங்களாலே
	(2) வாரவாரூஷர்களாலே
சிதஸகவஜ்ஞம	அளவிடப்பட்ட ஸகவஜ்ஞாகங்க
	ளையுடையனும்
ஜாமரூகபுதாவஃ	எப்போதும் விளங்குகின்ற ப்ரு
	தாவத்தையுடையனும்

சீஞ்ஞம் தஞ்ஞாநமாநாதிவம் } ஸுமபுஸ்யநசீஞ்ஞத்தை பூயொ
நவரி சுமயத: குதம- } மவரிஜாநாநமாணமாகயூர
ஹ்யாநு ரோநயநு } நிக்கின்ற குதமகர்களை வஹு-
ரோமிட்பவனும், (2) ரஹஸ்யபு

தாநங்களை தஞ்ஞாநமாண
மாக நெஞ்சிலேயே தேக்கிக்கொ
ண்டிருக்கிற சுஞ்ஞாஜர்களை வ
ஹுரோமிட்பவனும்

வஹ்ராஜஸூரிதிநிவபுதிநி } ஸ்ராஜங்கள் ஸீந்தினாலும்ஸூத்ரா
தரிவாவிஜய: } விஜயத்தைத் தலைக்கட்டுமவனும்

ஷணா மணாநா யாசி } ஆறு மணங்களுக்கு நிவாவ
ஸாநஹுதினும்

ராஜாவநஸூ } வநு சீணயத்தை குலநமாக்கிச்
கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பவ
னும் (2) வரிஹாவநத்தில்
வீற்றிருப்பவனுமான

வசுதீபு வபுரூஷ: } திருவாழியாழ்வான் (2) வசு
வதிபுயானவன்

வவதா மகூ: விதரதா } உங்களுக்குச் செவ்வத்தைத் தர்
திடுக.

சுசு 'வசுதீபுவபுரூஷ:' என்கிற சுதபுவாக
வடிம் ஸ்ரிஷ்டமாகையாலே அதற்கிணங்க ஸ்ரோகம் முழுதும் ஸ்ரி
ஷ்டமாய்க் கிடக்கிறது. 'வசுதீபுத உதி வசுதீபு' என்று
புதுத்தியாய்திருவாழியாழ்வானைச் சொன்னவோபாதி 'வசுதீபு
தபுயிதா- [ஹுசீணயம் நிவபுஷா] ஸீஸீஸீஸீ வசு
தீபு' என்று புதுத்தியாய் ஸாவபுஷாசீணயுரு சொல்லுகி
றது. திருவாழியாழ்வானுக்கும் ஸாவபுஷாசீணயுக்கும் சுமயிக்
கும்படி ஆறு விஸேஷணங்களிட்ட அழகை என் சொல்வோம்.
[விஞ்ஞாநாரெ: ஸ்ரவாரெசீபுதலகசுஜமசு] திருவாழியாழ்
வானுடைய ஸஹாரங்கா வெஷண ஹவீசுரண வணந ம-
ணந கூட்ட பூஹரணாடிமெஷெந விவிஞ்ஞரீகிகங்களாயி

ருக்கும். அவற்றாலே அவர் ஸகலவெளிகளையாயிரும்பர். (2) ராஜவக்ஷத்தில், வாராஃ— மூலவாருஷாஃ. அவர்கள் காவாலிகாழிரூப ஹெஷெந பலவகைப்பட்டிருப்பார்கள். அவர்களை உலகமெங்கும் பரவச்செய்வனிறே அரசன். [ஜாம ரூபகபூதாவஃ] “ஸூபூதாவஃ பூவாவஸ்யபதஜஃ கொஸுஷ ண்ஜி” என்ற சுரேகொஸுத்தின்படி தெஜஸியாயிருப்பன் அரசன். இவர் ஸூசூக்ககோமிகவும் கவித்துக்கொண்டிருப்பவர். [சூரிகதாஃ] ஸூசூபூதகஜேந்தை சுவிஸூபூஸூஸூவி தாழிகளில் சொன்ன கட்டளையிலே மொவித்துக்கொண்டு நெஞ் சிலே யூரிக்குமவர்கள் பக்கல் திருவுள்ளமிரங்குவர் திருவாழி யாழ்வான். (2) ராஜவக்ஷ சூரமாவது மூவலாஷணம். அதை ராஜதனூநாசூலமாக ரஹஸ்யமாய் சேமித்துப்போ ரும் சுதாரஜவாருஷர்களை வஹோநியா நிற்பன் அரசன்.

[வனாஜெத்ராடி] ஜாமை, நாலி, நெழி, சுரம், சுசும், என்கிற தனது வனாவயவங்களின் ஸுரணத்தாலே ஸத்ரு ஜயத்தைத் தலைக்கட்டிப் போருவர் திருவாழியாழ்வான். (2) ராஜவசெஷ, கசிபுணாசாரஜோவாயி, வுரூஷபுஷுஸுவசு, விநிவாதபூதீகாரி, ஷேசகாலவிமாமி, காயபுலிவி: என்று சுஜவஹிகம் ஸத்ருஜயவாயகசிநுஸநெயம். “ஸூரஜோத்ர ஸுஹுதோஸராவடி ஷுமபுஷவாமிவ । ராஜாஜாமி புகுதய: வளராணா நெருணயோவி வ ।” என்கிற கசிரகொஸத்தின்படியும், “ ஸூரஜோத்ரஸராவடி வ ஷுமபுஷ கொஸா வஹம் ஸுஹுசு । வரஸுரோவகாரீஷம் ஸவாஜம் ராஜோஷுதோ” என்ற கசிரநீபததின்படியும் ஏழு சுஜந்களுண்டாகிலும் இப்படி வனாஜகயநபுகாரமுமொன்றுண்டென்பர். [ஷணாம் மூணாநாம் யாதி] ஜோநஸகிவநெயஸயபுலீயு தெஜஸ்ஸுக்களாகிற ஆறு மூணங்களுக்குத்திருவாழியாழ்வான் வாலஸுமாயிருப்பது போல அரசனும் ஸநிவித, ஹயநாஸந தெயுயீவாவஸஸ்யங்களுள்ளும் ஆறு மூணங்களுக்கு இருப்பிடமாயிருப்பன். கசிரகொஸவ்யாபுரநக்க

ளில் (கூத்தியவமெடு) இவற்றின் விரிவு காண்க. [ராஜாஸந
வ்யூ] “ராஜா பீமாவெ கூத்தியெ நுவெ” உத்யுரே. “வ
பாயி காரியெனெ” என்று கீழ் ஸ்ரோகததிறசொன்னபடி
உத்யுராவநத்திலிருப்பர் இவர். (2) லாவபுஷனின் லிஹாஸந
த்திலிருப்பன். [வக்யேவீதரதௌ] லாவபுஷாநமும் லகீமிநே
இருவர்க்கும். (அஉ)

சகலாவதாரமும் தோஷமற்றவராய் உலகு உண்டாக்கி,
 ஜாநாஜாநாவல்லுமாய் உலகு உண்டாக்கி. உ
 ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவதே நம: ||

சக்தி சூர்த் சுப்ரோமாமி

சுருத்தித் துழலாநின்ற டேவரா
பரி களையுடையவனும்

சுரவீரபாஸுங்கு உறு உண
உருதீநி

கூரங்களின் சந்துகளில் புரளா
நின்ற உருவையுடைய
பனவும்

ஜாஸாஜாஸ சவநீயஸாடா
பவடயீ வாணாபிபுண
யாதி

ஜீராமாஸுதீருமங்களாலே வ
வ
ஸிபுக்கப்பட்டுச் சிதறாநின்ற ந
கூதூராஸிகளாலே வெளுக்கி
ன்ற ஷிபுணயங்கோயுடையனவும
மகூநெறியால் சூகூழிக்கப்பட்ட
மகூவாமவவபுத்ததினால் நடுக்
கப்பட்ட மூடுணயத்தினால்
சூசமடைந்த திருவனந்தாழ்
வானையுடையனவுமான

உக்ரானைக் காண உக்ரானை
விதேஹீ உக்ரவாராதபுஸே
ஷாணி

உக்ரெனியாஸ் சூழ்ச்சிக்கப்பட்ட
உக்ரவாயுவவுதததினால் நடுக்
கப்பட்ட ஹபிசீணயத்தினால்
செயுமடைந்த திருவனந்தாழ்
வானையுடையனவுமான

சுஷிராஜா சிவசுப்பிரமணியம் திருவாழியாழ்வானுடைய
யாணங்கள்

ஹவதாம்பூயி-கம்பூஜித-உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கொ
டுக்கக்கடவன.

களது

வஸுடிஸுபுதஸதகவஸுபுதஸம்.

ஃஃஃ திருவாழியாழ்வானுடைய யானைகளை வண்டிக்கூரரி தில். செவராசர்கள் சுஷ்ணுகளிலே சுழன்று வருப; திங்களு மாதத்தியனும் சுராங்களின் இடைபய புரளாநிற்பா; நக்சுத்ரா ரிகள ஸ்ரீஸுடிஸுபுதஸுஜாயுகளாமல் சுலிவலிககப்பட்டு ி மஹங்களிலே சிதறிப்பரவி எங்கும் வெணமை பயக்கும்; உக்ர மெரியானது உக்ரவாயுவவடித்ததளவும செலல சூக்ரீத்திருக கையாலே அநத மலை நடுங்கி, அததாமல் ஹூரியும் நடுக்கமுற்று நிற்கவே ஸ்ரீ படர் பூமியைத் தாங்கக்கிடக்கும் படங்கள் பலவுமு டைப்பாமபரையன் நமக்கு மென்வருகிறத்தாவென்று சூகித னாகாநிறபன்; இவ்வனையாயதது ஸ்ரீஸுடிஸுபுதஸுபாசுர வ்மவ மிருக்குமபடி.

புலிதஸஸொசு ஹவெஸ்த புத்யாநஃ புயாணா யுகஃ. (அக)

ஸுருமஃ த்யுகாசுஸீமஃ ஸுணீரணுகவூணீஃ வட்டிஸஃ ஸஷ்டஸாடிஃ; ஸக்ஸுரூபஸகிஃ கூஸிஸகிகுஸமஃ கூணயாரஃ கூராரஃ । டுணஸணஸுஸுருமெயூ ஹவக் திஸு யமாயபு துரஸாதவஃ ஸாகி, ம ஸுஸெஷாஸுமவெயூ ரயுஹண வகிஃ கடுமெண ஸாடுணாய ॥ ௮௪ ॥

யதாரஸாகி	யாதொரு திருவாழியாழ்வான்
பு	முன்னை
ஸுருமஃ	ஸுருமாயுயமானது
த்யுகாசுஸீமஃ ஹவக்	தன் தன்மையை விட்டுவிட்டதாக ஆகிறதோ
ஸுணீஃ	மாவட்டியானது
கணுக வூணீஃ	ஒளிமழுங்கப் பெறுகின்றதோ
வட்டிஸஃ	ஐயவியெஷமாானது
ஸஷ்டஸாடிஃ	சுளைத்துப்போகிறதோ
ஸகிஃ	ஸகூராயுயமானது

க்ஷுணாஜாநெயவ்யுநம் க்ஷுலிதரமுண்ண ஸன்ஸா
 னாஹு(யு)யகுயா, ஸ்ஷௌஸாஸி ஹெலாககதகவலிமஸு
 வகுயுயிவகுணமவ்யு | கூவகுணஸாஸவராபம் ரயவரா
 னவயி: ஸ்ஷயவலி: வ: ப்ரஸவலி, ஐயா ஐயாஸிஹாஸம்
 ஹவலிவஸாஸநாவிரநாவிரவதி | ॥ ௮௫ ॥

ஹவலிவஸாஸநாவிரநாவிரவதி } வீதனா ஹெவெநு, னுடைய
 ரவதிவஸநு } ஸெநாஸிவததிலே எழுந்தரு
 ளியிருந்துகொண்டு

க்ஷுணாஜாநெயவ்யுநம் } பொடிபண்ணப்பட்ட சுஸாஸிஹ
 யகுயாதயா } ஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி
 யும்

க்ஷுலிதரமுண்ண யகுயாதயா } சிபிதிமமாக்கப்பட்ட ரயஸாஸிஹ
 ஹங்களை யுடைத்தாயிருக்கும்படி
 யும்

ஸன்ஸாநாஹுயகுயா } யுஸஸன்ஸிர்களான வசாதிச
 யகுயாதயா } ளின் ஸாஸிஹங்கள் சிதறும்படி
 யாகவும்

ஸ்ஷௌஸாஸி ஹெலாககதகவலிமஸு } ஸிஹநாஸஸிஹகள்ளென்ன
 கதவலிமஸு ப்ரவகுயிவகுண } ஸிஹகௌலாஹதக ளென்ன
 மவ்யு: யகுயாதயா } இவற்றிலே சுஸாரர்களின் செ
 ருக்கு ஒழியுப்படியாகவும்

ஸாஸவராபம் கூவகுண: } யு:ஹித்தை நடத்தாதிற்கிற
 ரயவராணவதி: } திருவாழியுழ்வான்
 வ: } உங்களுக்கு
 ஐயாஸிஹாஸம் } பாற்கடல்போல் விளங்குவதும்
 ஸ்ஷயவலி: } ஸாஸதமுமான
 ப்ரஸவலி: } ப்ரஸுதயை
 ஐயாஸி } வளரச்செய்திருக்க.

*** திருவாழிபாழ்வான் போர்க்களத்திலேபுகுந்து ரய
 மஜதாரமவசாதினை ஹஹப்பண்ணிக்கொகாடி வ்யாவரிக்கிற
 படியைப் பேசுகிறார். “க்ஷுஜாநெயா: கூலீநாஸிஸா:” உதய

[illegible]

பொருவடிபுவடாணாஃ— கஸுராராஃ; “பொருவடிபெவா
ஸுராரிஷஃ” ஐத்யோகாஃ. சுத்யுனாஃபிரா— வெஸ்யஸீ, ஐயா
ஸ்யோரிவ ஐஃ யஸ்யாஸுரார். கீதீபுநய வெண்ணிறமாக வர்ணிப்
பது கவிஸையமிதே. [ஐயபிவஸெத்யாஃ.] மருதாஃபலிஹு
னாய் இந்திரன் ஓடிவந்து சரணம்புக, அவனுடைய ஸெநாபீஸ
தத்திலே சென்றெழுந்தருளியிருந்து இவ்வளவு கரையுங்கள் செய்
தருள்வராய்த்து. (அநு)

(25)

சூழ்வுகொண்டிருந்தவரையெல்லாம்
 வெந்தெய்த, விழாவிழாவுகூடும் பூயநல்லி வர
 வதற்குநெதனவருமா. மீதிக்கு புகழ்நீகம் நிரவிகவர
 காவிகாழியரயும், வயும் விழாவுகூடும் பூயநல்லி
 மவதொ வெந்தெய்துநாநுஜயும். ||அக||

॥ २५ ॥

பூமுகுஜோஸாவிதாவி } பிறர்க்குத்தீங்கிழைக்கின்ற மூ
பூமாரணாமல உதாநிதெ } ஜெயமத்தையுடையனான தாவி
பென்பவனுடைய சூயம்பு
மாரங்காளில் வீசுவதாகச்
செய்யப்பட்ட

வெந்தயை

பெரிய திருவடி

பூசுவிபூசிலி

பூசுநமர்

வராவதூசோநெ

மது

பூசுநமர்

நிரவிகுறாசுமாவிலிகுறா

யாழ்வு

பூசுநமர்

நிரவிகுறா

விழவு பூசுநமர்

உறாநமர்

மவக

பூசுநமர்

கடுக ஒடிப்போனவளவில்

போர்க்களத்தில்

மீண்டு எழுந்தருளாநின்ற

எம்பெருமானில்

பூசுநமர்

அளவில்லாமல் திரிகின்ற மஜ

தாரமாய வசூலிவகளை

டைத்தான

பூசுநமர்

வென்று கொன்று

உலகங்கட்கு நன்மைபுரிந்த

மறவழிபூசுநமர் திருவாழி

உங்களை [பாழ்வான்

யாழ்வுகளாகச் செய்துக.

உதாரணரோபணத்தில் ஏழாவது வகுப்பில் திருவாழியாழ்வான் மாலியென்னுமணுரனுடைய தலையை அறுத்த வரலாறும், முதலில் மாலியானவன் பெரிபதிருவடியை மறையாலேயடித்துத் தூரத்தினபடியும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. “மடியாலிவகுத்தோலிநா மருவொ ஹுஸு ! ரணாத்ராஜாவம் டெவம் க்ருதவாநு வெடிநாதாரம் || வராஜாவெகுகுதெ டெவெ ரோலிநா மருவெந வெவ ! உகிஷ்ட ஹாநு ஸவொ ரகூலாவிநகூதாடி ! ரகூலாந் ருவதாந் ராவம் ப்ராஹ்ம ஹரிஹபாநாஜம் ! தியுமாஸாய ஸக்ருதம் வகூஸெ மவவாநு ஹரி ! வராஜாவொவ்ருதவஜு ரோவெஸுக்ரு ஜீவாந்ஸயா காவகூநிஹம் வக்ரு ரோவெஸுஷ்டிவாதயசு ||” உதாரண.

[நிரவிகுறாசுமாவிலிகுறா] மவலிநா வசூலிவகளை மவலி க்ரு. சுஸாநா வசூலிவகளை சுஸாய். ரயாநா வசூலிவகளை ரயுடி - உகி தகிதபூசுநமர். ஹாஸாநிதி க்ருணநிவாதம். உதவாநிதியுடி. (அக)

யாகத் தன் இரண்டு கைகளால் மத்தளம்தட்டி, சிவன் மகிழ்ந்து அவனுக்கு ஆயிரம் கைகளையும் நெருப்பு மகிழையும் அளவிற்ற வலிமையையும் மிக்கசெல்வத்தையும், தான் ஸ்வாமிவாராயக் கொண்டு அவன் மாளிகைவாசலில் காவல் செய்திருந்ததல் முதலிய வரங்களையும் தந்தருளினன், அந்த வானவாசுரனுடைய பெண்ணாகிய உஷைபென்பவள் ஒருநாள் ஒரு வானவாசுரனோடு தான் கூடியதாகக் கணக்கண்டு முன் வாய்த்து அருளியிருந்த படி அவனிடத்தில் மிக்க ஆசைகொண்டு தன்னுயிர்த்தோழியான விசுவாசைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்து அவள்மூலமாய் அந்தப் புருஷன் கௌரவனுடைய புகழையும் புகழும்படி வானவாசுரமாதிரி சுமாராக என் றுநிறுத்திகொண்டு 'அவனை மனக்கைக்கு உவாய்ஞ்செய்யவேண்டும்' என்று அதனோழியைவேண்டி அவள் தன் பொய்விசுவாசைவத்தால் காரைக்குச்சென்று சுமாராகாழ்வானைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து சுண்டுவாரத்திலே விட அவனோடு மொழிகளை சுமாமலிததுவர, இச்செய்தியைக் காவலாளராலறிந்த வானவாசுரன் தன் லைபையுடன் சுமாராகனை எதிர்த்து மாயையினால் பொருது நாமாவாசுரனாகி கட்டிப்போட்டிருக்க, காரைகையிலே சுமாராகனைக் காணாமல் யாழ்வார்களெல்லாரும் சலங்கியிருந்தபோது, நடந்த வரலாறுகளை நாராய் சொல்லக்கேட்ட கண்ணபிரான் பெரியதிருவடியை ஸ்ரீக்க, உடனே வந்துநின்ற மாராழ்வான் தோளின்மேலேறிக்கொண்டு வையாழைகளோடுகூட வானவாசுரமாதிரி சொணிக் தவாரத்திற்கு எழுந்தருளும்போதே அப்பட்டனத்தின் ஸமீபத்தில் காவல்செய்துகொண்டிருந்த ஸிவனுடைய பூமியணங்கள் எதிர்த்துவர, அவர்களுடையெல்லாம் அழித்து, பின்பு ஸிவனோலவப்பட்டதொரு ஐரவெவதை மூன்று கால்களும் மூன்று தலைகளுமுள்ளதாய்வந்து வானனைக் காப்பாற்றும்பொருட்டுத் தன்னோடு யுத்தஞ்செய்ய, தானும் ஒரு ஐரத்தைபுண்டாக்கி அதனைத் தூரத்திவிட்டபின்பு, வானனுடைய கோட்டையைச் சூழ்ந்துகொண்டு காத்திருந்த ராஜாநாடவாசுரர்களான சுமீரவரும் எதிர்த்துவர, அவர்களையும் நாசஞ்செய்து வான

னோடு போர்செய்ததொடங்க அவனுக்குப் பக்கவலமாக ஸிவ
னும் ஸுப்ரஹ்மணியன் முதலான உரிவாரங்களுடன் வந்து எதி
ர்த்துப்போரிட, கண்ணன் தான் ஜெஹ்ணாஹுத்தைப் பூயொ
மித்து ஸிவன் ஒன்றிடு செய்யமாட்டாமல் கொட்டாவிவிட்டுச்
கொண்டு சேர்வடைந்து போம்படி செய்து ஸுப்ரஹ்மணியனையும்
மணவதிபையும் ஹும்காரங்களால் ஒறுத்து ஒட்டிப் பின்பு
திருவாழியையெடுத்து பூயொமித்து அந்த வோணனுடைய
தோள்களை யாரையாரையாய் உதிரமொழுக அறுத்து அவனுயி
ரையும் சிதைப்பதாக இருக்கையில் வரஸிஸிவன் அருகில்வந்து
வணங்கிப் பல்வாறு பூயிடுத்ததனால் அவ்வாணனை நான்கு கை
களோடும் உயிரோடும் விட்டருளி, பின்பு அவன் தன்னைத் தொ
ழுது சுமிரூபனுக்கு உடைபைச் சிறப்பாக மணம்புரிவிக்க
அதன்பின் மீண்டுவந்தனன் கண்ணபிரான் என்ற கையே அறியத்
தக்கது.

வாஹுமெய்— ஸுப்ரஹ்மணியன்; வஹுமாரநாஹு கபூதி
காநாசிவதூதிதூயுடி. பூரீயுடி— வய். [ததாரணரூபிவா
லிக்ஷாரோஜிவிக்கோடிட்டிள.] ஸிவனுடைய பூயிடுனைக்கு இர
ங்கியிழை வோணனை உயிரோடுவிட்டது. (அஎ)

ரகேளவாஹுசுதேசுதாமமலுமிதமலுமிவிவடுகள
சிஹாடுபுள, ஸந்யாஸம்வலிதாராஜமயரஸவகாஸநீகா
ஸகாடுகள. மஜீராரசிசிஸுரஸிஸுரகாமம் லெஷலிஷம் விநி
ஷநு, நிவிஷம் வஃ பூஸநிதாம் வ்யவமதவிவடிம் ஸம்வடிம்
வகூராரஜிம். ||அஅ||

ரகேளவாஹுசுதேசுதாமமலுமிதமலுமிவிவடுகள
மலுமிதமலுமிவிவடுகள } (கடலினுள்ளே கொல்லப்பட்ட
சுஸுரர்களின்) ரகேபூவாஹ
ங்களிலே பூசப்பட்ட முத்துக்க
ளோடே சேர்ந்து விளங்குகின்ற
திரைக்கிளப்பத்தையுடையதாய்
(சுதவனவ)

ஸநூஸாஸகஜதாராஜயர } ஸநூஸாஸகஜதாராஜயர
ஸவலாகாஸநீகாஸகாஜா } சிவநத நகூசுந்களாலும் மேக
ந்களாலும் கவபூரவணபுமா
கப்பெற்ற ஆகாசத்தோடொத்த
காணியையுடையதான

ஃஹாஸுள

பெருங்கடலில்

(புவெஸிதது)

கஸுராரம் வெடிவிவம் கஸுர } ஜலத்திலேயே திரிவதும் வெடி
கூடும் } வஹாரகமுமான கஸுரவ

மடித்தை

மஹீரகூரஜெயபாதயா விஜி } மஹீரமான முயற்சியோடுகூடி
வநு } கொலைசெய்தருள்கின்ற

வசுராரஜ:

திருவாழியாழ்வான்

வ:

உங்களுக்கு

வ்யவமதவிவடிம் ஸவடி

நிரவாயமான செல்வத்தை

நிவிடிவம் யபாதயா

இடையுறின்றி

புஸாவிதா

அளித்திடுக.

*** உதாஸுடாஸுடன் பக்கலிலிருந்து வேடிங்களைக் கவர்
ந்து கடலினுள் முழுகிசென்ற கஸுரர்களைக் கொன்றொழித்த
படியைப் பேசுகிறாநில. [ரஹுளவெதூடி.] கடலினுள்ளே
புகுந்து கஸுரர்களைக் கொல்லும்போது அவர்களது ஸரீரத்
தில்லின்றும் வெளிக்கிளம்பின ரஹுயாரைகளானவை அக்கடலி
டத்துள்ள முததுக்களிலே கலசி, வெண்ணிறமாயிருந்த அந்த
முத்துக்களையும் செந்திரபாக்கிவிட, அப்படிப்பட்டமுத்துக்களோ
டேகூடி அலையெறிசின்றதாம் அக்கடல். முத்துக்களுள்ள ஊமம்
சிவந்தும் அலைகளவீசும் ஊமம் கறுத்துமிருப்பதைப் பார்த்தால்
எங்ஙனையிராநின்றதென்னில் [ஸுடாஸகஜதாராஜதூடி.] ஸ
ஸுடாஸாமரஜிதமான நகூசுந்களாலும் காணெவேங்களாலும்
வ்யவமான சூகாஸத்தோடொத்த காணியையுடையதென்கிறார்.
ஸுடாஸுடாஸுடன் சூகாஸமும், ஃஹாஸுடாஸுடன் தாராமன
ங்களும் வீவிஸுடாஸுடன் ஃஹாஸுடாஸுடன் ரஹுளவஸுடாஸுடன் ஸுடாஸுடன்

காலி துடிநகூவகயாவ	}	மாலியை முடித்ததென்ன இவை
ஸுஸதீதிடமாயா:		முதலான கயாவிஷயங்களையு டைய கீதிடமாநங்கள்
கநகபிரிமாமுமெஹிநீலி:		ரேராமலையின் முழஞ்சுகளிலே வஸிக்கின்ற
கிஹநீலி:		கிஹஸுலீகளாலே
தீயனெ		பாடப்படுகின்றனவோ
ஸ: டெடிதெயடுவரீ		அந்தத்திருவாழியாழ்வான்
வ:		உங்களுக்கு
ஸகமமவநஸூவநீயா:	}	ஸகமமோகங்களாலும் புகழ்த்
ஸ்ரிய: டெயாக்		தக்க ஸம்பத்தைத்தந்தருள்க.

*** திருவாழியாழ்வானுடைய வெற்றிக்கதைகள் சில வற்றைச் சொல்லுகிறோம். காலீடிஹநகையாவது— தன் னையே வாஸுடெடிவனாகச் சொல்லிக்கொண்டு சுஹம்குரித்திருந்த வளன்களைக் கண்ணபிரான் கொன்றொழித்ததை அவனுடைய தோழனாகிய காசிமன்னன் கேள்விப்பட்டு க்ஷுஹனையும் மற்றும் யாடிவர்களையும் ஆரஸகையையும் அழித்திடுவதாக ஸங்கூபித்து ஒருவியாஸத்தை ஸூஷித்து ஏவலிட்டான்; அது ஆரஸகைக்கு வந்து ஜனங்களை வாயிச்சததொடங்கிற்று. இச்செய்தியைச் செவியுற்ற கண்ணபிரான் தனது திருவாழியை பூடியாமிக்க அபவியாஸத்தைத் தூத்திக்கொண்டு காசியளவும்போய் அதை யும் அத்துடன் சேர்ந்துவந்த மணங்களையும் அந்த காலீடிவடிவ ந்தையும் நீருக்கிவிட்டு ஸ்ரீக்ஷணபக்கல்வந்துசேர்ந்ததென்பதாம்

டெடிடிக்கூவணமாவது டெடிடிஸாயிவகியான ஸிஸு வாஹனுடைய தலையைத்துணித்தது. ஹூபூஸுநமரத்தில் நடந்த ராஜஸூயபாமதத்தில் யடிவாஹுல் கண்ணபிரா னுக்கு கபூவஹை செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஸிஸுவாஹன் அளவிறந்த டிடிஷனெனாகிகளைப் பிதற்றி ஸ்ரீக்ஷணஹுல் திருவா ழிக்கொண்டு தலைதுணிக்கப்பட்டு இறந்தான்.

யரணீஜபுலமாவது நரகாலுரவயம். எம்பெருமான்
வராமாவதாரஞ்செய்தருளி ஹிதிரைப் கோட்டால் சூத்திரிய
டுத்தபொழுது எம்பெருமானுடைய ஸுஸூக்தால் ஹிதிர்பிராட்
டிக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததனால் நரகன் யரணீஜனெனப்பட்ட
ான். சுலபியத்தில் சேர்ந்து பெறப்பட்டதனால் சுலுரத்தன்
மைபுண்டனானான். இவன் பூரணாகிஷமென்னும் பட்ட
ணத்திலிருந்துகொண்டு ஸகல பூரணிகளையும் நலிந்து டெவ
லிபுமாயபூதிகளுடைய கண்ணிகைகளையும் ராஜகண்ணிகைகளே
யும் வலா தாரமாய் சுலஹரித்துக்கொண்டுபோய்த் தான்மணம்
புணர்வதாகக் கருதி தன் மானிகையிற் சிறைவைத்து வருண
னது குடையையும் நீருமிரிசரிவரமான ரதூவவூதத்தையும்
டெவலிபுதாவான சுவிதிடெலியின் கூண்டங்களையும் கவர்ந்து
போனதுமன்றி இந்திரனுடைய ஐராவதபானையையும் அடித்துக்
கொண்டுபோக ஸபியம்பார்த்திருக்க, அஞ்சிவந்து பணிந்துமுறை
யிட்ட உருதுனுடைய வேண்டுகோளால் கண்ணபிரான் பெரிய
திருவடிபை வரவழைத்து ஸதூஹாரையுடனே ஏறி அங்குச்
சென்று திருவாழியை பூயொழித்து நரகாலுரனை ஸவரி
கரனாகக் கொண்டுழித்தனன்.

ஸூரியபூமிபாநகையையக் கீழ் பதினெட்டாம் ஸ்ரோக
த்தின் பூரணநத்தில் விரித்துரைத்தோம், கண்டுகொள்க.
முதல்துணித்தகைய ஸுபூலிபம். ரோலிசூடநகைய
கீழ் எண்பத்தாரும் ஸ்ரோகத்தில் விரிந்ததே. “சீமாலிகனவனோ
டு கோழமைக்கொள்ளவும் வல்லாய், சாமாறவனை நீயெண்ணிச்
சக்கரத்தால் தலையெண்டாய்” என்று பெரியாழ்வாரருளிச் செய்த
ரோலிகவயபூதானத்தை ரோலிசூடநமென்பதாலே கூறுவதா
கக்கொள்வாருமுண்டு.

நேருமிரிமஹாநிவாவலிநிளான கிணரிகள் ஸ்ரீஸுட
ஸூநலிஜபூபைகளைத் தம் தம் கின்னரங்களில் இட்டுப் பாடு
வர்களாய்த்து ஹிஷூபூகஷூத்தாலே. (அக)

நாநாவண்பூநு விவ்வுணுநு விரலிதலுவநாநுமுஹாநு
விமுஹாநு யி, உகெஹ்ஷஷ்டாஸு ஶ்வேஷ்டாஸுரவரதரூணீ
கண்கஸுபிரிடுகஷு । சூதாராஷண்பூராவயிஷு வலகி
யி வபுரூரூஷா வஸு டெயாசு, வுடுபுரூரூஜிடுதலடுத
ரூவலிதலெலிபூரூஷாஷ்டாஷ்டு । 1௯01

யி வபுரூரூஷு:

யாவரூரூவாழ்வுநாநு
ஷன்

ஷ்வேஷ்டாஸுரவரதரூணீ } அஸுரமாதர்களின் கழுத்திலிட்
கண்கஸுபிரிடுகஷு } ட கஸுபிரிகளைத் துடைத்த
சூதாராசு கண்பூராவயி } பூணவகும் முதலாக ககூர
ஷு } வஶீகிவகும் வரையிலுள்ள
கஷ்டாஸு உகெஹ்ஷு } எட்டு வகூங்களில்
நாநாவண்பூநு } பலவண்ணங்களையுடையனவும்
விரலிதலுவநாநுமுஹாநு-ரூகங்களை சுநுமுஹிப்பவை

கருமான

விமுஹாநு

திருமேனிகளை

விவ்வுணுநுலுநு

பூகாசிப்பியாநின்றுகொண்டு

வலகி

எழுந்தருளியிருக்கிறாரே

கயூஷ்டாஷ்டு லு:

லாசுவிசுர்கள் பக்கல் வலிப்பவரு

மான அத்திருவாழியாழ்வான்

லு:

உங்களுக்கு

உஜிடுதலடுதலு: வுடுபுரூரூ:

லு துமுணுபுநுமான தப்பு

உவலிதலு

வழிகளாலே நேர்ந்திருக்கிற

கவலிபூரூஷ்டு

சூதார தலிஸ்ஸை

டெயாசு

வணித்தருளவேணும்.

♦ ♦ ♦ கவலிபூரூஷ்டுலுஹிதையிலே— எட்டு வகூங்க
ளில் வீற்றிருக்கை, ஆறு வகூங்களில் வீற்றிருக்கை முதலான
பல லலிடுவஸங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அங்கே
விஸுரூண கண்டுகொள்வது. உவடெஸமயேமான மஹாரயு
விஸுஷங்களை லுஹிமாக ஏடுபடுத்தலாகாதென்று கைகூப்பி

நிற்கின்றோம். [சூகாராசு சுண்டோலாவயிஷு சவடாலுங்
செஷு] பூயலேசும் புணவவசுமென்றும் சவடேசும்
சோதூகாவசுமென்றும் ஸம்ஹிதொக்தம். சுண்டோலையாவது
சுக்ஷரோதூகை. இந்த சவடவசுங்கனும் சவஸுரர்களைப்பொழி
த்து தகுதிகளை வியவைகளாக்கினமைதோற்ற சீஷுடாலுங்
வரொதாதி விஸெஷணமிட்டபடி. கழுத்தில் கூஸூபிரிபூசவது
ஸளஜீயுஷணமிதே. இந்த சவடவசுங்கனிலும் லொகா
நுஷுஹாபுமக நீலவீதாதிவண்டியுசுங்களான திருமே
னிகளைப்பரிபூமித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி விளங்குவராம்
திருவாழியாழ்வான்.

[சுபூஷவதீபு] நவிகுதெ யூனம் (தரீ) யெஷாந்தெ
சுபூனாஃ = நிஷலேஷா: ஸாஸிகா:; தெஷு வதபுதெ என்
றாய் ஸாஸிகர்களுடைய நெஞ்சிலே உறைபவர் என்கை. 'சுயவா
சுபூநம்(போமபூஷு) சுஷெவ கபுதெ என்றாய், வாஷுநஸோமபுத்
துக்கு எட்டாதவர் என்றுமுரைப்பர். இப்படிப்பட்ட திருவாழியாழ்
வான் உஷுதிதஸுதெஷு: வுடுயெ: வ: உவஹிதம் சவஹி
யூபூனம் ஷெயாசு] ரஜஷு: பூயுரங்களான ஷுபூமபூங்க
ளாலே உங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கிற சூனாதசீஸை வணிக்கவே
ணும். 'ஷெ— சவவணுதெ' என்கிற யாதுவில் விஷு
ரபுவம் ஷெயாதி. [வுடுயெ:] 'வுடுயூஷுரபூவியை:
கபூகாவயஸூரோ' ஐதூரோ. விரூஜ: சுபூ— வுவு:
உஷுதிதம் (நிரூஷு) ஸுதம் யெஷாந்தெ: = ஸகூமணகா
யபுஷெஸமுமற்ற கெட்டவழிகளில் புகுந்து நீங்கள் விளைத்துக்
கொண்ட சஜூநாஸகாரத்தை அகற்றவேணுமென்றாயிற்று.

பாசூஸசு ஷொபஸாஷபூஷுதிவூயுஷுஷுஷு
திபூஷிபூதிபூஷெஷெ: காவாஷெ வசுஷெஷு பூஷுதி
விவவ: வணசுதூநாநாபிவபு | சுயபூநாபிபூதாநாபி
ரஹாவிவம் திவிபூஷெஷு விபூஷெஷு, காவூஷெ வசு
வமபூ கஸூநிநிவதாஷாயுயுபூரணீவபூ ||

காலாஷ்டே வக்ருஷ்டே

காலவக்ரும் முதலிய ஆறு வக்ரு
ங்களில்

வஹிக்ருத்யாநாநாதிவம்
யயாதயா

} உதகிலிதிலம்மார நிபு மார
வக்ய
நாபு மஹங்களாகிற இந்து வ்யா
வாரங்களுக்குத் தகுதியாக

பிரகிம்ஸக்ஷொயஸ சுஷு
புஷுதிவ்யயாஹஜஸூதி
கிபுவி:

} முப்பத்திரண்டு பதினாறு எட்டு
முதலிய (எண்களிலே அமைந்த)
பெரிய ஹஜங்களின் பூகாஸத்
தையுடைய

பிபுதிபுஷெஷெ:

விபுமவிபுஷெங்களாலே

பூகபிதவிவவ:

பூகாஸிப்பிக்கப்பட்ட ஸுஷெவ
வவத்தையுடையவரும்

சுவிஸம் ஹஜவயபு

எல்லா ஹஜனங்களையும்

சுயிபுதாநாபிபுதாநாநி

} (அவரவர்கள்) வேண்டின பொ
ருள்களைக் கடுக்கக்கொடுப்பதனா
லே நாடோறும் கௌபிராவிக
ளாகச் செய்பவருமான

விபுஷெஷெ: விபுஷெஷெ: சுஹ
ரஹ: சுஸலிநம் சுவபு
ண:

சூயயபுரணீ:

திருவாழியாழ்வான்

வ: சுவதாசு

உங்களைக் காத்தருள்க.

*** [காலாஷ்டே வக்ருஷ்டே] சுஹிவபுயுஸம்ஹி
தையில் -- ததஸுக்ருபியம் ஸவபு ஜமக்ஸூவாரஜஜ்ஜிஷ்டே । வ
க்ருதாநகீநாஷுணம் காலம் பூயதிக: ஸுணம் । திரநாஹியு
ஷணம் ஷுஷெணி வஹாரம் வக்ருஷ்யபு । ஸவதாஸியம் யதக்
(1) காலவக்ருதிகிஷ்டுததா ததஸெவதபுதெ நித்யம் வெதநா
வெதநாத்ஷு । வரிவதபுதெ ஷெவஸுஷெதவக்ருநாதிவ
யபுக் । சுரந்த(2) துரஸுஷம் வக்ரு வுரஸுஷொ யெந யா
யபுதெ । (3) வக்ரு திரஸுஷாரம் வெபூஷணம் ஸகிலா யெநயா
யபுதெ । (4) வக்ருஷெகாஷாராணம் வுலிலா யெநயாயபு
தெ । சுஷுதாரம் (5) தநஹவக்ருஷிஹம்சாரஸு யாராகு ।
சுஷுஷாஷிவிஸெஷாஷெஷ: ஸுநாதிவெவரவெரெவபுபுதத ।

வதாவிடும்ஸதிலம்வாடுதெஃ வாஸுஷாதகநெயி யசு ! (6)
ஜமயகூழிதிவாநம் ததுவெராயதெ ஸ்யபு ॥” என்று கால
வகூழி ஜமயகூலமாக வகூஷ்டம் சொல்லப்பட்டுள்ளமை
காண்க.

மற்றொருவகையாகவும் வகூஷாபியமுண்டு:—“ஷபரம்
காலவகூ.தசு ஸகாநொ யெநயாயபுதெ ! வனகாரம் வெய
தம் வகூ. அரம் ததாயாயாகு ॥ குரம் தெஜலகா
வாநகோவம் வதாரம் தேநெ ॥ வஹாரம் வாயிடவம்
வகூ. வ்யயிவீ யெநயாயபுதெ ॥” உத்யுகூபகாரெண;—
ஷபரம் காலவகூ, வஹாரம் வ்யயிவீவகூ, வதாரம்
கவகூ, குரம் தெஜஸகூ, அரம் வாயுவகூ, வனகார
காகாஸவகூழிதி ॥

ஆக இந்த ஆறுவகூங்களிலும் உததிவிலிதிலம்ஹாரநிபு
ஹர்நுபுஹரடுவங்களான ஐந்து தொழிலகளுக்குத்தகுதி
யாக முப்பத்திரண்டு மூஜங்களோடும் பதினாறு மூஜங்களோ
டும் எட்டு மூஜங்களோடும் நான்கு மூஜங்களோடும் இரண்டு
மூஜங்களோடும் கூடின திருமேனிகளைப் வரிசை வரித்து எழுந்
தருளியிருப்பர் திருவாழியாழ்வான்.

இங்ஙன பல திருக்கைகள்கொண்டது மஃதஜநங்களுக்கு
வேண்டிய பொருள்களை யாராஜமாக அருளுகைக்காக என்னு
மிடத்தை உதாராயுத்தால் வெளியிடுகிறார். “விவிடமெஜெஃ”
என்றவிடத்தில் விவ்விஸாபயும் காலவிவ்வி; மேல் விவ்
வெஃ என்றது பூஷாநெஃ என்றபடி. (கக)

கொடுணரெணெட ஸுரோஜெரவி கவிஸமுனெண
ஷபிராஜிஸொமெ, ஸ்ரீவாணீவடுவிடகாவிடிபயதி விவ்
ஸதஃ ஸதிவிஃ கெஸவாஜீநு ! தாராநெ மடுவாராடிள ரய
வரணமகாஸாஹுடவயாஜிதாஸெ, யநெ, தநெ, அநெ, வஃ
ஸாரதா கூதவடி. மகூ மகூலவஸு ॥ ॥கஉ॥

கவீஸுமடெண:

ஷஹி: கொடெண:

ஷஹி: சுடெண:

ஷஹி: ஸரொடெஜரவி

உஹிஸொஹ

ஸ்ரீவாணீபுவிபுகாவி:

ஸகிவி: விஸத: கெஸவா

ஶீந டயதி

ஹிபுராஶ

தாராஹ

ரயவரணமஶா ஸாஹி: வஹி

கஶித குஶ

கஶொஶித

யஶ

கூதவஶ

ஹிஸவஶி: ஹி

வ: ஸுரத

விஸஹவணபுங்களான

ஷஶுணங்களாலும்

ஷஶகூரங்களாலும்

ஷஶபுங்களாலும்

கஶிவஶுதமரண ஸளந்யபுத்தை
யுடையதும்,

ஸ்ரீ, வாணீமுதவிய ஸகிதளோடு

விளங்குகின்ற கெஸவாஶிவாடிஸ

ஶிபுகிபுகி யரியாநின்றதும்,

ஹிபிவத்தைகூடியாகவுடைய
தும்

புணவத்தை எல்லையாகவுடைய
தும்

வஶம், மஶ, ஸார்கம், வ
ஶம் கஶி இவறறலே அடையா
ளம் செய்யப்பட்ட கிழக்கு முத
விய திசைகளையுடையதும்

கஶிபுபு ஸஶிதாஶிகளி
ல் புகிவாஶிக்கப்பட்டுள்ளது
மரண

(ஸ்ரீஸுடிஸ்டுநஸ்தத்திலே

எழுந்தருளியிருக்கிற

ஸ்ரீய:வதியின் கஶாயாரண

ஸுபமரண திருவாழியாழ்வான்

உங்களுக்குத் தோற்றுக.

ஶ ஶ ஶ ஸுடிஸ்டுநஸ்த ஸஶிஶஸு ஶித்தஸஶிதா
ஶுஸுபுகாரொண பேசுகிறதில். இதுதன்னிலே உஶஶ
ஸம்பெருத நாம் இங்கே விரிததுரைக்கத் தகாதாகையாலே ஶி
சுமுரைப்பேமித்தனை. [ஷஹி: கொடெணரொணபுஸரொ
டெஜரவி] ஶஶுணங்களும் ஶஶகூரங்களும் ஶஶபுங்களும்

அமைந்த யனூமாய்தது. [‘லஹஸ்யாரஹம் வட’] ஐதி
ஷயக்ஷரீ.] [கவிஸமூஹெண:] யனூபெபு எழுந்தருளியிருக்
கிற ஸுதஸ்குமவாஸுதவன் ரக்தவண்குணையாலும் ரக்தா
வரணுகையாலும் ரக்தகௌகையாலும் ரக்தொவநுகையா
லும் கொணாண்குலரொஜிங்களெல்லாம் கவிஸமூணங்களா
யினவரம். (செம்பட்டவண்கும்.)

[ஸ்ரீவாணீத்யாதி.] கௌவாதி டாரொடரான டாடஸ
பெதிடகனை மும்முவராக நான்கு வகுப்பாகப் பிரித்து, வாஸு
தவவடிவதிதர்களான கௌவ நாராயண ராயவர்களுக்கு
ஸ்ரீவடிவதிதகளான முன்று ஸ்ரீஸக்திகள்; ஸங்கஷ்டணவ
திவதிதர்களான மொவிந வ்ஷு ரீயஸுதிதர்களுக்கு
முன்று வானீஸக்திகள்; ப்ரஹ்மவடிவதிதர்களான த்ரிவிக்ர
ப வாரீஸ ஸ்ரீயவர்களுக்கு முன்று வாக்ஸிகள்; சுமிருகவடிவ
திதர்களான ஹ்ஸுதீஸ வபுநாஹ டாரொடரர்களுக்கு
முன்று ரீயாநீஸக்திகள். ஆக இப்படிப்பட்ட ஸக்திகளோடுகூடிய
கௌவாதிதிக வதஷுபத்தை பரியாநின்றதாய்த்து யனும்.

[தாராஹெஹிவாஸாதி] ஸுதஸ்குமயனூ ஸையகாகள
முந்தறஹிஸி தீத்தை யூமித்துக் குரெணமுடிவிலஸுதஸ்கு
மஹப்தாரத்தைக்கொண்டு விரிபெறுகிறார்களென்றும், அது
தோன்ற “தாராஹெ ஹிவாஸாதி” என்று சொல்லப்பட்ட
தென்றும் சொல்லுவர்கள். யனூநிவெஸநகரீதத்தில் ஹி
வாஸத்தை முந்தற நிவெஸரிதது பூணவத்தை முடிவிலே நி
வெஸரிக்கிற ப்ரகீயையுமொன்றுண்டாகையாலே அதைப்பற்றச்
சொல்லுகிறதாகவுமாம். [ரஹவரணெத்யாதி.] யனூததில் கிழ
க்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் முறையே வகும் மகை
ஸாஹும் வஹமென்னும் குயுயங்களை நிவெஸரிப்பதாம். ஆக
இவ்வண்ணம் சுஹிவபுயுஸஹிதாதிதகளில் ப்ரகீவாதிதமா
யுள்ள யனூததில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாழியாழ்வான் ஸ்ரி
யஃவதிவயபுரஹிதனென்கிறது “ஐக்ஷ ஐக்ஷீஸவஸு”
என்று.

(கஉ)

ஊர்வாசாகாஞ்ஜா கயாரெ கவுடகிழிதநொஃ செட்டை
 ரெரயலாக்க, ஊபுடும் ஹாவெந விஷ நரஹரிவவுவெஷா
 சீண்டெ வாலவ்யெ । பூக் துகாஸ்யலாந் மவிஹரி
 தெ வெஷாதி விஷாதகோம், செஷதயொ தாதஸூல் ரவி
 ரிவரமயகவஸ்தாராஜோ ராஜம் வஃ ||

சுயஸ்ரீ

கீழ் ஹாமமாகிய மஹேஸ்வரத்
திலே

சுவடிக் கிழி துநாஃ

கவடவராஹமீ-உதிபான்

கெட்டியாடு:

எம்பெருமானுடைய

உம்மை நான்தான்

டினாகா னியி னுலா ம

2615-40

மேஸ்ஹாபத் தில்

நா ஹரிவபுஷ: (மேகை)

நரவிஃஹி-குதி-புயான எம்)

உள்ளுருகு :

பெருடா னுடைய

ஹரஸ்த

சரிப்பிழைமை

வினா

வடவாழிக்குப்பெற்றதாய்

(சுதவனவ)

കുമാരൻ

சுவியலவண - மரான

வாஸவீடுப ிணடுய

சா. செ. ஹாஜா, கீணுமத்திலே

பிராக் பூதகாந் ஸா
ந் வலிமா ஹரிதெவாநி

கீழ்க்கு ஸைன்ஸ்யி னுடையவும்

மேற்கு வடக்கே யிணைபயவும்

நிமிஷகாநிமிஷம் உணங்குளரேல

நிறைந்துள்ள சுகாஸதகிலே

செய்தெய உ தாதஸூஸ்

சுவாமிநாதர்களுடைய விநாயகத்

സവിസ്മയ

தைத்தெரிவிக்கின்ற ஸூரியன்

வினா 104

விளங்குகின்ற ஸீபால

சுவாமிநாதர்ஜி:

திருவாழியாழ்வான்

வஃ ருஜஃ ரஹயதஃ

உங்கள் பேரமுத்தைத் தொலைத்

தருள் சு.

✻ ✻ ✻ சுவிசைப் பூங்காவுக்கு உரிமை தரவேண்டும் என்று கோரியும், அதற்கு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதில் சர்க்கார் அமைச்சர் அவர்கள் முழுமையாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அருளிச்செய்கிறாநீதில். “வாராஹராஜிணம் டெவம் ஸ்வ
 வசுயரம் வாழ் | மந்திரேள வ ஸவ்மிதம் மந்திரோ ஸம்ஸாரோ
 பூதாஸுமெஷாததீழ் || காரோ நாராலிஹம் து விஜயேநிதி
 தெளஜஸு” என்று— கீழ்வாமத்திலே ஸ்ரீ வாராஹநாயனாரை
 யும் உள்பூஜாமத்திலே நாராலிஹ ரூபித்யையும் பூரணிக்க
 வியதித்திருப்பதை உட்கொண்டு அருளிச் செய்கிறார். கீழிருந்து
 ஸ்ரீவாராஹனுடைய ஐதகாணியும் மேலிருந்து ஸ்ரீ நாராலிஹ
 னுடைய ஹவரி தவவியும் கலசி சுபாரவண்டமாகப் பெற்ற நிலை
 மையை நோக்குமிடத்தில், ஐதகர்களுடைய விநாஸஸாடுவ
 நாபுமக ஆகாஸத்திலேதோன்றின உதாரதவஸாடுபுனுடைய
 நிலைமை நினைவுக்கு வருமாயிற்று. வாராஹமஹேஷ, காகாணியும்
 நாராலிஹ ஹாஸகாணியும் இயற்கையில் வெளுத்ததாயினும்
 உவாயிவஸாது சிவந்ததென்று கொள்ளவேணும். வாராஹநாய
 னாஹிரணாக்ஷைக் கொல்லும்போது அவனுடைய ராயிர
 வெள்ளம் கொழிக்க, அதன் ஒளி ஐண்டெய்யிதேதட்டி ஐண்டெய்ய
 சிவந்ததாய்த்து. இதுபோலவே ஹிரணாக்ஷரிபுவின் ஸாரீர
 ராயிரவலியாலே ஸ்ரீநாராலிஹ ஹவரி தகாணியும் சிவந்ததாய்
 த்து. இவை ப்ராஹ்மையின் ஸ்ராமத்திலும் ப்ராஹ்மையின்
 ஸ்ராமத்திலும் ஆகக்கடவன. ஸ்ராமங்களின்வண்டும் சிவப்பாகை
 யாலே இங்ஙனே ஐவாயிகவண்டுவ்யத்யம் கொள்ளவேண்டிற்
 ராயிற்று. சுயவா, “உதாரதஸம்ஸாரவி” என்கையாலே உதாரத
 காலத்து ஸ்ராமங்களின் வண்டும் வெளுப்பாகவேயிருக்குமெ
 ன்றும் ஸாடுபுனுடைய காகாணிமாதிரும் சிவப்பாயிருக்குமென்
 றும் கொண்டு உள்ளபடியே நிவடிவிக்கலாமென்பாருமுண்டு.
 வாலிஸுமீ, வயோமெஷுஜோநாயுமாகப் பெருமாள் ஸுமீ
 வன் கழுத்திலே மாலைபிட்ட பிறகு அந்த நிலைமையை வாடுகி
 பேசும்போது “ஸதயாஸம்ஸாரெ ஸ்ரீரோது உதயா கணஸ
 க்யா | விவரீத உவாகாஸெ ஸாடுபெயா நகூகுரோயயா”
 என்றார். இதற்குப் பலபடியாகப் பொருள் கூறுவர் வ்யாஸுநாக்
 கள். விவரீதகாலத்தில கூடாதன கூடுமென்பதும் ஒரு வ்யா
 வ்யாநமாயையாலே, கிழக்கு மேற்கு ஸந்த்யைகள் ஏககாலத்தில்

கூடுவதும் ஸூரியன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாத
லும் எல்லாம் பொருந்துமென்க.

(கூடு)

கொணெ ஸூரி ஸூரியன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாத
லும் எல்லாம் பொருந்துமென்க.

[கூடு]

கூடுவதும் ஸூரியன் சிவப்பாதலும் ஸந்தியைகள் வெளுப்பாத
லும் எல்லாம் பொருந்துமென்க.

சூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

சூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

ஸூரியன் சிவப்பாதலும்
ஸூரியன் சிவப்பாதலும்

(சூரியன்)

விசுவநிரா

விருஹபதிபுரையகாரவிவமா

ன சூசயபுரிவிநையயுடைய

வகேசுர:

திருவாழியாழ்வான் [ரான

வ:

உங்களுக்காக

விசுத்தாஸநம் ஸாஸநம்

} பூதிவக்சிகளுக்கு மயங்கர

விதரதம்

} மான சூசையையளிக்கவேணும்

*** கீழே [ஸூ—18.] “ஹ்ரிஷீஸம்பிரதாநம் ஹ்ரிஸிநகரீ” என்றொரு ஸூகம் விரொயாமாலாலங்கார ரீதியிலே அருளிச்செய்ததுபோலும் இதுவும். சுவாதிக்ரீதியில் விரொயம் தோற்றி சுயபூரணத்தாலே அதற்கு ஸிநமாகக் கடவது. [கொண்களாவீதாடி] ஒரு முலையிலிருப்பவன் திருவொகலாபியாயிருக்க வொண்ணுதென்று விரொயம். “கொணாரணியாநு—சிவதொசிவியாநு” என்கிற ந்யாயத்தாலே சூழி தாநுமூஹாயபூமகச்சிறியவடிவுகொண்டு யெனெருகெடிசத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர், ஸூராவெண வலபூசுவாஹர் என்று விரொயஸிநம். [உருயாரிவிருக்சு:] ‘உடி—சூஹாடி’ என்று யாதுவாய் உருதி—சூஹாடிதீதி உருடி, யாரி யஸுல:— உரு யாரி=வலபூசுநாஹாடிசுரமான காணியையுடையவர்க்கு ருதிசூகம் (சூபியகம்) விருஹம். வரிஹாரமெங்கினெயென்னில்; உரு: யாரி யஸுல: உரு யாரி=யாரி—வாலஸுநம்; ஸூசயராயாரஷெனவகீ” என்றும் “உருயா:காரியென” என்றும் கீழே சொல்லிற்றிறே. உருவகிசூகமும் ஸூசுவிஷயெ தீசூகமும் சவிருஹம். [ருஹாபொவிசூஷாக்சு:] ஸூசுலஸிநகாணிக்ரீதமும் நீயுருவவகூதும் விருஹம். சூஷாக்சு: = சூஷஸு—ஹவத:, சூசு:—வயபூய: உதி விரொயவரிஹார: திருவாழியாழ்வான் ஹவதவிநிரிதே. [சுநயசியொவ்யாபிரதாணகாரீ] ஸூசுயமான காஷாடிகளைத் தின்சிற சுதிக்கு சூசுயாஸனென்றிறே பெயர்; சூசுயஹகூகமும் சூசுதரகூகமும் விருஹம். சுநய:—சூசுபோல் ஜிவப்பவர் என்கை. [யாராலாரொவிதீ:] யாராயா:

சூலாரஃ=ஜலபாரைபின்பெருக்கு. அதற்கு ஜீவகூபம்விரும்பும்; யாராயா ஸாரஃ என்று விரொடபவரிமாரம். “யாரா லெ நாடிவாடெ” ஐதி விஸஃ. ஸாரஃ=வலிஷஃ. [திநகரஸுஸி ரொலி உலுஸ தாரகஸ்ரீ] ஸுதியுடன் விளங்கும்போது நகர சூக்களும் விளங்குகை விரும்பம். வரிமாரவகெ, தாரக மென்று பூணவத்தைச் சொல்லுகிறது. “யஸுஸு யாஸஸி நா லஸகி வரிஸரெ ரொலிணீ தாரகாஸ்ரீ” என்று கீழே அருளிச்செய்தது காண்க. (கச)

ஸுசுஸு! ஸ்வஸெ ஸஹ டஹந! கலா கால! தெயம் ந காலஃ, கிம் வெ ரகூலாஸி! ரகூல! தவ மலதவதெ யா டலா! வாடிஸெவா! வாயா! ஹுடிஏலி மதபுஸுஜ யநடி! டிஃ லெஸுதா ஸுடிசெகி, பூஹுயடிடிநவா லா! ஸ டநுஜவிஜயீ ஹஹு தநுராமுதா வஃ || ॥கநி॥

ஹெ ஸசு!

தெ ஸவஃ ஸுசு:

ஹெ டஹந!

கலா ஸஹ

ஹெ கால!

தெ சுயம் நகாலஃ

ஹெ ரகூலாஸி!

வஃ ரகூல கிடி

ஹெ யாடிஸலாவதெ!

தவ வாடிஸெவா மலதவ

ஹெ வாயா!

மதபுஃ ஹுடிஏ! சுலி

யநடி! டிஃ துஜ

டிேவேநு னே

நீ பண்ணுகிற லொசும் ஸுஜ மாயிராநின்றது;

சுழிமலவானே

கூணகாலம் திஸ்;

யடிபடிராஜனே

உனக்கு இது ஸமயமன்று;

ராகூலவர்களே

உங்களுக்கு ரஸகூ ஏது?

வரூணனே

நீ பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஸுடிஸுடிந வாடிவரிமையடி யானது மலபூடிமாயிடுக;

வாயுவே

ஸூரீக்கு உகப்பாடிருக்கிறாய்;

கூவெரனே டுரஹம்காரத் தை விடு;

ஹெ சூரிக்!

வெவ் தா

22

யடி) $\frac{1}{2}$ வாறு: பூறு:

ஸஃ சந-ஜவிஜயீ

வஃ தரு, ரஸு, தாஃ ஹஹு

வாராய் முக்கண்ணே

(திருவாழியாழ்வான்) ஸேவிக்கப்

இவ்வண்ணமாகப் பட்டும்

எந்த ஸூழி-நனுடைய யந

வாழ்குங்கள் சொல்லுகிறார்களோ

அந்தத் திருவாழியாழ்வான்

உங்களுடைய சோம்பேறித்தன

தந்தை ஒழிக்கவேணும்.

ஂ ஂ ஂ திருவாழியாழ்வாரீன ஸேவிக்க வந்து நெருங்குகி
 ன்ற சுஷ்டிக்ஷாபகாஷ்டிகெக டெவபுந்நக்களையும் ஸாக்ஷவர்க
 ளையும் நோக்கி ஸாஷ்டிகநயனா வாரர்கள் கூறுப்படியைக்கூறு
 கின்றிரிதிவ். டெவபுந்நை நோக்கி 'அப்பா! நீ பண்ணுகிற லொ
 தும் ஸவாபுடவளவுதூத்தாலும் ஹிஸுக்கஷ்டத்தாலும் ஸி
 டீடமாயிராநின்றதுகாண' என்றும், சுழ்ப்பை நோக்கி 'சற்றுப்
 போது பொறுத்தாயாகில் திருவாழியாழ்வாரீன ஸேவிக்கலாகும்'
 என்றும், யரீன நோக்கி 'இப்போது உனக்கு சுவகாஸம் அரிது,
 பிறகு ஸேவிக்கலாம்' என்றும், ஸாக்ஷவர்களை நோக்கி 'உங்களு
 க்கு இனி உய்யவிரகுண்டோ? என்றும், வராணனை நோக்கி
 நீ நெநொளாகத்திருவடி தொழுது வந்தது இன்று மஹவத்தாக
 'வேணுய' என்றும், வாயுவை நோக்கி 'நீ சிறந்த ஹக்தனென்று
 ஸீ வக்யேஸனுக்கு ஹுஷயம்மிகையிராநின்றாய்' என்றும், கூ
 வெரனைநோக்கி 'நாமேயிறெபநவதியென்னுமஹகாரத்தை
 விட்டிடு' என்றும், ஸரிவனைநோக்கி 'திருவாழியாழ்வாரீனை
 தொழுதெழு' என்றும் இப்படியாகச் சொல்லுகின்றனராம் ஸீ
 ஸாஷ்டிகநயனா வாரர்கள். (கூரு)

மாயகுணபூரவக்டு பூபதிமௌவவெஸூவதூர
விநெ, ஸிவெ வஹ்ஸூகொணெ வஹகி ஜயிஜயாதிஷு
கூள கிஷணா ! சொகெ வொசொகெடுவெ வஹவியவ
வஹ்ஜிவீகாகூவீகா, வௌவொ கிஷாஸூயாகா வௌவஹ
ரிஜயீ கெடுகிபூஸூவவெவபூ ||

வாஸூத்யஸொகவஹ்புகாநிவதிடுதெ: ப்ராவுரா
மஃ பராடுமெ: ஸஸ்யூரொலிஸமடுமெ: ஸுபஹஸஸயரம்
பெக்ஷு தாராநஹக்ஷு: | வஹ்நாவஹகொஸாநிவ ஸுர
நிவடுஹஜ்ஜீந கயூரீநாநு, வஹ்யூஸொஹிநநு ப்ர
ஹிஸதஹ ஸஹ்யூஸீஹகொகதாஹ வ: | (௯௭)

வாஸூத்யஸொகவஹ்புகாநிவதிடுதெ: } பின்னாநிநுக்கிற அஹொகமாத்நி
புஷ்பஸமுஹங்களினிந்நும
விமுந்தவையயும

ஸஸ்யூரொலி: ஸமடுமெ: } ஸஸ்யூகாஹத்துக் காணியோ
டொததவையயுமுள்ள

பராடுமெ: } துகள்களினுல்

ப்ராவுராமஃ } மிகச் சிவந்துள்ள

தாராநஹக்ஷு: } ப்ருணவஸஹவஸமுடைய (2)
நக்ஷத்ருவஸஹவஸமுடைய

ஸுபஹஸஸயரம் } ஸுபஹஸஸநமான வஹ்ரீணு
பெக்ஷு பார்த்து [த்த

சுபஹகொஸாநு வஹ்நிவ } மொக்காக முடிப்போன தாமரை
(வ்யூதாநு) மலர்போன்றுள்ள

ஸுரநிவடுஹ: கயூரீநாநு } டெவமணக்ஷுதங்களான சுஜ்ஜி
நாநு சுஜ்ஜீநு } வஸங்களைப்பற்றி

சுவிநநு } திருவுள்ளமுசக்கின்ற

வஹ்யூஸ: } திருவாழியாழ்வான்

வ: } உங்களுக்கு

ஸஹ்யூஸீஹகொகதாஹ } தன் கீர்த்தியோடொத்த உதக
ப்ரஹிஸதஹ } கீகிபுய அளித்தவேணும்.

ஃ ஃ ஃ திருவாழியாழ்வானை ஸேவிக்கவருகிற டெவமணங்கள்
வஹ்ரீணுகளாயிநுக்குமிநுப்பை ஒருவரீ தாரமாகஉடுவிக்கிறார்.
கரீணுகளவஹ்ரீணைக்கண்டவஹ்ரீணுஹொகாநிதமாய்விடுமிநே. அப்ப
டிபே டெவர்களின் கரகரீணுஹொகாநிதமாய்விடுமிநே. அப்ப
விஷ்ணுவ வஹ்ரீணைக்கண்டு சுஜ்ஜிவஸவ்யூடுஹ்ரீணுஹொகாநிதங்

களாயினபோது. “ஸோகாலீ தீரோகஸ்ய” 3 பிடுகெகாவா. நவ
 ஷு-கிழ” என்கையாலே-வாராஷ்வணபுத்தம் மான அசைகமரத்தின்
 மலர்களினின்றும் விழுந்த துகள்களாலே வடிவனுக்கு குரு-
 ணாதிபயமுண்டானதாகச் சொல்லப்பட்டது. [தாராநுஷ-
 கிழ] நகரத்திலும்-வாராஷ்வணபுத்தம் பூணவலம்-வாராஷ்வணபுத்தம்
 ஸிஷுமாயிருக்கிறபடி. சொல்நயத்தால் தாராஸஸாஹக்யாவீ
 ஸெஷமும் ஸாரிதமாகக் குறையிலே. [பெருகூ] சுவலி
 கொஸாமிவ] கல தாயபுலகினைக்கண்டால் கண்ணை முடிச்
 கொள்வரிதே பெரியோர். (இதுபுத்தியுடும்.) [கலிநதந வசூ-
 யிஸஃ ஸஷுஸீ-சூரோகதா-புஷிஸதா] “ஸோகாநாநா
 3-தீரோகாஸஸ” என்ற புராணத்து ஸாரகமாக அருளிச்
 செய்கிறாராகையாலே ஸஷுஸாஃ என்கிற வாரம் பொருந்தும்.
 ஸஷுஸாமிஷஷிஷவமுவ வமடி. ஸோகாநாநா 3-பெய் ஐ-
 தியுடும். தன்னோடொத்தவர்களான வுக்கிருக்குள்ளே என்கை.
 “வெஷ்யஸலிவ ஸோக” என்று கரீரமாகையாலே உத-
 ரோகஸமாவது சிறந்தபுகழ். (கூள்)

ரஸ்தாஸோகஸ்ய வெஷஸ்ய வ ஸிவிகவஃ பூவஸாவ
 ஸ்ய 3-பிடுகெ, வகெசுரவெஷுஷாஷெஷாவி 3-விகவத-
 தியுத-வபாஹுஷண! ! சுவீகம் ஹாஸோகம் ஸிவிகவி
 மயதஸூயதாம் தகடுகெ, வஸூத-புஷுஷாஷெ ஸு-
 நரஹரிதாரோகம்ஷம் ஜாநுஷாஃ || (கூள்)

பூவஸாவஸ்ய	பல கிளைகளையுடைய (2)ஸாவா
ரஸ்தாஸோகஸ்ய வெஷஸ்ய	விவாழ்க்கையுடைய
வ 3-பிடுகெ	} செவ்விய / கஸோகஸுக்கத்தினு டைய அடியிலும் வேதமுலமான பூணவத்திலும்
விவிகவஃ	

உக்தத்தையே யளித்து விளக்குகின்றமை உணர்க. “நாராலிம்
ஹம் உத்பயபூஹம் உத்பயசூயரம் பரம | ஸாராலீநசி
ஸோகஸ்ய சீடுவெ காலாதஷ்யுதி |” 63. உத்யாழிக்ஷணி
வபுசூயஸம்ஹிதாயாம் ஷப்யீஸாய்யாயெ || (2) வடுவடி
ஹமத்தில், “பூணவஸஸயிராயாஷடோணவதீ” என்ற
படி. பூணவத்தில் இருப்பைச் சொல்லுகிறது பூயஸீவாடித்தில்,
காண்கார்க்காலாபாடிமெஷெந பல ஸாவைகளையுடைய வெ
டித்திற்கு சீடுமம் பூணவமிதே. “யெஷெடிடிள ஸுரஃ ப்ரோ
க்தஃ” உத்யாழி.

ஷிமடூணிதாஃ உகாரொ வாஹுமஹிணயஸுதசு—
 ஷிரததுவடூஹுமஹிணயஸுதசு. “உகாரி ஸஸுஷொஹஸாஷுபுஹு
 கி வுமுமஹிணயஸுதசு” (91) உ
 தூதி ஸொகொகூ பூகியைகளில் ஸஷுமஹிணயஸுதசு
 பூகியை இங்குச்சொல்லுகிறார். [சூவீநம் ஸித்யு] பின்னே
 வீற்றிருந்த திருக்கோலம்; முன்னே நின்ற திருக்கோலம். [வ
 கம் ததம்] ஒரு ததமேயாய்தது இங்ஙனே முன்னும் பின்னும்
 ஸருருவெடுத்திலங்குவது. [ஜாநுஷாபதம் வஃ தூயதா] பிறப்பு
 உண்டானபோதே பலவகை லீகிகளும் உடன்வந்தியா
 கையாலே அவற்றையொழித்துக்காத்தருளவேணுமென்கிறது. ஜ
 நுஷிமவம் ஜாநுஷாபிதி ததிதவதிஃ || (சுஅ)

பூரண ஐத்யூயானே தேஷிததிரி ஐபரி துக்ஷலா
 ரொ ஸாஸீரொ, தீத்யாம் ஐதாரொஹவத்யாம் ஸததேஸி தேநலி
 ஐதாஹதெ ஐதாஹதெ வ ! வகூரணவதிதி தேத்யூபுதி
 மயதேஹயாகாராநிதும் வலிதும், தெஜஸ்திஷ்டதாம் வஹிதபா
 கௌயநம் தீக்ஷணம் தீக்ஷணம் || ॥ ॥ ॥

பூரண ஐத்யூயானெ	உயிர்பேராமளவில்
ஐயுரி கோவிதழிளி	கண்கெட்டுப்பேராமளவில்
மாரீரெ குககலகரெ	உடல்மெலிந்துபேராமளவில்
கேதூம் வுரெகோஹவதூம்	மதிமருண்டுபேராமளவில்

மகூநாராயணாவ்யுதியுநம்பெருமானும் பிராட்டியுமாகிற
 லிவ்யுஷ்வதிகள்

ஜஜீஸூரவராணாம் ஜமதாம் } ஸகல வராவரங்களுடைய நி
 ஹாரம் } வடூஹஹாரத்தை

விஜயிநி யவநிநு விந்யஸ்ய } ஜயஸீலான யாதொரு ஸுடி
 ஸுடிநவா ருஷ்ணிடத்தில
 வைத்துவிட்டு

சுத்யூகாராநு விஹாராநு } பேரின்பவெள்ளத் திருவிளையா
 சுநுஹவதி } டல்களை சுநுஹவிக்கறார்களோ

லிவ்யுஷ்வதிகூலகீட ஸம் } திருவாழியின் சுஷ்ணத்தில் எழுந்
 வாருஷம் } தருளியிருக்கிற அந்த ஸுடிஸுடி

வம் } உங்களுக்கு [நவாருஷன்

சூரொமும் } நோயற்ற வாழ்வையும்

ஹுதி } குறைவற்ற செல்வத்தையும்

சூயம் } கீவடூயுஷ்யத்தையும்

உஹ வஹுநா க்யுதம் } இங்ஙனே பிரித்துப் பல சொல்லி
 என்?

சூஸூவடிம் யஸி யஸி } (நீங்கள்) ஆசைப்படக்கூடியது
 ஏதேதுண்டோ

ததததேஸம் } அவற்றையெல்லாம்

ஸடிம் லிஸதம் } உடனே கொடுத்தருள்க.

ஓ ஓ திருவாழியாழ்வான் ஸவடூலீஷ்மமபூடினென்கி
 ருர். “ஸ்ரீரஜ்ஜுஷ்ணீஸீநிரயா விஹத்யும் விந்யஸ்யவிஸ
 லிடிவிந்யநாயிகாராடி | யொ நிவடூஹத்யுநிஸஜ்ஜுஸி ருஜ்
 டெயவ ஸௌநாந்யுந்யுவிஸுவாஸுஸிஸிபாஸி” என்று ஸே
 னை முதலியார், லிவ்யுஷ்வதிகளை ஹோமகௌடிகளிலே நிவிட
 வாரராக பூவகிப்பித்து தாமே விஸூயாரங்நாராயிருப்பொ
 ன்றதுபோலே திருவாழியாழ்வானும் அங்ஙனையிருக்கும்படியை
 அருளிச்செய்கிறார்வடூவடூயுத்திலே. அப்படிவிஸூரக்ஷாஜீக்ஷி
 தானை திருவாழியாழ்வான் சூழிதர்களுக்கு அளிக்கும் மஹந்
 களை அருளிச்செய்யத் தொடங்கி ‘‘சூரொமும்ஹுதிஸூயம்’’

சுருநாராயணைந க்ருத } ஸ்ரீசுருநாராயணஸ்தாபி அரு
 ிடி ஸௌடிஸ்புநம் ஸ்வரூபம் } ளிச்செய்த இந்த ஸுடிஸ்புந
 விஷயகஸ்வரூபத்தை

ய: வந்தி

யாவனொருவன் படிக்கிறானே

ஸ:

அவன்

நிவிஷ்டமொழி

வெண்கிடைமொழிமங்களை சுநும

விதவனாய்

வாரிம் வசுஸாயுஜி

} திருவாழியாழ்வானேடு வாரி

மகிழ் மஜிதி

} ஸாஸ்திரமகிழியைப் பெறுவான்.

*** நிமேஷத்தில், இந்த ஸ்வரூபம் கற்றார்க்கு மனஞ்
 சொலித தலைகட்டுகிறார். முதலில் ஜாதாவண்புநவரங்களான
 இருபத்தினான்கு ஸ்ரோகங்களையும், பிறகு நெயிவண்புநவரங்க
 ளான பத்தினான்கு ஸ்ரோகங்களையும், அதன் பிறகு சுரவண்புந
 வரங்களான பன்னிரண்டு ஸ்ரோகங்களையும், அதற்குமேல் நாலி
 வண்புநவரங்களான பத்தொரு ஸ்ரோகங்களையும், அதற்குப்
 பின்பு சுக்ஷவண்புநவரங்களான பதின்மூன்று ஸ்ரோகங்களை
 யும், சுவலாந்ததில் வுரூஷவண்புநவரங்களான இருபத்
 தாறு ஸ்ரோகங்களையும், இட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட இந்த ஸ்வரூ
 பத்தை சுநுஸாஸிப்பவர், “இருங்கடலுலகமாண்டு வெண்
 குடைக்கீழ்” என்றும், “கண்டார் வணங்கக் களியானீமீதே
 கடல் சூழலகுக்கொரு காவலாய், விண்டோய் நெடு வெண்கு
 டை நீழலின கீழ் விரிநீருலகாண்டு” என்றுமருளிச்செய்த கண்
 க்கிலே வெண்கிடை மொழிமங்களைக்குறையற சுநுமவித்துப்பின்பு
 திருவாழியாழ்வானேடு வாரிஸாயுஜிமகிழியைப் பெற்று
 மகிழ்வார் என்றாயிற்று.

வாரொக்யம் வாரீஷ்யம் வாரூஷ்யம் வாயுஜிமெ
 ன்று ரொக்யம் நான்குவகையாகச் சொல்லப்படும். “வொகெ
 ஷுவிஷ்ணுநிபவஸனி கெவிசு ஸரீஷ்யுஷு னிவகெவிசுநெயு
 சுநெயுசுரூஷ்யம் ஸடிஸும மஜிநெ வாயுஜிநெயு ஸதா
 ரொக்ய உணர்” என்று ஸ்ரீ மாமவதத்திலே சொல்லிற்று.

யதாஹம் ஜயம் துரெணுவரகாணாராயனோதணயா
 டாஹாவெயுவஹாபுகொழிவடநாலுளவாயுஸீகாரிமாசி
 ஸ்ரீதாஹிமயக்ராமயவியம்: பூதொ ஜமஜெயிசு:
 ஸவபுகெஜாய நகலுவிநரிசம் ஜாமதபு விரெதே ||

ஐதழாஸகாவ்யா ஐதகி ஜாதவ்யாகிளி:

புலிமூணமளாடுவெ: புயி தவாணி தீபூலுவெ: !
கநனமூரூதலுஜெநிஸீக்ஷிபாடுணா ஜந:

ஸ்ரீராமபெருமான் திருவடிகளில் உபவீசனாக வந்தவர்களைப் பற்றி

[illegible]

ஐதழம் வாழிஹயநவம்ஸீயாணஜநாயபுஸஜிதா ।

உடுகுலம் திருத்தவாவு உடுகுலம் ஷுணீ ஜயதம் ।

ஸ்ரீரஸு-
க

உகி ஸ்ரீகாஷ் பூகிவாழிவயங்குர

சுண்ணாம்பு விரிதா

ஸ்ரீலங்கைப் பஞ்சாங்கம்

ஸரீரவா ||

